

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

เยเรมีย์

คำนำ

เยเร มี ยูห์พูดแทนพระเจ้าให้กับ ชาวยูดาห์ตั้งแต่หนุ่มจนแก่เป็นเวลาประมาณห้าสิบปี แต่มีน้อยคนมากที่กลับใจ

เขาต้องเจอกับปัญหามากมาย เช่น ถูกทุบตี ถูกใส่ชื่อ ถูกขังคุก หิวโหย ถูกทิ้งในบ่อโคลน ถูกศัตรูใส่ร้าย ถูกผู้พูดแทนพระเจ้าจอมปลอมต่อต้าน คำพูดแทนพระเจ้าของเขาโดนกษัตริย์เผา ถูกขู่อยู่เรื่อยๆ สุดท้ายก็ถูกคนยูดาห์ลากไปอียิปต์ ทั่วๆ ที่เขาเตือนแล้วว่าอย่าไป และในที่สุดเขาคงตายที่นั่น

หนังสือเยเร มี ยูห์ไม่ได้เรียงตามเวลาที่เหตุการณ์หรือคำเทศนาเหล่านี้เกิดขึ้น แต่แบ่งตามเนื้อเรื่อง เช่น บทที่ ๒๖-๔๕ เป็นเรื่องที่บาบิโลนของเยเร มี ยูห์บันทึกเรื่องราวของเยเร มี ยูห์ หรือ บทที่ ๔๖-๕๑ เป็นคำเทศนาเกี่ยวกับชนชาติต่างๆ เป็นต้น รูปแบบการเขียนของหนังสือเยเร มี ยูห์ มีทั้งบทกวี บทสนทนา จดหมาย และบางส่วนก็เป็นเรื่องเล่า

หนังสือเยเร มี ยูห์ มีข้อความสำคัญสองอย่างถึงยูดาห์ คือ หนึ่งในเดือนว่ายูดาห์จะแพ้สงครามและเมืองเยรูซาเล็มของพวกเขาจะถูกทำลาย และสอง หลังจากพวกเขาจะถูกทำลายแล้ว พระเจ้าจะทำข้อตกลงใหม่กับพวกเขา เพราะพระองค์รักพวกเขามาก เหมือนในบทที่ ๓๑:๓๓ พระยาห์เวห์พูดว่า “ในอนาคต ข้อตกลงที่เราจะทำกับครอบครัวของอิสราเอลก็จะเป็นแบบ นี้ คือ เราจะใส่กฎของเราเข้าไปในตัวพวกเขา และเราจะเขียนลงบนใจของพวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาก็จะเป็นคนของเรา”

๑ นี่คือคำพูดของเยเร มี ยูห์ ลูกชายของฮิลลียาห์ เยเร มี ยูห์เป็นหนึ่งในนักบวชที่อาศัยอยู่ในเมืองอานาโทท เมืองนี้ตั้งอยู่ในดินแดนที่เป็นของเผ่าเบนยามิน ๒ ถ้อยคำที่เยเร มี ยูห์เอามาบอกนี้ เป็น

ข่าวสารที่พระยาห์เวห์ได้เปิดเผยให้เยเร มี ยูห์รู้ ปีนันตรงกับปีที่สิบสามที่กษัตริย์โยสิยาห์ปกครองยูดาห์ โยสิยาห์เป็นลูกของอาโมน ๓ พระยาห์เวห์ได้เปิดเผยข่าวสารนี้ให้กับเยเร มี ยูห์อีก ในช่วงสมัยของกษัตริย์เยโฮยาคิมปกครองยูดาห์ เยโฮยาคิมเป็นลูกของกษัตริย์โยสิยาห์ และพระยาห์เวห์ยังเปิดเผยให้เยเร มี ยูห์รู้ต่อไปเรื่อยๆจนถึงปีที่สิบเอ็ด ที่กษัตริย์เศเดคียาห์ปกครองยูดาห์ เศเดคียาห์เป็นลูกของกษัตริย์โยสิยาห์ และในเดือนที่ห้าของปีที่สิบเอ็ดที่กษัตริย์เศเดคียาห์ปกครองนั้น ชาวเยรูซาเล็มก็ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

พระเจ้าเรียกเยเรมีย์

๔ “นี่คือข่าวสารที่พระยาห์เวห์เปิดเผยให้ผมรู้ คือ

๕ “เรารู้จักเจ้า ก่อนที่เราจะก่อร่างเจ้าขึ้นมาในครรภ์เสียอีก

เราได้แยกเจ้าออกมาสำหรับเรา ก่อนที่เจ้าจะคลอดจากท้องแม่เสียอีก เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้พูดแทนพระเจ้าให้กับชนชาติทั้งหลาย”

๖ แต่ผมพูดว่า “แต่พระยาห์เวห์ องค์เจ้าชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะพูดอะไร เพราะข้าพเจ้าเป็นแค่เด็กคนหนึ่งเท่านั้น”

๗ แต่พระยาห์เวห์พูดกับผมว่า “อย่าพูดว่า ‘ข้าพเจ้าเป็นแค่เด็กคนหนึ่งเท่านั้น’

เพราะเจ้าจะต้องไปหาทุก คนที่เราสั่งให้เจ้าไป

และเจ้าจะต้องพูดทุกอย่างตามที่เราสั่งเจ้า

๘ “ไม่ต้องกลัวคนพวกนั้น

เพราะเราจะอยู่กับเจ้า

และปกป้องเจ้า”

พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้

๙ “แล้วพระยาห์เวห์ก็ยื่นมือออกมาแตะปากของผม และพระองค์พูดกับผมว่า

“เราได้ใส่คำพูดของเราเข้าไปในปากของเจ้าแล้ว

๑๐ ดูลิ ในวันนี้ เราได้แต่งตั้งเจ้าให้มีอำนาจเหนือชนชาติและอาณาจักรทั้งหลาย

เจ้าจะถอน และจะรื้อพวกมันทิ้ง

เจ้าจะทำลาย และจะคว่ำพวกมัน

เจ้าจะสร้าง และจะปลูกพวกมันขึ้นมาใหม่”

นิมิตสองอย่าง

๑๑ พระ ยาร์เวห์ ได้เปิด เผยข่าวสารนี้กับผม

พระองค์ถามว่า “เยเรมีย์ เจ้าเห็นอะไร” ผมตอบว่า “ผมเห็นกิ่ง ไม้กิ่ง หนึ่งจากต้น อัลมอนด์ครับ”

๑๒ แล้วพระ ยาร์เวห์ก็พูดกับผมว่า “เจ้า มอง เห็นได้ชัดเจนนี มาก เพราะเรากำลัง ให้ความ สนใจกับสิ่งที่เราพูด เพื่อให้แน่ใจว่า มัน จะเกิด ขึ้นตามนั้น”

๑๓ พระ คำของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มา ถึงผมอีก เป็นครั้งที่ สองว่า “เจ้าเห็นอะไร” ผมตอบ ว่า “ผมเห็นหม้อที่กำลัง เตือดอยู่หม้อหนึ่งหัน หน้าไปจากทิศเหนือ”

๑๔ แล้วพระ ยาร์เวห์ก็บอกผมว่า “ความ หายนะจากทางเหนือจะถูกปลด ปลอยออก มาเหนือทุกชีวิตบนแผ่นดินยูดาห์”

๑๕ เรากำลัง นำตระกูลต่างๆ ในอาณาจักร ภาคเหนือมา” พระยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้ “พวก นั้นจะมาที่นี่ แต่ละคนจะตั้งบัลลังก์ ของตัว เองไว้ที่ปากประตูทาง เข้าของเมือง เยรูซาเล็ม พวก นั้นจะโจมตีกำแพงที่ล้อม รอบเมืองนั้น และโจมตีเมืองทุก เมืองของยู ดาห์”

๑๖ และเราจะตัดสินลงโทษพวกมัน สำหรับ ความ ชั่วทั้งหมดที่พวก มันทำ คือที่ทอด หิง เราไป และไปเผาเครื่องหอมให้กับพระ อื่นๆ และไปก้ม หัวกราบสิ่งที่พวก มันสร้างขึ้น มา กับมือ

๑๗ ส่วนเจ้า เยเรมีย์ห์ เตรียมตัวให้พร้อม ลูก ขึ้น ไปบอกพวก มันทุกอย่างตามที่เราสั่ง เจ้า ไม่ต้องกลัวพวก มัน ไม่อย่างนั้น เราจะ หาสาเหตุทำให้เจ้าต้องกลัวพวก มันจริงๆ เวลาที่อยู่ต่อหน้าพวกมัน

๑๘ ส่วนเรา วันนี้เราจะทำให้เจ้าเป็นเหมือน ป้อมปราการเมือง เป็นเหมือนเสาเหล็ก เป็น เหมือนกำแพงทองสัมฤทธิ์ ที่สามารถยืน หยัดสู้กับแผ่นดิน ทั้ง สิ้น สู้กับพวกกษัตริย์ แห่งยูดาห์ พวกเจ้าเมือง พวกนักบวช รวมทั้ง สู้กับประชาชน

๑๙ คนพวก นั้นจะต่อสู้กับเจ้า แต่พวก มัน จะไม่สามารถเอาชนะเจ้าได้ เพราะเราจะอยู่ ปกป้องเจ้า” พระยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้

ยูดาห์ไม่สัต์ชื่อ

๒ พระ คำของพระยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า

๒ “เยเรมีย์ห์ ไปพูดให้กับคนเยรูซาเล็ม ได้ยินว่า พระยาร์เวห์พูดว่า เรายิงจำ ได้ถึงความ รักอันมั่นคงที่เจ้ามีให้กับ เราเมื่อเจ้ายังเป็นเด็กอยู่ เรายิงจำ ได้ถึงความ รักที่เจ้ามีให้กับ เราใน ฐานะเจ้าสาว

และเรายิงจำ ได้ว่าเจ้าได้ติดตามเราไปในที่ เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้ง

และในดินแดนที่ยังไม่เคยเพาะปลูกมาก่อน

๓ อิสราเอลนั้นถูกแยกออก มาสำหรับพระ ยาร์เวห์ เป็นผลแรกที่ดีเยี่ยมของสิ่งที่ พระองค์ปลูก

ใครที่คิดจะกินส่วนนั้น ก็จะต้องถูกลงโทษ และคนพวกนั้นจะต้อง ได้รับความ หายนะ”

พระยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้

๔ พวกเจ้าที่เป็นลูกหลานของยาโคบ ที่เป็นตระกูลต่างๆที่สืบเชื้อ สายมาจาก อิสราเอล ฟังคำของพระยาร์เวห์ไว้ให้ดี

๕ พระยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้

“บรรพบุรุษของ เจ้าไม่พอใจเราตรง ไหนหรือ พวก เขาถึงอยาก จะไปให้ไกลจากเรา พวก เขาหันไปติดตามสิ่งที่ไร้ค่า ก็เลยทำให้ พวก เขาไร้ค่าไปด้วย

๖ บรรพบุรุษของเจ้าไม่ได้พูดว่า ‘พระยาร์เวห์ อยู่ที่ไหนแล้ว

พระองค์ผู้ ที่ได้ นำเราออก มาจากแผ่นดิน อียิปต์

ผู้ ที่ นำเราใน ที่ เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้ง

ในดินแดนที่รกร้างและหุบเขาลึก

ในดินแดนที่แห้งแล้งและอันตราย

ในดินแดนที่ไม่มีใครเคยผ่านเข้าไปมาก่อน

เป็นดินแดนที่ไม่เคยมีคนอยู่มาก่อน’

พระยาร์เวห์พูดว่า

๗ แต่เราได้ นำเจ้าไปยังแผ่นดิน ดินที่อุดม สมบูรณ์

เพื่อให้เจ้าได้กินผล ไม้และผลผลิตต่างๆของ มัน

แล้วเมื่อเจ้าเข้ามาอยู่ เจ้าก็ได้ทำให้แผ่นดิน ของเราไม่บริสุทธิ์

และเจ้าได้ทำให้มรดกของ เรากลาย เป็นสิ่งที่ นำหายนะ

๘ พวกนักบวชไม่ได้ถามว่า ‘พระยาห์เวห์อยู่ที่ไหน’ และคนพวก นั้นที่เชี่ยวชาญกฎ โมเสส ก็ไม่รู้กฎเรา

เหล่าผู้เลี้ยงแกะ ก็ได้ทรยศต่อเรา ส่วนพวกผู้พูดแทนพระเจ้ก็พูดแทนพระบาอัล

ผู้คนก็ไปติดตามสิ่ง ต่างๆที่ไม่ ได้เป็นประโยชน์กับใครเลย”

๙ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “เพราะฉะนั้นเราจะยัง ได้แย้งกับเจ้าต่อไป และโต้ แย้งกับลูกของ เจ้าและหลานของ เจ้าด้วย

๑๐ ข้ามไปที่เกาะไซปรัสสิ ไปดูว่าคนที่นั่นทำอะไรกัน หรือไม่ก็ส่งคนไปที่เคดาร์ ไปสำรวจให้ละเอียด

ไปดูสิว่ามีใครเคยทำอะไรอย่าง นี้เหมือน กับที่ยูดาห์บ้างไหม

๑๑ มีชนชาติไหน บ้างที่เอาพระเจ้าของพวกเขาไปแลกกับพระอื่นๆ ไม่มีหรือก

นี่ขนาดพระของคนพวก นั้นไม่ใช่พระเจ้าเที่ยงแท้สักหน่อย

แต่คนของ เราสิ กลับเอาศักดิ์ศรีของเราไปแลกกับของที่ไม่ให้ประโยชน์อะไรเลย

๑๒ ฟาสวรรค์ทั้งหลาย ให้ตกตะลึงกับเรื่องที่เกิดขึ้นนี้

ให้สะดุ้งกลัว และหมดเรี่ยวแรงไป”

พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้แหละ

๑๓ “ที่เราพูดอย่าง นี้ เพราะคนของ เราได้ทำสิ่งที่ชั่วร้ายต่อเราสองอย่าง คือ

พวกเขาได้ละทิ้งเราซึ่งเป็นนำพุที่ไหลริน เพื่อจะได้ खुดแองเก็บนำสำหรับตัวเอง แต่แอง นำพวก นั้นเป็นแอง นำแตกที่กัก เก็บนำไม่ได้

๑๔ อิสราเอลเป็นทาสหรือยัง ึง เขาเป็นลูกของคนใช้หรือยัง ึง ไม่ใช่เลย

แล้วทำไมเขายังได้กลายเป็นเชลยสงครามไป

๑๕ พวกสิงโตได้ขู่คำรามใส่อิสราเอล พวกสิงโตได้ส่งเสียงคำรามดั่งขึ้น พวกสิงโตได้ทำให้แผ่นดิน ของพวก เขาว่างเปล่า

จนไม่เหลือใครเลยในเมืองต่างๆเหล่านั้น

๑๖ แม้แต่ลูกๆของชาว เมมฟิสและชาว ทาปานเฮส

ก็ยังทำให้หัวของเจ้าบาดเจ็บ

๑๗ ที่มันเกิดเรื่องอย่าง นี้ขึ้นกับ เจ้า ก็ไม่ใช่เพราะเจ้าได้ทอด ทิ้งพระ ยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้าไปหรือหรือ

ตอน ที่พระองค์นำเจ้าเดินไปตามทางที่ถูกต้อง

๑๘ แล้วตอน นี้ทำไมเจ้าถึงอยากจะได้กลับไปอียิปต์

เพื่อไปดื่มน้ำจากแม่น้ำไนล์เล่า และทำไมเจ้าถึงอยากจะไปอัสซีเรีย เพื่อไปดื่มน้ำจากแม่น้ำยูเฟรติสเล่า

๑๙ สิ่งชั่วร้ายต่างๆที่เจ้าได้ทำไปจะตีสอนเจ้า และการหันเหไปจาก เราก็คจะทำให้เจ้าได้ รับบทเรียน

เพื่อเจ้าจะ ได้รู้ว่ามันชั่ว ร้ายและขมขื่นแค่ไหนที่เจ้าได้ทอด ทิ้งพระ ยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้าไป

และเจ้าก็ไม่ได้มีความเกรงกลัวต่อเราเลย”

พระยาห์เวห์ เจ้านายของผผ ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิน พูดไว้ว่าอย่างนี้

๒๐ “ที่เราพูดเรื่อง นี้ก็เพราะเมื่อก่อนโน้นเจ้าหักแอกของ เจ้า เจ้ากระซอกเขือกทั้งหลายของเจ้าออก

เจ้าพูดว่า ‘ฉันจะไม่รับใช้พระยาห์เวห์’

แน่ ละ ก็เจ้าเล่นนอนเอกเขนกอย่างกับโสเภณีอยู่บนเนินเขาสูงทุกลูก และไต่ต้นไม้เขียวชอุ่มทุกต้น

๒๑ แต่เราปลุกเจ้าขึ้น มาเหมือนเถา องุ่นอย่างดีจากเมล็ดที่ดีที่สุดในมือ

แล้ว นี้เจ้ากลายเป็น พันธุ์ไปเป็นองุ่น ป่าได้ยัง ึงกัน

๒๒ ถึงเจ้าจะเอากรดหรือสบู่สารพัดมาล้าง ตัว เจ้าก็ยังคงถูเอะเประเอะเปื้อน ในสายตาเราอยู่ดี

เพราะการกระทำที่ชั่วช้าของเจ้านั้นแหละ”

พระ ยาห์เวห์เจ้า นายของ ผผ พูดไว้ว่าอย่างนั้น

๒๓ “เจ้าพูดได้ยัง ึงว่า ‘ฉันไม่ได้ต่างพร้อย ฉันไม่ได้ติดตามพวกพระบาอัลสักหน่อย’

ดูการใช้ชีวิตของเจ้าในหุบเขาสี ให้รับรู้เสียบ้างว่าเจ้าได้ทำอะไรลงไป

เจ้าทำตัวเหมือนอูฐสาวที่อยู่ไม่ สุขในช่วงฤดูผสมพันธุ์ของมัน

๒๔ เจ้าเป็นเหมือนลา ป่าที่เคยชินกับที่เปล่า เปลี่ยวแห้งแล้งนั้น

หมกมุ่นอยู่กับความอยากของตัวเอง

แล้วก็ดมกลิ่นลม เมื่อถึงเวลาติด สัตว์ของ
นาง
ใครจะไปเหนี่ยวรั้งนางได้ สัตว์ที่ตามหานาง
เพื่อผสมพันธุ์ ไม่มีสัก ตัวที่ต้องตามหา
นางจนหมดแรง
เพราะพวกเขาต่างหานางได้ง่ายๆในฤดูผสม
พันธุ์นั้น
๒๕ ทำไมเจ้าจะต้องวิ่งเท้าเปล่าและหิวน้ำตาม
พระเหล่านั้น
แต่เจ้ากลับพูดว่า ‘ฉันก็เป็นอย่างนี้แหละ ฉัน
รักพระของคนต่างชาติ
และฉันจะไปติดตามพวกพระเหล่านั้น’
๒๖ ก็เหมือนกับที่หัว ขโมยต้องอับอายขาย
หน้าเมื่อถูกจับ
ชาติอิสราเอลก็จะต้องอับอายขาย หน้าอย่าง
นั้นเหมือนกัน
ไม่ว่าจะเป็น ตัวพวกมันเอง หรือพวกษัตริย์
พวกเจ้าหน้าที่ พวกนักบวช หรือพวกผู้
พูดแทนพระเจ้าของพวกมัน
๒๗ เรากำลังพูดถึงคนพวก นั้นที่พูดกับฉันไม่
ว่า ‘ท่านเป็นพ่อของฉัน’
และคนพวก นั้นที่พูดกับฉันว่า ‘ท่านให้
กำเนิดฉันมา’
พวกมันหันหลังให้เรา
ไม่ได้หันหน้าให้เรา
แต่พอพวกมันมีปัญหาก็คือพูดว่า
‘พระ ยะห์เวห์เจ้าข้า ลูกขึ้น มาช่วยพวก เรา
ด้วยเถิด’
๒๘ แล้วไหนละ ยูดาห์ พวกพระที่เจ้าทำขึ้นมา
ให้กับตัวเอง
ให้พวก มันลุกขึ้นมาช่วยพวกเจ้าตอนที่เจ้ามี
ปัญหาสิ
เพราะเจ้ามีพระตั้งมากมายเท่ากับจำนวน
เมืองของเจ้า
๒๙ ทำไมเจ้าถึงเถียงเรา
พวกเจ้าทุกคนทรยศต่อเรา”
พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้แหละ
๓๐ “เราได้ดีลูกๆของพวก เจ้า แต่การ ตีนั้นก็
ไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้น
พวก เขาไม่ได้ รับบท เรียนจากการถูกตี สอน
นั้น
เจ้าได้ฆ่าผู้พูดแทนพระเจ้าทุกคนที่เราส่งมา
เตือนเจ้า เหมือนสิงโตที่หิวจัด

๓๑ พวก เจ้าที่เป็นคนในรุ่น นี้ ให้สนใจสิ่งที
พระยาห์เวห์พูดกับเจ้า
‘เราเป็นเหมือนทะเล ทรายให้กับอิสราเอล
หรือยัง ใจ เราเป็นเหมือนแผ่นดิน ที่มีด
มิดให้กับพวกเขาหรือยัง’
ทำไมคนของ เราถึงได้พูดว่า ‘พวก เราเป็น
อิสระไป ไหนก็ได้ พวก เราจะไม่มาหา
พระองค์อีกแล้ว’
๓๒ มีเจ้า สาวที่ไหนลื้มเครื่องประดับของ เธอ
บ้าง
มีเจ้าสาวที่ไหนลื้มชุดแต่งงานของตัวเองบ้าง
แต่คนของ เรากลับลื้ม เรานานขณะจนนับ ไม่
ถ้วนแล้ว
๓๓ เจ้านี้เก่งจริงๆเลย ที่แสวงหาคนรักอื่นๆ
และเจ้ายังได้สอนคน อื่นๆให้ทำสิ่งที่ชั่ว ร้าย
ต่างๆแบบเดียวกัน
๓๔ เจ้ามีเลือดติดอยู่ที่ฝ่ามือของเจ้า
เป็นเลือดของคนบริสุทธิ์และคนยากจน
เจ้าไม่ได้พบว่าพวก เขาปล้นบ้านของ เจ้าสัก
หน่อย
แต่เมื่อพูดถึงเรื่องพวกนี้ทั้งหมด
๓๕ เจ้าพูด ว่า ‘ฉันบริสุทธิ์แน่นอน พระ
ยาห์เวห์จะไม่มีวันโกรธฉันแน่’
ดูสิ เรากำลังนำตัวเจ้าไปศาล เพราะเจ้าพูดว่า
‘ฉันไม่ได้ทำบาป’
๓๖ ทำไมเจ้าเปลี่ยนใจง่ายจัง
อียิปต์ก็จะทำให้เจ้าผิด หวัง เหมือน กับที่อัส
ซูเรียทำให้เจ้าผิดหวังมาแล้วก่อนหน้านี้
๓๗ เจ้าจะต้องออกจากอียิปต์ด้วยมือกุมหัว
เพราะพระยาห์เวห์ได้ปฏิเสชนชาติเหล่านั้น
ที่เจ้าไว้วางใจ
พวก เขาจะไม่ทำให้เจ้าประสบความสำเร็จ
หรอก”
๓ “ถ้าผู้ชายหย่ากับภรรยาของเขา แล้ว
เธอก็ไปจาก เขาและไปแต่งงานกับ
ผู้ชายคนใหม่
หญิงคนนั้นจะกลับมาหาสามีคนแรกของเธอ
ได้อีกหรือ
การทำแบบนี้จะไม่ทำให้แผ่นดินแปด เป็น
ไปหมดหรือ *
แต่ยูดาห์ เจ้าได้สาส์นกับคู่นอนคนนั้นคนนี้
เต็มไปหมด แล้วจึงจะมีหน้ากลับมาหา
เราอีกหรือ”

* ๓:๑ การทำแบบ ... หมดหรือ การกระทำในข้อหนึ่งนี้ ขัดกับกฎของโมเสส ดูได้จากหนังสือ
เฉลยธรรมบัญญัติ ๒๔:๑-๔

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ๒ “เบิกตาดูเนินเขาโล่งเตียนพวกนั้นสิ
 แล้วลอง หาดูสิว่ามีที่ไหนบ้างที่เจ้าไม่ เคยมี
 เพศสัมพันธ์
 เจ้านั่งรอพวกมันอยู่ข้างทาง
 เหมือนพวกอาหรับในทะเลทราย
 เจ้าทำให้แผ่นดินแปด เบือนไปด้วยการ
 สู้สอนทางเพศและความชั่วช้าของเจ้า
 ๓ ดังนั้นแผ่นดินที่ตกซุกก็เลยถูกยับยั้งไป
 และไม่มีฝนในฤดูใบไม้ผลิ
 เจ้ามีหน้าผากของผู้หญิงที่สู้สอน
 เจ้ามันไม่มีอาย
 ๔ เมื่อตะกี้นี้ เจ้าเพิ่งจะร้องหาเราว่า ‘พระบิดา
 ของฉัน
 พระองค์เป็นเพื่อนกับฉันมาตั้งแต่สาว ๆ’
 ๕ เจ้าพูดว่า ‘พระองค์จะไม่ โกรธฉันตลอดไป
 หรือ
 พระองค์จะไม่โกรธไปตลอดกาลหรือ’
 เจ้าพูดอย่างนี้
 แต่เจ้าก็ทำชั่วมากเท่าที่จะมากได้”

อิสราเอลกับยูดาห์ ที่ห้องที่ชั่วช้า

๖ ต่อมา พระยาห์เวห์พูดกับผม ในสมัยที่
 โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ปกครองยูดาห์ พระองค์
 พูดว่า “เจ้าเห็นสิ่งที่อิสราเอลผู้ไม่สัตย์ซื่อทำ
 ใหม่ นางจะขึ้นไปบนเนิน เขาสูงทุก ลูกและ
 ได้ต้นไม้อื่นๆทุกต้น แล้วนางก็จะสู้สอน
 ที่ตรง นั้น ๗ เราก็ได้พูดกับตัว เองว่า ‘หลัง
 จากที่นางได้ทำเรื่องพวก นี้เสร็จ แล้ว นางก็
 จะกลับมาหาเราเอง’ แต่นางก็ไม่ได้กลับ มา
 แล้วยูดาห์นี่เอง สาวจอมทรยศของ นางก็เห็น
 สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ ๘ นางเห็นเรื่องสู้สอนทุกเรื่อง
 ที่อิสราเอลผู้ไม่สัตย์ซื่อได้ทำไป และเห็นว่า
 เราได้ขับไล่อิสราเอลไป และเราได้หย่ากับ
 นาง แต่ยูดาห์นี่เองสาวจอมโกงของ นางก็ไม่
 กลัว และนางก็ไปสู้สอนเหมือนกัน ๙ อัน
 ที่จริง นางเห็นว่าเรื่องสู้สอนของตัวเอง
 นั้นเป็นเรื่องเล็กๆ ดังนั้นนางจึงทำให้แผ่นดิน
 ดินทั้งหมดต้องแปด เบือนไป โดยไปลวง
 ประเวณีกับก้อน หินและต้นไม้ ๑๐ และถึง
 แม้จะเกิดเรื่องทั้งหมดนี้ขึ้นมา ยู ดาห์นี่เอง
 สาวจอมทรยศของนาง ก็ไม่ได้กลับมาหาเรา

ด้วยสิ้น สุดใจของนาง แต่แก่งทำเท่านั้น”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ๑๑ แล้วพระ ยาห์เวห์ก็บอกกับผมว่า
 “อิสราเอลผู้ไม่สัตย์ซื่อ ชื่อก็ยิ่งดึกว่ายู ดาห์จอม
 ทรยศ ๑๒ เยเร มีย์ ยาห์ ให้ไปประกาศคำ พูด
 ของเราทางเหนือ พูดว่า
 ‘อิสราเอลผู้ไม่สัตย์ซื่อ กลับมาเถิด’
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ‘เราไม่หนำนิ้วควมวดใส่พวกเจ้าอีกแล้ว
 เพราะเราไม่เมตตา
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 เราไม่สามารถโกรธเจ้าได้ตลอดไปหรือ
 ๑๓ ขอแค่เจ้ายอมรับว่าเจ้าทำบาป
 และยอมรับว่าเจ้าทรยศต่อพระ ยาห์เวห์
 พระเจ้าของเรา
 และยอมรับว่าเจ้าได้ทุ้ม ตัวให้กับพระ ต่าง
 ชาตินามากมายได้ต้นไม้อื่นๆ
 และเจ้าไม่ได้ฟังเสียงของเรา”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ๑๔ “กลับมาเถอะ ลูกที่ทรยศต่อเรา”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 “เพราะเราเป็นนายของเจ้า
 เราจะเอาพวก เจ้ามาเมืองละคน ตระกูลละ
 สองคน
 แล้วเราจะนำเจ้าไปที่ศิโยน
 ๑๕ เราจะให้ผู้เลี้ยงกับเจ้า ที่เราจะเลือกมา
 และพวก เขาจะเลี้ยง ดูเจ้าด้วยความ รู้และ
 ความเข้าใจ ๑๖ เจ้าจะมีจำนวนมากมาย และ
 เจ้าจะเกิดลูก หลานมากมายบนแผ่นดิน ใน
 วัน นั้น” พระ ยาห์เวห์พูดว่าอย่าง นี้ “เมื่อ
 ถึงตอน นั้นคนก็จะไม่ พูดถึงหีบข้อ ดกลง
 ของพระ ยาห์เวห์อีกต่อไป พวก เขาจะไม่
 คิดถึงมันหรือจดจำมันอีกต่อไป พวก เขาจะ
 ไม่คิดถึงมันและจะไม่ ทำมันขึ้น มาใหม่อีก
 ๑๗ ในเวลา นั้น ผู้คนจะเรียกเยรูซาเล็มว่า
 ‘บัลลังก์ของพระยาห์เวห์’ ทุกๆชนชาติจะมา
 รวม ตัวกันในวิหารของพระ ยาห์เวห์ในเมือง
 เยรูซาเล็ม แล้วพวก เขาก็จะไม่ไปทำตาม
 จิตใจที่ชั่วร้ายคือ ดึงของพวก เขาอีกต่อไป
 ๑๘ ในวัน นั้น ครอบครัวยู ดาห์และครอบครัว
 อิสราเอลจะออกมาจากดิน แดนทางเหนือ
 พร้อมๆกัน และไปยังดินแดนที่เราได้มอบให้
 กับบรรพบุรุษของเจ้าเป็นมรดก

* ๓:๙ กับก้อนหินและต้นไม้ รูปเคารพส่วนใหญ่ก็ทำมาจากก้อนหินและไม้ เยเรมีย์กำลัง
 ต่อว่าคนที่ไปกราบไหว้พวกพระเจ้าของคนต่างชาติ

๑๙ และเราได้พูดไว้ว่า
 ‘เราอยากจะทำกับเจ้าเหมือนกับลูกๆของเรา
 เอง
 เราจะให้ดินแดนที่น่าชื่นชมยินดีกับเจ้า
 ซึ่งเป็นมรดกที่มี ค่าที่สุดในบรรดาชาติทั้ง
 หลายทั้งปวง’
 และเราได้พูดกับตัวเองว่าเจ้าจะเรียกเราว่า
 ‘พระบิดาของข้าพระองค์’
 และเจ้าจะไม่หันหลังไปจากเรา
 ๒๐ แต่ชุมชนอิสราเอล เจ้าได้ทรยศต่อเรา
 เหมือนกับภรรยาทรยศต่อคนรักของนาง”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ๒๑ ฟัง สิ เสียงมาจากบนเนิน เขาโล่ง เตียน
 เหล่านั้น
 มันเป็นเสียงของลูกๆของอิสราเอลที่กำลัง
 ร้องให้คร่ำครวญและอ่อนวอนอย่างน่า
 สงสาร
 เพราะพวกเขาได้ทำทางของตัวเองให้คดไป
 พวกเขาได้ลืมนพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขา
 ๒๒ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “กลับ มาเถอะลูกๆที่
 ทรยศต่อเรา
 เราจะเยียวยารักษาการทรยศของเจ้าเอง”
 ผู้คนก็พูดว่า “เราจะมาหาพระองค์
 เพราะพระองค์เป็นพระยาห์เวห์ พระเจ้าของเรา
 ๒๓ พวกเนินเขาต่างๆช่วยอะไรไม่ได้แน่นอน
 เสียงร้องอีกที่กบฏเขาก็ไม่มีประโยชน์
 อะไร
 ความ รอดของอิสราเอลอยู่ที่พระ ยาห์เวห์
 พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน
 ๒๔ สิ่งที่น่า อับอายนั้นได้กลืน กินสิ่งที่
 บรรพบุรุษของ เราหามา ได้ด้วยการ
 ทุ่มเหง่างานอย่างหนัก
 ตั้งแต่เรายังเป็นหนุ่มสาว
 สิ่งเหล่านั้นก็คือฝูง แกะ ฝูง วัว และลูกชาย
 ลูกสาวของพวกเขา
 ๒๕ ขอ ให้เราอนลงในความ อับอายของตัวเอง
 และปล่อยให้ ความ อับอายขาย หน้าคลุม ตัว
 เราไว้
 เพราะว่าเราได้ทำบาปต่อพระ ยาห์เวห์
 พระเจ้าของเรา
 ทั้งเราและบรรพบุรุษของเรา
 ตั้งแต่เรายังเป็นหนุ่มสาวจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

เราไม่ได้เชื่อฟังพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเรา
 เลย”

๑ พระยาห์เวห์พูดว่า
 ๒ “อิสราเอล ถ้าเจ้าจะกลับมาหาเราจริงๆ
 ถ้าเจ้าจะเอาพวก รูป เคารพของ เจ้าไปให้ พัน
 หนาเรา
 ถ้าเจ้าจะไม่โลเล
 ๒ ถ้าเจ้าจะเชื่อสัตย์ ยุติธรรมและจริงใจ
 ตอนที่เจ้าสาบานต่อพระยาห์เวห์
 แล้วเมื่อ นั้นชนชาติต่างๆก็จะได้ รับประทาน
 จากพระองค์
 แล้วพวกเขา ก็จะ ร้องสรรเสริญพระองค์”
 ๓ เพราะพระยาห์เวห์บอกกับคนยูดาห์และ
 เยรูซาเล็มว่า
 “ทุ่งนาที่ยังไม่ได้ไถ ก็ให้เถอะ
 และอย่าหว่านเมล็ดพืชลงไป ในพงหนาม
 ๔ คนยูดาห์และพลเมืองของเยรูซาเล็ม
 ให้ขลิบตัวตัวเองให้กับพระยาห์เวห์
 และขลิบหนังหุ้มใจของเจ้าออกด้วย
 ถ้าเจ้าไม่ทำตามสิ่งเหล่านี้
 ความโกรธของเราก็จะเผาเจ้าเหมือนไฟ
 มันจะเผาผลาญ
 และไม่มีใครรักคนที่ดับมันได้
 เพราะการกร ะ ทำต่างๆของ เจ้านั้นชั่ว ร้าย
 เหลือเกิน”

ความหายนะจากทางเหนือ

๕ “ให้เอาเรื่องนี้ไปบอกกับคนยูดาห์และทำให้คนในเยรูซาเล็มฟังเรื่องนี้ ให้บอกพวกเขา
 ว่า
 เป้าตรงเข้าไป
 และร้องเรียกให้สุดเสียงและบอกว่า
 ‘รวบรวมกันเข้ามา
 และให้เราหนีไปที่ป้อมปราการกันเถอะ’
 ๖ ยกธงขึ้นเตือนศิโยนว่า
 วิ่งหาที่หลบภัย อย่าได้รอช้า
 เพราะเราจะนำการทำร้ายล้าง
 และความ หายนะครั้งยิ่ง ใหญ่มาจากทาง
 เหนือ”
 ๗ สิงโตโผล่ออกมาจากถ้ำแล้ว
 และผู้ ที่จะทำลายชนชาติต่างๆเริ่มเดิน ทัพ
 แล้ว
 สิงโตได้ออกจากบ้านเมืองของมัน
 เพื่อมาทำลายแผ่นดินของเจ้า
 เมืองต่างๆของ เจ้าจะพังพินาศและจะไม่มี
 ใครหลงเหลืออยู่ในเมืองเหล่านั้นเลย

๘ เพราะอย่างนี้ ให้สวมผ้ากระสอบร้องไห้
คร่ำครวญ

เพราะความ โกรธอันร้อนแรงของพระ
ยาห์เวห์ซึ่งไม่ได้หันไปจากเรา

๙ พระยาห์เวห์พูดว่า “ในเวลานั้น
กษัตริย์และพวกแม่ทัพของเขาจะเสียชีวิต
พวกนักบวชจะหวาดผวา
และพวกผู้พูดแทนพระเจ้าจะตกตะลึง”

๑๐ แล้วผมก็พูดว่า “ตายแน่ น่าสยดสยอง
เหลือเกิน พระยาห์เวห์เจ้านายของข้าพเจ้า
พระองค์ได้หลอกคนพวกนี้ และเยรูซาเล็ม
พระองค์บอกพวก เขาว่า ‘พวก เจ้าจะ
ปลอดภัย’ ในขณะที่ ตามกำลังจ้อคหอย
พวกเขาอยู่”

๑๑ ในเวลานั้น คนพวกนี้และเยรูซาเล็มจะ
ได้ยินว่า “ลมพายูร้อนจากเนินเขาโล่งเตียน
จากถิ่นแห่ง แล่งในทะเล ทราบจะพัดถล่มใส่
คนที่น่าสงสารของเรา มันไม่ได้เป็นลมชนิด
ที่พัดให้เกลบกระจัดกระจายไปหรือเพื่อพัด
ให้สะอาด ๑๒ แต่เป็นลมที่แรงเกิน กว่าที่จะ
มาทำเรื่องเหล่านี้ เราเป็นผู้ ที่ส่งลมนั้นมา
ตอนนี้ เราจะประกาศตัดสินลงโทษพวกเขา”

๑๓ พระองค์ลุกขึ้นมาเหมือนเมฆ
พวงกรมมาของพระองค์แล่นเหมือนพายุ
และพวก ม้าของพระองค์วิ่งไวกว่าพวกนก
อินทรี

ผู้คนพูดว่า “ความหายนะเกิดกับพวก เรา
แล้ว พวกเรากำลังถูกทำลาย”

๑๔ เยรูซาเล็ม ล้างความชั่ว ร้ายออกจากใจ
ของเจ้าชะ

เพื่อว่า เจ้าจะได้ปลอดภัย
เจ้าจะปลอดภัยให้แผ่นดิน ชั่วของ เจ้าอยู่ใน เจ้าไป
นานแค่ไหนกัน

๑๕ แน่นนอนที่เราพูดอย่าง นี้ก็เพราะ ว่าที่เมือง
ดานมีคนที่กำลังพูดกัน
และในแถบเนินเขาเอฟราอิมก็มีคนที่กำลังพูด
กันถึงความหายนะนี้

๑๖ ให้บอกชนชาติต่างๆ

อันที่จริง บอกให้พวกเขา รู้เรื่องเยรูซาเล็ม
ข้าศึกกำลังมาจากแดนไกล

และพวก มันก็คุย โวเกินว่าพวก มันจะทำอะไร
กับเมืองต่างๆของยูดาห์บ้าง

๑๗ พวก มันได้ล้อมเมืองไว้เหมือนทหาร ยาม
เฝ้าระวังท้องทุ่ง

ที่เป็นอย่าง นี้ก็เพราะ ว่าเมือง เยรูซาเล็มได้
ทรยศต่อเรา

พระยาห์เวห์ได้พูดว่าอย่างนั้น
๑๘ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับ เจ้าเพราะผลจากการ
ทำชั่วของเจ้าเอง
นี่แหละคือโทษของเจ้า มันขมขื่นจริงๆ
มันจีจิดำใจจริงๆ

เยเรมีย์ร้องไห้

๑๙ ผมรู้สึกป่วยมาก ผมซั๊ก ดิ้นซั๊ก งอด้วย
ความเจ็บปวด

ใจผมแตกร้าว ใจผมเต้นระรัว
แล้วผมก็ทำให้มันสงบลงไม่ได้
เพราะผมได้ยินเสียง แตรออกศึกที่เตือนว่า
กำลังจะเกิดสงคราม

๒๐ หายนะหนึ่งผ่านไป อีกหายนะหนึ่งตามมา
แผ่นดินทั้งหมดได้ถูกทำลายราบคาบ
ทันใดนั้น พวกเดินทัพของผมนักก็ถูกทำลาย
ภายในพริบตา พวก ม้าของเดินทัพก็ถูก
ทำลายไปด้วย

๒๑ ผมจะต้องทนดูขงรบอีกนานแค่ไหน
ผมจะต้องฟังเสียงแตรเรียกรบไปอีกนานแค่ไหน
ไหนกัน

๒๒ พระยาห์เวห์พูดว่า “คนของเราโง่เขลา
พวกเขาไม่รู้จักรเรา
พวกเขาเป็นลูกที่โง่เขลา
และไม่มีสักคนที่เข้าใจ
พวกเขาแค้นแต่เรื่องชั่วๆ
แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะทำดียังไง”

ความหายนะกำลังมา

๒๓ ผมมองไปที่แผ่นดิน ดินมันก็ว่างเปล่าไม่มี
อะไรเลย
แล้วผมก็มองขึ้นไปบนฟ้า สวรรค์ก็ไม่เห็นมี
แสงสว่าง

๒๔ ผมมองไปที่ภูเขาต่างๆพวก มันกำลังสิ้น
ไหว

และเนินเขาต่างๆกำลังสิ้นสะท้อน

๒๕ ผมมองดู และเห็นว่าไม่มีคนเลย
และนกบนฟ้าก็บินหนีไปหมด

๒๖ ผมมอง ดู และเห็นว่าแผ่นดิน ดินที่อุดม
สมบูรณ์กลายเป็นที่แห้งแล้ง
และเมืองต่างๆของ มันก็ถูกหรือทำลาย นั่นก็
เพราะพระ ยาห์เวห์ เพราะความโกรธ
เกรี้ยวของพระองค์

๒๗ เพราะพระยาห์เวห์พูดว่า
“แผ่นดินทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย
แต่เราจะไม่ทำลายมันจนหมดเกลี้ยงหรอก

๒๘ เพราะอย่างนี้ แผ่นดินก็เลยร้องไห้
คร่ำครวญ
และฟ้าสวรรค์เบื้องบนก็มีดครีမ်ไป
เพราะเราได้พูดไปแล้ว เราคิดแผนออกแผน
หนึ่ง
เราจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกแผนของเรา”

๒๙ เมื่อได้ยินเสียง ม้าและพวกพล ธนู ชาว
เมืองทุกเมืองก็หนีไป
พวกเขาหนีเข้าไปแอบอยู่ในพงไม้
และปีนขึ้นไปแอบอยู่ตามซอกหิน*
เมืองทุกเมืองถูกปล่อยให้ร้าง
ไม่มีใครอาศัยอยู่ในเมืองเลยสักคน

๓๐ เจ้าถูกทำลายจนยับเยินแล้ว
แต่ทำไม่เจ้ายังสวมใส่เสื้อผ้าสี แดง สดอย่าง
นั้น
เพราะเจ้ายังประดับประดาด้วยทองคำ
และยังใช้สีดำทาตาให้สวยงาม
เจ้าทำตัวเองสวยงาม โดยไม่มีประโยชน์
อะไรเลย

คนรักของพวกเขา ก็ปฏิเสธเจ้าแล้ว
และตอนนี้พวกเขาก็หมายจะเอาชีวิตเจ้า
๓๑ เราพูดอย่างนี้ เพราะเราได้ยินเสียง
เหมือนเสียงร้องของผู้หญิง
ที่เดินทวนทวายด้วยความเจ็บปวดจากการ
คลอลูกคนแรก
เราได้ยินเสียงร้องของลูกสาวศิโยน เธอไขว่
คว้าหาอากาศ
เธอยืดแขนออกไปขอความช่วยเหลือ
เธอร้องว่า “ความหายนะเกิดกับฉันแล้ว
เพราะฉันเห็น้อยจนหนีขาดกรไม่ไหว
แล้ว”

ความชั่วช้าของคนยูดาห์

๓๒ พระยาห์เวห์พูดว่า “วิ่งไปวิ่งมาตาม
ท้องถนนของเยรูซาเล็มสิ แล้วไปดูให้รู้
ว่าเป็นอย่างไร ไปค้นหาดูตามลานเมืองต่างๆ
ถ้าเจ้าสามารถหาเจอแค่คนเดียว ใครก็ได้
ที่ทำในสิ่งที่ถูก ต้องยุติธรรม และเป็นคนที่
เชื่อถือได้ แล้วเราจะยกโทษให้กับเยรูซาเล็ม
๒ คนพวกนี้เมื่อเขาสาบาน พวกเขาสอบ
พูดว่า ‘ฉันขอสาบานโดยพระยาห์เวห์’ พวกนี้
ก็โกหกสาบานส่งๆไปอย่างนั้นเอง”

๓๓ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์ต้องการให้คน
สัตย์ซื่อต่อพระองค์ ใช่ไหม
พระองค์เขียนตีพวกเขา
แต่พวกเขาก็ไม่รู้สึกละอาย
พระองค์เกือบจะทำลายพวกเขา
แต่พวก เขาก็ยังไม่ยอมรับการ ตี สอนของ
พระองค์
พวกเขาต่อต้านเหมือนหิน
พวกเขาไม่ยอมกลับใจ

๓๔ แล้วผมพูดว่า “พวกนี้เป็นแค่คนยากจน
พวกเขาโง่เกินกว่าจะได้รับการสอนอะไร
เพราะพวกเขาไม่รู้จักทางของพระยาห์เวห์
และไม่รู้จักกฎต่างๆของพระเจ้าของเขา
๓๕ ผมจะไปหาคนใหญ่คนโต และพูดกับพวก
เขา

เพราะพวกเขารู้จักทางของพระยาห์เวห์
และรู้จักกฎต่างๆของพระเจ้าของเขา”
แต่พวกเขาร่วมกันหัก แยก แล้วดึงเชือกวัว
จนขาด

๓๖ ดังนั้นสิ่งโตจากป่าออกมาจู่โจมพวกเขา
หมาป่าจากทะเลทรายออกมาทำร้ายพวกเขา
เสือ ดาวก็กำลังเฝ้า คอยจับ จ้องเมืองต่างๆ
ของพวกเขา

คนที่ออกมาจากเมืองเหล่านั้นก็จะถูกฉีกทิ้ง
เป็นชิ้นๆ
ที่เป็นอย่างนี้ ก็เพราะพวก เขาได้ทรยศต่อ
พระเจ้าหลายครั้ง

และพวก เขามักจะออกนอก ลู่นอก ทางของ
พระเจ้า

๓๗ พระยาห์เวห์พูดว่า “เราจะยกโทษให้กับเจ้า
ได้อย่างไรกัน

ลูกของเจ้าได้ทอดทิ้งเราไป
แถมพวก เขายังไปสาบานกับพวก พระที่ไม่
มีตัวตน

เราได้ให้ทุกอย่างที่พวกเขาต้องการ
แต่พวก เขากลับสาส์นและมั่วสุมกันตาม
บ้านโสเภณี

๓๘ พวกเขาเหมือนม้าผู้อ้วนพีที่กลัดมัน
แต่ละคนส่งเสียงเรียกเมียเพื่อนบ้าน

๓๙ เราไม่ ควรจะยกโทษพวก เขาเพราะเรื่อง
พวกนี้หรือหรือ”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

* ๕:๒๙ ปีขึ้นไปแอบอยู่ตามซอกหิน คำนี้อยู่ในฉบับแปลกรีกโบราณ ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันไม่มีคำนี้

“และเราไม่ ควรจะแก้ แค้นชนชาติที่เป็น
อย่างนี้หรือ”

๑๐ ให้บุก เข้าไปในสวน องุ่นและทำลายพวก
มัน

แต่อย่าทำลายจนราบคาบ

ให้ริดกิ่งก้านของเถาองุ่นเหล่านั้น

เพราะพวกมันไม่ได้เป็นของพระยาห์เวห์

๑๑ เพราะว่าคน อิสราเอลและคน ยูดาห์ไม่
จริงใจกับเราครั้งแล้วครั้งเล่า”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๑๒ พวกเขาพูดโกหกเกี่ยวกับพระยาห์เวห์

พวกเขาพูดว่า “พระองค์จะไม่ทำอะไรพวก
เราหรือ

เรื่องร้ายๆจะไม่เกิดขึ้นกับเราหรือ

และเราก็จะไม่ เจอกับสงครามและความ
อดอยาก”

๑๓ พวกผู้ พุด แทน พระเจ้าจอมปลอมไม่มี
อะไรเลย เป็นแต่ลมๆแล้งๆ

และพระคำของพระเจ้าจะไม่อยู่ในพวกเขา

นี่คือสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขา

๑๔ ตั้ง นั้นผู้คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์ พระเจ้าผู้ มี
ฤทธิ์ทั้งสิ้นพูด

“เพราะพวกเขาพูดสิ่งต่างๆเหล่านี้

เราจะทำให้คำที่เราใส่ ไว้ในปาก เจ้าเป็น
เหมือนไฟและคนพวก นี้จะเป็นเหมือน
ต้นไม้

และพระ คำต่างๆของพระเจ้าก็จะเผา ผลาญ
พวกเขา

๑๕ ชาวอิสราเอลทั้งหลาย เรากำลังนำชนชาติ
หนึ่งจากแดนไกลมาสู้รบกับพวกเจ้า

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

มันเป็นชนชาติที่เข้มแข็งที่อยู่มาช้านานแล้ว

และมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน

มันเป็นชนชาติที่มีภาษาที่เจ้าไม่รู้จัก

และเจ้าก็ไม่สามารรถเข้าใจสิ่งที่พวกมันพูดได้

๑๖ แล่ง ธนุของพวกเขาคือเหมือนหลุมศพที่
เปิดอ้า

ผู้ชายของพวกเขาคือคนต่างก็เป็นนักรบ

๑๗ พวก เขาจะเขมือบพืช ผลและอาหารของ
เจ้าจนหมด

พวกเขาจะเขมือบลูกชายลูกสาวของเจ้า

พวกเขาจะกินฝูงแกะและฝูงวัวของเจ้า

พวกเขาจะกินเถาองุ่นและต้นมะเดื่อของเจ้า

พวกเขาจะทำลายเมืองที่มีป้อมปราการต่างๆ
ของเจ้า

ป้อมปราการที่เจ้าไว้ใจหนักหนา”

๑๘ พระยาห์เวห์พูดว่า “แต่แม้แต่ในวันนั้น
เราก็จะไม่ทำลายเจ้าอย่างสิ้นเชิง ๑๙ และถ้า
คนของเจ้าพูดว่า ‘ทำไมพระยาห์เวห์พระเจ้า
ของเราถึงทำสิ่ง ต่างๆเหล่านี้กับเรา’ ก็ให้
เจ้าบอกไปว่า ‘ก็เพราะพวก เจ้าทอด ทิ้งเรา
ไปบูชาพระ ต่าง ชาติในแผ่นดินของ เจ้า ดัง
นั้น เจ้าจะต้องรับใช้พวกต่างชาติในแผ่นดิน
ที่ไม่ใช่ของพวกเจ้าเอง’

๒๐ ให้ประกาศเรื่อง นี้ท่ามกลางลูก หลานของ
ยาโคบ

และทำให้ได้ยินไปถึงยูดาห์ด้วย

๒๑ ฟังเรื่องนี้ให้ดี เจ้าพวกคนโง่ที่ขาดสติ

เจ้าที่มีตาแต่ดันมองไม่เห็น

เจ้าที่มีหูแต่ดันไม่ได้ยิน

๒๒ เจ้าไม่ยำเกรงเราเลยหรือ”

พระยาห์เวห์พูดอย่างนั้น

“เจ้าไม่ตัวสั่นบังงูต่อหน้าเราเลยหรือไ้

เราเป็นผู้ตั้งทรายขึ้นเป็นขอบเขตน้ำทะเล
ซึ่งเป็นคำ สั่งถาวรไม่ ให้นำ ทะเลล้ำข้าม มัน
ได้

คลื่นซัด ไปซัด มาแต่มันก็ไม่เคยผันทลายขึ้น
มาได้

และคลื่นร้องสนั่นหวั่นไหว แต่ก็ข้าม มันมา
ไม่ได้ยู่ดี

๒๓ คนพวกนี้คือดั่งและมีใจบงก

พวกเขาหันหลังไปจากเรา

๒๔ พวกเขาไม่ได้พูดในใจว่า

‘พวก เราน่าจะยำเกรงพระ ยาห์เวห์พระเจ้า
ของเรา

ผู้ที่ให้ฝนกับเรา ตรงตามฤดูกาลของมัน

ไม่ว่าจะเป็นฝนตอนฤดูใบไม้ร่วงกับฝนตอน
ฤดูใบไม้ผลิ

ผู้ที่ทำให้เราได้เก็บเกี่ยวในเวลาที่เหมาะสม’

๒๕ ความ ผิด บาปของพวก เจ้าได้กีดกันเจ้าไม่
ให้ได้รับสิ่งเหล่านี้

และบาปต่างๆของเจ้าก็กีดกันเจ้าไม่ให้ได้รับ
ผลผลิต

๒๖ เพราะมีคนชั่วอยู่ในหมู่คนของเรา

พวก มันล่า เหยื่อของ มันอย่างเงียบเขียบ
เหมือนนายพราน

พวกมันวางกับดักและจับมนุษย์

๒๗ บ้านของพวกมันเต็มไปด้วยคนชั่วโกง

เหมือนกับตะกร้าที่เต็มไปด้วยนก

เพราะอย่างนี้ พวกมันจึงยิ่งใหญ่และร่ำรวย

๒๘ พวกมันทั้งอันทุ้งฉู

มันทำชั่วยิ่งกว่าคนชั่ว

พวกมันไม่ตัดสินใจคิดความ
มันไม่สอบสวนคดีของลูกที่ไม่มีพ่อ
และไม่ให้ความ ยุติธรรมกับคดีของคน
ยากจน
๒๙ เราไม่ควรจะลงโทษคนพวกนี้สำหรับเรื่อง
เหล่านี้หรือหรือ”
นั่นคือสิ่งที่พระยาห์เวห์ถาม
“เราไม่ควรจะแก้ แค้นชนชาติอย่าง นี้หรือ
หรือ”
๓๐ เรื่องน่าขนลุกขน พองและน่า ขยะแขยง
เกิดขึ้นบนแผ่นดินนี้แล้ว
๓๑ พวกผู้ พุด แทน พระเจ้าได้ทำนายเรื่อง
โกหก
ส่วนพวกนักบวชก็ทำในสิ่งที่พวกผู้ พุด แทน
พระเจ้าบอก
คนของเราขอให้มันเป็นอย่างนี้
แต่เจ้าจะอย่างไรเมื่อจุดจบมาถึง

คัตรูรายล้อมเยรูซาเล็ม

๑ พระยาห์เวห์พูดว่า “คนเบนยามินทั้ง
หลาย
ไปยังที่ปลอดภัยนอกเมืองเยรูซาเล็ม
ให้เป่าแตรในเทโคอา
และส่งสัญญาณเตือนเหนือดินแดน
เบรฮัคเคเรม
เพราะว่าหายนะ
และการทำลายล้างครั้งใหญ่ หลวงกำลังมา
จากทางทิศเหนือ
๒ เรากำลังทำลายนางสาวศิโยน
ผู้ดงามและบอบบาง
๓ พวกคนเลียง แกะและฝูง แกะของพวก เขา
กำลังจะมาโจมตีเธอ
พวกเขาตั้งเต็นท์ล้อมรอบเธอ
พวกเขาแต่ละคนก็เลี้ยงดูสัตว์ในเขตของตัวเอง”
“พวกคัตรูพูดกันว่า “เตรียมสู้ศึกกับเธอ
ลูกขึ้น เราจะบุกตอนเที่ยงวัน”
“อ้าว เช็ง ไกลจะหมดวันแล้ว
เงาของตอนเย็นเริ่มทอดยาวขึ้นแล้ว”
๔ “ลูกขึ้น เราจะบุกตอนกลางคืน
แล้วเราจะทำลายป้อมปราการ”
๖ เพราะนี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น
พูด
“ตัดต้นไม้พวกนั้นของเธอซะ
และให้ก่อเนินดินล้อมเมืองเยรูซาเล็ม
นี่เป็นเมืองที่ต้องถูกลงโทษ

เพราะมันเต็มไปด้วยการรุกคืบซุ่มเหง
๗ เยรูซาเล็มดึงดูดความชั่วช้า
เหมือนกับบ่อน้ำที่ดึงดูดน้ำ
ในเมืองเยรูซาเล็มมีแต่ชาวเกียวยู กับความ
รุนแรงและการทำลายล้างทั้งสิ้น
เราเห็นบาดแผลและการ เจ็บ ป่วยของ เธอ
ตลอดเวลา
๘ เยรูซาเล็ม ฟังคำเตือนนี้ให้ดี
ไม่อย่าง นั้น เราจะหันไปจาก เจ้าด้วยความ
ขยะแขยง
ไม่อย่างนั้น เราจะทำลายแผ่นดินของเจ้าให้
รกร้างและไม่มีคนอยู่”
๙ นี่คือนี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูดคือ
“พวก ข้าศึกจะค่อยๆเก็บรวบรวมคนที่ยัง
หลงเหลืออยู่ในอิสราเอล
เหมือนกับคนที่เก็บรวบรวมอุ้งนจากเถาอุ้งน
จะตรวจดูแต่ละกิ่งอีกครั้ง”
๑๐ เราควรจะพูดหรือเตือนใครดี ใครหรือที่จะ
ฟังเรา
พวก เขาไม่ ยอมฟังและไม่ สามารถตั้งใจ ฟัง
ได้
พวก เขาหัวเราะเยาะข่าวสารของพระ
ยาห์เวห์
พวกเขาไม่อยากฟัง
๑๑ ผมเต็มไป ด้วยความ โกรธของพระ
ยาห์เวห์
ผมหมดแรงจากการพยายามจะเก็บมันไว้
พระ ยาห์เวห์พูดว่า “ระบายความ โกรธของ
เจ้าใส่เด็กๆตามถนน
และกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่กำลังคุยกันอยู่
ทั้งสามีและภรรยาจะถูกจับไปด้วยกัน
และคน แก่ เฒ่าก็จะถูก จับในวัย ชราเหมือน
กัน
๑๒ บ้านของพวกเขาจะถูกยกไปให้กับคนอื่น
พร้อมกับไร่นาและภรรยาของพวกเข
เพราะว่าเราจะยื่น แขนออก มาต่อสู้อกับคนที่
อาศัยอยู่บนแผ่นดินนี้”
พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้
๑๓ “เพราะพวก เขาทุก คนตั้งแต่คน ต่ำต้อย
ที่สุดไปจนถึงคนใหญ่คนโตที่สุด
ล้วนแต่แสวงหาประโยชน์ด้วยการใช้กำลัง
และตั้งแต่ผู้พุดแทนพระเจ้าไปจนถึงนักบวช
ล้วนแล้วแต่หลอกลวงกัน
๑๔ พวก เขารักษาบาดแผลคนที่นำสงสารของ
เราอย่างซุ่มงู
พวกเขาพูดว่า ‘สันติสุข สันติสุข’

ทั้งๆที่ไม่มีสันติสุข

๑๕ พวก เขาควรจะละอายเพราะพวก เขาทำ
ในสิ่งที่น่าชะแหยง

แต่พวกเขากลับไม่ละอายสักนิด
แถมยังไม่รู้จักวิธีถ่อมตัวเสียอีก

ดังนั้น พวกเขาจะล้มหายตายจากไปเหมือน
กับคนอื่น ๆ

ในเวลาที่เราลงโทษพวก เขา พวก เขาก็จะ
สะดุดล้มลง”

พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนั้น

๑๖ นี่คือการที่พระยาห์เวห์พูด คือ

“ยืนอยู่ริมถนน ให้มองดูแล้วถามหาทางเก่า
แก่

ถามดูว่า ‘ถนนที่ดีสายนั้นอยู่ที่ไหน’

จากนั้นให้เดินไปบนถนนสายนั้น

และจะพบกับความสงบสุขให้ตัวเอง

แต่พวกเขากลับพูดว่า ‘พวก เราจะไม่ไปบน
ถนนสายนั้น’

๑๗ พระยาห์เวห์พูดว่า ‘เราจะตั้งยามไว้ให้กับ
เจ้า

เพื่อให้เขาเตือนว่า “ให้ตั้งใจฟังเสียง แตรให้
ดี”

แต่พวกเขากลับบอกว่า “พวก เราจะไม่ ฟัง
หรือ”

๑๘ พระยาห์เวห์พูดว่า ‘ดังนั้น ประชาชาติต่างๆ
ฟังไว้ให้ดี

และรับรู้ถึงคำให้การที่ต่อต้านคนอิสราเอล

๑๙ แผ่นดิน ฟังเรื่องนี้ไว้ เรากำลังจะนำความ
ทุกข์ทรมานมาให้กับคนพวกนี้

พวกเขาสมควรจะได้รับ มันสำหรับความ คิด
ที่ชั่วร้ายต่างๆอย่างนี้

เพราะพวก เขาไม่ สนใจฟังถ้อยคำต่างๆของ
เรา

ส่วนกฎของเรา พวกเขาก็ปฏิเสธมัน

๒๐ กายานจากเขามา

และแห่งไม้หอมจากแดนไกล

มันจะไม่มีความหมายอะไรสำหรับเรา

เราไม่ยอมรับของ ถวายพวก นี้ของ เจ้าและ
เราก็ไม่พอใจเครื่องเซ่นไหว้ของเจ้า”

๒๑ ดังนั้นพระยาห์เวห์จึงพูดอย่างนี้ว่า

“เรากำลังจะให้สิ่ง ต่างๆที่จะทำให้คน พวก นี้
สะดุดล้ม

ทั้งพ่อทั้งลูก

ทั้งเพื่อนบ้านและเพื่อนพวก เขาต้องตาย
เรียบ”

๒๒ นี่คือการที่พระยาห์เวห์พูด คือ

“คนกำลังมาจากดินแดนทางตอนเหนือ
ชนชาติใหญ่ กำลังลุกขึ้นมาจากแดนไกล

๒๓ พวกหน่อค้อนธนูและแหลนหลาว
พวกเขาโหดเหี้ยมไร้ความปราณี

เสียงของพวกเขาดังกึกก้องเหมือนทะเล
พวกเขาขึ้นมา

พวกเขาเข้าสู่สงครามอย่างเป็นทางการ
เพื่อมาโจมตีเจ้า นางสาวศิโยน”

๒๔ พวกเราได้ยินเกี่ยวกับข่าวนี้

มือไม่อ่อนปวกเปียกไป

ความเจ็บปวดครอบงำเรา

เหมือนผู้หญิงที่กำลังจะคลอดลูก

๒๕ อย่อออกไปในทุก
และอย่าเดินบนถนน

เพราะศัตรูมีดาบ

หันไปทางไหนก็มีแต่เรื่องน่าสยดสยอง

๒๖ ประชาชนที่น่า สงสารของผม ให้ใส่เสื้อ
กระสอบ

และเอาขี้เถ้ามาใส่หัวตะ

ร้องไห้และคร่ำครวญ

เหมือนกับว่าลูกชายคนเดียวของเจ้าตาย

ร้องไห้อย่างขมขื่นเพราะความหายนะจะเกิด

ขึ้นกับพวกเราในทันทีทันใด

๒๗ “เยเร มี ยาห์ เราได้ตั้งเจ้าให้เป็นนัก
วิเคราะห์โลหะ

ในหมู่คนของเรา

เพื่อว่าเจ้าจะรู้และวิเคราะห์หนทางของพวก
เขาได้

๒๘ คนพวกนี้ทั้งหมดปลุกปั่นการกบฏ

เดินไป ทัวเพื่อคอยยุยงให้เกิดความไม่ พอใจ
ขึ้น

พวกเขาเป็นเหมือนทองแดงและเหล็ก

พวกมันเป็นนักทำลาย

๒๙ พัดลมทั้งหลายเป่าให้ไฟร้อนแรงขึ้น

ตะกั่วจะหลอมละลายไป

แต่การที่จะหลอมคน เหล่า นี้ให้บริสุทธิ์นั้นก็
ไร้ประโยชน์

เพราะคนชั่ว ร้ายยังไม่ถูกแยกออก ไปจาก
พวกเขา

๓๐ คนเยรูซาเล็มได้ฉายาว่า ‘แร่ เงินที่ถูก
ปฏิเสธ’

เพราะพระยาห์เวห์ได้ปฏิเสธพวกเขา”

เยเรมีย์สั่งสอนในวิหาร

(ยรม. ๒๖:๑-๖)

๗ ^๑นี่คือถ้อยคำที่เยเรมีย์ได้รับจากพระยาห์เวห์ คือ ^๒“เยเรมีย์ ให้ไปยืนอยู่ในประตูวิหารของพระยาห์เวห์ และประกาศข้อความนี้ออกไป

“พวกเจ้าชายผู้ดาห์ทั้ง หลายที่กำลังเดินผ่านประตูนี้เข้ามาเพื่อนมัสการพระยาห์เวห์ ฟังสิ่งที่พระยาห์เวห์พูดให้ฟัง ^๓นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้น ผู้เป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอลพูด “ถ้าเจ้าทำตัวดี เราก็จจะอาศัยอยู่ที่นั่นกับเจ้า ^๔อย่าไปหลงเชื่อคำพูดที่ลอลกลวงเหล่านี้ ที่ว่า “นี่เป็นวิหารของพระยาห์เวห์ วิหารของพระยาห์เวห์ วิหารของพระยาห์เวห์” ^๕แต่ถ้าเจ้าทำพิธีทางและการกระทำต่างๆของเจ้าดีจริงๆ และให้ความเป็นธรรมต่อกันและกัน ^๖ถ้าเจ้าไม่กดขี่คนต่างถิ่น เด็กกำพร้า และแม่หม้าย ถ้าเจ้าไม่ทำให้เลือดของผู้บริสุทธิ์ต้องแห้ง ไหลในที่แห่งนี้ และถ้าเจ้าไม่นมัสการพระอื่นๆเพราะมันมีแต่จะทำให้เจ้าเจ็บตัวเปล่าๆ ^๗เราก็จจะยอมให้เจ้าอาศัยอยู่ในที่แห่งนี้ ในดินแดนที่เราได้มอบให้กับบรรพบุรุษของ เจ้าไว้ตลอดไป”

“เจ้ากำลังไว้ วางใจในคำพูดที่ลอลกลวงที่ไร้ค่าเหล่านั้น ^๘เจ้าไปขโมย ไปฆ่า ไปมีชู้ ไปสัญญาที่เจ้าไม่ คิดจะรักษา ไปเผาเครื่องหอมให้พระบาอัล และไปบูชาพระอื่นๆที่เจ้าไม่รู้จัก ^๙แล้วกลับมายืนอยู่ต่อหน้าวิหารนี้ ที่มีชื่อของเราอยู่ แล้วพวกเจ้าก็พูดว่า ‘พวกเราได้รับความรอดแล้ว’ อย่างนั้นหรือ ที่เจ้าทำอย่างนี้ ก็เพื่อเจ้าจะได้กลับไปทำเรื่องชั่วช้าพวกนั้นอีกใช่ไหม ^{๑๐}เจ้าเห็นวิหารนี้ ที่มีชื่อเราตั้ง อยู่ กลายเป็นช่องโหว่ไปแล้วใช่ไหม แม้แต่เราเองก็ยังไม่เห็นมันเป็นอย่างนั้นเลย” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^{๑๑}“พวกเจ้าคนยูดาห์ ไปสิ ไปยังสถานที่ของเรา ที่อยู่ในซีโลห์ ^{๑๒}เราได้อาศัยที่นั่นเป็นที่แรกสำหรับให้ชื่อของเราสถิตอยู่ ไปดูสิว่าเราได้อะไรกับมันบ้าง เพราะความชั่วช้าของอิสราเอลคนของเรา ^{๑๓}แล้วตอนนี้ พวกเจ้าคนอิสราเอลก็ได้ทำสิ่งที่ชั่วร้ายพวกนี้” พระยาห์เวห์พูดอย่างนั้น “และถึงแม้เราได้เตือนเจ้าตั้งแต่เนิ่นๆแล้ว แต่เจ้ากลับไม่ฟังเรา แถมเมื่อเราเรียกเจ้า เจ้าก็ไม่ตอบเสียอีก ^{๑๔}ดังนั้น เราจะทำกับวิหารที่มีชื่อของเราตั้งอยู่ ที่เจ้าไว้ วางใจกันหนา และเราจะทำกับสถานที่ที่เราได้มอบให้กับบรรพบุรุษของเจ้า อย่างเดียวกับที่เราทำกับซีโลห์ ^{๑๕}เราจะเหวี่ยงเจ้าออกไปให้พ้นหน้าเรา เหมือนกับที่เราเคยเหวี่ยงพวกพี่น้องของ เจ้าทั้งหมด พวกที่สืบเชื้อสายมาจากเอฟราอิม”

^{๑๖}“ส่วนเจ้าเยเรมีย์ ไม่ต้องอธิษฐานเผื่อคนกลุ่มนี้ และไม่ต้องร้องไห้ให้พวกเขาด้วย เจ้าไม่ต้องอธิษฐานต่อเราให้กับพวกเขา เพราะคำอธิษฐานจะไม่ถึงเรา เราจะไม่ฟังเจ้า ^{๑๗}เจ้าไม่เห็นหรือยัง ใจว่าพวกมันกำลังทำอะไรในเมืองยูดาห์และตามท้อง ถนนของเมืองเยรูซาเล็ม ^{๑๘}พวก ลูกๆกำลังเก็บฟืน ส่วนพวกพ่อกำลังจุดไฟ พวกผู้หญิงกำลังนวดแป้งทำขนมปังสำหรับเจ้า แม่แห่งสวรรค์ และกำลังเทเครื่องดื่มบูชาถวายพระอื่นๆเพื่ออย่าโมโหเรา” ^{๑๙}พระยาห์เวห์พูดว่า “พวก เขาคิดว่ากำลังยังไม่โหเราหรือไม่เลย อันที่จริง พวกเขากำลังทำกับตัวเองต่างหาก พวกเขากำลังต้องอับอายขายหน้า”

^{๒๐}ดังนั้นนี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ เจ้า นายของ ผมพูดคือ “ความโกรธและความแค้นของ เรากำลังจะเทออก มายังวิหารนี้ เทใส่ทั้งคน สัตว์ ต้นไม้ตามท้องทุ่ง และผลผลิตจากพื้นดิน ความโกรธของเราจะเผาไหม้อยู่ และจะไม่มีวันดับ”

*๗:๔ **นี่เป็นวิหาร** พระยาห์เวห์ คงเป็นการโฆษณาชวนเชื่อว่าปลอดภัยแน่นอนจากก่อนหน้านั้นพระยาห์เวห์ได้ปกป้องวิหารในเมืองเยรูซาเล็มไว้ จากการถูกโจมตีของอัสซีเรีย ดูได้จากหนังสือ ๒ พงศกษัตริย์ ๑๘-๑๙

๗:๑๒ **ซีโลห์** เป็นบ้านเกิดของซามูเอลและเอลี หีบแห่งคำสัญญาเคยเก็บไว้ที่นี่ก่อนหน้าที่จะมีกษัตริย์ ดูได้จากหนังสือ ๑ ซามูเอล ๑-๔

พระยาห์เวห์อยากให้เชื่อฟังมากกว่าให้เครื่องบูชา

๒๑ นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้งสิ้น ผู้เป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล พูด “เพิ่มเครื่องเผาบูชาเข้าไปในเครื่อง เช่น ไห้วของเจ้าด้วยกินเนื้อชะด้วย ๒๒ ตอนที่เราพาบรรพบุรุษของพวก เจ้าออกมาจากอียิปต์นั้น เราไม่ได้สั่งอะไรพวก เขาเลยเกี่ยวกับเรื่องเครื่องเผาบูชาและเครื่อง เช่น ไห้ว เราไม่ได้บอกบรรพบุรุษของพวก เจ้าให้ทำอย่างนั้น ๒๓ แต่สิ่งที่เราสั่งให้พวกเขาทำ คือ ให้ฟังเสียงของเรา แล้วเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นคนของเรา ให้เจ้าเดินในทางที่เราสั่งเจ้า นั่นจะเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเจ้า”

๒๔ “แต่พวก เขาไม่ยอมฟัง และทำเป็นหูทวนลม กลับไปทำตามความต้องการชั่วๆของตัวเอง พวก เขากลับเดินถอยหลัง แทนที่จะเดินไปข้างหน้า ๒๕ ตั้งแต่วัน นั้นที่บรรพบุรุษของเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์จนถึงวันนี้ เราได้ส่งพวกผู้รับ ใช้ของเราพวกผู้พูดแทนพระเจ้า ไปหาพวกเจ้าทุกวัน ๒๖ แต่พวก เขาไม่ ยอมฟังเรา และไม่ ยอมเงี่ยหูฟัง พวกเขาคือดั่งหัวแข็ง พวกเขารู้ว่าร้ายยิ่งกว่าบรรพบุรุษของพวกเขาสี้อีก”

๒๗ “เยเร มี ยาห์ เจ้าจะเอาคำ พูดทั้งหมดนี้ไปบอกกับพวก เขา แต่พวก เขาจะไม่ฟังเจ้า เจ้าจะเรียกพวก เขา แต่พวก เขาจะไม่ ตอบเจ้า ๒๘ เจ้าจะต้องบอกกับพวก เขาว่า “นี่คือชนชาติที่ไม่ ยอมฟังเสียงของพระยาห์เวห์ พระเจ้าของเขา และไม่ยอมรับการดี สอนจากพระองค์ ความจริงได้ตายไปเสียแล้ว และมันก็หายไปจากปากของพวกเขา”

หุบเขาแห่งการฆ่า

๒๙ “เยเรมียาห์ ตัดผมของเจ้าทิ้งไป แล้วขึ้นไปร้องไห้คร่ำครวญบนเนินเขาโล้นเตียนซะ เพราะพระยาห์เวห์ได้ปฏิเสธและทอดทิ้งคนรุ่นนี้ที่ยังไม่โหพระองค์ไปแล้ว ๓๐ เพราะพวกคนยูดาห์ ได้ทำในสิ่งที่ชั่วร้ายในสายตาเรา” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น “พวก เขาได้เอาสิ่งที่น่าขยะแขยงมาไว้ในวิหารที่มีชื่อของ เราสถิตอยู่ เพื่อทำให้วิหารนั้นเป็นมลทินไป ๓๑ พวก เขาสร้างที่ สูงของโท เฟทที่อยู่ในหุบเขาของบุตร ชายของอี นู โนมเพื่อเผาลูกชายลูกสาวตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่

เคยสั่งหรือไม่เคยแม้แต่จะคิด ๓๒ ดังนั้น วันนั้นจึงกำลังจะมา ถึง” พระ ยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น “วันที่จะไม่มีใครพูดถึงโทเฟทและหุบเขาของบุตรชายของอี นู โนมอีก เลย แต่ผู้คนจะเรียกมันว่า หุบเขาแห่งการฆ่า และพวก เขาจะฝัง ศพไว้ที่โท เฟท จนกระทั่งไม่เหลือที่ให้ฝัง ศพอีกต่อไป ๓๓ ส่วนศพของชนชาตินี้ก็จะกลายเป็นอาหารของนกในอากาศ และของพวกสัตว์ป่าบนพื้นดิน และจะไม่มีใครไล่พวกมันไป ๓๔ เราจะทำให้เสียงสนุกสนาน เสียงงานรื่นเริง และเสียงของเจ้า บ่าวและเจ้า สาวหยุดลงในบ้าน เมืองยูดาห์และตามท้อง ถนนของเมืองเยรูซาเล็ม เพราะดินแดนนี้จะถูกปล่อยทิ้งร้าง”

๓๕ พระยาห์เวห์พูดว่า “ในเวลา นั้น พวกเราจะขุดกระดูกของบรรดาคนชั่วร้ายแห่งยูดาห์ ของพวกแม่ทัพ ของพวกนักบวชของพวกผู้ พูด แทนพระเจ้า และของชาวเมืองเยรูซาเล็มออกมาจากหลุมฝัง ศพของพวก เขา ๓๖ แล้วพวก เขาจะเกลี้ยกระดูกของคนพวกนี้ออก ภายใต้ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่าง ๆ บนท้องฟ้า สิ่งเหล่านี้ที่คนเยรูซาเล็มรักและรับ ใช้ ที่พวก เขาติดตามและแสวงหา และที่พวก เขากราบไหว้บูชากระดูกของพวก เขาจะไม่ถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน และจะไม่เอาไปฝัง พวกมันจะเป็นเหมือนมูลสัตว์ที่อยู่บนดิน

๓๗ ส่วนคนเหล่านี้ นั้นที่ยังหลง เหลืออยู่ก็อยากตายมากกว่ามีชีวิตอยู่ คนพวกนี้คือคนที่หลง เหลืออยู่จากตระกูลชั่ว ชั่วนี้ คนพวกนี้จะไปอยู่ในที่อื่น ๆ ที่ เหลือ ซึ่งเราได้ขับไล่พวกเขาไป” พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้งสิ้นพูดว่าอย่างนั้น

ความบาปและการลงโทษ

๓๘ “เยเร มี ยาห์ เจ้าต้องบอกสิ่ง นี้กับคนยูดาห์ว่า ‘พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้คือเมื่อคนล้มลง เขาจะไม่ลุกขึ้นมาอีกแล้วหรือ ถ้าคนหลงไปจากทาง เขาจะไม่วกกลับมาอีกแล้วหรือ ๓๙ แล้วทำไมคนพวกนี้ถึงได้หันหนีไปจากเรา ทำไมเยรูซาเล็มถึงหันหนีไปจากเราอยู่เรื่อย พวกเขายึดอยู่กับการหลอกลวง ไม่ยอมหันกลับมาหาเรา

๖ เราได้ฟังพวกเขาอย่างตั้งใจ
แต่พวกเขาพูดในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง
ไม่มีใครกลับใจจากความชั่วเลย
หรือพูดว่า “ฉันทำอะไรลงไป”
พวกเขาทั้งหมดหันไปตามทางของตัวเอง
เหมือนม้าที่วิ่งหือเข้าสู่สนามรบ
๗ แม่แต่คน กระสาบน ฟากิ ยังรู้เวลาที่ถูก
กำหนดให้กับมัน
นกเขา นกนางแอ่น และนกกระเรียนนั้นเฝ้า
คอยเวลาที่ จะอพยพไป
แต่คนของ เรากลับไม่รู้ว่พระเจ้า
หวังอะไรจากเขา”
๘ “พวกเขาจะพูดได้อย่างไรว่า ‘พวกเขา
ฉลาด’
และ ‘พวกเขามีกฎของพระยาห์เวห์’
อันที่จริง พวกเขาตัดลอกกฎได้ใช้ปากกาของ
เขาโกหก
จึงทำให้กฎของพระยาห์เวห์โกหกไปด้วย
๙ คนฉลาดถูกบลหู
พวกเขาถูกทำให้ขวัญหนีดีฝ่อ และพวกเขา
ก็ถูกจับ
พวกเขาไม่ยอมรับพระคำของพระยาห์เวห์
แล้วพวกเขาจะอ้างว่าตัวเองฉลาดได้อย่างไร
๑๐ ดังนั้นเราจะแยกเมียของพวก เขาไปให้กับ
คนอื่น
แล้วก็ยกไร่ นาของพวก เขาไปให้กับพวก
เจ้าของใหม่
เพราะจากคนที่ยากจนที่สุดไปจนถึงคนรวย
ที่สุดก็ล้วน แต่มีแนว โนมที่จะหาผล
ประโยชน์จากความรุนแรง
และจากพวกผู้พูดแทน พระเจ้าไปจนถึงพวก
นักบวช ต่างก็พูดโกหก
๑๑ พวกเขารักษาบาดแผลของคนที่น่าสงสาร
ของเราอย่างชู้ยๆ
แล้วก็พูดว่า ‘สันติสุข สันติสุข ทั้งๆที่ไม่มี
สันติสุข’
๑๒ พวกเขาควรจะละอายใจ ที่ทำในสิ่งที่น่า
ขยะเขยง
แต่พวกเขา กลับไม่ละอายใจเลย
แถมพวกเขายังไม่รู้จักถ่อมตัวด้วย
ดังนั้น พวกเขาจะต้องล้มลงด้วยกับกับคน
อื่นที่ล้มลง
ในเวลาที่เราลงโทษพวกเขา พวกเขาจะต้อง
ล้มลง” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
๑๓ “เราจะเก็บรวบรวมผลผลิตของพวกเขา เขา
ไป” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

“จะไม่มีมืองุ่นเหลืออยู่บนเขาอีกต่อไป
จะไม่มีลูกมะเดื่ออยู่บนต้นอีก
และใบของมันก็ จะเหี่ยวแห้งไป
ทุก สิ่งทุกอย่างที่เราให้กับพวก เขาก็จะสูญ
เสียไป
๑๔ คนพูดกันว่า ‘พวกเรา มัวนั่งทำอะไรกัน
อยู่ที่นี่
รวบรวมกันและยก พวกกันเข้าไปในเมืองที่
มีป้อมปราการ ถ้าจะถูกทำลายก็ให้ไป
ถูกทำลายที่นั่นเถอะ
เพราะพระ ยาห์เวห์ พระเจ้าของ เราได้
กำหนดไว้แล้วว่า พวกเราจะต้องพินาศ
และพระองค์ทำให้เราคิดมยาพิช
เพราะว่าเราทำบาปต่อพระองค์’
๑๕ พวกเขา รอคอยความสงบสุข แต่กลับไม่มี
อะไรดีขึ้นเลย
พวกเขารอคอยเวลาแห่งการเยียวยา แต่ดูสิ
กลับมีแต่ความน่ากลัว”
๑๖ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “มีเสียงทัพ ม้าคำราม
มาจากเมืองดาน
แผ่นดินทั้ง สิ้นสิ้น สะเทือนไปด้วยเสียงร้อง
ของม้าฉกรรจ์
พวก มันจะมากลืน กินแผ่นดิน และทุกสิ่งทุก
อย่างที่อยู่ ในแผ่นดินนั้น
พวกมันจะกลืนกินเมืองและคนที่อาศัยอยู่ใน
นั้น
๑๗ เรากำลังส่งมาท่ามกลางพวกเจ้า
เป็นพวกผู้พิชที่ไม่มีความเมตตาสะกดได้
พวกมันจะกัดพวกเจ้า”
พระยาห์เวห์บอกว่าอย่างนั้น
๑๘ ผมรู้สึกเศร้าจับใจ
ใจของผมเหนียวอ่อน
๑๙ ผมได้ยินเสียง ร้องของคนที่ผม รักจาก
แดนไกลว่า
“พระยาห์เวห์ไม่ได้อยู่ในศิโยนหรือ
กษัตริย์ของศิโยนไม่ได้อยู่ในเมืองหรือ”
พระยาห์เวห์พูดว่า “แล้วทำไมพวกเขาถึงยัว
โมโหเรา
ด้วยรูปเคารพจากต่างชาติที่ไม่เที่ยงแท้เล่า”
๒๐ ผู้คนพูดว่า “ฤดูเก็บเกี่ยว ก็ผ่านไป แล้ว
หมดหน้าร้อนแล้ว
แต่เราก็ยังไม่ได้รับการช่วยชีวิตเลย”
๒๑ คนที่ผม รักบาด เจ็บ ผมก็เลยบาด เจ็บไป
ด้วย
ผมรู้สึกหมดหวัง และใจผมเต็มไปด้วยความ
ท้อแท้

๒๒ พระยาห์เวห์พูดว่า “ไม่มียาในกิเลอาดเลย หรือ ไม่มีหมอยูที่นั่นเลยหรือ ทำให้ไม่ถึงไม่มีใครรักษาคนที่เรารักเลย”

๑๗ **๑** ผมอยากจะให้หิวของ ผมเติมไป ด้วยน้ำ

และดวงตาของผมเป็นน้ำพุแห่งน้ำตา ผมจะได้ร้องให้ทั้งวันทั้งคืน ผมจะได้ร้องให้ให้กับคนที่ผมรักที่ถูกฆ่า

๒ พระยาห์เวห์พูดว่า “เราหวังเหลือเกินว่าเราจะมีที่หยุดพัก

สำหรับคนเดินทางในที่เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้ง เพื่อว่าเราจะได้ทิ้งคนของเรา

และไปให้พ้นๆพวกเขา

เพราะพวกเขาทุกคนเป็นคนเล่นซู้

และเป็นกลุ่มของคนซี้โกง

๓ พวกเขาโกงลินของพวกเขาเหมือนคันทนู และพวกเขาประสบความสำเร็จในแผ่นดินนี้ ด้วยการหลอกลวง ไม่ใช่ด้วยความสัตย์ซื่อ

เพราะพวกเขาทำชั่วซ้ำแล้วซ้ำอีก และพวกเขาก็ไม่รู้จักเราด้วย”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๔ “พวกเขาปกป้องตัวเองจากเพื่อนบ้าน และแม้แต่พี่น้องของพวก เจ้าเองก็ยังไม่ใจไม่ได้

เพราะพี่น้องทุกคนซี้โกง

และเพื่อนบ้านทุกคนก็ชอบนินทา

๕ ผู้คนโกงเพื่อนบ้านของเขาเอง

และไม่พูดความจริง

พวกเขาสอนลินตัวเองให้พูดโกหก

พวกเขาทำให้ตัวเองเหนื่อยอ่อนด้วยการทำผิด

๖ เยเรมีย์ห์ บ้านของเจ้าตั้งอยู่ท่ามกลางคนซี้โกง

พวกเขาปฏิเสธที่จะรู้จักเรา”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๗ ดังนั้น นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูด คือ

“เรากำลังจะหลอมพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยไฟ และทดสอบพวกเขาด้วยไฟ

ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้แล้ว

เราจะทำอะไรให้กับคนที่น่าสงสารของเราได้ อีกหรือ

๘ ลินของพวกเขากลมคมเหมือนธนู

เขาพูดโกหกด้วยปากของเขา

พวก เขาแต่ละ คนพูดกับเพื่อนบ้านอย่างเป็นมิตร

แต่ในใจกลับคิดหา ทางเอา เปรียบเพื่อนบ้านอยู่

๙ เพราะเรื่องพวก นี้ สมควรที่เราจะลงโทษ พวกเขาอีกครั้ง ไม่ใช่หรือ” พระยาห์เวห์พูดอย่างนั้น

“สมควรที่เราจะแก้แค้นชนชาติที่ทำตัวอย่างนี้ ไม่ใช่หรือ”

๑๐ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “เราจะร้องให้ คร่ำครวญให้ภูเขา

และเราจะร้อง เพลงงาน ศพให้ฟูง หย้าในที่เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้ง

เพราะพวก มันถูกทิ้งร้างว่างเปล่า เพื่อจะได้ไม่มีใครเดินผ่านมา

และพวกมันก็ไม่ได้ยินเสียงวัวในแผ่นดินนั้น แม้แต่คนบนท้องฟ้าไปจนถึงสัตว์ ป่าก็หนีไป

กันหมดแล้ว

พวกมันไปกันหมดแล้ว

๑๑ เราจะทำให้เยรูซาเล็มกลายเป็นกองหิน

เป็นที่อยู่ของหมาใน

และเราจะทำให้บ้านเมืองในยูดาห์กลายเป็นซากปรักหักพัง

ที่ไม่มีใครเหลือสักคน”

๑๒ มีใครที่เฉลียวฉลาดพอที่จะเข้าใจ

เรื่อง นี้บ้าง และขอให้คนที่พระ ยาห์เวห์พูดด้วย อธิบายเรื่อง นี้ให้หน่อยว่าทำไมแผ่นดินถึงถูกทำลาย

ทำไมต้องถูกเผาและทิ้งร้างเหมือนทะเล ทราบที่ไม่มี ใครเดินผ่าน

๑๓ แล้วพระ ยาห์เวห์ก็พูดว่า “ที่เป็นอย่าง นี้เพราะพวกเขาทอดทิ้งกฎของเรา ที่เราได้ให้ไว้ต่อ หน้าพวกเขา พวกเขาไม่ฟังเสียงของเรา

และพวกเขาก็ไม่เดินตามกฎนั้น ๑๔ แต่พวกเขา ยืนกรานที่จะทำตามจิตใจที่ตื้อ ดึง

ของตัวเอง พวกเขาหันไปติดตามพระบาอัล เหมือนกับที่บรรพบุรุษของพวกเขาสอนให้

พวกเขาทำ” ๑๕ ดังนั้น นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง ลิน ผู้เป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล

พูด คือ “เราจะทำให้คนพวก นี้ต้องกลืน กิน

ความขมขื่น และเราจะทำให้พวกเขา คิมยาพิษ ๑๖ เราจะทำให้พวกเขากระจัดกระจายไป

ตามชนชาติต่างๆที่พวกเขา และบรรพบุรุษ

ของพวกเขาไม่เคยรู้จักมาก่อน เราจะส่งดาบตาม ล่าพวกเขาไป จนกว่าเราจะทำลาย

พวกเขาจนสิ้นซาก”

๑๗ นี่คือนี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูด

“ให้ไต่รตรองดูถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น แล้วไปเรียกพวก ผู้หญิงที่รับจ้างร้องในงานศพมา

ให้ไปเชิญพวกผู้หญิงที่ชำนาญในเรื่องนี้มา”

๑๘ ผู้คนพูดว่า

“ให้พวก นางมาเร็วๆ แล้วมาร้องให้ให้พวกเรา
น้ำตาจะได้ไหลออกมาจากตาของพวกเรา และเปลือก ตาของพวกเราจะ ได้มีน้ำตาไหลนอง”

๑๙ เพราะได้ยินเสียงร้องไห้คร่ำครวญจากศิโยนว่า

“เราถูกทำลายถึงขนาดนี้ได้ยังไง

พวกเราอับอายเหลือเกิน

เพราะพวกเราถูกบีบบังคับให้ทิ้งแผ่นดินนี้ เมื่อพวกศัตรูพังทลายบ้านของพวกเรา”

๒๐ ไปเรียกพวก ผู้หญิง และบอกพวก เขาว่า “พวกผู้หญิง ให้ฟังพระคำของพระยาห์เวห์

และฟังว่าพระองค์พูดอะไร

ให้สอนลูกสาวของพวก เจ้าถึงวิธีร้องไห้ไว้ทุกข์

และให้ผู้ หญิงไปสอนเพื่อนบ้านของเธอให้ร้องเพลงไว้ทุกข์นี้ด้วย ที่ว่า

๒๑ โอ้ ความตายเข้ามาทางหน้าต่างแล้ว มันเข้ามาในป้อมปราการของเราแล้ว มันมาเพื่อกำจัดเด็กๆให้หมดไปจากถนน และกำจัดคนหนุ่มออกจากสี่แยกต่างๆ”

๒๒ เยเรมีย์ให้พูดเรื่องพวกนี้
นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์พูด “ศพคนจะกองกัน

อยู่บนพื้นเหมือนมูลสัตว์ เหมือนฟอนข้าวที่ถูกทิ้งไว้หลังเก็บเกี่ยว และไม่มีใครไปเก็บรวบรวมมัน”

๒๓ พระยาห์เวห์พูดว่า

“อย่าให้คนฉลาด

โอ้อวดสติปัญญาของตัวเอง

อย่าให้คนแข็งแรง

โอ้อวดความแข็งแกร่งของตัวเอง

และอย่าให้คนรวย

โอ้อวดความร่ำรวยของตัวเอง

๒๔ แต่ให้คนที่โอ้อวด โอ้อวดเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ

ให้เขาโอ้อวดว่าเขามีความเข้าใจและรู้จักเรา

เขารู้ว่าเรคือยาห์เวห์

ผู้ที่มีความรักมั่นคง มีความยุติธรรม

และมีความชอบธรรมในแผ่นดินนี้

และเขาก็รู้ว่าเราชอบใจในเรื่องพวกนี้”

พระยาห์เวห์พูดว่าดังนี้

๒๕ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “วันเหล่านั้นกำลังจะมาถึงแล้ว วันที่เราจะจัดการลงโทษทุกคนที่ทำพิธี ขลิบแต่เปลือกนอก ๒๖ เราจะลงโทษอียิปต์ ยูดาห์ เอโดม อัมโมน และโมอับ และเราจะลงโทษคนพวก นั้นทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในที่เปล่าเปลี่ยวแห่ง แล้งและเข้าพิธีโกนผม จอน เพราะพลเมืองของชนชาติอื่นๆทั้งหมด ยังไม่ ได้ทำพิธี ขลิบ แต่คนอิสราเอลทั้งหมดยังไม่ ได้ทำพิธีขลิบที่ใจ”

พระยาห์เวห์กับรูปเคารพ

๑ คนอิสราเอล ให้ฟังสิ่งที่พระ

๑๐ ยาห์เวห์พูดกับเจ้า ๒ พระ ยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้คือ

“อย่าไปเรียนรู้วิถีทางของชนชาติต่างๆ และอย่ากลับร่ำกฏการณต่างๆบนท้องฟ้า ใช้ ชนชาติต่างๆพากันเกรงกลัวสูงเหล่านั้น

๓ ประเพณีต่างๆของคนต่างชาตินั้นไม่มีประโยชน์

คนหนึ่งในพวกนั้นจะตัดต้นไม้จากป่า มันเป็นผลงานที่ช่างแกะสลักทำขึ้นมากับมือ และกับเครื่องมือของเขา

๔ เขาตกแต่งมันด้วยเงินและทอง เขาเอาค้อนตอกตะปูยึดมันไม่ให้โคลงเคลง

๕ พวกมันเป็นเหมือนหุ่นไล่กาในไร่แดงกว่าพวกมันพูดไม่ได้

ต้องให้คนอุ้มไปเพราะเดินเองก็ไม่ได้ อย่าไปกลัวพวกมัน

เพราะมันทำร้ายเจ้าไม่ได้หรอก และมันก็ช่วยอะไรเจ้าไม่ได้เหมือนกัน”

๖ พระ ยาห์เวห์ ไม่มีใครยิง ใหญ่ไปกว่าพระองค์อีกแล้ว

ชื่อของพระองค์ยิ่งใหญ่และทรงพลัง

๗ จะมีใคร กันที่ไม่ยำเกรงพระองค์ พระองค์เป็นกษัตริย์ของชนชาติต่างๆ

พระองค์สมควรจะได้รับความยำเกรง

เพราะไม่มี ใครเหมือน กับพระองค์แม้แต่คนฉลาดของทุกชนชาติ

* ๙:๒๒ **เข้าพิธีโกนผมจอน** เป็นพิธีทางศาสนาของคนที่ไม่ใช่ยิว พระเจ้าห้ามไม่ให้ทำ ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือเลวีนิติ ๑๙:๒๗

และคนฉลาดของอาณาจักรทั้งหลาย
 ๘ พวกนั้นทั้งใจทั้งทมิ
 พวกเขาร่ำเรียนในสิ่งที่ไม่มีประโยชน์
 และครูผู้สอนของเขาก็ือต้นไม้นั่นเอง
 ๙ เงินที่ถูกทุบเป็นแผ่นนั้นก็เอามาจากทวาร
 ชิช

ส่วนทองก็เอามาจากอุฟาสุ
 รูป เคารพต่างๆที่ชนชาติทั้ง หลายกราบ ไหว้
 บูชานั้นก็เป็นผล งานของช่างแกะสลัก
 และเป็นฝีมือของช่างทอง
 เสื้อผ้าของรูปเคารพนั้นทำจากผ้าสีม่วง
 พวกมันทั้งหมดเป็นผลงานของช่างผู้ชำนาญ
 ๑๐ แต่พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้
 พระองค์เป็นพระเจ้าที่มี ชีวิตจริงๆและเป็น
 กษัตริย์ตลอดกาล

แผ่นดินสันตะเทือนเมื่อพระองค์โกรธ
 และชนชาติต่างๆย่อมไม่สามารถต้านทาน
 ความโกรธของพระองค์ได้

๑๑ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “นี่คือสิ่งที่พวก เจ้า
 จะต้องบอกกับพวก เขา ในเมื่อพระพวก นั้น
 ไม่ได้สร้างฟ้า สวรรค์และแผ่นดิน โลกขึ้นมา
 พวก มันก็จะ ต้องพินาศไปจากแผ่นดิน โลก
 และฟ้าสวรรค์”

๑๒ แต่พระ ยาห์เวห์เป็นผู้ สร้างแผ่นดิน โลก
 ด้วยพลังกำลังของพระองค์
 พระองค์เป็นผู้ก่อ ตั้งโลก นี้ขึ้น มาด้วยสติ
 ปัญญาของพระองค์
 และเป็นผู้กางฟ้า สวรรค์ออกด้วยความ รู้ของ
 พระองค์เอง

๑๓ เมื่อพระองค์พูดมันเหมือน กับเสียงน้ำบน
 ฟ้าสวรรค์

แล้วเมฆหมอกก็ลอยขึ้นมาจากสุดขอบโลก
 พระองค์สร้างสายฟ้าแลบขึ้นสำหรับฝน
 ส่วนสายลมก็พัดออกมาจากคลังของ
 พระองค์

๑๔ มนุษย์ทุกคนโง่เขลาเบาปัญญา
 พระองค์ทำให้ช่างทองทุกคนต้องละอายใจที่
 ทำรูปเคารพขึ้นมา

เพราะรูป เคารพเหล่านี้ของ เขาเป็นสิ่ง
 หลอกลวง
 พวกมันไม่หายใจเสียด้วยซ้ำ

๑๕ พวกมันไม่มีความหมาย เป็นผลงานที่น่า
 หัวเราะเยาะ

เมื่อเราลงโทษพวกมัน พวกมันก็จะพินาศไป
 ๑๖ ส่วนพระเจ้าของยา โคบนั้น ไม่เหมือนรูป
 เคารพพวกนี้

เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่ง
 และอิสราเอลก็เป็นเผ่าที่เป็นสมบัติส่วน ตัว
 ของพระองค์
 พระนามของพระองค์คือพระ ยาห์เวห์ผู้มี
 ฤทธิ์ทั้งสิ้น

การทำลายล้างกำลังมา

๑๗ ชาวเมืองทั้งหลายที่อยู่ในป้อมปราการ
 เก็บกระเป๋ากของเจ้าขึ้นจากพื้น

๑๘ เพราะพระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้
 “เรากำลังเหวี่ยงคนบนโลกตอนนี้
 และเราจะทำให้พวกเขาต้องทนทุกข์ทรมาน
 แบบที่พวกเขาจะต้องรู้สึกจริงๆ”

๑๙ สงสารผมด้วย เพราะผมได้รับบาดเจ็บ
 แผลของผมนั้นเจ็บปวดยิ่งนัก
 แล้วผมก็พูด ว่า แน่ล่ะ นี่คือการเจ็บ ปวด
 ของผม

และผมก็ต้องอดทนกับมัน

๒๐ เติ้นท์ของผมถูกทำลาย
 เชือกเต็นท์ของผมก็ขาดหมด
 พวกลูกๆทั้งหมดไป
 ไม่มีลูกเหลือสักคน

ไม่มีเหลือใครไว้คอยขี้งี้เต็นท์ของผมเลย
 คนยกมานเต็นท์ขึ้นก็ไม่มี

๒๑ เพราะคนเลี้ยงแกะนั้นโง่เขลา
 พวกเขาไม่แสวงหาพระยาห์เวห์
 นั่นเป็นเหตุที่พวกเขาไม่ประสบความสำเร็จ
 และฝูง แกะของพวกเขา ก็กระจัดกระจายไป
 หมด

๒๒ มีเสียงรายนาดังมา มันกำลังมาทางนี้
 เสียงกระหึ่มจากทางแผ่นดินทางเหนือ
 มันจะเปลี่ยนบ้านเมืองของยูดาห์ให้เป็นซาก
 และให้กลายเป็นโพรงหมาใน

๒๓ พระ ยาห์เวห์เจ้าข้า ผมรู้ว่าคน เราไม่
 สามารถกำหนดชะตาชีวิตของตัวเองได้
 คน เราไม่สามารถบอกได้ว่าอนาคตจะเกิด
 อะไรขึ้น บ้างและไม่สามารถบอกได้ว่า
 เขาจะทำอะไรได้บ้างในอนาคต

๒๔ ข้าแต่พระยาห์เวห์ โปรดติสอนผมเถิดแต่
 ขอให้ทำอย่างยุติธรรม
 อย่าได้ทำด้วยความ โกรธเลย ไม่อย่าง นั้น
 พระองค์จะทำให้ผมถึงจุดจบ

๒๕ ขอ ให้ระบายนความโกรธเกรี้ยวของ
 พระองค์กับชนชาติต่างๆที่ไม่รู้ จัก
 พระองค์

และกับตระกูลต่างๆที่ไม่ได้อิฐฐานต่อพระองค์ เพราะชนชาติพวกนั้นได้กลืนกินยาโคบ พวกเขาได้กำจัดเขา แลก็ยังพบบ้านของเขาด้วย

ฝ่าฝืนพันธสัญญา

นี่คือถ้อยคำที่เยเรมีย์ที่ได้รับจาก

๑๑

พระยาห์เวห์ พระองค์พูดว่า ^๒“ฟังถ้อยคำเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญาไว้ให้ดี แล้วเข้าไปบอกชาวยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม ^๓ให้บอกพวกเขาว่า นี่คือนิสัยที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลพูดไว้คือ ‘คนที่ไม่ยอมฟังถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญานี้ จะต้องถูกสาปแช่ง’ ^๔เป็นถ้อยคำที่เราได้สั่งกับบรรพบุรุษของเจ้าไว้ ตอนที่เราพาพวกเขาออกมาจากอียิปต์ ออกจากเตาไฟเหล็ก เราได้บอกกับพวกเขาว่า ให้เชื่อฟังเรา และทำตามคำสั่งต่างๆเหล่านี้ นี่ที่เราได้สั่งให้เจ้าทำแล้วเจ้าจะเป็นคนของเรา และเราก็จะเป็นพระเจ้าของเจ้า”

^๕ที่เราทำอย่างนี้ก็เพื่อทำให้คำสัญญาที่เราได้สาบานไว้กับบรรพบุรุษของเจ้าเป็นจริง คำสัญญานั้นคือ “เราจะให้แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำเชื่อมผลไม้อุดมสมบูรณ์เหมือนกับที่มันเป็นอยู่ตอนนี้” แล้วผมก็ตอบว่า “อาเมน ขอให้มันเป็นตามนั้นเถิดพระยาห์เวห์”

^๖แล้วพระยาห์เวห์ก็พูดกับผมว่า “ให้ประกาศถ้อยคำเหล่านี้ ตามเมืองต่างๆของยูดาห์และตามถนนหนทางของเยรูซาเล็มว่า ‘ฟังถ้อยคำแห่งคำสัญญานี้ และให้ทำตามถ้อยคำเหล่านั้น’

^๗ที่เราพูดอย่างนี้ก็เพราะเราเตือนบรรพบุรุษของเจ้า นับตั้งแต่วันที่เรานำพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์จนถึงทุกวันนี้ เราเตือนพวกเขาอย่างไม่หยุดหย่อนว่าให้ฟังเสียงของเรา

^๘แต่พวกเขาไม่ยอมฟัง หรือเอียงหูมาฟัง แต่ละคนก็หันไปตามจิตใจที่ตื้อตึงชั่วร้ายของเขา ดังนั้นเราจะนำการลงโทษทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องกับคำสัญญานี้ ให้มาตกลงบนพวกเขา เพราะพวกเขาไม่ยอมทำตามสิ่งที่เราสั่งให้พวกเขาทำในคำสัญญานี้”

^๙แล้วพระยาห์เวห์ก็พูดกับผมว่า “เราพบแผนชั่วของคนยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม

๑๐ พวกเขาได้หันไปทำสิ่งชั่วร้ายที่พวกบรรพบุรุษของพวกเขาทำ พวกบรรพบุรุษนี้เป็นพวกแรกที่ไมยอมฟังถ้อยคำต่างๆของเรา พวกเขาไปติดตามรับใช้พระอื่นๆ คนอิสราเอลและคนยูดาห์ได้ละเมิดคำสัญญาที่เราได้ทำไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา”

^{๑๑}ดังนั้น นิสัยที่พระยาห์เวห์พูดคือ “เรากำลังจะนำความหายนะมาสู่พวกเขา และพวกเขาจะไม่มีทางหลบหนีไปได้ พวกเขาจะร้องขอความช่วยเหลือจากเรา แต่เราจะไม่ฟังพวกเขา ^{๑๒}หลังจากนั้นชาวเมืองต่างๆของยูดาห์และชาวเมืองเยรูซาเล็มก็จะไปร้องขอให้คร่ำครวญเอากับพระต่างๆที่พวกเขาเผาเครื่องหอมถวาย แต่พระปลอมพวกนั้นจะไม่ช่วยพวกเขา ในเวลาที่พวกเขากำลังเดือดร้อน

^{๑๓}ยูดาห์ที่เราพูดอย่างนี้ก็เพราะตามเมืองต่างๆของเจ้า มีแต่พระต่างๆมากมาย และตามท้องถนนในเมืองเยรูซาเล็ม เจ้าก็ตั้งแท่นบูชาให้กับรูปเคารพที่หน้าอับอายไปทั่วทุกหนแห่ง พวกมันใช้สำหรับเผาเครื่องหอมให้พระบาอัล

^{๑๔}ส่วนเจ้าเยเรมีย์ อยู่ๆได้อิฐฐานให้กับคนพวกนี้ และอย่าได้คร่ำครวญหรือวิงวอนให้กับพวกเขาด้วย เพราะเราจะไม่ฟังในเวลาที่พวกเขาต้องการตอนที่เดือดร้อน

^{๑๕}ยูดาห์ที่รักของเรา มาทำอะไรวินิจฉัยของเรา

เห็นอยู่ว่านางได้ทำสิ่งที่ชั่วร้ายมากมาย เครื่องเซ่นไหว้ของเจ้าจะถูกเอาไปจากเจ้า เพราะเจ้าสนุกสนานกับความชั่วช้าของเจ้า”

^{๑๖}ครั้งหนึ่งพระยาห์เวห์เคยเรียกเจ้าว่า “ต้นมะกอกเขียวสวย สดพร้อมผลที่เอร็ดอร่อย”

แต่เดี๋ยวนี้ ด้วยเสียงที่เหมือนกับพายุใหญ่ พระองค์จะจุดไฟเพื่อเผาเจ้า และกิจการของเจ้าก็จะหักลง

^{๑๗}และพระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น ผู้ที่ปลุกเจ้า

ได้สั่งให้ความหายนะนี้เกิดขึ้นกับเจ้าที่พระองค์ทำอย่างนี้ก็เพราะความชั่วร้ายที่ชาวอิสราเอลและยูดาห์ทำ พวกเขาจะไม่ไหวพระองค์ ด้วยการเผาเครื่องหอมให้กับพระบาอัล

แผนชั่วร้ายต่อเยเรมีย์ห์

๑๘ พระยาห์เวห์ที่ได้เปิด เผยแผนการของ พวกเขาให้กับผม เพื่อผมจะได้รู้

๑๙ ผมเป็นเหมือนแกะว่า งายที่กำลังถูกลูกาไปเชือด ผมไม่รู้ว่ามีแผนชั่วร้ายต่อผม พวกเขาพูดว่า “ให้พวกเราทำลายต้นไม้กับผลของมันและให้เรตัดเยเร มี ยาห์หรือจากแผ่นดิน ดินของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ และอย่าให้ใครจดจำชื่อของเขาคือต่อไป”

๒๐ แต่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้น ผู้พิพากษาที่เที่ยงธรรม ผู้ที่ทดสอบความคิด และจิตใจของมนุษย์

ขอ ให้ผมได้ เห็นพระองค์แก่ แค้นพวกเขาด้วย เกิด เพราะผมได้ร้อง เรียนต่อพระองค์แล้ว

๒๑ ดังนั้น นี่คือนี่ที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับคนอานา โธท คนที่กำลังพยายามจะฆ่าเยเรมีย์ห์ คนที่พูดว่า “ถ้าแกหยุดพูดแทนพระยาห์เวห์ พวกเราก็จะไว้ชีวิตแก”

๒๒ ดังนั้นนี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทั้ง สิ้นพูด “เรากำลังจะลงโทษพวกเขา คนหนุ่มของพวก เขาจะถูกฆ่า ตายในสงคราม พวก ลูกชายลูกสาวของพวก เขาจะตายเพราะความหิวโหย

๒๓ จะไม่มีใครรอดชีวิตสักคน เพราะเราจะนำความหายนะมาให้กับชาวอานาโธท ตอนที่เราลงโทษพวกเขา”

เยเรมีย์ห์บ่นให้พระเจ้าฟัง

๑๒ พระยาห์เวห์ เมื่อข้าพเจ้าโต้ แย้ง กับพระองค์ในศาล

พระองค์ได้รับการตัดสินว่าถูกเสมอ แต่ข้าพเจ้าอยากจะถูกถึงความ ยุติธรรมกับพระองค์

ทำไมคนหลอกลวงถึงได้เจริญเอาเจริญเอา ทำไมพวกวางแผนชั่วถึงประสบความสำเร็จ

๒ พระองค์ปลุกพวก เขาแล้วพวก เขาก็หยิ่ง รากลงไป

และเจริญงอกงามแถมยังออกลูกด้วย พวกเขาพูดถึงพระองค์บ่อยๆ

แต่พวกเขาไม่จริงใจต่อพระองค์เลย

๓ แต่พระยาห์เวห์ พระองค์ผู้รู้จักข้าพเจ้า พระองค์เคยเห็นข้าพเจ้าและพระองค์เองก็ เคยทดสอบจิตใจของข้าพเจ้าแล้ว

ขอ ให้พระองค์ลากพวก นั้นไปเหมือนลากแกะไปเชือดเถิด

คัศพวกมันไว้รอวันเชือดเถิด

๔ แผ่นดินจะแห้งแล้งไปอีกนานแค่ไหน และหญ้าในท้อง ทุ่งทุก ที่จะเหี่ยวแห้งไป ถึงเมื่อไหร่

เพราะความชั่วช้าของคนที่อาศัยอยู่ที่นั่น พวกสัตว์และนกถึงถูกกวาดไปเรียบร้อย

สิ่ง นี้ก็จะเกิดขึ้นด้วย เพราะพวกเขาพูดว่า “พระองค์ไม่ เห็นหรอกว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเรา”

พระเจ้าตอบเยเรมีย์ห์

๕ พระยาห์เวห์พูดว่า “ถ้าเจ้าวิ่ง แข่งกับมนุษย์ที่มีเท้าเหมือนกับ

เจ้าและพวกเขาทำให้เจ้าหมดแรง เจ้าจะไปวิ่งแข่งกับม้าได้ยังไง

ถ้าเจ้ายังสะดุดล้ม ลงในแผ่นดิน ดินที่มีความ

ปลอดภัย แล้วเจ้าจะทำ ยัง ไงในป่า ที่บริมแม่น้ำจอร์แดน

๖ ที่เราพูดอย่าง นี้ก็ เพราะแม้แต่ผี น่องและ

ญาติสนิทของเจ้า ยิ่งวางแผนทรยศเจ้าเลย

ถึงพวกเขาจะร้องเรียกหาเจ้าสุดเสียง ก็อย่าได้ไปหลงเชื่อพวกเขา

ถึงแม้พวกเขาจะพูดหวานกับเจ้า

พระยาห์เวห์ได้ทอดทิ้งยูดาห์คนของพระองค์

๗ พระยาห์เวห์พูดว่า เราได้ทอดทิ้งวิหารของเราไป

เราได้ละทิ้งมรดกของเราไป เราได้ทิ้งยูดาห์คนที่เรารักไว้ในเงื้อมมือศัตรู

๘ คนที่เราเรียกว่าคนของ เราได้กลายเป็นเหมือนสิ่งโตป่าต่อเรา

นางได้ส่งเสียงคำรามใส่เรา ดังนั้น เราจึงเกลียดนาง

๙ คนของ เรากลาย เป็นเหมือนนกปล่อย สำหรับเราหรือยังไง

หรือมีนกปล่อยเหยื่อรายล้อมนางอยู่หรือรวบรวมสัตว์ป่าทั้งหมดเข้ามา

๑๐ คนเลี้ยง แกะหลาย คนทำลายไร่ ทุ่งนของ เรา

พวกเขาได้เหยียบย่ำส่วนแบ่งของเราจนราบเรียบ

พวกเขาได้ทำให้ส่วนแบ่งที่เรา รักกลายเป็นทะเลทรายร้าง

๑๑ พวกเขาได้ทำให้มันกลายเป็นที่ดินเปล่าประโยชน์

ดังนั้นที่ดินที่เปล่าประโยชน์นั้นจึงร้องทุกข์ต่อเรา

ที่ดินทั้งหมดถูกปล่อยร้างว่างเปล่า

แต่ก็ไม่มีใครสนใจใยดี

๑๒ ดังนั้นนั่นก็ทำลายจึงเดินทางมาจากที่แห่งแล้งในทะเลทราย

ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะดาบของพระ ยาร์เวห์กำลังกลืนกินจากสุดปลายโลกด้านหนึ่งไปสุดปลายอีกด้านหนึ่ง

ไม่มีสันติสุขสำหรับสิ่งมีชีวิตหน้าไหนทั้งสิ้น

๑๓ พวกเขาปลุกข้าวสาลี

แต่กลับเก็บเกี่ยวหามา

พวกเขาทำงานอย่างเห็นเดเห็น

แต่กลับไม่ประสบความสำเร็จ

แล้วพวกเขาจะต้องอับอายกับผลผลิตของตัวเอง

เพราะพระ ยาร์เวห์จะระบายความ โกรธใส่พวกเขา”

คำสัญญาที่พระยาร์เวห์ให้กับเพื่อนบ้านของอิสราเอล

๑๔ พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนี้ คือ “เกี่ยวกับพวกคนชั่ว ข้าที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินที่อยู่ใกล้กับมรดก ที่เราได้ให้กับคนอิสราเอลนั้น เราจะถอนรากพวกเขาจากแผ่นดินของตัวเอง และถอนรากครอบครัวของยูดาห์ออกไปจากพวกเขาด้วย

๑๕ หลังจากถอนรากพวกเขาแล้ว เราก็จะแสดงความเมตตาแก่พวกเขาอีกครั้ง เราจะพาพวกเขา กลับมา ให้แต่ละคนกลับไปยังมรดกของตัวเอง และแต่ละคนก็จะได้กลับไปยังที่ดินของตัวเอง

๑๖ ในอดีตพวกเขาเคยสอนคนของเราให้สาบานกับพระ บา อัส แต่ตอนนี้ถ้าพวกเขาเรียน วัฏี ทางของคนของเราจริงๆโดยสาบานในนามของเรา ด้วยการพูดว่า ‘พระยาร์เวห์มีชีวิตรอยู่แน่ฉันใด ...’ ถ้าทำอย่างนี้พวกเขา ก็จะเจริญขึ้นท่ามกลางคนของเรา

๑๗ แต่ถ้าพวกเขาไม่ ยอมฟัง เราก็จะถอนรากชนชาตินี้ และทำลายมันทิ้งอย่างแน่นอน” พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนี้

ผ้าคาดเอวของเยเรมีย์

๑ พระ ยาร์เวห์พูดกับผมอย่าง นี้ว่า **๑๓** “ไปซื้อผ้าคาด เอวที่ทำจากผ้า ลินินมาผืนหนึ่ง แล้วเอามาคาดเอวเจ้าไว้ แต่อย่าเอามันไปแช่น้ำ”

๒ ผมก็เลยไปซื้อผ้าตาม ที่พระ ยาร์เวห์สั่ง แล้วเอามันมาคาดเอวผมไว้

๓ หลังจากนั้นพระยาร์เวห์ก็พูดกับผมเป็นครั้งที่สองว่า

๔ “ให้เอาผ้าที่เจ้าซื้อมา ที่คาดเอวเจ้าอยู่ไปที่แม่น้ำยูเฟรติส แล้วเอามันไปแช่น้ำในซอกหิน”

๕ ผมจึงไป และเอามันไปแช่น้ำไว้แถวแม่น้ำยูเฟรติสตามที่พระยาร์เวห์สั่งผมไว้

๖ หลังจากนั้นผ่านไปหลายวัน พระยาร์เวห์ก็พูดกับผมว่า “ลุก ขึ้นแล้วไปที่แม่น้ำยูเฟรติส ไปเอาผ้าที่เราสั่งให้เจ้าเอาไปแช่น้ำไว้ที่นั่น”

๗ ดังนั้น ผมจึงไปที่แม่น้ำยูเฟรติส แล้วไปหาผ้าผืนนั้น และเอามันออกมาจากที่แช่น แต่ผ้านั้นเปื่อยหมดแล้ว จะเอาไปใช้ทำอะไร ก็ไม่ได้

๘ แล้วพระยาร์เวห์ก็พูดกับผมว่า

๙ “นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์พูด ‘เราจะทำลายความเยื่อ หียงของยู ดาห์และเยรูซาเล็มเหมือนผ้าชิ้นนี้แหละ’

๑๐ คนชั่ว ข้าพวก นี้ ที่ไม่ ยอมฟังเสียงเรา ที่ไปเดินตามจิตใจที่ตอตั้งของพวกเขา และที่ไปติดตามรับ ใช้พระอื่น และไปก้มกราบอยู่ต่อ หน้าพวกเขา นั้น คนพวก นี้ก็จะเป็นเหมือนผ้าผืนนี้ ที่ไม่มีประโยชน์อะไรเลย

๑๑ ผ้าที่ติดอยู่ที่เอวของคนใส่ยังงี้ เราก็ทำให้คนอิสราเอลและคนยูดาห์ทุกคนติดอยู่กับเราอย่างนั้นเหมือนกัน” พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

“เราอยากให้พวกเขาเป็นคนที่เรา และนำชื่อเสียง คำสรรเสริญ และสง่าราศีมาให้กับเรา แต่พวกเขา กลับไม่ยอมฟัง”

คำเตือนต่อยูดาห์

๑๒ “ดังนั้นให้เอาข่าว นี้ไปบอกกับพวกเขา พระ ยาร์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดไว้ว่า

อย่างนี้ 'ให้ทุกใบควรรจะมีเหล่า อุ่นอยู่เต็ม' แล้วพวก นั้นก็จะพูดกับ เจ้าว่า 'พวกเราไม่รู้ หรือ ยัง ไงว่าทุกใบควรรจะมีเหล่า อุ่นอยู่เต็ม'

๑๓ เจ้าก็จะต้องบอกพวก นั้นว่า พระ ยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่าง นี้ 'เรากำลังจะทำให้ คนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ดินนี้เมามากจน หมด ทั้งกษัตริย์ทุก คนที่นั่งบนบัลลังก์ของดา วิด พวกนักบวช พวกผู้พูดแทนพระเจ้า และคน ทั้งหมดในเยรูซาเล็ม

๑๔ และเราจะบดขยี้ผู้คนเข้าใส่กัน และ บดขยี้แม่แต่พ่อแม่เข้าใส่ลูกๆของเขา” พระ ยาร์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

“เราจะไม่ละเว้น สงสาร หรือเมตตาปราณี ต่อพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้พินาศไป”

๑๕ เอียงหูเข้ามา อย่าได้หึงผยอง เพราะพระยาร์เวห์ได้เตือนไว้แล้ว

๑๖ ถวายเกียรติให้กับพระ ยาร์เวห์พระเจ้า ของท่านก่อนที่จะคำมิด และก่อนที่เท้าท่านจะสะดุด ล้มบนเนิน เขา ตอนพลบค่ำ

ในช่วงที่พวกท่านรอดคอยแสงอรุณนั้น พระองค์จะทำให้มันกลับกลายเป็นความมิด มิดและมิดมัว

๑๗ ถ้าพวกท่านไม่ยอมฟังสิ่งนี้ ผมก็จะร้องไห้ให้กับความ หึง ผยองของ ท่าน ผมจะหลั่งน้ำตาอย่างขมขื่นและน้ำตาก็จะ ไหลพรากจากตาของผม

เพราะฝูง แกะของพระ ยาร์เวห์ถูก จับเอา ไป เป็นเชลยแล้ว

๑๘ ให้บอกกษัตริย์และแม่ของกษัตริย์ว่า “ให้ลงมานิ่งในที่หนึ่งที่ต่ำต้อย

เพราะมงกุฎอันแสนสวยของพวกเจ้าได้หล่น จากหัวของพวกเจ้าแล้ว

๑๙ พวกเมืองต่างๆของเนเกบก็ถูกปิดไปหมด แล้ว

และก็ไม่มีใครไปเปิดมัน

ยูดาห์ถูกไล่ออกไปแล้วหมดทุกคน ถูกไล่ออกไปจนหมดเกลี้ยง”

๒๐ พระยาร์เวห์พูดว่า “เงยหน้าดูพวกที่กำลัง มาจากทางทิศเหนือสิ

ฝูงแกะที่เจ้าได้มา ไปอยู่ที่ไหนหมดแล้ว

แกะที่สวยงามของเจ้าอยู่ที่ไหน

๒๑ เจ้าจะว่ายัง ไงเมื่อคนที่เจ้าเคยฝึก อบรม เพื่อจะได้ออกเป็นมิตรกับเจ้า

แต่พวกเขากลับแต่งตั้งคนเหล่านั้นให้มาเป็น หัวหน้าเจ้า

เจ้าจะไม่ เจ็บเหมือนผู้ หญิงที่กำลังจะคลอด ลูกหรือ

๒๒ และถ้าเจ้าสงสัยในใจว่า ‘ทำไมเรื่องพวกนี้ถึงได้เกิดขึ้นกับฉัน’

มันเป็นเพราะความ ผิดอันใหญ่ หลวงของเจ้า เอง

ที่กระโปรงของเจ้าถูกลกขึ้นมา และเจ้าก็ถูกข่มขืน

๒๓ ชาวเอธิโอเปียเปลี่ยนสีผิวตัวเองได้หรือ เสือดาวเปลี่ยนลายจุดของมันได้หรือ

ถ้าได้ พวกเจ้าที่ได้รับการเรียนรู้ให้ทำในสิ่งที่

ชั่วช้า ก็เปลี่ยนมาทำดีได้เหมือนกัน

๒๔ ดังนั้นเราจะทำให้พวก เขากระจัดกระจาย ไป

เหมือนเกลบที่ถูกลมของทะเลทรายพัดปลิว ไป

๒๕ นี่เป็นส่วนแบ่งของเจ้า ที่เราได้ชิงออกมาให้กับเจ้า”

พระยาร์เวห์พูดอย่างนั้น

“ส่วนแบ่งที่เราได้ชิงให้กับเจ้า เราทำอย่างนี้ก็เพราะเจ้าได้ลืมนเรา แล้วหันไปไว้วางใจในสิ่งที่ไม่จริง

๒๖ เราเองจะยกกระโปรงขึ้นคลุมหัวเจ้า เพื่อคนจะได้เห็นความอับยศอดสูของเจ้า

๒๗ เราได้เห็นการสาธอนของเจ้า การให้ท่าของเจ้า

อุบายแยบยลที่เจ้าใช้สาธอนบนเนิน เขา ต่างๆ

เราได้เห็นพิธีกรรมที่น่าขยะแขยงที่เจ้าได้ทำ ในท้องทุ่งนั้น

แล้วเจ้าจะต้องเสียใจ เยรูซาเล็มเอ๋ย เจ้าจะไม่บริสุทธิ์ไปอีกนานเท่าไร”

กัยแล้งและผู้พูดแทนพระเจ้าจอมปลอม

๑๔ ^๑นี่คือคำ พูดของพระ ยาร์เวห์ที่ มา ถึงเยเรมีย์เกี่ยวกับกัยแล้งว่า

๒ “ยูดาห์ร้องไห้เศร้าโศก

ประตูเมืองต่างๆของเธอก็ทรุดโทรม ความมิดปกคลุมแผ่นดิน

และเสียงร้องไห้ขมขื่นของเยรูซาเล็มก็ดัง ขึ้น

๓ พวกคนชั้นสูงส่งคนใช้ออกไปหาหน้า พวกเขาไปที่แอ่งเก็บน้ำแต่ก็หาหน้าไม่ได้

ก็เลยกลับมาพร้อมกับเหยือกเปล่าๆ
 พวกเขาอุ้มอายุชายหน้าก็เลยคลุมหัวไว้
 ๔ เพราะพื้นดินก็แตกกระแหง
 เพราะไม่มีฝนตกลงมาบนแผ่นดิน
 คนโถนาก็อุ้มอายุ
 จนต้องคลุมหัวไว้
 ๕ แม้แต่แม่กวางในทุ่งโล่งออกลูกแล้วทิ้งลูก
 ไป
 เพราะไม่มีหญ้าให้กิน
 ๖ พวกลาป่ายืนอยู่บนยอดเนินเขาโล้นเตียน
 พวกมันหอบเหมือนพวกหมาใน
 ดวงตาของพวกมันปิดลง
 เพราะไม่มีผักหญ้าจะให้กิน
 ๗ พระยาห์เวห์เจ้าข้า
 ถ้าความ ผิดของพวก เราย้อนกลับ มาสนอง
 เราเอง
 โปรดทำอะไรสัก อย่างเพื่อเห็น แก่พระนาม
 ของพระองค์เอง
 เพราะเราเคยห็น หลังให้พระองค์หลายต่อ
 หลายครั้ง
 เราได้ทำบาปต่อพระองค์
 ๘ พระยาห์เวห์เจ้าข้า พระองค์คือผู้ที่อิสราเอล
 กำลังรอคอย พระองค์คือความหวังของ
 อิสราเอล
 และเป็นพระผู้ช่วยของเขาในยามยาก
 แต่ทำไมพระองค์ถึงทำเหมือนเป็นคน แปลก
 หน้า
 หรือนักท่องเที่ยวที่ค้างแรมแต่คืนเดียว
 ๙ ทำไมพระองค์ถึงทำเหมือนคนที่ประหลาด
 ใจ
 ทำเหมือนนักรบที่ไม่สามารถช่วยคนที่เขา
 มาช่วย
 พระ ยาห์เวห์เจ้าข้า พระองค์อยู่ท่ามกลาง
 พวกเราที่นี่
 คนเขาเรียกพวกเราด้วยชื่อของพระองค์ ขอ
 อย่าได้ทอดทิ้งพวกเรา”
 ๑๐ พระยาห์เวห์พูดถึงคนพวกนี้ว่า
 “มันเป็นเรื่องจริงที่ว่า
 เท้าของพวก เขาชอบเดินไป เรื่อยและพวก
 เขาก็ไม่ควบคุมมันไว้
 ดังนั้นตอนนี้พระ ยาห์เวห์จะไม่ ยอมรับพวก
 เขา
 พระองค์จะจดจำความผิดที่พวกเขาได้ทำไป
 และพระองค์จะลงโทษพวก เขาสำหรับบาป
 ต่างๆของพวกเขา”

๑๑ แล้วพระ ยาห์เวห์ก็พูดกับผมว่า “อย่า
 ได้อธิษฐานเพื่อความสุข สบายของคนพวก
 นี้ ๑๒ ถึงพวกเขาจะอดอาหาร เราก็จะไม่ฟัง
 คำร้อง ขอให้ ช่วยของพวกเขา ถึงพวกเขา
 จะถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องบูชาจาก
 เมล็ดพืช เราก็จะไม่ พอใจในพวก เขาอยู่ดี
 เพราะเราได้ตัดสินใจอย่างเด็ด ขาดแล้ว ที่
 จะกำจัดพวกเขาด้วยความหิวโหย
 และด้วยโรคร้ายไข้เจ็บ”

๑๓ แล้วผมก็พูดว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ เจ้า
 นายของข้าพเจ้า พวกผู้พูดแทนพระเจ้าจอม
 พลอมบอกกับคนพวก นันว่า ‘ไม่ ต้องกลัว
 ดาบและความอดอยาก มันจะไม่เกิด ขึ้นกับ
 พวก เจ้าหรอก เราพูดเพราะพระ ยาห์เวห์จะ
 ให้สันติสุขกับ เจ้าอย่างแน่นนอน” ๑๔ แล้ว
 พระยาห์เวห์ก็พูดกับผมว่า “พวกผู้พูด แทน
 พระเจ้านั้นอ้างว่าพูดแทน เรา แต่พวก มัน
 โกหก เราไม่ได้ส่งพวก มันมา เราก็ไม่ได้ส่ง
 พวก มันและเราก็ไม่ได้พูดกับพวก มันด้วย
 แต่พวก มันยัง คงพูดแทนเราให้กับพวก เจ้า
 เป็นนิมิตโกหกและคำ ทำนายไร้ สาระที่มา
 จากจิตใจที่หลอกลวงของพวกมัน ๑๕ ดังนั้น
 พระยาห์เวห์จึงพูดว่า ผู้พูดแทนพระเจ้าพวก
 นี้ที่พูดในนามของ เรา ทั้งๆ ที่เราไม่ได้ส่ง
 พวก มันมา ก็พูดว่า ‘ดาบและความหิวโหย
 จะไม่เข้า มาในแผ่นดิน ดินนี้ พวกผู้พูด แทน
 พระเจ้านั้นจะต้องตายด้วยดาบและความ
 หิวโหย ๑๖ ส่วนคนที่ฟังพวก มันก็จะ ต้องถูก
 โยนลงไปในถนนของเยรูซาเล็มด้วยความ
 อดอยากหิวโหยและตายด้วยดาบและจะ
 ไม่มีใครฝังศพให้พวกเขา เราจะลงโทษพวก
 ผู้พูดแทนพระเจ้านั้น รวมทั้งเมีย ลูกชาย และ
 ลูกสาวของพวกเขา”

๑๗ เยเรมีย์ห์ เอาคำพูดนี้ไปบอกกับยูดาห์ว่า
 ‘เราลี้ภัยมาทุกคืนวันไม่เคยหยุดหย่อน
 เพราะการทำลายล้างอันใหญ่ หลวงที่เกิด ขึ้น
 กับคนที่เรารัก
 เพราะเรามีแผลอันเจ็บปวดแสนสาหัส
 ๑๘ ถ้าเราออกไปในทุ่ง
 เราก็มองเห็นคนบาดเจ็บเพราะดาบ
 และถ้าเราเข้าไปในเมือง
 เราก็มองเห็นโรค ร้ายต่างๆที่เกิดจากความ
 อดอยาก

สิ่งต่างๆเหล่านี้จะเกิดขึ้น ก็เพราะว่า
 ทั้งพวกผู้พูดแทนพระเจ้าและนักบวชทำการ
 คำไปทั่วแผ่นดินแต่ขาดความรู้”

๑๙ ประชาชนพูดว่า “พระองค์ทอดทิ้งยูดาห์
 อย่างสิ้นเชิงแล้วหรือ
 พระองค์รังเกียจจิต โยนมากขนาด นั้นเชียว
 หรือ
 ทำไมพระองค์ถึงได้ทำร้ายเรา
 ในเวลาที่ไม่มีความจะรักษาพวกเรา
 พวกเราเฝ้ารอสนัดสุข
 แต่ไม่มีอะไรดีให้เห็นเลย
 พวกเราเฝ้ารอเวลาที่พวกเราจะได้ รับการ
 รักษา
 กลับมีแต่เรื่องสยดสยองเกิดขึ้น
 ๒๐ พระยาห์เวห์เจ้าข้า พวกเรารู้ว่าเราทำบาป
 อะไรบ้าง
 และรู้ว่าบรรพบุรุษของเราทำบาปอะไรเอาไว้
 พวกเราคิดว่าพวกเรามาผิดบาปต่อพระองค์
 ๒๑ ขออย่า ได้ปฏิเสธพวก เราเลยเพื่อ ว่าชื่อ
 เสียงของพระองค์จะได้แผ่ไพศาลขึ้น
 และอย่าทำให้บัลลังก์ของพระองค์เองต้องได้
 รับความอับอาย
 ได้โปรดระลึกถึงคำมั่น สัญญาที่พระองค์ได้
 ทำไว้กับ เราและขออย่า ได้ผิดคำสัญญา
 เลย
 ๒๒ พวกเทพเจ้าจอมปลอมของชนชาติต่างๆ
 ทำให้ฝนตกได้หรือ
 ตัวท้องฟ้าเองจะทำให้ฝนตกได้หรือ
 ไม่ใช่พระองค์หรือ หรือที่เป็นพระ ยาห์เวห์
 ของพวกเรา
 พวกเราพึ่งในพระองค์
 เพราะพระองค์เป็นผู้ที่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด”
 ๑๕ แล้วพระยาห์เวห์ก็พูดกับผมว่า
 “ถึง แม้โมเสสกับชา มู เอลจะมายืน
 อ้อนวอนต่อหน้าเรา เราก็คจะไม่ยกโทษให้
 กับคนพวกนี้ โสฬพวกมันไป ให้พวกมันออกไป
 ให้พ้น
 ๒ และถ้าพวก นั้นถามเจ้าว่า ‘แล้วจะให้
 พวกเราไปไหนหรือ’ ก็ให้เจ้าตอบพวกมันว่า
 พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้
 ‘ถ้าเราได้กำหนดให้เจ้าตาย เจ้าก็จะต้องตาย
 ถ้าเรากำหนดให้เจ้าถูกดาบฆ่าฟัน
 เจ้าก็จะต้องตายด้วยดาบ
 ถ้าเรากำหนดให้เจ้าอดอยาก เจ้าก็จะต้อง
 อดอยาก

และถ้าเรากำหนดให้เจ้าถูก จับไปเป็นเชลย
 เจ้าก็จะต้องเป็นเชลย
 ๓ เราจะลงโทษพวกเขาเสียอย่าง คือ
 ด้วยดาบ ที่จะฆ่าฟันพวกเขา
 ด้วยพวกสุนัข ที่จะลากพวกเขา
 ด้วยนกในอากาศ
 และด้วยสัตว์ร้ายที่อยู่บนดิน
 ซึ่งจะกัดกินและทำลายพวกเขา
 ๔ และเราจะทำให้พวกเขาเป็นที่น่าสยดสยอง
 ให้กับอาณาจักรทั่วโลก
 เราจะทำอย่างนี้ ก็เพราะ
 สิ่ง ต่างๆที่มันส์ เสห์ *กษัตริย์แห่งยู ดาห์
 ลูกชายของเฮเซคียาห์
 ได้ทำไปในเมืองเยรูซาเล็ม”
 ๕ “เยรูซาเล็มที่รัก ใครเล่าจะมาเห็น ออก
 เห็นใจเจ้า
 ใครเล่าจะมาเสียใจกับเจ้า
 ใครเล่าจะมาสนใจถามทุกข์สุขของเจ้า
 ๖ เจ้าได้ทอด ทิ้งเราไป” พระ ยาห์เวห์พูด ว่า
 อย่างนั้น
 “เจ้าหันหลังให้เรา
 ดังนั้นเราจะโจมตีเจ้าและทำลายเจ้าซะ
 เราเมื่อที่จะให้โอกาสกับ เจ้าแก้ตัวครั้ง แล้ว
 ครั้งแล้ว
 ๗ เราจะเอาส้อมโกยฟางขัดพวกเขา
 ให้กระจัดกระจายไปที่ตรงประตูเมือง
 เราจะทำให้พวกเขา รู้สึกเหมือนนกที่ไม่มีลูก
 เราจะทำให้คนของเราพินาศ
 เพราะวิถี ทางต่างๆของพวกเขา พวกเขาไม่
 ยอมหันกลับมาหาเรา
 ๘ พวก เขาจะมีแม่ ม่ายมากกว่าจำนวนเม็ดย
 ทรายที่ทะเลเสียอีก
 ในตอนกลาง วัน เราจะทำลายล้างแม่ทุกคน
 ของคนหนุ่ม
 เราจะนำความหวาด กลัวและสิ่งที่น่า
 สยดสยองให้เกิดขึ้นกับเขาในทันที
 ๙ ผู้หญิงที่เลี้ยงดูลูกเจ็ดคนจะอ่อนแอลง
 แล้วพวกนางก็จะตาย
 ดวงอาทิตย์จะไม่ส่องแสงมาหาทางอีก
 นางจะอับอายและขายหน้า
 ใครก็ตามที่ยังคงเหลืออยู่
 ก็จะถูกฆ่า ฟันด้วยดาบของศัตรูของพวกเขา”

* ๑๔:๔ มนัสเสห์ เป็นกษัตริย์ของยูดาห์ ในปี ๖๘๗-๖๘๒ ก่อนพระเยซูมาเกิด เขาสนับสนุนให้มีการนมัสการเทพเจ้าของคนต่างชาติ ดูได้จาก ๒ พงศกษัตริย์ ๒๑:๑๐-๑๕

พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนั้น

เยเรมีย์บทปก

๑๐ แม่ครับ ความหายนะเกิดขึ้นกับผม
 ที่ผมพูดอย่างนี้ก็เพราะแม่คลอดผมมา
 ผมกลายเป็นคนที่ชอบได้เพียง
 เป็นคนที่ชอบทะเลาะวิวาทกับคนไปทั่วทั้ง
 แผ่นดิน
 ผมไม่เคยให้ใครยิ้มอะไรและผมก็ไม่เคยขอ
 ยิ้มอะไรใคร
 แต่ทุกคนกลับพากันสาปแช่งผม
 ๑๑ พระยาห์เวห์พูดกับผมว่า
 “แน่นอน เราได้สวมเสื้อเกราะให้เจ้าอย่างดี
 แน่แน่นอน เราได้เข้ามาช่วยเจ้าตอนทุกข์
 ทรมาณ
 และตอนยากลำบาก คือตอนที่เจอกับศัตรู”

พระเจ้าตอบเยเรมีย์

๑๒ “มีใครสามารถหักเหล็กได้บ้าง คือ เหล็ก
 จากทางเหนือ
 หรือทองสัมฤทธิ์
 ๑๓ เราจะทำกับทรัพย์สินเงิน ทองของ เจ้า
 เหมือนของที่ยึดมาได้จากสงคราม
 เราจะแจก จ่ายมันไปให้ หมดแทนที่จะขาย
 มัน
 เราจะทำอย่างนี้ไปทั่วแผ่นดินของเจ้า
 เพราะความบาปทั้งหลายของเจ้า
 ๑๔ เราจะให้เจ้าไปเป็นทาสรับ ใช้ศัตรูในแผ่น
 ดินที่เจ้าไม่รู้ จักเพราะความ โกรธของ
 เราเริ่มคุเป็นไฟแล้ว
 และมันจะเผาผลาญเจ้าทุกคน”
 ๑๕ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์รู้ว่าเกิดอะไร
 ขึ้น
 โปรดระลึกถึงข้าพเจ้าและดูแลข้าพเจ้าด้วย
 และแก้แค้นให้กับข้าพเจ้าด้วย
 แก้แค้นคนพวกนั้นที่ใส่ล้าข้าพเจ้า
 ขอยุ่ได้รอนานเกิน ไปที่จะลงมือ ไม่อย่าง
 นั้นข้าพเจ้าจะตายเสียก่อน
 พระองค์รู้ว่าพวก เขาดูถูกข้าพเจ้าก็เพราะ
 พระองค์
 ๑๖ ข้าพเจ้าค้นพบถ้อยคำต่างๆของพระองค์
 แล้วข้าพเจ้าก็กลืนกินพระคำเหล่านั้น
 และถ้อยคำของพระองค์ก็ทำให้ข้าพเจ้า
 เป็นสุขและเบิกบานใจ

เพราะพระ ยาห์เวห์พระเจ้าผู้ มีฤทธิ์ ทั้ง ลั้น
 พระองค์ได้อ้างว่าข้าพเจ้าเป็นของ
 พระองค์
 ๑๗ ข้าพเจ้าไม่ เคยนั่งกับพวกที่ชอบจัดงาน
 เลี้ยง
 และข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้เฉลิมฉลองด้วย
 เพราะพระองค์เป็นเจ้า นายของข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้าก็เลยนั่งอยู่คนเดียว
 เพราะพระองค์ทำให้ข้าพเจ้าโกรธคนพวกนั้น
 มาก
 ๑๘ ทำไมความเจ็บปวดของข้าพเจ้าถึงไม่เคย
 หยุต
 ทำไมบาดแผลของข้าพเจ้าถึงกลัดหนองและ
 รักษาไม่หายสักที
 สำหรับข้าพเจ้าแล้ว
 พระองค์เป็นเหมือนตาน้ำที่ไม่ให้หน้า
 หรือลำธารที่เหือดแห้งในหน้าร้อน
 ๑๙ ดังนั้น พระ ยาห์เวห์ก็เลยพูดว่า “เยเรมี
 ยาห์ ถ้าเจ้ากลับมาหาเรา
 เราก็จะยอมรับเจ้ากลับมา
 แล้วเจ้าก็จะมายืนอยู่ต่อหน้าเรา
 ถ้าเจ้าพูดในสิ่งที่มีสาระและไม่พูดไร้สาระ
 เจ้าก็จะเป็นปากให้เราได้
 คน พวก นี้จะหันมาหาเจ้า ไม่ใช่เจ้าหันไปหา
 พวกเขา
 ๒๐ เราจะทำให้เจ้าเป็นเหมือนกำแพงป้อม
 ปราการทองสัมฤทธิ์
 ซึ่งจะทนต่อการถูกโจมตีของคนพวกนี้ได้
 พวกเขาจะสู้กับเจ้าแต่ก็จะเอาชนะเจ้าไม่ได้
 เจ้ามั่นใจเรื่อง นี้ได้ เลยเพราะเราอยู่กับ เจ้า
 เราจะช่วยให้เจ้ารอดพ้น”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ๒๑ “เราจะช่วยให้เจ้ารอดพ้นจากเงื้อมมือของ
 คนชั่วร้าย
 และเราจะไล่ เจ้าออกจากเงื้อม มือของพวก
 อ้ามหิต”

วันแห่งความหายนะ

๑๖ ๑ แล้วพระยาห์เวห์พูดกับผมว่า
 ๒ “เยเรมี ยาห์ เจ้าจะ ต้องไม่หา
 เมีย และต้องไม่มีลูกชายลูกสาวในที่แห่งนี้”
 ๓ เพราะนี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์พูดถึงลูกชาย
 ลูกสาวที่จะเกิดมาในที่แห่งนี้ และพูดถึงแม่ๆ
 ของพวก เขาที่จะคลอดพวก เขามา และพูด
 ถึงพ่อๆของพวก เขาที่ทำให้พวก เขาเกิดมา
 ในแผ่นดินนี้ว่า

๔ “พวกเขาจะตายด้วยเชื้อโรค จะไม่มีใครไว้ทุกข์ให้กับพวกเขา และจะไม่มีใครฝังศพให้กับพวกเขา พวกเขาจะเป็นเหมือนมูลสัตว์ที่กองอยู่บนพื้นดิน พวกเขาจะถูกกำจัดไปด้วยดาบและด้วยความมอดอยากที่โหดของพวก เขา จะกลายเป็นอาหารของนกในอากาศและของสัตว์บนพื้นดิน”

๕ “เพราะพระ ยะห์เวห์พูดไว้ว่าอย่าง นี้ คือ “อย่าเข้าไปใกล้บ้านที่มีงานศพ และอย่าเข้าไปในบ้านที่มีการไว้ทุกข์ อย่าไปเศร้า โศกเสียใจให้กับพวกเขา เพราะเราได้รวบรวมเอาสันติสุข ความรักและความเมตตาของเราไปจากคนพวกนี้แล้ว” พระยะห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๖ “ทั้งคนใหญ่ โตและคนต่ำต้อยในแผ่นดินนี้ก็จะต้องตาย จะไม่มีใครฝังพวกเขา และจะไม่มีใครไว้ทุกข์ให้กับพวกเขาด้วย จะไม่มีใครเชือด เนื้อเนื้อตัว เองหรือโกน หัวเพื่อพวกเขา

๗ “จะไม่มีใครแบ่งอาหารให้กับพวกเขา ในช่วงที่พวกเขาเศร้า โศกเสียใจ เพื่อแสดงความเห็นอกเห็นใจพวกเขาต่อคนที่ตายไป และจะไม่มีใครเอาน้ำมาให้พวกเขาดื่มเพื่อปลอบโยนพวกเขาที่พ่อแม่ตายไป

๘ “อย่าเข้าไปในโรงเหล้า และนั่งลงกินดื่มกับคนพวกนี้

๙ “เพราะพระยะห์เวห์ผู้มิฤทธิ์ทั้งสิ้น ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอล พูดไว้ว่าอย่างนี้ว่า “ในชีวิตของเจ้านี้ เสียงเพลงที่มีความสุข เสียงร้องเฉลิมฉลองกัน และเสียงของเจ้าบ่าวเจ้าสาว เจ้าจะเห็นเรากำจัดเสียงร้องพวก นี้ให้หมดไปจากสถานที่แห่งนี้

๑๐ “และเมื่อเจ้าประกาศด้วยคำเหล่านี้ นี้ให้กับคนพวกนี้ฟัง พวกเขาจะบอกกับเจ้าว่า ‘ทำไมพระ ยะห์เวห์ถึงได้บอกว่าจะต้องพบกับสิ่งชั่วร้ายอันยิ่งใหญ่นี้ด้วยล่ะ พวกเราทำอะไรผิด หรือ พวกเราทำบาปอะไรหรือที่ทำให้พระยะห์เวห์พระเจ้าของเราไม่พอใจ’

๑๑ “เจ้าจะต้องบอกพวกนี้ว่า พระยะห์เวห์บอกไว้ว่า ‘ก็เพราะพวกบรรพบุรุษของเจ้าทอดทิ้งเราไปและหันไปติดตามพระอื่น ๆ ไปรับใช้และกราบไหว้พวกมัน พวกเขาทอดทิ้งเราและไม่ได้รับการรักษาของเรา

๑๒ “แต่พวก เจ้ากลับทำชั่ว ร้ายยิ่ง กว่าพวกบรรพบุรุษของเจ้าเสียอีก แกมพวกเจ้าแต่ละ

คนยังไปทำตามใจชั่วๆของเจ้า เองแทนที่จะฟังเรา

๑๓ “ดังนั้น เราจะเหวี่ยงเจ้าออกไปจากแผ่นดินนี้ ไปอยู่ในดินแดนที่เจ้าและบรรพบุรุษของเจ้าไม่รู้จัก และเจ้าจะต้องรับใช้พระอื่น ๆ ที่นั่นทั้ง วันทั้ง คืน และเราก็จะไม่ช่วยอะไรเจ้าเลยที่นั่น”

๑๔ “พระยะห์เวห์พูดว่า “ดังนั้น วันนั้นกำลังจะมา ถึงแล้ว เมื่อคนจะเลิกพูดว่า ‘เราขอสาบานโดยอ้างพระยะห์เวห์ ผู้ที่นำลูกหลานของอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์’

๑๕ “แต่พวก เขาจะพูดอย่าง นี้แทน คือ ‘เราขอสาบานโดยอ้างพระ ยะห์เวห์ผู้ที่นำลูกหลานของอิสราเอลออกมา จากแผ่นดิน ทางตอนเหนือ และนำออกมาจากทุก ที่ที่พระองค์เคยไล่พวก เขาไป’ แล้วเราจะนำพวกเขา กลับมายังแผ่นดินของพวกเขานั่นเอง แผ่นดินที่เราได้ให้ไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา”

๑๖ “พระ ยะห์เวห์พูดว่า “เราจะส่งชาวประมงออกไปจำนวนมาก และพวกเขาจะไปจับคนยูดาห์ แล้วหลังจากนั้นเราจะส่งนายพรานออกไปเป็นจำนวนมาก พวกนายพรานจะไปล่าพวกยูดาห์ ตามภูเขาลูก และตามซอกหิน

๑๗ “เพราะเรากำลังคิดว่าพวก เขาทำอะไร พวก เขาไม่มีทางหลบรอดสายตาเราไป ได้ ความบาปของพวก เขาไม่ อาจปิดบังไปจากเราได้หรอก

๑๘ “เราจะตอบแทนพวกเขาเป็นสอง เท่า สำหรับความ ผิดและความ บาปของพวกเขานั่นเอง เพราะพวกเขาทำให้แผ่นดินของเราแปดเปื้อนด้วยซากทั้ง หลายของรูปเคารพที่นำขยะแขยง และได้ทำให้แผ่นดินของเราเต็มไปด้วยสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งหลาย”

๑๙ “พระ ยะห์เวห์เจ้าข้า พระองค์เป็นพลังกำลังของข้าพเจ้า เป็นที่กำบังอันมั่นคงของข้าพเจ้า

๒๐ “และเป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าในเวลาทุกข์ยากลำบาก

๒๑ “ชนชาติทั้งหลายจะมาหาพระองค์จากทั่วทุกมุมโลก

๒๒ “และพูดว่า

๒๓ “บรรพบุรุษของพวก เราได้ รับแต่ของที่ ไม่ได้เรื่อง ไร้สาระ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรเลย

๒๐ ควรแล้ว หรือที่มนุษย์จะสร้างพระเจ้าให้
กับตนเอง
สิ่งที่พวก เขาสร้างนั้นไม่ได้เป็นพระเจ้าอะไร
เลย”

๒๑ “ดังนั้น ตอนนี้เราจะสอนพวกเขา ครั้ง
นี้เราจะสอนพวกเขาเกี่ยวกับฤทธิอำนาจและ
ความแข็งแกร่งของเรา แล้วพวกเขาจะ
รู้ว่าชื่อของเราคือยาห์เวห์”

๑๗ “ความผิด บาปของยูดาห์ถูก
บันทึกไว้ด้วยปากกาเหล็ก
มันถูกบันทึกไว้ด้วยเหล็กแหลมบนแผ่น
ใจ
ของพวกเขา
และบนเชิง ฆอนต่างๆของแท่น บูชาของพวกเขา

๒ เพื่อให้เป็นอนุสรณ์ต่อต้านพวกเขา
แท่นบูชาต่างๆและพวกเสาของพระอาชราห์
ของพวกเขาอยู่ใกล้ๆต้นไม้บนหนตาม
เนินเขาสูงๆ

๓ ภูเขาที่อยู่ในท้องทุ่ง
รวม ทั้งความร่ำรวยและทรัพย์สินเงิน ทอง
ของเจ้า

และศาล เจ้าต่างๆของ เจ้าที่อยู่บนยอดเนิน
เขา

เราจะยกทั้งหมดนี้ให้กับคนอื่น
เป็นเหมือนของที่ยึดมาได้จากเชลย
เพราะบาปที่มีอยู่ทั่วเขตแดนของเจ้า

๔ เพราะการกระทำต่างๆของเจ้าเอง เจ้าจะ
ต้องสูญเสียมรดกของเจ้าไป มรดกที่เรา
ได้ยกให้กับเจ้า

เราจะทำให้เจ้าต้องรับ ใช้พวกศัตรูของเจ้าใน
แผ่นดินที่เจ้าไม่รู้จัก

เพราะเจ้าจุด ไฟแห่งความเกรี้ยวโกรธของ
เราขึ้น

และมันจะเผาไหม้ตลอดไป”

จะหวังพึ่งในมนุษย์หรือพระเจ้า

๕ พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้
“สิ่ง เลวร้ายจะเกิด ขึ้นกับคนที่ไว้ วางใจใน
มนุษย์ด้วยกัน คนที่หวังพึ่งในกำลังของ
มนุษย์

คนที่ไม่ได้คิดถึงพระยาห์เวห์

๖ เขาจะเป็นเหมือนพุ่มไม้ในทะเลทราย
ที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยเมื่อมีสิ่งที่ดี ๆ เกิดขึ้น
เขาอาศัยอยู่ในที่แห้งแล้งในทะเลทราย

ในแผ่นดินเค็มที่ไม่มีผู้อื่นอาศัยอยู่
๗ สิ่งที่ดี ๆ จะเกิด ขึ้นกับคนที่ไว้ วางใจในพระ
ยาห์เวห์

พระยาห์เวห์เป็นความเชื่อมั่นของเขา
๘ เขาจะเป็นเหมือนต้นไม้มันที่ปลูกไว้ริมน้ำ

และมันก็จะแผ่รากของมันออกไปถึงริมน้ำ
มันไม่กลัวความร้อนเมื่อหน้าแล้งมา
ต้นของมันมีใบเขียวชอุ่มปกคลุมเอาไว้

ในปีที่แล้งจัดมันก็ไม่กลัว
และมันก็ออกผลอย่างสม่ำเสมอไม่ขาด”

๙ “ใจนั้นเจ้าเล่ห์กว่าทุกสิ่ง
และมันก็ไม่มีทางเยียวยารักษาได้
ใครจะเข้าใจมันได้ล่ะ

๑๐ เรา ยาห์เวห์
เป็นผู้ นั้นที่ทดสอบใจและสำรวจสิ่งที่อยู่ใน
คน

เพื่อตอบแทนแก่คนตามวิถีทางของเขา
และตามผลของการกระทำต่างๆของเขา

๑๑ คนที่ร่ำรวยขึ้นมาเพราะการคดโกง
ก็เหมือนกับนก กระทาที่ปีก ไซที่ไม่ใช่เป็น
ของตัวเอง

เมื่อถึงวัยกลาง คนเขาก็จะสูญ เสียความ
ร่ำรวยของเขา

เมื่อถึงจุดจบของชีวิตเขาก็จะกลายเป็นคน
โง่”

๑๒ ตั้งแต่เริ่มแรก วิหารของเราก็เป็นบัลลังก์
ที่เต็มไปด้วยสงวราศีสำหรับพระเจ้า

มันเป็นสถานที่สำคัญมาก

๑๓ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์คือความหวัง
ของอิสราเอล
ใครที่ทอดทิ้งพระองค์ไปจะต้องละลายใจ

คนที่หัน หลังให้พระองค์ได้ลงชื่อจองที่ใน
แดนผู้ตาย

เพราะพวก เขาทอด ทิ้งพระ ยาห์เวห์ผู้เป็น
เหมือนตาน้ำที่ไหลริน

เยเรมีย์ห์บันทึกครั้งที่สาม

๑๔ ข้าแต่พระยาห์เวห์ รักษาเยียวยาข้าพเจ้า
ด้วยเถิด แล้วข้าพเจ้าจะได้หาย
ช่วยชีวิตข้าพเจ้าด้วยเถิด แล้วข้าพเจ้าจะได้
รอดชีวิต

เพราะพระองค์เป็นผู้ เดียวที่ทำให้ข้าพเจ้า
อวยการ้องเพลงสรรเสริญ

๑๕ คนพวกนี้พูดกันว่า

* ๑๗:๒ พวกเสาของพระอาชราห์ เป็นพระผู้หญิงของคนคานาอัน เป็นคู่ของพระบาอัล

“ให้หนูละถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ ให้มันเกิดขึ้นตามนั้นเลย”

๑๖ ข้า แต่พระ ยาร์เวห์ ข้าพเจ้ายังไม่ได้เลิกเป็นคนเลี้ยงแกะของพระองค์ และข้าพเจ้าก็ไม่ เคยอยากให้มีวัน หายนะเกิดขึ้น

พระองค์รู้ทุกอย่างที่ข้าพเจ้าพูด มันชัดเจนมากสำหรับพระองค์

๑๗ อย่าทำให้ข้าพเจ้ากลัวเลย

พระองค์เป็นที่ กำบังของข้าพเจ้าตอนที่ความ หายนะมา

๑๘ ขอให้คนที่ไล่ล่าข้าพเจ้าต้องอับอาย

แต่ขออย่าให้ข้าพเจ้าต้องอับอาย

ขอให้คนพวกนั้นหวาดกลัว

แต่ขออย่าให้ข้าพเจ้าหวาดกลัว

ขอให้ความทุกข์ทรมานมาให้พวกนั้น

และทำลายพวกเขาครึ่งแล้วครึ่งเล่า

ให้รักษาวินหยุดทางศาสนา

๑๙ พระ ยาร์เวห์พูดกับผมว่า “ให้ไปยืนอยู่ ที่ประตูประชาชน

ซึ่งเป็นประตูที่กษัตริย์ยู ดาห์ใช้เดินเข้า ออก แล้วก็ไปยืนอยู่หน้าประตูทุก บ้านในเมืองเยรูซาเล็ม”

๒๐ ให้เจ้าบอกพวกนั้นว่า “กษัตริย์ทั้งหลาย แห่งยูดาห์ ทุกคนในยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม ทั้งหลาย รวมทั้งคนที่เดินผ่านประตูเหล่านี้ เข้ามาด้วย ให้ฟังสิ่งที่พระ ยาร์เวห์พูด

๒๑ พระ ยาร์เวห์พูดว่า “ให้ระวังรักษาชีวิต ของเจ้าไว้ให้ ดี อย่าได้แบก ของในวัน หยุด ทางศาสนา และอย่าแบก ของผ่านเข้า มาใน ประตูเมืองเยรูซาเล็ม

๒๒ ในวัน หยุดทางศาสนา อย่า ได้แบก อะไรเลยออกจากบ้านของพวก เจ้า และอย่า ทำงานอะไรทั้ง นั้น ให้รักษาวิน หยุดทาง ศาสนาเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ เหมือนที่เราสั่ง บรรพบุรุษของเจ้าไว้

๒๓ แต่บรรพบุรุษของ เจ้าไม่ได้เรียหุฟังเรา แต่พวก เขากลับทำหัว แข็งและเมินเรา ไม่ ยอมฟังและไม่ยอมรับการติสอนจากเรา”

๒๔ พระ ยาร์เวห์พูดว่า “แต่ถ้าเจ้าตั้งใจฟัง เราจริงๆละก็ ถ้าเจ้าไม่เอาของเข้าประตูเมือง มาในวันหยุดทางศาสนา และถ้าเจ้ารักษาวิน

หยุดทางศาสนาเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ ด้วยการทำงานในวันนั้น

๒๕ แล้วพวกกษัตริย์ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของ ดาวิด รวมทั้งพวกเจ้า นายทั้ง หลายก็จะซี รดมาและซี มาผ่านประตูเมืองพวก นี้เข้ามา พวก เขาเหล่านี้จะมาพร้อมกับเจ้าหน้าที่ชาว ยูดาห์ และชาวเมืองเยรูซาเล็ม แล้วเมืองนี้ก็จะมีคนเอาศึยอยู่ตลอดไป

๒๖ ผู้คนจะมาจากบ้านเมืองต่างๆของยูดาห์ และรอบๆเมืองเยรูซาเล็ม และมาจากดิน แดนของเบนยามิน ที่ ลุ่มเชิง เขาด้านตะวันตก * และจากเนินเขา และจากแคว้นเนเกบ พวก เขาจะนำเครื่องเผาบูชา เอาสัตว์ เครื่อง หอม และของ ขวัญต่างๆมาถวายยังวิหาร ของพระ ยาร์เวห์ เพื่อแสดงความขอบคุณต่อ พระเจ้า

๒๗ แต่ถ้าเจ้าไม่ ยอมฟัง เรา ที่บอกให้เจ้า รักษาวัน หยุดทางศาสนาให้ศักดิ์สิทธิ์ และ ยัง คงแบกข้าว ของผ่านเข้า มาในประตูเมือง เยรูซาเล็มในวัน หยุดทางศาสนาแล้วละก็ เราก็จะจุด ไฟในประตูเมืองเยรูซาเล็ม แล้ว มันก็จะเผาป้อมปราการของเยรูซาเล็มจน วอดวาย และมันก็จะไม่มีวันดับ”

ดินเหนียวและคนปั้นถ้วยชาม

๑๘ * นี่คือชาวสารที่เยเรมีย์ได้รับมา จากพระ ยาร์เวห์ พระองค์บอกว่า

๒ “ลุกขึ้นมาและให้ลงไปที่บ้านของช่างปั้น ถ้วยชาม เมื่อเจ้าไปถึงที่ นั้น เราจะบอกเจ้า อีกครั้งว่าจะให้พูดอะไร” * ดังนั้นผมจึงไปที่ บ้านช่างปั้นถ้วยชามนั้น และผมก็มองดู ใน ขณะที่เขากำลังปั้นบางอย่างอยู่บนแท่นหมุน ของเขา

๓ “แล้วภาชนะที่เขา กำลังทำอยู่นั้นก็พังอยู่ในมือของเขานั้นเอง เขาก็เลยปั้นภาชนะอัน ใหม่ และก็เสร็จออกมาตามที่เขาต้องการ

๔ แล้วพระ ยาร์เวห์ก็พูดกับผมว่า ๖ “ชาว อิสราเอล เราจะทำกับพวก เจ้าเหมือนกับที่ ช่าง ปั้นคน นี้ทำกับดินเหนียวของ เขาไม่ได้ หรือ ชาวอิสราเอล พวกเจ้านั้นอยู่ในมือของ เรา เหมือนกับที่ดินเหนียวอยู่ในมือของช่าง ปั้น ๗ “อาจ จะมีเวลาหนึ่งที่เรพูดว่า เราจะ ถอน รากถอน โคน จะพังและทำลายชนชาติ หนึ่งหรืออาณาจักรหนึ่ง ๘ “แต่ถ้าชนชาติที่เร

* ๑๗:๒๖ ที่ลุ่มเชิงเขาด้านตะวันตก หรือเซเฟลาห์

พูดต่อว่านี่ หันจากสิ่งเลวที่กำลังทำอยู่ เราก็จะเปลี่ยน ใจเกี้ยว กับเรื่องเลว ร้ายที่เราวางแผนจะให้เกิดขึ้นกับชนชาตินั้น ^๙ แต่ในขณะเดียวกัน เราอาจ จะพูดว่าเราจะทำให้ชนชาติหนึ่งหรืออาณาจักรหนึ่งเจริญรุ่งเรือง ^{๑๐} แต่ถ้าตอนนั้นเราเห็นว่าชนชาตินั้นทำสิ่งที่ไม่ดี ร้าย และไม่เชื่อฟังเรา เราก็จะเปลี่ยนใจเกี้ยว กับเรื่องดีๆที่เราบอกว่าเราจะทำให้กับชนชาตินั้น

^{๑๑} ตอน นี้ให้บอกกับคนยูดาห์และคนที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์พูด เรากำลังเตรียมเรื่องเลวร้ายให้เกิดขึ้นกับ เจ้า และกำลังวางแผนต่อ ต้านเจ้า หันกลับจากวิถี ชีวิตเลวๆของพวก เจ้า เสีย ทำวิถีชีวิตและการกระทำต่างๆของเจ้าให้ ดี” ^{๑๒} แต่พวก เขาจะพูดว่า ‘ทำอย่าง นั้นไม่มีประโยชน์หรอก เราจะทำตามแผนของเรา และเราแต่ละคนก็จะทำตามจิตใจที่ดีของตัวเอง’”

^{๑๓} ดังนั้นพระยาห์เวห์จึงพูดว่า “ไปถามชนชาติอื่นๆดูว่า มีใครเคยได้ยื่นเกี่ยวกับคนแบบนี้บ้างไหม อิสราเอลหญิงสาวที่บริสุทธิ์นั้น ได้ทำในสิ่งที่น่าขยะแขยงมาก ^{๑๔} หิมะที่เลบานอนเคยหายไปจากยอด เขาใหม่

ลำธารอันหนาวเย็นของคนต่างชาติเคยเหือดแห้งไปบ้างไหม

^{๑๕} แต่คนของเรากลับลืมเราเสียได้ พวกเขาไปเผาเครื่องหอมให้กับสิ่งที่ไร้สาระ ซึ่งทำให้พวก เขาสะดุดและหลง ไปจากหนทางเก่าแก่

และไปเดินตามทางเล็กๆแทนที่จะเป็นทางหลวง

^{๑๖} แผ่นดินของพวก เขาจะกลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่า

กลายเป็นสิ่งที่น่าหัวเราะเยาะตลอดไป ใครที่เดินผ่านไปก็จะต้องตกใจกลัว

และสายหัวด้วยความสลดหดหู่

^{๑๗} เราจะเป็นเหมือนลมจากตะวันออก ที่จะพัดให้พวก มันกระจัดกระจายไปต่อหน้าศัตรู

เราจะทำให้พวก เขาเห็นแต่หลังเราแทนหน้าเรา

ในวัน ที่พวก เขาเจอกับความทุกข์ ยากลำบาก”

เยเรมีย์บ่นเป็นครั้งที่สี่

^{๑๘} แล้วพวก เขาพูดว่า “มานี่ พวกเราวางแผนทำร้ายเยเรมีย์ให้กิน เถาะ เพราะยัง ไร ชะ พวกนักบวชก็ที่ยังสอนกฎของพระเจ้าอยู่ดี และคนฉลาดก็ยิ่งให้คำแนะนำอยู่ และผู้พูด แทน พระเจ้าก็ยังพูดแทนพระยาห์เวห์อยู่ มาเถาะ มาใส่ร้ายโอ้หมอนั่นกัน อย่าไปสนใจเรื่องที่มีนพุดเลย”

^{๑๙} ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ ได้ โปรดฟังข้าพเจ้าด้วยเถิด

โปรดฟังคดีของข้าพเจ้าด้วย ^{๒๐} คน เราควรจะได้ รับผิดชอบแทนเลว ร้าย

แทนการดีที่เราทำไปหรือ แต่พวกฝ่ายตรง ข้ามของข้าพเจ้าได้ขุดหลุม

พรางไว้ดักข้าพเจ้า ขออย่า ลืมว่า ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อ หน้า

พระองค์

เพื่อยกเรื่องดีๆของพวกเราให้พระองค์ฟัง เพื่อให้พระองค์เห็นความ โกรธ แค้นของ

พระองค์ไปจากพวกเขา ^{๒๑} บัดนี้ ช่วยทำให้ลูกๆของพวก เขาพบกับ

ความอดอยาก และขอให้พวกเขาตกอยู่ในคมดาบ

ขอให้เมียพวกเขาไม่มีลูกและเป็นหม้าย ขอให้พวกผู้ชายของพวกเขากลับตาย

ขอให้พวกคน หนุ่มของ เขาถูกฆ่า ฟันด้วยดาบในสงคราม

^{๒๒} ขอ ให้มีเสียงร้องโหยหวนจากบ้านของ พวกเขา

เมื่อพระองค์นำกองทัพมาโจมตีพวก เขา ในทันทีทันใด

เพราะพวกมันขุดหลุมพรางดักข้าพเจ้า และทำบ่วงแร้วดักเท้าของข้าพเจ้า

^{๒๓} แต่พระยาห์เวห์เจ้าข้า พระองค์รู้แผนการของพวกเราที่จะฆ่าข้าพเจ้า

อย่ายกโทษให้กับความผิดบาปของพวกเรา แล้วอย่าลบบาปของพวก เขาไปจากสายตา

พระองค์

ทำให้พวกเราสะดุดล้มต่อหน้าพระองค์ ขอ ให้พระองค์ทำอย่าง นี้กับพวก เขาเมื่อ

พระองค์โกรธ

เหยือกที่แตก

๑๙ พระยาห์เวห์พูดว่า “ไปซื้อหม้อดินเผาจากช่างปั้นมาหนึ่งใบ แล้วให้พา

พวกผู้ อาวุโสบาง คนและพวกนักบวชอาวุโส จำนวนหนึ่งไปกับเจ้าด้วย

๒ ให้เจ้าไปที่หุบเขาแห่งลูกชายอิน โนมซึ่งด้าน นอกของประตูเศษหม้อ ดิน แล้วให้เจ้าประกาศข้อความที่ เราจะบอกกับเจ้าที่นั่น

๓ เจ้าจะพูดว่า “พวกกษัตริย์ของยูดาห์ และคนที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ให้ฟัง ถ้อยคำนี้ของพระ ยาร์เวห์ นี่คือน้ำที่พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้น ผู้เป็นพระเจ้าแห่ง อิสราเอลได้พูดไว้ คือ เรากำลังจะทำให้เกิด เรืองเรวร้ายขึ้นกับสถานที่นี้ แบบที่ว่าใครที่ ได้ยินมันก็จะต้องตกใจ

๔ เพราะพวก เขาได้ทอด ทั้งเรา และพวก เขาได้ทำให้สถานที่นี้กลายเป็นที่ต่าง แดน พวก เขาได้เผาเครื่องหอมให้กับพระ อื่นที่ นี้ แม้ว่าจะเป็นตัวพวก เขาเอง บรรพบุรุษของ พวกเขาหรือพวกกษัตริย์แห่งยูดาห์ ก็ไม่เคย รู้จักพระเหล่านั้นมาก่อน และพวกเขาทำให้ เลือดของคนบริสุทธิ์ต้องไหลนองที่นี้

๕ พวก เขาสร้างสถาน สูงเพื่อเป็นเกียรติให้ พระ บาอัล แล้วก็เผาลูกตัวเองที่นั่น เป็น เครื่องเผาบูชาให้กับพระ บาอัล ทั้งๆที่เราไม่เคยสั่งหรือพูด ถึง หรือแม้แต่จะคิด ว่าพวกเขาควรทำอย่างนั้น”

๖ พระยาร์เวห์พูดว่า “ตั้งนั้น วันเหล่านั้น ใกล้มาถึงแล้ว เมื่อจะไม่มีใครเรียกสถานที่ นี้ว่าโทเฟทและหุบเขาแห่งลูกชายอินโนมอีก ต่อไป แต่มันจะถูกเรียกว่าหุบเขาแห่งการฆ่า แทน

๗ ในสถานที่แห่งนี้ เราจะทำให้แผนงาน ต่างๆที่พวก มันวางแผนกันในยู ดาห์และใน เยรูซาเล็มล้ม เหลวไป เราจะทำให้พวก มัน ล้ม ตายด้วยดาบต่อ หน้าศัตรูของพวก มัน และตกเข้าไปอยู่ในเงื้อม มือของศพพวก มัน ที่ตาม ล่าชีวิตพวก มัน เราจะทิ้งศพพวก มัน ให้เป็นอาหารนกในอากาศ และสิ่ง สาราสด์ตัว บนพื้นดิน

๘ เราจะทำให้เมือง นี้เป็นเมืองที่น่าหวาด ผวาและเมืองที่ชวนให้ส่งเสียงเยาะเย้ย ทุก คนที่ผ่าน มาจะตกอกตกใจและส่ง เสียงเยาะเย้ยที่มันฟังยบเยินอย่างนี้

๙ เราจะทำให้พวก มันต้องกินเนื้อลูกชาย และลูกสาวของตัวเอง พวก มันจะกินเนื้อ กันเอง ในช่วงที่ถูกล้อมเมืองและในช่วงที่ ต้องทน ทุกข์ทรมานจากพวกศัตรูและพวกที่ พยายามจะฆ่าพวกมัน

๑๐ แล้วให้เจ้าหุบหมอนั้นให้แตกต่อ หน้า ต่อตาพวกคนที่เดินมากับเจ้า

๑๑ แล้วให้เจ้าบอกกับพวก เขาว่า พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้นพูดว่า “เราจะหุบคน พวกนี้และเมืองนี้ให้แตกเป็นชิ้นๆเหมือนกับ หมอจนไม่สามารถซ่อมแซมได้อีกแล้ว และ พวก เขาก็จะฝัง ศพในโท เฟทจนไม่เหลือที่จะให้ฝังอีก ๑๒ นี่แหละคือสิ่งที่เราจะทำกับที่ แห่งนี้และพลเมืองของ มัน” พระ ยาร์เวห์ พูดไว้ว่าอย่างนี้ “เราจะทำกับเมืองนี้เหมือน เมืองโท เฟท ๑๓ และบ้านเมืองในเยรูซาเล็ม และวังต่างๆของพวกกษัตริย์ยู ดาห์จะเสื่อม ความศักดิ์สิทธิ์ไปเหมือนบรีเวณโท เฟท เพราะบ้านทุก หลังเผาเครื่องหอมกราบ ไหว้ ดวงดาวบนท้องฟ้า และเทเครื่องดื่มบูชาให้ กับพระอื่นๆ”

๑๔ แล้วเยเร มี ยาร์ก็ไปจากโท เฟท ที่ พระ ยาร์เวห์ส่งให้เขาไปพูดแทนพระองค์ จาก นั้นเขาก็มายืนที่ลานในวิหารของพระ ยาร์เวห์ และพูดกับทุก คนในนั้นว่า ๑๕ พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้น ผู้เป็นพระเจ้าแห่ง อิสราเอลพูดว่า “ฟังให้ดี เรากำลังจะนำความ ทุกข์ ทรมานอย่างที่เรเคยพูด ไว้ มงูที่เมือง เยรูซาเล็มนี้และเมืองที่อยู่รอบๆมันทั้งหมด เพราะพวก มันยังหัว แข็งดื้อดึงต่อเราและไม่ ฟังคำพูดต่างๆของเรา”

เยเรมีย์และปาซเซอร์

๒๐ ๑ แล้วปา ซ เซอร์ ที่เป็นนักบวช ลูกชายของอิมเมอร์ ปาซเซอร์เป็น หัวหน้าคนดูแลวิหารของพระ ยาร์เวห์ เมื่อ เขาได้ยินเยเร มี ยาร์พูดแทนพระเจ้าถึงเรื่อง ต่างๆเหล่านี้ ๒ ปาซเซอร์จึงตีเยเรมีย์ผู้พูด แทนพระเจ้า แล้วจับเขาไปใส่ขื่อ ประจานที่ ประตูบุนยามินด้านบนในเขตวิหารของพระ ยาร์เวห์นั่นเอง

๓ วัน ต่อ มาปา ซ เซอร์ก็ปลดชื่อให้เยเร มี ยาร์ ปลดเขาไป แล้วเยเรมีย์ก็พูดกับเขา ว่า พระยาร์เวห์ไม่เรียกชื่อเจ้าว่าปา ซ เซอร์ อีกต่อไปแล้ว แต่พระองค์เรียกเจ้าว่า “ความ หายนะทุกด้าน”

๔ เพราะพระ ยาร์เวห์พูดว่า “เราจะทำให้ เจ้าเองได้ รับความหายนะ รวมทั้งทุก คนที่ เจ้ารัก และพวกเขาก็จะถูกศัตรูฆ่าฟัน และ เจ้าจะเห็นมันกับตา เราจะให้ทุกคนในยูดาห์ ตกอยู่ในเงื้อม มือของกษัตริย์บาบิโลน และ

เขาจะกวาดต้อนพวกเขาไปบาบิโลน และเอาดาบฆ่าฟันพวกเขา

๕ และเราจะเอาทรัพย์สินทั้งหมดของเมืองนี้ ผลผลิตทั้งหมดของที่เก็บเกี่ยวได้ ของมีค่าทั้งหลาย รวมทั้งทรัพย์สินสมบัติที่พวกกษัตริย์แห่งยูดาห์สะสมไว้ เราจะให้ของเหล่านี้ทั้งหมดไปกับพวกศัตรูของพวกเขา พวกบาบิโลนจะปล้นพวกเขา และจะกวาดต้อนพวกเขาไปบาบิโลน

๖ ส่วนเจ้า ปาซเซอร์และทุกคนที่อาศัยอยู่ในบ้านของเจ้า จะต้องตกไปเป็นเชลย เจ้าจะต้องไปอยู่บาบิโลน เจ้าจะต้องตายที่นั่นและถูกฝังที่นั่น ทั้งเจ้า ทั้งคนที่เจ้ารัก รวมทั้งคนที่เจ้าได้ไปหลอกว่าเจ้าพูดแทนเรา”

เยเรมีย์ห์บทนี้เป็นครั้งที่ห้า

๗ พระยาห์เวห์เจ้าข้า พระองค์หลอกข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ยอมให้ถูกหลอก พระองค์แสดงความแข็งแกร่งให้ข้าพเจ้าเห็น

และพระองค์ก็โค่นข้าพเจ้าลง ข้าพเจ้ากลายเป็นเป้าแห่งการเยาะเย้ย ให้คนหัวเราะเยาะทั้งวัน

๘ เพราะเมื่อไหว้ที่ข้าพเจ้าพูด ข้าพเจ้าต้องร้องออกมา

ประกาศว่าความ รุนแรงและการถูกทำลายกำลังมา

พระ คำของพระองค์กลายเป็นสิ่งที่ทำให้คนดูถูก

และหัวเราะเยาะข้าพเจ้าทั้งวัน

๙ แล้วข้าพเจ้าก็พูดว่า “ข้าพเจ้าจะไม่พูดเรื่องนี้อีกแล้ว

ข้าพเจ้าจะไม่พูดแทนพระเจ้าอีกต่อไป”

แต่มันกลับเป็นเหมือนไฟเผา ไหม้อยู่ในใจ

ของข้าพเจ้า เป็นเหมือนสิ่งที่อัด อั้นไว้ในกระดุกของข้าพเจ้า

และข้าพเจ้าก็เหนื่อยล้าที่จะหยุดยังมันไว้

และในที่สุดข้าพเจ้าก็ยังมันไม่อยู่

๑๐ เพราะข้าพเจ้าได้ยินคนจำนวนมากนิทาข้าพเจ้า

พวกเขาประกาศว่า “มีแต่ความ หายนะทุกด้าน”

ประกาศไปเลย ใช่แล้ว ให้พวกเราประกาศไปเลย

เพื่อนข้าพเจ้าแต่ละคนคอยจ้องดูข้าพเจ้า ว่า

เมื่อไหว้ข้าพเจ้าจะสะดุดล้มพลาดไป

พวกเขาพูดว่า “บางที่ไอ้หมอนั่นอาจ จะถูกหลอกก็ได้

แล้วเราก็จะ ได้เอาชนะมันและระบายความแค้นกับมัน”

๑๑ พระยาห์เวห์อยู่กับข้าพเจ้าเหมือนนักรบที่

นำเกรงขาม

ดังนั้น คนที่ไล่ล่าข้าพเจ้าจะสะดุดล้ม

และไม่สามารถเอาชนะข้าพเจ้าได้

พวกเขาจะอับอายขายหน้าเพราะไม่เข้าใจ

พวกเขา จะต้องแบกความอับอายนั้นไว้

ตลอด กาลจะไม่มี ใครลิ้มความอับอายนั้น

๑๒ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง ลิ่น ผู้

พิจารณาว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

และผู้รู้ถึงความ คิดและความ อยากของ

มนุษย์

ขอให้ข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์แก่คนพวก

นั้นด้วยเถิด

เพราะข้าพเจ้าได้ร้อง เรียนต่อพระองค์แต่

เพียงผู้เดียว

๑๓ ร้องเพลงแต่พระยาห์เวห์

สรรเสริญพระยาห์เวห์สิ

เพราะพระองค์ได้ช่วยชีวิตคนยากจน

ให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของคนที่ทำชั่วร้าย

เยเรมีย์ห์บทนี้เป็นครั้งที่หก

๑๔ ขอให้ถือว่าวันที่ผมเกิดมานั้นเป็นวันที่ถูก

สาปแช่ง

ขอ ให้ถือว่าวันที่แม่ผมคลอดผมมา นั้นเป็น

วันที่ถูกสาปแช่ง

ขออย่าได้ถือว่ามันเป็นวันแห่งความสุขเลย

๑๕ ชายคนหนึ่งที่ไปบอกข่าวกับพ่อของผมว่า

“ลูกท่านเกิดมาเป็นผู้ชาย”

แล้วก็ทำให้พ่อตอกตีใจยกใหญ่

ขอให้ชายคนนั้นถูกสาปแช่ง

๑๖ ขอ ให้ชายคน นั้นเป็นเหมือนเมืองต่างๆที่

พระยาห์เวห์ทำลาย

วอดวายอย่างไร้ปราณี

ขอให้เขาได้ยินเสียงร้อง ให้คร่ำครวญในตอน

เช้า

และเสียงแตรเตือนว่ามีอันตรายเข้ามาใกล้

ในตอนเที่ยง

๑๗ ขอให้สิ่งเหล่านี้ นี้เกิดกับคนที่ไม่ได้ฆ่า ผม

ตั้งแต่อยู่ในท้อง

เพราะถ้าเขาได้ทำอย่างนั้น แม่ของ ผมก็จะ เป็นสุสานของผม และแม่ก็จะห้องอยู่อย่างนั้นตลอดไป ๑๘ ทำไมผมจะต้องเกิดออกมาจากห้องแม่ เพื่อมาเจอกับปัญหาทุกขียากพวกนี้ และใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ด้วยความอับยศอดสู

พระเจ้าปฏิเสศคำขอของ กษัตริย์เศเดคียาห์

๒๑

นี่คือคำพูดของพระยาห์เวห์ ที่มี มาถึงเยเรมีย์ ๒๑ เมื่อกษัตริย์เศเดคียาห์ส่งปาซเซอร์ลูกชายของมัลคียาห์ กับเศฟันยาห์นักบวชลูกชายของมาอาเสอาห์มาหาเยเรมีย์ พวกเขาพูดว่า ๒ “ช่วยอธิษฐานถึงพระยาห์เวห์ให้กับพวกเราหน่อย เพราะเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนกำลังสู้รบกับพวกเราอยู่ บางทีพระยาห์เวห์อาจจะทำสิ่งทีพิเศษให้กับพวกเรา เหมือนที่พระองค์เคยทำในอดีต และกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์จะได้ไปจากเรา”

๓ แล้วเยเรมีย์ก็พูดกับพวกเขาว่า “ขอให้พวกท่านไปบอกกับกษัตริย์เศเดคียาห์ว่า ‘พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลพูดว่า ‘เราจะหันอาวูธในมือเจ้ากลับมาทำร้ายเจ้าเอง อาวูธที่เจ้าใช้ต่อสู้กับกษัตริย์บาบิโลน และพวกเคลเดียที่ต่อสู้กับเจ้าอยู่นอกกำแพงเมืองนั้น และเราจะนำศัตรูพวกนั้นมาให้ถึงใจกลางเมืองของเจ้าเลยทีเดียว ๔ เราจะต่อสู้กับเจ้าด้วยมือที่เหยียดออกและแขนที่เต็มไปด้วยยถุทธิอำนาจ ด้วยความโกรธ ความแค้น และความเดือดดาลอย่าง ยิ่ง ๖ เราจะโจมตีสิ่งมีชีวิตในเมืองนี้ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ พวกมันจะตายด้วยโรคระบาด’” ๗ พระยาห์เวห์พูดว่า “ต่อจากนั้น เราจะยกเศเดคียาห์กษัตริย์ยูดาห์พร้อมกับทาสรับใช้ พร้อมกับผู้คน และคนพวกนั้นที่ยังรอดชีวิตจากโรคระบาด สงคราม และความอดอยากให้ไปตกอยู่ในเงื้อมมือของเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน และให้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือของพวกศัตรู และคนที่จ้องจะเอาชีวิตพวกเขาอยู่ เนบูกัดเนสซาร์จะเอาดาบแทงพวกเขา กษัตริย์จะไม่เมตตาพวกเขา จะไม่สงสาร จะไม่เห็นอกเห็นใจ”

๘ แล้วพระยาห์เวห์ก็พูดว่า “เยเรมีย์ เจ้าจะต้องพูดกับคนพวกนี้ว่า ‘พระยาห์เวห์พูดว่า ‘เรามีทางเลือกสอง ทางให้กับเจ้าคือ

ทางแห่งชีวิตและทางแห่งความตาย ๙ ใครที่อยู่ในเมืองนี้ จะต้องตายจากดาบ หรืออดตาย หรือเป็นโรคตาย ส่วนคนที่หนีออกนอกเมือง ก็จะตกไปอยู่ในเงื้อมมือของเคลเดียที่กำลังต่อสู้กับพวกเจ้าอยู่ แต่เขาจะรอด พวกเขาจะได้ชีวิตตนเองเหมือนกับของที่ยึดมาได้จากสงคราม’ ๑๐ เพราะเรารู้ดีแล้วแล้วว่า ‘เมืองนี้จะต้องตกไปอยู่ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลนแล้ว เขาจะเอาไฟเผามัน’”

๑๑ ไปบอกคนที่อยู่ในวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า

“ฟังถ้อยคำของพระยาห์เวห์ให้ดี ๑๒ ครบรอบครัวของดาวิด พระยาห์เวห์พูดอย่างนี้ว่า

ให้พิพากษาด้วยความยุติธรรมทุกๆเช้า แล้วช่วยคนที่ถูกปล้นให้พ้นจากเงื้อมมือของคนที่กดขี่เขา

ความโกรธของเราจะได้ไม่ลุกขึ้นมาไปเหมือนไฟที่เผาผลาญจนดับไม่ได้ เพราะความชั่วช้าที่พวกเจ้าทำไว้

๑๓ พระยาห์เวห์พูดว่า ‘ไอ้เจ้าที่นั่งอยู่บนที่ราบ ไอ้ก่อนหินบนที่ราบ

ดูสิ เราต่อต้านเจ้าอยู่’ พวกเจ้าพูดว่า ‘ใครจะมาทำให้เรากลัวได้ ใครจะมาโจมตีบ้านเมืองเราได้’

๑๔ พระยาห์เวห์พูดว่า ‘เราจะลงโทษพวกเจ้าให้สาสมกับการกระทำของเจ้า

เราจะจุดไฟเผาป่าของเจ้า แล้วมันก็จะเผา ผลาญทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบๆเจ้า”

การพิพากษาต่อกษัตริย์ที่ชั่วร้าย

๒๒

พระยาห์เวห์พูดอย่างนี้ว่า “เยเรมีย์ ให้ไปที่วังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ และให้เจ้าบอกกับเขาเรื่องนี้ ๒ เจ้าจะต้องพูดว่า ‘กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของดาวิด ฟังถ้อยคำของพระยาห์เวห์ให้ดี ตัวท่านเข้ารับใช้ของท่าน และประชาชนที่ผ่านประตูเหล่านี้เข้ามา ๓ พระยาห์เวห์พูดว่า ‘ให้ทำในสิ่งที่ยุติธรรมและถูกต้อง และให้ช่วย เหลือคนที่ถูกปล้นให้

รอดพ้นจากเงื้อม มือคนที่กดขี่เขา อย่า
ข่มเหงหรือทำร้ายผู้ผ่าน ทาง คนไม่มีพ่อ
และหญิง หม้าย และอย่าทำให้เลือดคน
บริสุทธิ์ต้องแห้งไหลที่นี้ ^๔ ถ้าพวกเขาทำตาม
ถ้อยคำนี้อย่างเอาเป็นเอาตายแล้วละก็ พวก
กษัตริย์ที่นั่งบนบัลลังก์ของดาวิดและซีโรบบ
หรือของยูบอนหลัง มา ทิงพวกเขาและเข้ารับ
ใช้ของเขา และประชาชนของพวกเขา จะได้
เข้า มาทางประตูวังแห่ง นี้ ^๕ แต่ถ้าพวกเขา
ไม่ใส่ใจฟังถ้อยคำเหล่านี้ พระ ยาร์ห์เวห์ก็พูด
ว่า เรารับรองว่า วังนี้จะต้องถูกทำลายจน
ย่อยยับ”

^๖ เพราะนี่คือสิ่งที่พระ ยาร์ห์เวห์พูดเกี่ยวกับ
วังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า
“เจ้าเป็นเหมือนกิเลอาดสำหรับเรา
เป็นเหมือนยอดเขาเลบานอน
แต่เราจะทำให้เจ้ากลายเป็นทะเลทราย
และทำให้เจ้าเป็นเมืองร้าง
^๗ เราจะอุทิศพวกผู้ทำลายไว้สำหรับเจ้า
แต่ละคนมีอาวุธของตัวเอง
พวกเขาจะโค่นต้นสนซีดาร์ราคาแพงของเจ้า
และโยนมันทิ้งในไฟ”

^๘ “หลายชนชาติจะเดินผ่าน มาเห็น
เมือง นี้ และพูดกับเพื่อนบ้านว่า ‘ทำไมพระ
ยาร์ห์เวห์ถึงได้ทำอย่าง นี้กับเมืองที่ยิ่งใหญ่นี้’
^๙ แล้วพวกเขา ก็จะพูดว่า ‘ก็เพราะพวกเขา
ละทิ้งพันธ สัญญาของพระ ยาร์ห์เวห์พระเจ้า
ของพวกเขา ไปกับ กราบและรับ ใช้พระ
อื่น ๆ’”

การพิพากษาต่อกษัตริย์ซัลลูม

^{๑๐} ไม่ ต้องไปร้องให้กับกษัตริย์ที่ตายไป
แล้ว *
แล้วก็ไม่ต้องไปเสียอกเสียใจให้กับเขาด้วย
แต่ให้ร้องไห้อย่างขมขื่นให้กับกษัตริย์ [†] ที่
ต้องหนีออกไปจากเมืองนี้เถอะ
เพราะเขาจะไม่มี วันได้กลับ มาเห็นบ้าน เกิด
ของเขาอีก
^{๑๑} เพราะนี่คือสิ่งที่พระ ยาร์ห์เวห์พูดไว้เกี่ยว
กับกษัตริย์ซัลลูม แห่งยู ดาห์ลูกของกษัตริย์

โยสียาห์ ผู้ที่มาปกครองแทนโยสียาห์พ่อของ
เขาว่า “ซัลลูมต้องไปจากสถานที่แห่งนี้และ
จะไม่กลับมาอีก ^{๑๒} เขาจะต้องตายในที่ที่เขา
ถูกเนรเทศไป และเขาจะไม่ได้เห็นแผ่นดินนี้
อีกเลย”

การพิพากษาต่อกษัตริย์เยโฮยาคิม

^{๑๓} พระยาร์ห์เวห์พูดว่า “นี่ เจ้า ที่สร้างบ้านของ
เจ้าด้วยการเอาเปรียบลูกจ้าง
แล้วต่อชั้นบนของบ้านขึ้นไปด้วยการโกงคน
งาน
เจ้าที่ใช้เพื่อนตัว เองฟรีๆโดยไม่ ยอมจ่ายค่า
จ้างให้กับพวกเขา
^{๑๔} เยโฮยาคิม เจ้าพูดว่า
‘เราจะสร้างบ้านหลัง ใหญ่ๆให้กับตัว เองและ
ห้องชั้นบนกว้างๆ
แล้วขยายหน้าต่างให้ใหญ่ขึ้น
แล้วนุบ้านด้วยไม้ สน ซี ดาร์และทามันด้วยสี
แดง’

^{๑๕} เยโฮยาคิม เจ้าปกครองบ้าน เมืองเพื่อจะ
ได้ใช้ไม้สนซีดาร์ให้มากๆหรือเง
โยสียาห์ พ่อของเจ้ามีกินมีดื่มอย่างเหลือเฟือ
ไม่ใช่หรือ
พ่อเจ้าทำสิ่งที่ยุติธรรมและถูกต้อง
ดังนั้น เขาก็เจอแต่เรื่องดี ๆ
^{๑๖} เขาใช้เวลาตัดสินคดีของคนที่ยื่น หวังและ
ยากจน
เขาจึงเจอแต่เรื่องดี ๆ
นั่นแหละคือความ หมายของการที่ได้รู้จัก
เรา”

พระยาร์ห์เวห์พูดอย่างนั้น
^{๑๗} แต่ตาและใจของเจ้าไม่ได้เป็นอย่างนั้น
เจ้าคิดแต่เรื่องการทำกำไร
และทำให้คนบริสุทธิ์ต้องเลือดตก
และกดูซีข่มเหงและย่ำยีพวกเขา
^{๑๘} ดังนั้น พระยาร์ห์เวห์ก็เลยพูดถึงเยโฮยาคิม
ลูกของกษัตริย์โยสียาห์แห่งยูดาห์ว่า
“คนยูดาห์จะไม่ร้องไห้ให้กับเยโฮยาคิม
พวกเขาจะไม่พูดว่า ‘พี่ชาย นี้เป็นเรื่องราว
น้องสาว มันเศร้าจริงๆ’”

* ๒๖:๑๐ กษัตริย์ที่ตายไปแล้ว หมายถึงกษัตริย์ โยสียาห์ ที่เพิ่งถูกฆ่าในการทำสงครามกับ
อียิปต์ในปี ๖๐๙ ก่อนพระเยซูมาเกิด (ดูได้จากหนังสือ ๒ พงศกษัตริย์ ๒๓:๒๙-๓๐)

† ๒๖:๑๐ กษัตริย์ หมายถึง กษัตริย์เยโฮสิอาฮาด (หรืออีกชื่อหนึ่งคือ ซัลลูม) เป็นกษัตริย์ต่อ
จากกษัตริย์โยสียาห์ แต่เขารองราชย์ได้แค่สามเดือน พระองค์ถูกพวกอียิปต์จับขังคุกและ
ตายที่นั่น

คนยูดาห์จะไม่ร้องไห้ให้กับเยโฮยาคิม พวกเขาจะไม่พูดว่า ‘เจ้านายของผม นำเศรั้าเหลือเกิน

ข้าแต่กษัตริย์ เรื่องนี้นำเศรั้าเหลือเกิน’

๑๙ เยโฮยาคิมจะถูกฝังเหมือนที่ลาถูกฝัง เยโฮยาคิมจะถูกลากออกไปโยนที่นอกประตูเมืองเยรูซาเล็ม”

๒๐ พระยาห์เวห์พูดว่า “ให้ขึ้นไปบนภูเขาที่เลบานอนแล้วร้องไห้อย่างสิ้นหวัง

ตะโกนด้วยความเศรั้าโศกในเมืองบาซันสิ ร้องไห้อย่างสิ้นหวังจากที่ือกเขาอาบาริมสิ

เพราะคนที่รักเจ้าถูกทำลายไปหมดแล้ว

๒๑ ยูดาห์ เราพูดกับเจ้าตอนที่เจ้ารู้สึกมั่นคง และปลอดภัย

เจ้าพูดว่า ‘ฉันจะไม่พังหรอก’

นิสัยเจ้าเป็นแบบนี้มาตั้งแต่เด็กแล้ว

เพราะว่าเจ้าไม่เคยเชื่อฟังเราเลย

๒๒ ลมจะพัดเอาคนเลี้ยงแกะของเจ้าไปหมด

และคนที่รักเจ้าจะต้องถูกจับไปเป็นเชลย

เพราะในเวลานั้นเจ้าจะบอขาย

และได้รับการดูถูกเหยียดหยามจากความชั่วช้าทั้งสิ้นของเจ้า

๒๓ เจ้าที่อาศัยอยู่ในเลบานอนท่ามกลางต้นสนซีดาร์ทั้งหลาย *

เจ้าจะร้องไห้ครวญครางแน่

เมื่อความเจ็บปวดมาถึงเจ้า

เหมือนความเจ็บปวดของหญิงที่กำลังจะคลอดลูก”

การพิพากษาต่อกษัตริย์โคนิยาห์

๒๔ พระยาห์เวห์พูดว่า “เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า ถึงแม้เจ้า โคนิยาห์ ลูกชายของกษัตริย์เยโฮยาคิม แห่งยูดาห์จะเป็นแหวนประทับตราที่สวมอยู่บนมือขวาของเรา เราก็จะดึงเจ้าออกจากมือเราแน่

๒๕ แล้วเราจะส่งให้เจ้าไปอยู่ในกำมือของคนที่ยากจะฆ่าเจ้า เราจะส่งเจ้าให้ไปอยู่ในมือของคนที่เจ้าหวาดผวา คือไปอยู่ในมือของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนและไปอยู่ในมือของพวกเคลเตีย

๒๖ เราจะโยนเจ้ากับแม่ที่ให้กำเนิดเจ้า มาไปอยู่ที่แผ่นดินอื่น ที่เจ้าไม่ได้เกิดมา แต่เจ้าจะต้องตายที่นั่น ๒๗ พวกเขาจะไม่ได้กลับมาเยี่ยมแผ่นดินที่พวก เขาหวังว่าจะได้กลับมา

๒๘ โคนิยาห์คนนี้เป็นที่น่ารังเกียจเหมือนหม้อที่แตกหรือ

เขาเป็นหม้อที่ไม่มีใครอยากได้หรือยังง

แล้วทำไมเขาถึงถูกโยนทิ้งล่ะ

และทำไมลูกๆเขาถึงต้องกระเด็นไปอยู่ในแผ่นดินที่พวกเขาไม่รู้จัก

๒๙ แผ่นดิน แผ่นดิน แผ่นดินเอ๋ย

ให้ฟังถ้อยคำของพระยาห์เวห์

๓๐ พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้

“ให้เขียนลงไปเกี่ยวกับโคนิยาห์คนนี้ว่า

เขาเป็นคนที่ไม่มีลูกสืบสกุล

เขาจะเป็นคนที่จะล้มเหลวตลอดชีวิต

จะไม่มีลูกหลานของเขาสักคนที่รำรวย

จะไม่มีลูกหลานของเขาสักคนที่จะไ้ตั้งนับ

บัลลังก์ของดาวิดและปกครองยูดาห์”

๓๑ พระยาห์เวห์พูดว่า “ความหายนะ **๒๓** จะเกิดขึ้นกับพวกคนเลี้ยงแกะที่กำลังทำลายแกะในทุ่งหญ้าของเราและทำให้มันกระจัดกระจายไป”

๒ ดังนั้น นี่คือนิสัยที่พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล พูดเกี่ยวกับพวกคนเลี้ยงแกะที่กำลังดูแลคนของเราอยู่

“พวกเจ้าทำให้แกะของเรากระจัดกระจายไป เจ้าได้ขับไล่พวกแกะออกไปและไม่ได้จัดการอะไรให้กับแกะเลย ดังนั้น เราจะจัดการกับเจ้า สำหรับสิ่งเลวร้ายที่เจ้าทำ” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๓ “เราจะรวบรวมแกะที่เหลือของเรจากดินแดนต่างๆที่เราได้ขับไล่พวกมันไป แล้วเราจะนำพวกมันกลับ มาที่ทุ่งหญ้าของพวกมัน พวกมันจะเจริญเติบโตและออกลูกมากมาย

๔ เราจะหาคนเลี้ยงแกะพวกใหม่มาดูแลพวกมัน คนเลี้ยงแกะพวกใหม่นี้จะดูแลพวกมัน แกะเหล่านั้นจะไม่หวาดกลัวอีกต่อ

* ๒๖:๒๓ เจ้าที่อาศัยอยู่ ... ซีดาร์ทั้งหลาย ประโยคกำลังพูดถึงกษัตริย์แห่งยูดาห์ ที่อาศัยอยู่ในวังที่กษัตริย์ชาโลมออนและกษัตริย์องค์อื่นๆได้สร้างไว้ด้วยต้นสนซีดาร์มากมายจากเลบานอน

† ๒๖:๒๔ โคนิยาห์ บางครั้งเรียกว่า “เยโคนิยาห์” แต่ส่วนใหญ่จะเรียกว่า “เยโฮยาคิม”

ไป และจะไม่มีสัก ตัวที่หลงหายไป” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

กึ่งก้านที่ขอบธรรม

๕ พระยาห์เวห์พูดว่า “วันเวลานั้นใกล้จะมาถึงแล้ว ที่เราจะยกขลุ่ยกึ่งก้านที่ขอบธรรมสำหรับดาวิด กษัตริย์องค์ นั้นจะปกครองและแสดงความเฉลียวฉลาด

เขาจะรักษาความ ยุติธรรมและความ ชอบธรรม

๖ ในช่วง เวลาที่เขาปกครองนั้นยู ดาห์จะปลอดภัย

และอิสราเอลจะอยู่อย่างปลอดภัย และผู้คนจะเรียกกษัตริย์องค์นั้นว่า

“พระยาห์เวห์คือความชอบธรรมของเรา”

๗ พระยาห์เวห์พูดอย่าง นี้ว่า “วันเวลานั้นใกล้จะมาถึงแล้วที่ผู้คนจะไม่ พุดกันอีก แล้วว่า ‘ฉันขอสาบานโดยอ้างชื่อของพระยาห์เวห์ ผู้ที่นำลูกหลานของอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์’” ๘ แต่พวก เขาจะพุด กันว่า ‘ฉันขอสาบานโดยอ้างชื่อของพระ ยาห์เวห์ผู้ที่นำลูกหลานของครอบครัวอิสราเอลจากดินแดนทางเหนือ จากดินแดนทั้งหลายที่พระองค์ได้ ขับไล่พวกเขาไป แล้วพวกเขาที่จะได้กลับมาอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาเอง”

การพิพากษาต่อผู้พุดแทนพระเจ้าจอมปลอม

๙ ส่วนเรื่องพวกผู้พุดแทนพระเจ้า หัวใจผมแตกสลายอยู่ในอก กระดูกผมก็อ่อนปวกเปียกไปหมด ผมเป็นเหมือนคนเมา

เป็นเหมือนคนที่ถูกมอมด้วยเหล้าองุ่น ที่ผมรู้สึกอย่าง นี้ก็เพราะพระ ยาห์เวห์และ ถ้อยคำต่างๆอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ นั้นเอง

๑๐ พระยาห์เวห์พูดว่า “แผ่นดินนี้เต็มไปด้วยคนเล่นซู้

แผ่นดินแห้งแล้งเพราะถูกสาปแช่ง ทุ่งหญ้าในที่เปล่านั้นเขียวเขียวแห้งไป

วิถีทางของพวกผู้พุดแทนพระเจ้าก็ชั่วร้าย และพวกมันก็ใช้อำนาจอย่างผิดๆ

๑๑ อัน ที่จริงแล้ว ทั้งผู้ พุด แทน พระเจ้าและ นักบวชต่างก็ทำให้แผ่นดินเสื่อมไป

แม้แต่ในวิหารของเรา เราก็ยังพบเห็นความชั่วช้าของพวกมัน”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๑๒ “ดังนั้น เส้นทางของพวกมันก็จะสั้นมาก พวกมันจะถูกไล่ออกไปในความมืดมิด และในความมืดนั้น พวกมันจะล้มลง เพราะเราจะนำความทุกข์ ทรมาณมาให้พวกมันในปีที่เรามาเยี่ยมหา”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๑๓ “เราได้ เห็นสิ่งที่น่า ชยะแขยงท่ามกลางพวกผู้ พุด แทน พระเจ้าของสะ มา เรีย พวกมันทำนายโดยพระบาอัล

แล้วพวก มันได้ทำให้คนอิสราเอลของ เรา ต้องหลงหายไป

๑๔ และเราได้ เห็นสิ่งที่น่า ตกใจยิ่ง กว่านั้นอีก ในท่ามกลางพวกผู้พุด แทนพระเจ้าของ

เมืองเยรูซาเล็ม

ผู้คนเล่นซู้กันและฉ้อโกงกัน แล้วพวกผู้ พุด แทน พระเจ้านี้ก็สนับสนุนคน

เลวพวกนี้

ไม่มีใครกลับใจจากความชั่วร้ายเลยสักคน ในสายตาของ เรา พวกผู้ พุด แทน พระเจ้า

เหล่านี้ทั้งหมดเป็นเหมือนเมืองโสโดม และพลเมืองของเยรูซาเล็มก็เหมือน กับเมืองโกโมราห์”

๑๕ ดังนั้น นี่คือนสิ่งที่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พุดเกี่ยวกับพวกผู้พุดแทนพระเจ้าพวกนี้ ว่า

“เราจะทำให้มันต้องกินอาหารที่มีรสขมและ ทำให้พวกมันต้องดื่มน้ำที่มียาพิษ

เพราะสิ่งที่เสื่อมทรามได้ออกมาจากพวกผู้ พุด แทน พระเจ้าของเมือง เยรูซาเล็ม และกระจ่ายไปทั่วแผ่นดิน”

๑๖ พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พุดว่า “อย่าไป ฟังคำ ทั่วนายของพวกผู้ พุด แทน

พระเจ้าพวกนี้ที่พุดกับเจ้า พวกมันกำลังหลอกเจ้า

นิมิตที่พวกมันพุดออกมานั้น ไม่ได้มาจากปากของพระยาห์เวห์หรือ

๑๗ พวก มันพรั้มพุดอยู่กับพวกที่เกลียด ชังเรา ว่า

พระยาห์เวห์พุดว่า ‘พวกเจ้าจะมีสันติสุข’ และพุดกับพวกที่มีจิตใจดีคือด้านว่า

‘เรื่องร้ายๆจะไม่เกิดขึ้นกับเจ้าหรือ’

๑๘ ใครล่ะที่ยืนอยู่ในห้องประชุมสภาของพระยาห์เวห์

ที่จะได้ เห็นหรือได้ยินถ้อยคำของพระ
 ยะห์เวห์
 ใครเคยสนใจคำ พูดของพระองค์และเชื่อ ฟัง
 คำพูดของพระองค์
 ๑๙ นี่ใจ พายูจากพระยะห์เวห์
 ความเกรี้ยวโกรธของพระองค์พุ่งออกมา
 มันเหมือนหมอกกับพายุหมุน
 ที่หมุนตัวอยู่เหนือหัวของคนชั่วพวกนั้น
 ๒๐ ความ โกรธของพระ ยะห์เวห์จะไม่ หวน
 กลับ ไปหรือก จนกว่าจะทำ หน้าที่ของ
 มันจนเสร็จสิ้น
 และจนกว่ามันจะทำให้แผนการของพระองค์
 สำเร็จ

หลังจากวันพวกนี้ผ่านไปแล้ว
 พวก เจ้าก็จะเข้าใจว่าทำไมถึงต้องเกิดเรื่อง
 พวกนี้ขึ้น
 ๒๑ เราไม่ได้ส่งผู้พูดแทนพระเจ้าพวกนี้มา
 แต่พวกมันกลับวิ่งไปพูดกับพวกเจ้าเอง
 เราไม่ได้พูดกับพวกมัน
 แต่พวกมันกลับไปพูดแทนเรา
 ๒๒ ถ้าพวก มันได้มายืนอยู่ในห้อง ประชุมสภา
 ของเรา
 และได้ยินถ้อยคำต่างๆของ เราที่มีไว้สำหรับ
 คนของเรา
 พวก มันก็จะจะทำให้คนเหล่านี้ นั้นหันจากวิถี
 ทางชั่วของพวกเขา
 และหันจากการทำชั่วของพวกเขาล้วนแล้ว”

๒๓ พระยะห์เวห์ถามว่า
 “เราเป็นพระเจ้าที่อยู่ไกลๆเท่านั้นหรือ
 เราไม่ได้เป็นพระเจ้าในที่ห่างไกลด้วยหรือ
 ๒๔ ถ้าใครซ่อนตัวอยู่ เราจะมองไม่เห็นหรือ”
 “เราไม่ ได้อยู่ทั่วฟ้า สวรรค์และแผ่นดิน โลก
 หรือ”

พระยะห์เวห์ถามอย่างนั้น
 พระ ยะห์เวห์พูดว่า ๒๕ “เราได้ยินสิ่งที่ไ้
 พวกผู้พูด แทน พระเจ้าพวก นั้นพูด ไ้พวก
 นั้นที่ทำนายโกหก โดยเอาชื่อเราไปอ้าง พวก
 มันพูดว่า ‘ฉันฝันเห็นแล้ว ฉันฝันเห็นแล้ว’
 ๒๖ ใจของพวก มันจะเป็นอย่างนี้ไปอีกนาน
 ไ้ พวก มันทำนายโกหกและหลอกหลวงใน
 สิ่งที่พวกมันกูขึ้นมาเองในใจ

๒๗ พวก มันวางแผนที่จะทำให้คนของ เรา
 ลืมชื่อของเรา ด้วยความ ผันต่างๆที่พวกมัน
 ยกขึ้น มาเล่าให้กับเพื่อนบ้านฟัง พวก มัน
 หวังว่าคนจะลืม เรา เหมือน กับที่บรรพบุรุษ

ของพวกเขา ลืมชื่อของเรา และหันไปบูชา
 พระบาอัล

๒๘ ให้ผู้พูด แทนพระเจ้าที่มีความ ผันจะเล่า
 เล่ามันออก มา แต่ขอ ให้คนที่มีถ้อยคำของ
 เรา พูดถ้อยคำของเราอย่างซื่อสัตย์ ฟางกับ
 เมล็ดข้าว สาลีมันจะไปด้วย กันได้อย่างไร”
 พระยะห์เวห์พูดอย่างนั้น

๒๙ พระ ยะห์เวห์ถามว่า “ถ้อยคำของ เรา
 เป็นเหมือนไฟไม่ใช่หรือ
 มันเป็นเหมือนก้อนที่ทุบหินที่แข็งให้แตก
 กระจายไม่ใช่หรือ

๓๐ ดั่ง นั้น เราต่อ ด้านไ้พวกผู้ พูด แทน
 พระเจ้า ที่ขโมยถ้อยคำต่างๆของ เราจาก
 เพื่อนบ้านของเขา

๓๑ เราต่อ ด้านไ้พวกผู้พูด แทนพระเจ้า ที่
 ใช้ลิ้นตัว เองประกาศเรื่องบาง เรื่องว่าเป็นคำ
 ทำนายของพระยะห์เวห์” พระยะห์เวห์พูดว่า
 อย่างนั้น

๓๒ “เราจะต่อด้านไ้พวกผู้พูด แทนพระเจ้า
 ที่ทำนายฝันหลอกๆ” พระ ยะห์เวห์พูดอย่าง
 นั้น “พวกมันเล่าความ ผันเหล่านั้น และทำให้
 คนของ เราหลง ไป ด้วยคำหลอก หลวงและ
 เรื่องต่างๆที่พวกมันกูขึ้นมาเอง เราไม่ได้ส่ง
 พวก มันมา และเราก็ไม่ได้ส่งให้พวก มันพูด
 ด้วย และที่แน่นอนก็คือพวก มันไม่ได้ก่อให้เกิด
 ประโยชน์อะไรให้กับคนพวกนี้เลย” พระ
 ยะห์เวห์พูดอย่างนั้น

๓๓ “และถ้าคนพวก นี้ หรือผู้ พูด แทน
 พระเจ้า หรือนักบวชถามเจ้าว่า ‘พระยะห์เวห์
 ฝากภาระอะไรให้เจ้าแบกมา’ เจ้าก็บอกพวก
 มันไปว่า ‘พระ ยะห์เวห์พูดว่า “ก็พวก แกนี้
 แหละคือภาระ และเราจะโยนพวกแกทิ้ง””

๓๔ “ผู้พูด แทน พระเจ้า หรือนักบวช หรือ
 คนที่พูด ว่า ‘นี่ แหละคือภาระที่พระ ยะห์เวห์
 ฝากมา’ พวกที่พูดว่าอย่างนั้น เราจะลงโทษ
 พวกที่พูดอย่าง นั้นรวม ทั้งคนในบ้านเรือน
 ของพวกเขาด้วย”

๓๕ “แต่ที่ต่าง หากที่พวก เจ้าควรจะถามกับ
 เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องของเจ้า คือ ‘พระ
 ยะห์เวห์ตอบว่าอะไร หรือพระ ยะห์เวห์พูด
 ว่าอะไร’” ๓๖ และเจ้าจะต้องไม่ พูดอย่าง นี้อีก
 ต่อ ไปว่า ‘นี่คือภาระที่พระ ยะห์เวห์ให้แบก
 มา’ เพราะภาระนั้นเป็นแค่คำ พูดของแต่ละ
 คน และโดยวิธีนี้ เจ้าก็ได้บิดเบือนคำพูดของ
 พระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ พระ ยะห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง
 สิ้นพระเจ้าของพวกเรา

๓๗ ดังนั้นเจ้าควรจะถามผู้พูดแทนพระเจ้าอย่างนี้ว่า

‘พระยาห์เวห์ตอบว่าอะไร พระยาห์เวห์พูดว่าอะไร’

๓๘ แต่ถ้าพวกเจ้าพูดประโยคนี้ว่า ‘นี่คือภาระที่พระยาห์เวห์ให้แบกมา’ ซึ่งพระยาห์เวห์ได้บอกไว้แล้วว่า ‘อย่าพูดประโยคนี้ที่ว่า ‘นี่คือภาระที่พระยาห์เวห์ให้แบกมา’ และพวกเจ้าก็ยังพูดอย่างนั้น

๓๙ ดังนั้น ดูไว้ให้ดี เราจะยกเจ้าเหวี่ยงออกไปจากหน้าเราแน่ๆ ทั้งเจ้าและเมืองที่เราเคยมอบให้กับเจ้าและบรรพบุรุษของเจ้า ๔๐ เราจะทำให้เจ้าได้รับความอับอายตลอดไป และทำให้เจ้าอับอายอย่างที่ไม่มียวันลืมนั่นเลยได้”

ลูกมะเดื่อที่กับลูกมะเดื่อเสีย

๒๔ ๑ พระยาห์เวห์ให้ผมดูตะกร้ามะเดื่อสอง ใบที่วางอยู่ตรง หน้าวิหารของพระองค์ หลังจากทักษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนได้เนรเทศเยโคนันยาห์ลูกของกษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์ออกไปจากเยรูซาเล็มไปอยู่ที่บาบิโลนแล้ว พร้อมกับพวกเจ้า นายของยูดาห์และช่างฝีมือและช่างเหล็กจากเยรูซาเล็ม

๒ ตะกร้าหนึ่งใส่มะเดื่อที่ดี ที่สุดเอาไว้เหมือนมะเดื่อที่เก็บครั้งแรก อีกตะกร้าหนึ่งใส่มะเดื่อที่เสีย จนคนไม่กล้ากิน เพราะมันเสียมาก

๓ แล้วพระยาห์เวห์ก็พูดกับผมว่า “เยเรมีย์ เจ้าเห็นอะไรบ้าง”

ผมก็ตอบว่า “มะเดื่อครับ มะเดื่อที่ดีก็ดีเยี่ยมเลย ครับ แต่มะเดื่อเสียก็เสียเอามากๆ กินไม่ได้เลยเพราะพวกมันเสียมาก”

๔ แล้วพระยาห์เวห์ก็พูดกับผมว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูด ‘เราถือว่ามะเดื่อที่ดีพวกนี้เป็นเหมือนคนยูดาห์ในสวนที่ถูกขับไล่ไป คนพวกนี้คือพวกที่เราส่งออกจากแผ่นดินนี้ไปที่ดินแดนของพวกเคลเดีย ๖ เราจะเฝ้าดูพวกเขาเป็นอย่างดี และเราจะนำพวกเขากลับมาที่แผ่นดินนี้ เราจะสร้างพวกเขาขึ้นมาใหม่ และจะไม่ทำลายพวกเขา เราจะไม่ปลุกพวกเขาและจะไม่ถอนพวกเขาขึ้นมา ๗ เราจะให้พวกเขาที่มีใจที่รู้จักเรา เพื่อจะได้รู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ พวกเขาจะเป็นคนของเรา และเราก็จะเป็น

พระเจ้าของพวกเขา เพราะพวกเขาจะกลับมาหาเราด้วยสิ้นสุดใจของพวกเขา”

๘ พระยาห์เวห์พูดว่า “ส่วนกษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์ พร้อมกับเจ้า นายทั้งหลายของเขา และคนที่เหลืออยู่ในเยรูซาเล็ม รวมทั้งคนที่เหลืออยู่ในดินแดนนี้ และคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นอยู่ไปด้วย เราจะทำกับเขาเหมือนลูกมะเดื่อที่เสียจนกินไม่ได้เหล่านี้ เพราะมันเสียมากเหลือเกิน

๙ เราจะทำให้พวกเขา ล้มลงจนตัว สั่นและเจอกับสิ่งที่เลวร้ายไปทั่วอาณาจักรของโลกนี้ เราจะทำให้พวกเขาถูกต่อว่า ถูกกระแทกกระทืบ ถูกเยาะเย้ย และถูกแข่งด่าในดินแดนที่เราจะเนรเทศพวกเขาไป

๑๐ เราจะนำสงคราม ความอดอยาก และโรคภัย มาทำลายพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะถูกกำจัดไปจนหมดสิ้นจากแผ่นดินนี้ ที่เราได้ยกให้กับพวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาไว้”

บทสรุปคำเทศนาของเยเรมีย์

๒๕ ๑ นี่คือถ้อยคำของพระยาห์เวห์ที่ส่งมาถึงเยเรมีย์ ยากิเยว กับชาวยูดาห์ทั้งหมด ในปีทีสี่ของการปกครองของกษัตริย์เยโฮยาคิมลูกชายกษัตริย์โยสิยาห์แห่งยูดาห์ ซึ่งตรงกับปีแรกที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ครอบครองบาบิโลน ๒ นี่คืพระคำที่เยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้า พูดกับคนยูดาห์ และคนที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มว่า

๓ “ตั้งแต่ปีที่สิบสามที่โยสิยาห์ลูกของกษัตริย์อาโมนแห่งยูดาห์ปกครองประเทศมาจนถึงทุกวันนี้ ก็เป็นเวลาสี่สิบสามปีแล้ว ผมได้รับพระคำของพระยาห์เวห์มา แล้วผมก็ได้พูดพระคำของพระองค์ให้กับพวกคุณฟัง ผมพูดแล้วพูดอีก แต่พวกคุณก็ไม่เคยฟัง ๔ พระยาห์เวห์ได้ส่งพวกผู้พูดแทนพระเจ้า ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์มาหาพวกคุณ พระองค์ส่งพวกเขามาแล้วมาอีก แต่คุณก็ไม่ยอมฟัง คุณไม่ได้เงี่ยหูฟังเลย

๕ พระองค์พูดอยู่เสมอว่า ‘กลับมา พวกเจ้าแต่ละคน ให้หันกลับมาจากวิถีชีวิตที่ชั่วร้าย และหันกลับมาจากการกระทำต่างๆที่ชั่วช้าของเจ้า และให้มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่พระยาห์เวห์ยกให้กับเจ้าและบรรพบุรุษของเจ้าตลอดไป ๖ อย่าได้ไปติดตามและรับใช้พระอื่น ๆ อย่านำใจไปกราบไหว้พระอื่นเลย และอย่า

ได้ยิว โมโหเราด้วยสิ่งที่เจ้าสร้างขึ้นมา กับมือ
ของเจ้าเองเลย แล้วเราจะไม่ทำอันตรายเจ้า
๗ แต่เจ้าก็ไม่ยอมฟังเรา” พระยาห์เวห์พูดว่า
อย่างนั้น “เจ้าก็เลยยิวเราด้วยสิ่งที่เจ้าสร้าง
ขึ้นมา กับมือเจ้าเอง ทำให้เราต้องทำร้ายเจ้า”
๘ “ดูซิ นี่คือน้ำที่พระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์
ทั้งสิน พูด “เนื่องจากเจ้าไม่ยอมฟังคำของ
เรา ๙ เรากำลังจะส่งสารไป และเรียกเผ่าทาง
เหนือทั้งหมดมา” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่าง
นั้น “และเราจะส่งสารไปบอกกับกษัตริย์เนบู
คัด เนสซาร์แห่งบาบิโลน ที่เป็นผู้รับใช้ของ
เรา และเราจะพาพวกเขาทั้งหมดมาบนแผ่น
ดินนี้ และต่อสู้กับพลเมืองของที่นี่ และต่อสู้
กับชนชาติต่างๆทั้งหมด นี่ที่อยู่ล้อม รอบมัน
เราจะทำลายพวก มันอย่างราบคาบ เราจะ
ทำให้พวก มันเป็นเป้าของความสยดสยอง
และให้เป็นที่หัวเราะเยาะและดู ด่าว่า กล่าว
ตลอดไป

๑๐ เราจะทำลายเสียงร่ำร้องสนุกสนานและ
เสียงเสียงฉลอง เสียงของเจ้าบ่าวเจ้าสาวใน
วันแต่งงาน เสียงของหินไม่ แปะทำอาหาร
และแสงตะเกียงให้หมดไป

๑๑ หัวแผ่นดิน นี้จะกลายเป็นที่แห่ง แล้ง
รกร้าง และชนชาตินี้จะต้องเป็นซี่ข้ากษัตริย์
บาบิโลนไปอีกเจ็ดสิบปี

๑๒ พอครบเจ็ด สิบปีแล้ว เราจะจัดการกับ
กษัตริย์บา บิโลนและชนชาตินี้ทั้งหมด
สำหรับความผิด บาปที่พวก มันทำ” พระ
ยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

“และเราจะจัดการกับดิน แดนของพวกเขา
เคล เตีย เราจะทำให้มันรกร้างตลอด ไป

๑๓ ทุกคำ พูดที่เราได้พูดต่อ ด้านแผ่นดินนั้น
เราจะทำให้มันเกิดขึ้นจริงตาม นั้น ทุกอย่าง
ที่เขียนอยู่ในหนังสือเล่ม นี้ ซึ่งเป็นเรื่อง
ที่เยเรมีย์ ได้พูดต่อ ด้านชนชาติต่างๆไว้ จะ
เกิดขึ้นจริงตามนั้น

๑๔ ที่เราพูดอย่างนี้ ก็เพราะชนชาติต่างๆ
มากมายและกษัตริย์ที่ยิ่ง ใหญ่หลายองค์ จะ
ต้องไปเป็นซี่ข้ารับ ใช้บา บิโลน แล้วเราจะ
ตอบแทนพวกมันตามสิ่งที่พวกมันทำและสิ่ง
ที่มีมือของพวกมันสร้างขึ้นมา”

การพิพากษาต่อชนชาติต่างๆในโลกนี้

๑๕ นี่คือน้ำที่พระ ยาห์เวห์ พระเจ้าแห่ง
อิสราเอล พูดกับผมว่า

“ให้เอาถ้วย นี้ไปจากมือเรา เป็นถ้วยที่ใส่
เหล้าองุ่นแห่งความ โกรธของเรา แล้วเราจะ
ส่งเจ้าไปตามชนชาติต่างๆและเราจะทำให้
ชนชาติเหล่านั้นดื่มมัน

๑๖ พวก มันจะดื่มจนเมาโซเซ และทำ
ตัวเหมือนคน บ้า ก็เพราะดาบที่เราส่งไป
ท่ามกลางพวกมัน”

๑๗ ดั่ง นั้นผมจึงหยิบถ้วยจากมือของพระ
ยาห์เวห์ และไปตามชนชาติต่างๆที่พระองค์
ส่งผมไป และทำให้ชนชาติเหล่านั้นดื่มมัน

๑๘ ชนชาติเหล่า นั้นได้แก่เยรูซาเล็ม และ
เมืองต่างๆของยูดาห์ และบรรดากษัตริย์และ
เจ้านายข้าราชการทั้งหลาย ผมทำให้พวกเขา
ดื่มจากถ้วยนี้ เพื่อให้แผ่นดินของพวกเขา
รกร้างว่างเปล่า ไร้ประโยชน์ เป็นเป้าให้คน
หัวเราะเยาะและได้ รับการดูถูกเหยียดหยาม
อย่างที่มีมันเป็นอยู่ตอนนี้

๑๙ คนเหล่า นี้ทั้งหมดจะต้องดื่มจากถ้วย นี้
คือไฟโรทกษัตริย์อียิปต์ พร้อมกับข้า รับ
ใช้ ข้าราชการ รวมทั้งประชาชนของพระองค์ทุก
คน

๒๐ พวกชาวบ้านตามชายแดน และกษัตริย์
ทุกองค์ของอัส พวกกษัตริย์ทุกองค์ของฟีลิส
เตีย ซึ่งก็มี กษัตริย์ต่างๆของเมืองอัสเคโลน
กาซา เอโครน และที่เหลื่อของเมืองอัสโดด

๒๑ คนในเมืองเอโดม โมอับ และอัมโมน

๒๒ กษัตริย์ทุกองค์ของไทระ ซิดอน และ
กษัตริย์ที่อยู่ตามชายฝั่งทะเลเล็กปากหนึ่ง

๒๓ คนที่เตดาน เทมา และบูนส รวมทั้งคน
พวก นั้นที่เข้าพิธีโกนผม จอน ๒๔ กษัตริย์
ทุก องค์ของอา ระ เบีย และกษัตริย์ทุก องค์
ตามแนวชายแดนซึ่งอยู่ในที่เปล่าเปลี่ยว

แห่งแล้ง ๒๕ กษัตริย์ทุก องค์ในคิมรี เอลาม
และมีเตีย ๒๖ กษัตริย์ทุก องค์จากทางเหนือ
ที่อยู่ใกล้และไกล คนแล้วคนเล่า ผมทำให้อาณาจักรทุก
แห่งที่อยู่บน โลกดื่มจากถ้วยนี้
แล้วกษัตริย์แห่งเซซัค ก็จะต้องดื่มหลังจากพวก
เขาเหล่านั้น

*๒๕:๒๓ **เข้าพิธีโกนผมจอน** เป็นพิธีทางศาสนาของคนที่ไม่ใช่ยิว พระเจ้าห้ามไม่ให้ทำ ดู
เพิ่มเติมได้จาก หนังสือเลวีนิติ ๑๙:๒๗

†๒๕:๒๖ **เซซัค** เขียนเป็นรหัสลับ หมายถึง บาบิโลน

^{๒๗}พระ ยาร์เวห์พูดกับผมว่า “แล้วให้เจ้าบอกกับพวกเขาว่า พระยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิน พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดอย่างนี้ว่า ‘ดื่มซะให้เมาไปเลย ทำอ้วกแตก แล้วก็ล้มลง แล้วยาลุกขึ้น มาต่อ หน้าดาบที่เรากำลังส่งไปท่ามกลางเจ้า’

^{๒๘}แต่ถ้าพวก มันไม่ยอมรับถ้วยในมือเจ้าไป ดื่ม ก็ให้เจ้าบอกกับพวก มันว่า พระยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สินพูดอย่าง นี้ว่า ‘พวกเจ้าจะต้องดื่ม ^{๒๙}เพราะดูสิ เรากำลังจะนำความเจ็บ ปวด ทนทุกข์ ทรมานมายังเมืองที่ถูกเรียกตาม ชื่อของเรา แล้วเจ้าจะได้รับการยกเว้นหรือ ใจ เราจะไม่ละเว้นเจ้าหรอก เพราะเรากำลังจะทำให้ดาบมาตกอยู่บนพลเมืองทุกคนของแผ่นดินนี้” พระยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสินพูดอย่างนี้

^{๓๐}“เยเร มี ยาร์ ให้เจ้าบอกทุกๆถ้อยคำนี้ที่เราพูดให้พวกมันฟัง เจ้าจะต้องบอกกับพวกมันว่า

พระยาร์เวห์คำรามมาจากที่สูง และพระองค์ส่ง เสียงเรียกจากสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

พระองค์คำรามลั่นใส่ฝูงแกะของพระองค์ มีเสียงตะโกนดัง ลั่นไป ทั่วทุก คนในโลก นี้ เหมือนเสียงโห่ร้องของคนย่ำอู่น

^{๓๑}เสียงนั้นดังกึกก้องไปถึงสุดขอบโลก เพราะพระยาร์เวห์มีศักดิ์กับชนชาติต่างๆ พระองค์กำลังจะพิพากษาโลกทั้งโลก และทำให้คนชั่วตายด้วยดาบ”

พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^{๓๒}พระยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสินพูดว่า “ความชั่ว ข้ากำลังแพร่กระจายจากชนชาติหนึ่งไปยังอีกชนชาติหนึ่ง พายุร้ายกำลังพัดมาจากขอบโลก”

^{๓๓}ในเวลา นั้นจะมีคนตั้งแต่ขอบ โลกด้านหนึ่งไปถึงขอบ โลกอีกด้านหนึ่งถูกพระยาร์เวห์ฆ่า จะไม่มี ใครร้องให้ให้พวก มัน และจะไม่มี ใครเก็บศพพวก มันมาฝัง พวกมันจะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนดิน

^{๓๔}พวกผู้ เลี้ยง แกะของอิสราเอล ร้องให้โหยหวนเถาะ

พวกผู้นำฝูง แกะ กลิ้ง ตัวคลุกฝุ่นด้วยความโสกเศร้าเถาะ

เพราะถึงเวลาแล้วที่พวกแกจะต้องโดนฆ่า พวก แกจะล้ม ลงแตกเหมือนหม้อ ไหระคาแพ่ง

^{๓๕}ผู้เลี้ยงแกะพวกนี้ไม่พบที่ลี้ภัย ส่วนผู้นำฝูงแกก็จะหนีไม่รอด

^{๓๖}ผมได้ยินเสียงร้องของพวกคนเลี้ยงแกะ และเสียงสะอึกสะอื้นของผู้นำฝูงแก ที่เป็นอย่าง นี้ก็ เพราะพระ ยาร์เวห์กำลังทำลายทุ่งหญ้าของพวกเขา

^{๓๗}ทุ่งหญ้าที่เขียวสงบจะย่อยยับไป เพราะความเดือดดาลของพระยาร์เวห์

^{๓๘}พระองค์ทิ้งถ้ำของพระองค์ เองไปเหมือนสิงโต

แผ่นดินของพวกเขาถูกทำลายแน่ เรื่องนี้เกิดจากดาบ *ของผู้ข่มเหง และความเดือดดาลของพระเจ้า

บทเรียนของเยเรมีย์ที่วิหาร

(ยรม. ๗:๑-๑๕)

๒๖ ^๑ในช่วงต้นรัชกาลของกษัตริย์เยโฮยาคิมลูกชายกษัตริย์โยสิยาห์แห่งยูดาห์ มีข้อความนี้มาจากพระยาร์เวห์

^๒นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์พูด “เยเร มี ยาร์ ให้เจ้าไปยืนอยู่ในลานของวิหารของพระยาร์เวห์ แล้วพูดต่อว่าประชาชนจากเมืองทั้งหลายของยู ดาห์ที่กำลังมานมัสการที่วิหารของพระ ยาร์เวห์ แล้วพูดกับพวกเขาตามที่ เรา สั่ง ให้เจ้าพูดกับพวก เขาทุก คำห้ามตก แม้แต่คำเดียว

^๓บางที่พวก เขาอาจจะฟัง แล้วแต่ละคนก็หันหลังให้กับวิถีชีวิตบาปๆของพวก เขาก็ได้ ถ้าพวกเขาทำอย่างนั้น เราจะเปลี่ยนใจจากเรื่องความหายนะที่เราได้วางแผนจะให้เกิดขึ้นกับพวก เขา เพราะการกระทำที่ชั่ว ชั่วต่างๆของพวกเขา

^๔แล้วเจ้าก็ควรพูดกับพวก เขาว่า พระยาร์เวห์พูดอย่างนี้ว่า ‘ถ้าพวกเจ้าไม่ยอมฟังเรา และไม่ ยอมเดินตามกฎของเราที่เราได้ให้ไว้ต่อหน้าเจ้า

^๕และไม่ ยอมฟังถ้อยคำต่างๆของผู้ พูดแทนพระเจ้าผู้รับใช้ของเรา ที่เราได้ส่งมาให้

* ๒๕:๓๘ **ดาบ** คำนี้พบในฉบับแปลกรีกโบราณและฉบับฮีบรูบางฉบับ แต่ฉบับฮีบรูส่วนใหญ่เขียนว่า “ความเดือดดาล”

เจ้าครั้ง แล้วครั้งเล่า แต่พวกเจ้าไม่ยอมฟัง
เขา

^๖เราก็คงทำให้วิหารนี้เป็นเหมือนชิโลห์ และให้ชนชาติต่างๆทั่วโลกใช้ชื่อของเมืองนี้เป็นคำสาปแช่ง”

^๗พวกนักบวชและพวกผู้พูดแทนพระเจ้า และประชาชนทั้งหลายก็ได้ยินเยเรมี ย่าห์พูดถ้อยคำต่างๆเหล่านี้ ในวิหารของพระยาห์เวห์

^๘เมื่อเยเรมีย์พูดทุกอย่างที่พระยาห์เวห์สั่งให้เขาพูดกับประชาชนเสร็จแล้ว พวกนักบวช พวกผู้พูดแทนพระเจ้า และประชาชนทุกคนก็รวมกันเข้า มาจับตัวเขา พร้อมกับพูดว่า “แกตายแน่” ^๙ทำไมแกถึงอ้างชื่อพระยาห์เวห์มาพูดว่า วิหารนี้จะต้องเป็นเหมือนชิโลห์ และคนที่อยู่ในเมืองนี้จะต้องถูกทำลาย”

แล้วทุกคนก็เข้าไปล้อมเยเรมี ย่าห์ในวิหารของพระยาห์เวห์

^{๑๐}พวกเจ้า นายแห่งยูดาห์ได้ยินถ้อยคำนี้เหมือนกัน พวกเขาก็เลยออกจากวังมาที่วิหารของพระยาห์เวห์ แล้วก็ไปนั่งอยู่ตรงทางเข้าประตูบานใหม่ที่วิหารของพระองค์

^{๑๑}แล้วพวกนักบวชและพวกผู้พูดแทนพระเจ้าก็พูดกับพวกเจ้า นายและทุกคนที่อยู่ที่นี่ว่า “โอ้หมอนี่ น่าจะถูกตัดสินประหารชีวิต เพราะมันได้พูดให้ร้ายบ้านเมืองนี้เหมือนที่เราเคยได้ยินมาแล้ว”

^{๑๒}แล้วเยเรมีย์ก็พูดกับเจ้านายและชาวบ้านทุกคนว่า “พระยาห์เวห์ส่งให้ผมมาพูดสิ่งทั้งหมดนี้เกี่ยวกับบ้านนี้และเมืองนี้ตามที่พวกคุณได้ยิน

^{๑๓}ตอนนี้ขอให้พวกคุณแก้ไขวิถีทางและการกระทำต่างๆของพวกคุณ และให้เชื่อฟังพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกคุณ บางทีพระองค์อาจจะเปลี่ยนใจไม่ทำร้ายพวกคุณตามที่พระองค์ได้วางแผนไว้

^{๑๔}แต่ตอนนี้ผมอยู่ในเงื้อมมือคุณแล้ว จะทำอย่างไรกับผมก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

^{๑๕}แต่ให้รู้ไว้ว่า ถ้าพวกคุณคิดจะฆ่าผม พวกคุณกำลังทำให้เลือดของผู้บริสุทธิ์คนหนึ่งตกอยู่บนตัวคุณเอง บ้านเมืองนี้และประชาชนของเมืองนี้ด้วย เพราะพระ

ยาห์เวห์ส่งผมมาจริงๆ เพื่อพูดคำเหล่านี้ทุกคำให้พวกคุณฟัง”

^{๑๖}แล้วพวกเจ้านายและชาวบ้านทั้งหลายก็บอกกับพวกนักบวชและพวกผู้พูดแทนพระเจ้าว่า “อย่าตัดสินประหารคนคนนี้เลย เพราะว่าเขาพูดกับเราในนามของพระยาห์เวห์”

^{๑๗}ผู้ชายบางคนและผู้อาวุโสบางคนที่ของแผ่นดินก็ลุกขึ้นยืนและพูดกับคนทั้งกลุ่มที่ออกันอยู่ว่า

^{๑๘}“มีคำแห่งโมเรเซทเคยพูดแทนพระเจ้าในสมัยของกษัตริย์เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์ ท่านได้พูดกับคนทุกคนในยูดาห์ว่า ‘พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูดอย่างนี้ว่า เมืองศิโยนจะถูกไถเหมือนไถนา และเมืองเยรูซาเล็มจะกลายเป็นซากปรักหักพัง

ภูเขาที่เป็นที่ตั้งของวิหารก็จะถูกถอนรากถอนโคน’”

^{๑๙}แล้วกษัตริย์เฮเซคียาห์และชาวเมืองยูดาห์ทั้งหมดได้ฆ่าท่านหรือเปล่า ก็เปล่า แต่กษัตริย์กลับเกรงกลัวพระยาห์เวห์แล้วอ่อนน้อมพระองค์ให้เมตตา แล้วพระยาห์เวห์ก็เปลี่ยนใจไม่นำภัยพิบัติมาถึงพวกเขาทั้งหลายที่พระองค์เคยพูดไว้ว่าจะลงโทษพวกเขา แต่ตอนนี้เรากำลังจะนำความหายนะอันใหญ่หลวงมาสู่ตัวเอง”

^{๒๐}(ยังมีชายอีกคนหนึ่งชื่ออูรี ย่าห์ลูกชายของเซไม อาห์จากคิริยาทเยอาริมมาพูดแทนพระยาห์เวห์ เขาพูดให้ร้ายเมืองนี้และแผ่นดินนี้เหมือนที่เยเรมี ย่าห์พูดนั่นแหละ ^{๒๑}แล้วกษัตริย์เยโฮยาคิม เจ้านาย และทหารทุกคนของพระองค์ได้ยินคำพูดของเขา กษัตริย์ก็เลยคิดฆ่าเขา แต่อูรี ย่าห์ได้ยินเสียก่อน ก็เลยกลัวและหนีไปอียิปต์ ^{๒๒}กษัตริย์เยโฮยาคิมก็ส่งเอลนาธาน ลูกชายของอัคโบร์ และคนอีกจำนวนหนึ่งไปอียิปต์ ^{๒๓}แล้วพวกเขาก็นำอูรี ย่าห์กลับมาจากอียิปต์ พวกเขานำเขาไปให้กษัตริย์เยโฮยาคิม พระองค์ก็ฆ่าเขาแล้วโยนศพเขาทิ้งในสุสานของสามัญชน

^{๒๔}แต่อาหิตัมลูกชายของซาฟานป้องกันไม่ให้เยเรมีย์ถูกชาวบ้านฆ่าตาย)

^๖๒๖:๑๘ มีคำที่พูดอย่างนี้ประมาณเจ็ดร้อยปีก่อนพระเยซูมาเกิด ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือมีคาห์ ๓:๑๒

พระยาห์เวห์แต่งตั้งเนบูกัดเนสซาร์

๒๗^๑ ในช่วง ต้นรัชกาลของเศเด คี ยาห์ ลูกชายของกษัตริย์โยสิ ยาห์แห่งยูดาห์ ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ได้มาถึงเยเรมีย์ว่า ^๒พระ ยาห์เวห์พูดกับผมว่า “ให้ทำสายรัดและแอก แล้วก็เอามาแขวนคอเจ้าไว้ ^๓แล้วให้ส่งข้อความไปให้กับกษัตริย์แห่งเอโดม โมอับ อัมโมน โทระ และไซดอน โดยฝากไปกับพวกผู้ส่งข่าวที่มาจากเมืองเยรูซาเล็ม เพื่อมาหากษัตริย์เศเด คี ยาห์แห่งยูดาห์ ^๔ให้เจ้าส่งคำสั่งนี้ไปให้กับพวกเจ้านายของพวกเขาว่า พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าแห่งอิสราเอล พูดว่า ‘เจ้าไปบอกกับพวกเจ้านายของเจ้าว่า ^๕เราสร้างโลก มนุษย์ และสัตว์ทั้งหลายไว้บนแผ่นดินโลก ด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของเราและแขนของเราที่เหยียดออกมา เราอยากจะทำให้มันกับใครก็เป็นเรื่องของเรา ^๖แล้วตอนนี้ เราก็ได้ให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งหมดให้ตกอยู่ในมือของผู้รับ ใช้เรือกษัตริย์เนบูกัด เนส ซาร์แห่งบาบิโลน สัตว์ต่างๆเราก็ได้ ยกให้กับเขาไว้คอยรับ ใช้เขาด้วย ^๗และชนชาติทั้งหมดจะต้องรับ ใช้เขา ลูกชายและหลานชายของเขาไปจนกว่าจะถึงเวลาที่แผ่นดินของเขาเองก็จะต้องพ่ายแพ้ และจะมีหลายชนชาติและกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่หลายองค์ทำให้บาบิโลนตกไปเป็นผู้รับ ใช้ของพวกเขา”

“แต่ถ้าชนชาติไหนหรืออาณาจักรไหนไม่ยอมรับ ใช้กษัตริย์เนบูกัด เนส ซาร์แห่งบาบิโลน หรือถ้าชนชาติไหนไม่ ยอมจำนนต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลนคนไหน เราจะทำโทษชนชาตินั้นด้วยสงคราม ความอดอยากและโรคภัย จนกว่าเราจะใช้กษัตริย์เนบูกัด เนส ซาร์ทำลายมันไปอย่างสิ้นซาก” พระยาห์เวห์พูดอย่างนั้น ^๘“แต่พวกเจ้าจะต้องไม่ฟังพวกผู้พูดแทนพระเจ้า โทระของพวกเจ้า คนที่ได้เห็นอนาคตในความฝัน พวกนักทำนาย และพ่อ มดของพวก เจ้าที่พูดว่า ‘อย่าไปรับ ใช้กษัตริย์บาบิโลนนั้นเลย’ ^{๑๐}ที่เราพูดเรื่องนี้ก็เพราะพวกเขา กำลังโกหกเจ้าอยู่ ซึ่งจะทำให้

เจ้าถูกกำจัดไปจากแผ่นดินของเจ้าเอง เราจะขับไล่เจ้า และเจ้าจะพินาศ”

^{๑๑}“แต่ถ้าชนชาติไหนยอมจำนนต่อกษัตริย์บาบิโลนและรับ ใช้เขา เราจะยอมให้ชนชาตินั้นอยู่ต่อไปในแผ่นดินของ ตนและเพาะปลูกในแผ่นดินนั้น” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^{๑๒}“สำหรับกษัตริย์เศเด คี ยาห์แห่งยูดาห์ เราขอพูดอย่างนี้ว่า ‘ให้ยอมกษัตริย์บาบิโลนซะ รับ ใช้เขาและประชาชนของเขา แล้วเจ้าจะรอดชีวิต’ ^{๑๓}ทำไมเจ้าและประชาชนของเจ้าจะต้องมาตายด้วยคมดาบ ความอดอยาก และโรค ระบาด ตามที่พระยาห์เวห์เตือนไว้แล้วสำหรับชนชาติที่ไม่ยอมกษัตริย์บาบิโลนด้วย ละ ^{๑๔}อย่าไปฟังสิ่งที่พวกผู้พูด แทนพระเจ้าบอกเจ้า ที่ว่า ‘ไม่ต้องไปเป็นข้า กษัตริย์บาบิโลนหรอก’ เพราะว่าผู้พูด แทนพระเจ้าพวก นั้นกำลังหลอกเจ้า” ^{๑๕}พระยาห์เวห์พูดว่า “เราไม่ได้ส่งพวกผู้พูด แทนพระเจ้าพวก นั้นมา พวก นั้นอ้างว่าพวก เขาพูดในนามของเรา แต่พวกเขา กำลังโกหกตง นั้นเราจะขับไล่พวก เจ้าไปและทำลายพวก เจ้า ทั้งพวก เจ้าและพวกผู้พูด แทนพระเจ้าจอมปลอมที่พูดกับเจ้านั้น”

^{๑๖}แล้วผมก็พูดกับพวกนักบวชและประชาชนทั้งหลายว่า พระยาห์เวห์พูดอย่างนี้ว่า “อย่าไปฟังสิ่งที่พวกผู้พูด แทนพระเจ้าของพวก เจ้าพูด ที่ว่า ‘พวกภาษาที่ใช้ในวิหารของพระ ยาห์เวห์กำลังจะกลับมาจากบาบิโลนเร็วๆ นี้’ เพราะพวก มันโกหกเจ้า ^{๑๗}อย่าไปฟังพวก มัน ให้รับ ใช้กษัตริย์บาบิโลน แล้วเจ้าจะรอดชีวิต ทำไมจะต้องปล่อยให้เมืองนี้กลายเป็นเมืองร้างด้วย ละ ^{๑๘}แต่ถ้าพวกผู้พูดแทนพระเจ้าพวกนั้นเป็นความจริงและพวก มันมีถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์จริงก็ให้พวก มันมาอธิษฐานต่อพระ ยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น เพื่อว่าภาษาที่เปลือยอยู่ในวิหารของพระ ยาห์เวห์และอยู่ในวังของกษัตริย์ยูดาห์และอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม จะ ได้ไม่ตกไปอยู่ที่บาบิโลน”

^{๑๙}เพราะว่าพระ ยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้นได้พูดไว้อย่างนี้ “เกี่ยวกับเรื่องเสาต่างๆ ชั้น

^{๒๗:๑} *เศเด คี ยาห์* คำนี้อยู่ในฉบับแปลภาษาซีเรียโบราณ และในฉบับฮีบรูบางฉบับ มันตรงกับบทที่ ๒๕ ข้อ ๑ ที่บอกว่า เศเด คี ยาห์เป็นกษัตริย์ในปีนั้น คือ ๕๙๔-๕๙๓ ก่อนพระเยซูมาเกิด ฉบับฮีบรูที่นิยมเชกกันเขียนว่า เยโฮยาคิม

ทะเลสมุทรที่ แทน รองของ มัน และพวก
 ภาชนะที่เหลืออยู่ในเมืองนี้ ^{๒๐} ของที่กษัตริย์
 เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนไม่ได้เอาไปตอนที่
 เขาต้อนเยโคเนียห์ ลูกชายของกษัตริย์เย
 โฮยาคิมแห่งยูดาห์และเจ้านายทั้งหลายของ
 ทงยูดาห์และเยรูซาเล็มไปบาบิโลน ^{๒๑} พระ
 ยะห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทง สิ้น พุดเกี่ยวกับเรื่อง
 ภาชนะที่ยัง เหลืออยู่ในวิหารของพระองค์
 ในวังของกษัตริย์ และในเมืองเยรูซาเล็มว่า ^{๒๒}
 “ของพวกนั้นจะถูกย้ายไปบาบิโลน แล้ว
 จะอยู่ที่ นั้นจนถึงเวลาที่เราจะระลึกถึงพวก
 มัน” พระยะห์เวห์พุดว่าอย่างนั้น “แล้วเรา
 จะพาของพวกมันกลับมาที่นี้เอง”

ฮานันยาห์ ผู้พุดแทนพระเจ้าปโลม

๒๘ ^๑ ในปีที่เดียวกันนั้น ซึ่งเป็นช่วงต้น
 รัชกาลเศเศ เดิ ยะห์กษัตริย์แห่งยู
 ดาห์ ตรงกับเดือนที่ห้า ปีที่สี่ ฮานัน ยาห์
 ลูกชายของอัสซุร์ ผู้พุดแทนพระเจ้าจากกิเบ
 โอน เขาได้พุดกับผมต่อ หน้าพวกนักบวช
 และทุก คนในวิหารของพระ ยะห์เวห์ว่า ^๒
 “พระยะห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทง สิ้น พระเจ้าของ
 อิสราเอลพุดว่า “เราได้หักแอกของกษัตริย์
 แห่งบาบิโลนแล้ว ^๓ ภายในสองปีนี้ เราจะนำ
 พวกภาชนะที่ใช้ในวิหารของพระ ยะห์เวห์
 ทั้งหมดกลับมาไว้ที่นี้ เป็นภาชนะที่กษัตริย์
 เนบู คัด เนส ซาร์ได้เอาไปจากที่ นี้ และเอา
 ไปไว้ที่บาบิโลน ^๔ และเราจะนำเยโค นียาห์
 กษัตริย์ของยู ดาห์ลูกชายของเย โฮ ยา คิ ม
 กลับมาที่นี้ พร้อมกับชาวยูดาห์ทั้งหมดที่ตก
 ไปเป็นเชลยอยู่ในบา บิโลนด้วย เพราะเรา
 จะทำลายแอกของกษัตริย์บา บิโลน พระ
 ยะห์เวห์พุดว่าอย่างนั้น”

^๕ หลังจากนั้นเยเรมีย์ผู้พุดแทนพระเจ้า
 ก็พุดกับฮานันยาห์ผู้พุดแทนพระเจ้า ต่อหน้า
 พวกนักบวช และทุกคนที่ยืนอยู่ในวิหารของ
 พระยะห์เวห์ ^๖ เยเรมีย์ผู้พุดแทนพระเจ้า
 พุดว่า “อาเมน ขอให้เป็นอย่างนั้น ขอให้
 พระยะห์เวห์ทำเหมือนกับที่ท่านพุดเถาะ ขอ
 ให้พระ ยะห์เวห์ทำให้คำ ทำนายของ ท่านเป็น
 จริง ขอให้พระองค์นำภาชนะที่ใช้ในวิหาร
 ของพระองค์ รวม ทงคนเหล่านี้ทั้งหมดที่
 ถูกกวาดต้อนไปบาบิโลนกลับมาที่นี้ด้วยเถิด

^๗ แต่ให้ฟังสิ่งที่ผมกำลังจะพุดกับท่านและ
 กับทุกคน ^๘ เท่าที่ใครต่อใครจำ ได้ พวกผู้
 พุด แทน พระเจ้าที่มีชีวิตอยู่ก่อนหน้าผมและ
 ท่าน ล้วน แต่พยากรณ์ต่อ ต้านแผ่นดิน ดินทง
 หลายและอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ต่างๆ จะเกิด
 สงคราม ความอดอยากและโรค ภัยไข้ เจ็บ
 กันทง นั้น ^๙ แต่สำหรับผู้ พุด แทน พระเจ้าที่
 พยากรณ์ว่าจะเกิดความสงบ สุขขึ้น นั้น จะ
 ต้องคอยให้เรื่อง นั้นมันเกิด ขึ้นจริงตามที่เขา
 พุดเสียก่อน คนถึงจะได้รู้ว่าพระยะห์เวห์เป็น
 ผู้ที่ส่งผู้พุดแทนพระเจ้าคนนั้นมาจริงๆ”

^{๑๐} แล้วฮานัน ยาห์ผู้ พุด แทน พระเจ้า ก็
 เอาแอกไม้จากคอกของเยเร มีย์ยาห์ผู้ พุด แทน
 พระเจ้ามาหัก ^{๑๑} และเขาก็พุดต่อหน้าทุกคน
 ที่นั่นว่า พระยะห์เวห์พุดว่า “เราจะหักแอก
 ของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ที่
 วางไว้บนคอของชนชาติต่างๆให้หมด ไป
 ภายในสองปีนี้ เหมือนที่เราได้หักแอกอันนี้”
 แล้วเยเรมีย์ก็ไปตามทางของท่าน

^{๑๒} หลังจากที่ฮานัน ยาห์ผู้ พุด แทน พระเจ้า
 ได้หักแอกจากคอกของเยเร มีย์ ยาห์ผู้ พุด แทน
 พระเจ้าแล้ว พระ คำของพระ ยะห์เวห์ก็มีมา
 ถึงเยเรมีย์ว่า ^{๑๓} “ไปบอกกับฮานันยาห์ว่า
 พระยะห์เวห์พุดว่า ‘เจ้าหักแอกไม้มันแล้วก็
 จริง แต่เจ้าได้สร้างแอกเหล็กขึ้น มาแทน’”

^{๑๔} ที่ผมพุดอย่าง นี้ก็เพราะพระ ยะห์เวห์ผู้มี
 ฤทธิ์ทง สิ้น พระเจ้าแห่งอิสราเอลพุดว่า “เรา
 ได้ใส่แอกเหล็กไว้บนคอของชนชาติเหล่า นี้
 ทั้งหมด เพื่อให้พวก มันรับ ใช้กษัตริย์เนบู
 คัด เนส ซาร์แห่งบา บิโลน และพวก มันก็จะ
 เป็นทาสรับใช้เขา นอกจากนั้นแล้ว เรายังได้
 มอบพวกสัตว์ป่าให้กับเขาด้วย”

^{๑๕} แล้วเยเรมีย์ผู้ พุด แทน พระเจ้าก็พุด
 กับฮานัน ยาห์ผู้ พุด แทน พระเจ้าว่า “ฟัง
 นะ ฮานัน ยาห์ พระ ยะห์เวห์ไม่ได้ส่งเจ้า
 มา แถมเจ้ายังทำให้คนพวก นี้หลงเชื่อในสิ่ง
 ที่ผิดๆเสียอีก ^{๑๖} ดังนั้น พระยะห์เวห์จึงพุดว่า
 อย่างนี้ “เราจะขับไล่เจ้าออกไปจากแผ่นดินนี้
 เจ้าจะต้องตายในปี นี้ เพราะเจ้าได้พุดขัดกับ
 พระยะห์เวห์”

^{๑๗} แล้วฮานัน ยาห์ผู้ พุด แทน พระเจ้าก็ตาย
 ในเดือนที่เจ็ดของปีนั้น

^{๒๗:๒๐} เยโคเนียห์ หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า เยโฮยาคิน
^{๒๘:๔} เยโคเนียห์ หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า เยโฮยาคิน

จดหมายจากเยเรมีย์มาถึงพวกเชลย

๒๙ ^๑เยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้า ได้ส่งหนังสือม้วนจากเยรูซาเล็มไปให้กับพวกผู้เอาใส่ที่ยังเหลือรอดชีวิตท่ามกลางเชลยศึกทั้งหลายในบาบิโลน รวมทั้งพวกนักบวช พวกผู้พูดแทนพระเจ้า และคนอื่นๆ ด้วย ที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้กวาดต้อนจากเยรูซาเล็มไปไว้ที่บาบิโลน ^๒เรื่องนี้เกิดขึ้นหลังจากที่กษัตริย์เยโคเนียห์ พร้อมกับแม่ของพระองค์ และพวกข้าราชการสำนัก พวกเจ้านายของยูดาห์ และของเยรูซาเล็ม รวมทั้งพวกช่างฝีมือและช่างเหล็ก ได้ถูกกวาดต้อนออกไปจากเยรูซาเล็มแล้ว ^๓เศเดคียากษัตริย์แห่งยูดาห์ ได้ส่งเอลาซาร์และเกมาริยาห์ไปหากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ที่บาบิโลน เอลาซาร์เป็นลูกชายของซาฟาน ส่วนเกมาริยาห์เป็นลูกชายของฮิลคียาห์ เยเรมีย์ได้ฝากหนังสือม้วนนี้ไปบาบิโลนกับเอลาซาร์และเกมาริยาห์ ข้อความในหนังสือม้วนนั้นพูดว่า

“พระเจ้าเวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้น ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอล พูดไว้ว่าอย่างนี้ “ถึงทุก คนที่เราได้ส่งไปจากเยรูซาเล็มให้ไปเป็นเชลยที่บาบิโลน ^๔ให้พวกเจ้าสร้างบ้านเรือนขึ้น มาอยู่อาศัย ให้ปลูกสวน และกินผลผลิตของพวกมันที่ออกมา ^๕ให้แต่งงานและเกิดลูกชายลูกสาว ให้หาเมียให้กับพวกลูกชายของ เจ้า และยกลูกสาวเจ้าให้ไปเป็นเมียคน อื่น และให้พวก เขาเกิดลูกชายลูกสาว ให้เกิดลูกเต็ม บ้านเต็ม เมือง อย่าได้กลายเป็นกลุ่มเล็กๆ ^๖ให้ส่ง เสริมบ้าน เมืองที่เราได้ขับไล่ให้เจ้าไปอยู่กัน นั้นเจริญรุ่งเรืองด้วย อธิษฐานต่อพระเจ้าเวห์สำหรับเมือง นั้นด้วย เพราะถ้าเมืองนั้นเจริญรุ่งเรือง เจ้าก็จะมี ความเจริญรุ่งเรืองด้วย” ^๗เพราะพระเจ้าเวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้นพระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดว่า “อย่าให้พวกผู้พูดแทนพระเจ้าที่อยู่ท่ามกลางเจ้า และหมอดูหลอกเจ้าได้ แล้วอย่าไปหลงฟังความ ผันตางๆที่พวกมันได้ผ่นด้วย ^๘เพราะพวกนั้นกำลังอ้าง

ชื่อเราไปทำนายนอย่างผิดๆ เราไม่ได้สั่งพวกมันมา” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น ^{๑๐}เพราะพระเจ้าเวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้ “เมื่อเจ็ดสิบปีของบาบิโลนครบถ้วนแล้ว เราก็จะไปหาเจ้า และทำดีกับเจ้าตามที่เราได้สัญญาไว้ คือเราจะนำเจ้ากลับมาที่เยรูซาเล็มนี้” ^{๑๑}เพราะพระเจ้าเวห์พูดว่า “เพราะเรารู้แผนงานต่างๆที่เราวางไว้ให้กับ เจ้า เป็นแผนงานสำหรับความเจริญรุ่งเรือง ไม่ใช่สำหรับความหายนะ เพื่อจะให้อนาคตและความหวังกับเจ้า ^{๑๒}เจ้าจะเรียกหาเรา เจ้าจะมาอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า ^{๑๓}เจ้าจะแสวงหาเรา แล้วเจ้าก็จะพบเรา เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้น สุดใจของเจ้า ^{๑๔}แล้วเจ้าก็จะหาเราเจอ” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น “เราจะคืนสิ่งที่เจ้าถูกยึดไป และเราจะเก็บรวบรวมเจ้ากลับมาจากทุกชนชาติและทุกที่ที่เราได้เนรเทศเจ้าไป และเราจะนำเจ้ากลับไปยังที่ที่เราได้เนรเทศเจ้าออกไป” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^{๑๕}แต่เจ้าอาจ จะพูดว่า “พระเจ้าเวห์ได้ให้พวกพูดแทนพระเจ้ากับเราในบาบิโลน” ^{๑๖}แต่พระเจ้าเวห์ได้พูดเกี่ยวกับกษัตริย์ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของดาวิด และทุกคนที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม และพวกพี่น้องของ เจ้า ที่ไม่ได้ถูกเนรเทศไปกับเจ้านั้น ^{๑๗}พระเจ้าเวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้นพูดอย่างนี้ว่า “เราจะส่ง คม ดาบ ความอดอยากและโรค ภัยไข้เจ็บมาทำลายพวก เขา และเราจะทำให้พวก เขาเป็นเหมือนลูก มะเดื่อที่เสียจนกินไม่ลง ^{๑๘}เราจะไล่ ตามพวก เขาไปด้วยคมดาบ ความอดอยาก และโรค ภัยไข้เจ็บ และเราจะทำให้พวก เขาดูน่า สยดสยอง ในสายตาของอาณาจักรทั้งหมดในโลก นี้ เราจะทำให้ชื่อของพวก เขากลายเป็นคำที่คนใช้ในการแช่งสาป เขาจะเป็นนายนอย่างน่า ตกใจ เป็นที่น่า รังเกียจ ถูกเยาะเย้ยจากทุกๆ ชนชาติที่เราได้เนรเทศพวกเขาไป ^{๑๙}ที่เป็นอย่าง นี้ก็เพราะพวก มันไม่ ยอมฟังถ้อยคำต่างๆของเรา” พระยาห์เวห์พูด

*๒๙:๒ เยโคเนียห์ หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า เยโฮยาคิน

ว่าอย่างนั้น “นี่คือถ้อยคำต่างๆที่เราพูดแล้วพูด อีกกับพวก เขาผ่านทางผู้รับใช้และผู้พูดแทนเรา แต่พวก เขาไม่ยอมฟัง” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น ๒๐ “พวก เจ้าทั้งหลายที่ถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็มไปบาบิโลน ให้ฟังถ้อยคำของพระยาห์เวห์”

๒๑ พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพระเจ้าของอิสราเอลพูดเกี่ยวกับอาหับ ลูกชายของโคลา ยาห์ และเศเดคียาห์ลูกชายของมาอาเสอาห์ พระองค์พูดว่า “พวกผู้พูดแทน พระเจ้าสองคน นี้ได้พูดกับพวก เจ้าในนามของเรา แต่พวก มันโกหก เราจะส่งพวกมันให้ไปอยู่ในเงื้อมมือของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ แห่งบาบิโลน แล้วเขาก็จะฆ่าพวกมันให้เจ้าเห็นกับตา ๒๒ พวกเขลย ดึกชาวยูดาห์ทุกคนที่ยังอยู่ในบาบิโลน จะใช้ชื่อพวกมันสำหรับสาปแช่งกันว่า ‘ขอให้พระยาห์เวห์ทำให้เจ้าเป็นเหมือนเศเดคียาห์ และเหมือนอาหับ ที่กษัตริย์บาบิโลนเผาตายด้วยเถอะ’ ๒๓ ผู้พูดแทนพระเจ้าสองคนนั้นได้ทำสิ่งที่น่ารังเกียจในอิสราเอล พวกเขาได้มีชู้กับเมียของเพื่อนบ้าน และอ้างชื่อเราไปพูดทั้งที่เราไม่ได้ส่ง เรารู้เรื่องนี้ และเราเป็นพยานเอง” พระยาห์เวห์พูดอย่างนั้น

พระเจ้าส่งข่าวสารไปที่แบมไซไมอาห์

๒๔ และให้เจ้าไปพูดกับเซไมอาห์ชาวเนเฮลามว่า ๒๕ พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น ผู้เป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดว่า “เพราะเจ้าใช้อำนาจของตัวเอง ส่งพวกจดหมายไปถึงทุกคนในเยรูซาเล็ม และส่งไปให้กับนักบวชเซฟันยาห์ลูกชายของมาอาเสอาห์ รวมทั้งนักบวชคนอื่น ๆ ด้วยว่า ๒๖ ‘พระยาห์เวห์ได้แต่งตั้งให้เจ้าเป็นนักบวชแทนนักบวชเยโฮยาคา จะต้องมีคนดูแลวิหารของพระยาห์เวห์ ถ้าคน บ้าคน โทษไปทำตัวเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า ก็ให้จับใส่โซ่ไว้ให้แน่นหนา’ ๒๗ แต่ตอนนี้ทำไมเจ้าถึงไม่ต่อว่าเยเรมีย์จากอานาโธท ที่ทำนวยให้กับพวกเจ้า ๒๘ เยเรมีย์ได้ส่งข่าวสารนี้ถึงพวกเราที่อยู่ในบาบิโลนว่า ‘เจ้าจะอยู่ที่นั่นไปอีกนาน ให้สร้างบ้านอยู่ชะทำสวนและกินผลผลิตที่ได้จากพวกมัน’”

๒๙ จาก นั้นนักบวชเซฟัน ยาห์ ก็อ่านจดหมายนั้นให้เยเรมีย์ ผู้พูดแทนพระเจ้า ฟัง ๓๐ แล้วถ้อยคำของพระยาห์เวห์ ก็มาถึงเยเรมีย์ว่า ๓๑ “เยเรมีย์ ให้ส่งจดหมายไปบอกกับทุกคนที่ถูกกวาดต้อนไปบาบิโลนว่า ‘พระยาห์เวห์พูดถึงเซไมอาห์ชาวเนเฮลามว่า เพราะเซไมอาห์ทำนวยให้กับพวกเจ้า โดยที่เราไม่ได้ส่งเขาไป แล้วเขาทำให้เจ้าเชื่อเรื่องโกหกนั้น’

๓๒ ตั้ง นั้นพระยาห์เวห์จึงพูดว่า ‘เราจะทำโทษเซไมอาห์ชาวเนเฮลามและลูกหลานของเขา เขาจะไม่เหลือลูกหลานรอดชีวิตท่ามกลางคนเหล่านี้สักคนเดียว และเขาจะไม่ได้เห็นสิ่งดีๆที่เราทำลงจะทำให้กับคนของเรา เพราะเขาได้พูดส่งเสริมให้กฎของพระยาห์เวห์’” พระยาห์เวห์พูดอย่างนั้น

พระยาห์เวห์สัญญาว่าจะนำพวกเขลยกลับมา

๓๐ นี่คือถ้อยคำของพระยาห์เวห์ที่มีมาถึงเยเรมีย์ ๒ นี่คือนสิ่งที่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลพูด คือ “ให้เขียนข้อความทั้งหมดนี้ที่เราได้พูดกับเจ้าลงในหนังสือม้วนให้กับตัวเจ้าเอง” ๓ พระยาห์เวห์พูดว่า “วันนั้นกำลังจะมาถึง คือวันที่เราจะพลิกสถานการณ์ให้กับคนของเราคือคนอิสราเอลและยูดาห์” พระยาห์เวห์พูดว่า “เราจะนำพวกเขลยกลับมาแผ่นดินนี้ที่เราได้ให้กับบรรพบุรุษของเขา เพื่อพวกเขาจะได้ครอบครองมัน”

๔ นี่คือนักบวชที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับอิสราเอลและยูดาห์ ๕ พระองค์พูดว่าอย่างนั้น “พวกเราได้ยินเสียงของความอลหม่าน ความหวาดกลัว และความไม่สงบสุข ๖ ไปถามสิ และดูสิว่าผู้ชายที่โหนออกลูกได้บ้างแล้วทำไมเรายังเห็นนักบวชที่เก่งกาจทุกคน เอามือกุม ท้องเหมือนผู้หญิงกำลังจะคลอด และทำไมพวกเขาถึงหน้าซีดเผือดอย่างนั้น ๗ เลวร้ายเหลือเกิน เพราะว่าวันนั้นเป็นศกนาฏกรรมอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน มันจะเป็นเวลาของความทุกข์ ระทมของยาโคบ แต่เขาก็จะรอดชีวิตจากเหตุการณ์นี้”

“พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้นพูดว่า “ในวันนั้น เราจะปลดแอกของบาบิโลนออกจากคอของเจ้า เราจะดึงเชือกที่มัดเจ้าอยู่ให้ขาด กระชวยไป แล้วพวกคนต่างชาติก็จะไม่ทำให้อยู่ตาหับ ใช้พวกเขาอีกต่อไป” แล้วพวกเขาก็จะรับ ใช้พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขา และรับ ใช้ดาวัดกษัตริย์ของพวกเขา ที่เราจะแต่งตั้งให้ปกครองเหนือพวกเขา

๑๐ ส่วนเจ้า ยาโคบผู้รับใช้ของเรา เจ้าไม่ต้องกลัว”

พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
“อิสราเอล ไม่ต้องท้อแท้ เพราะเราจะช่วยชีวิต เจ้าให้ รอดจากดิน แดน ที่ห่างไกลนั้น และเราจะช่วยชีวิตลูก หลานของ เจ้าให้พ้น จากดินแดนที่พวกเขาเป็นเชลยอยู่นั้น ยา โคบจะกลับ มาและจะอยู่อย่าง สงบและปลอดภัย ไม่มี ใครจะมาทำให้พวก เขากลัวจนตัว สั่นได้”

๑๑ พระ ยาร์เวห์พูด ว่า “เพราะ เราอยู่กับ เจ้า เพื่อช่วยชีวิตเจ้า เพราะเราจะทำให้ชนชาติต่างๆที่เรา ใช้ให้ เจ้า กระจัดกระจายไปอยู่นนพบกับจุดจบ แต่เราจะไม่ทำให้เจ้าต้องพบจุดจบหรือ เราจะอบรมสั่งสอนเจ้าอย่างเป็นธรรม และเราจะไม่ ปลดปล่อยให้เจ้าลอยนวลเมื่อเจ้าทำผิด”

๑๒ เพราะพระยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้
“อาการบาดเจ็บของเจ้ารักษาไม่หายหรือ บาดแผลของเจ้าก็สาหัสมาก ๑๓ ไม่มีทนายแก้ต่างให้กับเจ้าในศาล เจ้าไม่มียาที่จะรักษาบาดแผลที่เปิด อยู่ของ เจ้า

๑๔ ผู้รักทั้งหมดของเจ้าล้มเจ้าไปหมดแล้ว พวกเขาไม่ห่วงเจ้าเลย เราทุบตีเจ้าเหมือนที่ศัตรูจะทุบตีเจ้า เราลงโทษเจ้าอย่างโหดร้าย สำหรับความผิดบาปอันใหญ่หลวงของเจ้า บาปของเจ้านั้น มันมากมายเหลือเกิน ๑๕ ทำไมเจ้าถึงร้องเจ็บแผล ความเจ็บปวดของเจ้ารักษาไม่ได้ เพราะเจ้าทำผิดบาปอย่างมาก ความบาปของเจ้ามันมากมายยิ่งนัก เราถึง ได้ทำสิ่งต่างๆเหล่านี้กับเจ้า ๑๖ คนพวกนั้นที่ทำลายเจ้า ก็จะถูกทำลายแน่

ศัตรูทั้งหมดของเจ้าจะถูกจับไปเป็นเชลย คนที่ปล้นเจ้าจะโดนปล้นเสียเอง เราจะทำให้คนพวก นั้นที่ปล้น สะดมเจ้าถูก ปล้นเสียเอง

๑๗ เรื่อง นี้เจ้ามั่นใจได้ เลยเพราะเราจะทำให้ เจ้ากลับมาแข็งแรงเหมือนเดิม และจะรักษาบาดแผลของเจ้าให้เอง”
พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนี้
“คนเขาเรียกเจ้าว่าเศษเดนสังคม คนเขาพูดกันว่า นางนั้นก็คือศิโยนที่ไม่มีใคร อยากรู้ได้ไงล่ะ”

๑๘ พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนี้
“เราจะพลิกสถานการณ์ให้กับพวกครอบครัว ของยาโคบ

เราจะแสดงความ เมตตาให้กับที่ อยู่อาศัยทั้ง หลายของยาโคบ เมืองจะถูกสร้างขึ้นใหม่บนซากเดิม และป้อมปราการก็จะตั้งอยู่ที่ถูกต้อง

๑๙ จะมีเสียงร้องเพลงขอบคุณจากพวกเขา จะมีเสียงหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน เราจะเพิ่มจำนวนพวกเขา พวกเขาจะได้ไม่มี กั้นน้อยๆ

เราจะทำให้เขาสำคัญ พวก เขาจะ ได้ไม่ กระจอกจกง่าย

๒๐ ลูก หลานของยา โคบจะเป็นเหมือนแต่ ก่อน

และเขาจะเป็นชุมชนที่มั่นคงต่อหน้าเรา และเราจะลงโทษคนที่กดขี่ข่มเหงเขาด้วย

๒๑ ผู้นำของยาโคบจะมาจากคนของเขาเอง และผู้ ปกครองเขาจะมาจากคนในของเขาเอง

เรายาร์เวห์จะทำให้เขาเข้ามาใกล้ๆเรา แล้ว เขาก็จะเข้ามาหาเรา เพราะว่าใครละจะกล้าเข้ามาหาเรา ถ้าเราไม่ ได้เรียก”

พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
๒๒ “พวกเจ้าจะเป็นคนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า”

๒๓ “ดูสิ นั้นพายุของพระยาร์เวห์ ความโกรธของพระองค์กำลังพัดออกมา มันเป็นพายุหมุน นั้นเป็นพายุที่หมุนอยู่เหนือหัวคนแล้ว ๒๔ ความโกรธเดือดดาลของพระ ยาร์เวห์จะไม่หยุด

จนกว่าพระองค์จะทำให้มันสำเร็จ

จนกว่าพระองค์จะได้ ทำสิ่งที่ อยู่ในใจของ
พระองค์เสียก่อน
ในอนาคต เจ้าก็จะเข้าใจเรื่องนี้เอง”

อิสราเอลใหม่

๑ พระ ยาร์เวห์พูดว่า “ในเวลา นั้น
๓๑ เราจะ เป็นพระเจ้าของอิสราเอลทุก
ตระกูล และพวกเขา ก็จะเป็นคนของเรา”

๒ พระยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้
“คนที่รอดชีวิตจากคัมดอบจะได้รับเกียรติใน
ทะเลทราย

อิสราเอล แสงสว่างที่หยุดพัก”

๓ พระยาร์เวห์ปรากฏให้เขาเห็นจากที่ไกลๆ
พระองค์พูดว่า “เรารักเจ้าแล้วด้วยความรักที่
ไม่มีวันเสื่อมคลาย

ดังนั้น เราถึงยัง แสดงความรักความ เมตตา
กับเจ้าอยู่

๔ เราจะสร้างเจ้าขึ้นใหม่ เจ้าจะได้ถูกสร้างขึ้น
อีกครั้ง

อิสราเอล หญิงสาวบริสุทธิ์เอ๋ย

เจ้าจะยกกลองรำมะนาขึ้นอีกครั้ง

แล้วเจ้าก็จะออกไปเต้นรำกับคนที่เฉลิม
ฉลองกัน

๕ เจ้าจะปลุกพวกสวนองุ่นบนภูเขาสะมาเรีย
อีกครั้ง

และคนที่ปลุกก็จะมีความสุขจากผลของมัน
๖ เพราะจะมีวัน หนึ่งที่คนเฝ้า ยามร้องตะโกน

ก้องจากภูเขาเอฟราอิมว่า

“ลุกขึ้นเร็ว ขึ้นไปหาพระยาร์เวห์พระเจ้าของ
เราที่ศิโยนกันเถอะ”

๗ ใช่แล้ว พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนี้

“มาร้องเพลงเฉลิมฉลองให้ยาโคบกัน

และมาชื่นชมยินดีกับผู้นำของชนชาติต่างๆ

ตะโกนก้อง สรรเสริญ และร้องว่า

พระยาร์เวห์ได้ช่วยกู้คนของพระองค์แล้ว

คือคนอิสราเอลที่หลงเหลืออยู่

๘ เราจะนำพวกเขา มาจากแผ่นดินทางเหนือ

และจะรวบรวมพวกเขา มาจากสุดปลายโลก
ในพวกของเขาจะมีคนเหล่านี้รวมอยู่ด้วยคือ

คนตาบอด คนง่อย

ผู้หญิงท้อง และผู้หญิงที่กำลังจะคลอดลูก

พวกเขาจะกลับมาเป็นชนกลุ่มใหญ่

๙ ขณะที่พวกเขา กลับมา พวกเขา ก็ร้องไห้กัน
และเราจะปลอบประโลมพวกเขา ตอนนั้น
พวกเขา กลับมา

ในขณะที่พวกเขา กำลังอธิษฐานขอ ให้เรา
เมตตาปราณี

เราจะทำให้เขาเดินอยู่ริมๆแม่น้ำบนถนน
ตรง

ที่พวกเขาจะไม่สะดุดล้ม

เพราะเราจะ เป็นพ่อของ คนอิสราเอล

และเอฟราอิมจะเป็นลูกชายหัวบีบของเรา

๑๐ ชนชาติทั้งหลาย ให้ฟังถ้อยคำของพระ
ยาร์เวห์

และให้ประกาศไปถึงดินแดนชายฝั่งที่ห่าง
ไกล

ให้ประกาศว่า “พระองค์ผู้ ทำให้อิสราเอล
กระจัดกระจายไปจะรวบรวมพวกเขา

และดูแลพวกเขา เหมือนคนผู้เลี้ยง แกะที่เฝ้า
ระวังฝูงแกะของตัวเอง”

๑๑ เพราะพระยาร์เวห์ได้จ่ายหนี้แทนยาโคบ
แล้ว

และได้ช่วย โถ่เขาให้พ้นเงื้อมมือคน
ที่

แข็งแรงกว่าเขา

๑๒ พวกเขาอิสราเอลจะกลับมา ร้องเพลงกันอย่าง
สนุกสนานบนที่สูงสุดศิโยน

และพวกเขาจะส่องสว่างไสว

เพราะความใจดีของพระยาร์เวห์ ส่องสว่าง
เหนือข้าว เหล้า องุ่นใหม่ และน้ำมัน

มะกอก

และส่องสว่างเหนือพวกเขา ลูก แกะและฝูง วัว
ด้วย

ชีวิตของพวกเขา เขาจะเป็นเหมือนสวนที่มีน้ำ
ผืนชุ่มมารด

และพวกเขาจะไม่เป็นลมอีก

๑๓ ในเวลานั้นพวกเขาหญิงสาวจะเดินรำฉลอง

กับคนหนุ่มและคนแก่

เราจะเปลี่ยนเสียงร้องไห้ของเขา เป็นเสียง
ร้องเพลง

เราจะปลอบโยนพวกเขาให้สุขสบาย

และเราจะทำให้พวกเขา เฉลิมฉลองกัน
แทนที่จะร้องไห้กัน

๑๔ เราจะให้พวกนักบวชตีมัจฉาเพื่อ
และคนของเราจะพอใจกับข้าวของที่เราให้”

พระยาร์เวห์พูดอย่างนั้น

๑๕ พระยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้

“มีเสียงดังมาจากรามาห์

เป็นเสียงร้องไห้และคร่ำครวญอย่างขมขื่น

ราเชลกำลังร้องไห้ให้พวกลูกชายของเธอ

เธอไม่ยอมให้ใครมาปลอบโยนเรื่องลูกของเธอเลย

เพราะว่าลูกของเธอหายไปหมดแล้ว”

๑๖ พระยาห์เวห์พูดว่า

“หยุดร้องไห้เถิด

และหยุดเสียน้ำตาได้แล้ว

เพราะเจ้าจะได้ รับรางวัลชดเชยให้กับความ
พยายามของเจ้า”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

“และพวก ลูก เจ้าจะกลับ มาจากแผ่นดินของ
ศัตรู

๑๗ แล้วเจ้าก็จะมี ความหวังให้กับอนาคตของ
เจ้า”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

“และลูกๆ ก็จะมา กลับเข้า มาในเขตแดนของ
พวกเขาเอง

๑๘ เราได้ยินเสียง ร้องไห้ของเอเฟราอิมจริงๆ

เขาพูดว่า ‘พระองค์ดี สอนข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าก็ถูกดี สอนเหมือนลูกวัวที่ยังไม่
เชื่อง

นำข้าพเจ้ากลับมาเกิดเพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับ
มา

เพราะพระองค์ พระยาห์เวห์ คือพระเจ้าของ
ข้าพเจ้า

๑๙ เพราะหลัง จากที่ข้าพเจ้าหัน ไปจาก
พระองค์ ข้าพเจ้าก็สำนึกผิด

และเมื่อข้าพเจ้าได้รับการสอน ข้าพเจ้าก็ดับ
ต้นชาติตัวเองด้วยความละอาย

ข้าพเจ้าละอายและอับอายตลอด
เพราะข้าพเจ้าได้แบกสิ่งที่ไม่ดีๆ ที่นำ ละอายที่
ข้าพเจ้าได้ทำไปตอนเป็นเด็ก”

๒๐ พระเจ้าพูดว่า

“เอเฟราอิมไม่ใช่ลูกที่รักของเราหรือ
เขาไม่ใช่ลูกชายคนโปรดของเราหรือ

ถึงเราจะดำ ว่าเขาไว้มาก

แต่เรายังคิดถึงเขาได้เสมอ
ส่วนลึกในเรานั้นมีแต่ความอบอุ่นให้เขา

เราเมตตาเอ็นดูเขามากจริงๆ”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๒๑ “สร้างเสาป้ายบอกทางให้กับตัวเจ้าเอง
สร้างป้ายบอกทางให้กับตัวเจ้าเอง

เอาใจจดจ่ออยู่กับทางหลวง
จดจ่ออยู่กับทางที่เจ้าเดิน

อิสราเอลที่รัก กลับมาเกิด

กลับมาถึงเมืองพวกนี้ของเจ้าเถอะ

๒๒ เจ้าเป็นผู้หญิงที่นอกใจสามี

เราจะต้องรออีกนานแค่ไหน กว่าเจ้าจะกลับ
มา

แต่เรา ยาห์เวห์ จะทำให้เรื่องแปลกใหม่เกิด
ขึ้น

คือผู้หญิงจะเริ่มจีบผู้ชายก่อน” *

ยูดาห์จะกลับมา รุ่งเรืองอีก

๒๓ พระ ยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง ลิ้น ผู้เป็น
พระเจ้าของอิสราเอลพูดว่า “เมื่อเราพลิก
สถานการณ์ให้กับเมืองต่างๆ ของยูดาห์ พวก
เขาจะพูดกันใน แผ่น ดินและบ้าน เมืองของ
ยูดาห์อีก ครั้งว่า ‘ขอ ให้พระ ยาห์เวห์อวยพร
พวกคุณเถิด ทุ่งหญ้าอันชอบธรรม และภูเขา
อันศักดิ์สิทธิ์”

๒๔ “ผู้คนจะอยู่อาศัยกันที่ ยู ดาห์และทุก
เมืองของ มัน จะมีชาวนา และพวกที่เร่ร่อน
ไปกับฝูง สัตว์อาศัยอยู่” ๒๕ เพราะเราจะทำให้
จิตใจที่อ่อนล้า กระปรี้กระเปร่า และเราจะทำ
ให้จิตใจที่อ่อนแอทั้งหลาย เข้มแข็ง”

๒๖ ขณะนั้นเองผมก็ตื่นขึ้น และมองไป
รอบๆ ผมนอนหลับสบายเหลือเกิน

๒๗ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “วัน นนใกล้จะมา
ถึงแล้ว เมื่อเราจะปลุกคนและสัตว์ในเมือง

อิสราเอลและยูดาห์ขึ้นใหม่” ๒๘ พระยาห์เวห์
พูดว่า “แต่ ก่อน เราได้เฝ้าดูอิสราเอลและยู

ดาห์ เพื่อที่จะถอนรากถอนโคนพวกเขา ดึง
พวกเขาลง คว้าพวกเขาลง และทำลายพวก

เขา รวมทั้งทำให้พวก เขาได้ รับความทุกข์
ทรมาน แต่ตอนนี้ เราจะเฝ้าดูพวกเขาเพื่อที่

จะสร้างพวกเขา และปลุกพวกเขาขึ้นใหม่”

๒๙ “ในวันเหล่านั้น ผู้คนจะไม่ พูดอย่าง นี้
อีกแล้ว ที่ว่า

‘พวกพอกินองุ่นเปรี้ยว
แต่กลับเป็นพวกลูกที่เข็ดฟัน’ †

๓๐ แต่ต่อไป นี้ ต่าง คนต่างต้องตายเพราะ
ความผิด บวปของตัว เอง คน ไหนกินองุ่น

เปรี้ยว คนนั้นก็ต้องเข็ดฟันเอง”

* ๓๑:๒๒ ผู้หญิงจะเริ่มจีบผู้ชายก่อน ประโยคนี้อาจจะหมายความว่าอิสราเอลจะเปลี่ยนจาก
นิสัยที่ชอบปฏิเสธความรักของพระเจ้า แล้วจะอยากอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์

† ๓๑:๒๙ พวกพอกิน... พวกลูกที่เข็ดฟัน หมายถึง พวกลูกๆต้องมารับกรรมที่พวกพ่อกๆก่อ
ไว้

ข้อตกลงใหม่

^{๓๑} พระยาห์เวห์พูดว่า “วันนั้นจวนจะมาถึงแล้ว เมื่อเราจะทำข้อตกลงใหม่กับครอบครัวของอิสราเอลและครอบครัวของยูดาห์”

^{๓๒} ข้อตกลงนี้จะไม่เหมือนกับข้อตกลงที่เราเคยทำไว้กับบรรพบุรุษของเราในวันนี้ เราจงมือพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ มันจะไม่เหมือนกับข้อตกลงของเราที่พวกเขาไม่ได้รักษา ทั้งๆที่เราเป็นสามีของพวกเขา” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^{๓๓} พระยาห์เวห์พูดว่า “ในอนาคต ข้อตกลงที่เราจะทำกับครอบครัวของอิสราเอลก็จะเป็นแบบนี้ คือเราจะใส่กฎของเราเข้าไปในตัวพวกเขา และเราจะเขียนไว้ในใจของพวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขา ก็จะเป็นคนของเรา ^{๓๔} พวกเพื่อนๆ และญาติพี่น้องก็จะไม่ต้องสอนกันอีก แล้วทำให้รู้จักพระยาห์เวห์ เพราะพวกเขาทุกคนตั้งแต่คนเล็กที่สุดไปถึงคนใหญ่ที่สุดก็จะรู้จักเรา เราจะยกโทษให้กับความผิด บาปของพวกเขา และจะไม่จดจำบาปของพวกเขาอีกต่อไป” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

พระยาห์เวห์จะไม่มีวันทอดทิ้งอิสราเอล

^{๓๕} พระยาห์เวห์พูดว่า “ผู้ที่สังดวงอาทิตย์ให้ส่องสว่างในเวลากลางวัน ผู้ที่สังดวงจันทร์และดวงดาวให้ส่องสว่างในเวลากลางคืน ผู้ที่ทำให้ทะเลปั่นป่วนจนเกิดคลื่นเสียงดัง พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ ทัง ลิ่นคือชื่อของพระองค์ผู้นั้น”

^{๓๖} พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนี้ว่า “ถึงแม้คำสั่งต่างๆเหล่านี้ จะหายไปจากสายตาเรา

เชือกสายของอิสราเอลก็ยังคงเป็นชนชาติหนึ่ง ต่อหน้าเราตลอดไป”

^{๓๗} พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนี้ “ถ้ามีใครสามารถวัดท้องฟ้าเบื้องบนได้ และสามารถสำรวจรากฐานใต้โลกได้ เมื่อ นั้นเราก็จะปฏิเสฐเชือกสายของอิสราเอลสำหรับทุกอย่างที่เราได้ทำลงไป”

เยรูซาเล็มใหม่

^{๓๘} พระยาห์เวห์พูดว่า “วันเหล่านั้นใกล้มาถึงแล้ว คือวันที่เมืองทั้ง เมืองตั้งแต่หอคอยสถาน เอลไปจนถึงประตูมุม จะถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อพระยาห์เวห์

^{๓๙} และเส้นวัดเขตแดนก็จะขยายออกไปไกลถึงภูเขาจากเรบและเลียยูไปจนถึงโกอาห์ อีกครั้งหนึ่ง ^{๔๐} และหุบเขาทั้งหุบเขา ที่ตอมนี่มีแต่ซากศพและกระดูกกระดูก และท้องทุ่งที่เป็นชนมันได้ลดหลั่นลงไปไกลถึงสาธารณแห่งซิดโรน และไกลไปถึงมูมประตูมาทางตะวันออก ดินแดนทั้งหมดนั้นจะถูกแยกไว้สำหรับพระยาห์เวห์โดยเฉพาะ มันจะไม่มีวันถูกถอนรากถอนโคน และไม่มีวันถูกรื้อถอน”

เยเรมีย์ยาห์ซื้อท้องทุ่งที่อานาโทท

๓๒ ^๑ นี่คือข่าวสารจากพระยาห์เวห์ที่มาถึงเยเรมีย์ยาห์ ในปีทีลิบ *ที่เศเดคียาห์เป็นกษัตริย์ปกครองยูดาห์ และตรงกับปีที่ลิบแปดของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

^๒ ในเวลานั้น กองทัพของกษัตริย์บาบิโลนกำลังล้อมเมืองเยรูซาเล็มอยู่ และเยเรมียาห์ผู้พูด แทนพระเจ้ากำลังถูกคุมขังอยู่ในลานของคุกที่อยู่ในวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ ^๓ กษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์เป็นผู้ส่งให้จับเยเรมีย์ยาห์ซึ่งไว้ในคุกที่ตนเอง พระองค์ถามเยเรมีย์ยาห์ว่า “ทำไมเจ้าถึงได้ทำนายอย่างนี้ เจ้าพูดว่า พระยาห์เวห์พูดว่า ‘เราจะยกเมืองนี้ให้ตกไปอยู่ในกำมือของกษัตริย์บาบิโลน พระองค์จะได้ยึดครองมัน ^๔ และกษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์ ก็จะไม่มีความหวังรอดจากเงื้อมมือของพวกบาบิโลน เพราะเขาจะต้องถูกส่งตัวไปอยู่ในกำมือของกษัตริย์บาบิโลนอย่างแน่นอน และกษัตริย์เศเดคียาห์จะได้พูดกับกษัตริย์บาบิโลนตรงหน้า และเจอกันซึ่งๆหน้า ^๕ กษัตริย์ของบาบิโลนจะบังคับให้เศเดคียาห์ไปบาบิโลน และเขาจะต้องอยู่ที่นั่น จนกว่าเราจะมาลงโทษเขา พวกเจ้าจะต้องสู้กับพวกบาบิโลน แต่จะไม่ชนะ” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^๖ แล้วเยเรมียาห์ก็ตอบว่า “ข่าวสารของพระยาห์เวห์มาถึงผม พระองค์พูดว่า ^๗ ‘เยเรมียาห์ ฮานา เมลลูกชายของซัลลูมลูกของ

* ๓๒:๑ ปีที่ลิบ ตรงกับปี ๕๘๗ ก่อนพระเยซูมาเกิด

เจ้าจะมาหาเจ้า และเขาจะบอกกับเจ้าว่า “ให้ซื้อท้องทุ่งของผมที่อยู่ในอานาโธทไปหน่อย เพราะท่านสามารถซื้อมันได้ตามสิทธิ”

๘ แล้วฮานา เมลลูกชายของลุง ผม ก็ได้มาหาผมในลานคูกแห่งนี้ ตามที่พระยาห์เวห์ได้บอกไว้ และเขาก็พูดกับผมว่า “ให้ซื้อท้องทุ่งของผมไปหน่อย ท้องทุ่งที่อยู่ในอานาโธทที่อยู่ในแผ่นดินของเบน ยามิน เพราะท่านมีสิทธิที่จะครอบครอง และมีสิทธิที่จะซื้อมันได้ ให้ท่านซื้อเก็บไว้เอง”

๙ ดังนั้นผมจึงรู้ว่านี่คือถ้อยคำของพระยาห์เวห์ ๙ แล้วผมก็ซื้อท้องทุ่งนั้นจากฮานา เมลลูกชายของลุง ผม เป็นท้องทุ่งที่อยู่ในอานาโธท แล้วผมก็จ่ายไปเป็นเงินหนักสิบเจ็ดเชเชล *๑๐ ผมได้เขียนเป็นสัญญาซื้อขายขึ้นมา เอาเชือกมัดแล้วหยดครึ่งลงบนเชือก และให้พยานเซ็นชื่อรับรอง แล้วผมก็จ่ายเงินจ่ายเขาไป

๑๑ จากนั้นผมก็เอาหนังสือชื่อ ขายเป็น ซึ่งก็รวมถึงสำเนาของสัญญาที่มีครั่งหยดปิดอยู่ คำสั่งและเงื่อนไข รวมทั้งสำเนาที่ยังไม่ได้ลงครั่งด้วย ๑๒ แล้วผมก็ให้หนังสือชื่อกับบารุกลูกชายของเนริยาห์ ซึ่งเป็นลูกชายของมาอาเสอาห์ ต่อหน้าฮานา เมล กับลุงของผม และต่อหน้าพวกพยานที่ลงชื่อไว้ในสัญญาซื้อขาย รวมทั้งพวกชาวยูดาห์ทุกคนที่นั่งอยู่ที่ลานคูกนั้น

๑๓ แล้วผมก็ส่งบารุกต่อหน้าพวกเขาว่า ๑๔ พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้งสิ้น ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอล พูดไว้ว่าอย่างนี้ว่า “ให้เอาหนังสือพวกนี้ คือหนังสือชื่อกับนี้ ทั้งที่มีครั่งปิด และไม่มีครั่งปิด ไปใส่ไว้ในหม้อดิน เพื่อพวกมันจะอยู่ได้นานๆ” ๑๕ เพราะพระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้งสิ้น ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอลพูดไว้ว่า “ในอนาคต คนของเราที่จะซื้อบ้านเรือน ท้องทุ่ง และ พวกสวนองุ่นในแผ่นดินนี้อีกครึ่งหนึ่ง”

๑๖ หลัง จากที่ผมได้ให้หนังสือชื่อ ขายเป็นกับบารุกลูกชายของเนริยาห์ไปแล้ว ผมก็ได้อธิษฐานถึงพระยาห์เวห์ว่า

๑๗ “ข้าแต่พระยาห์เวห์ เจ้านายของข้าพเจ้า พระองค์สร้างฟ้าและแผ่นดินโลกด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และแขนที่ยื่นออกมา ของพระองค์

ไม่มีอะไรที่ยากเกิน ไปสำหรับพระองค์ ๑๘ พระองค์คือผู้ที่แสดงความเมตตาแก่คนเป็นพินิจและเป็นผู้ ที่ตอบแทนความผิด บาปของพ่อ แม่ให้กับลูกๆ ของพวกเขา พระองค์คือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้าที่ทรงพลังที่มีชื่อว่าพระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น

๑๙ แผนการของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่ และการกระทำของพระองค์ก็ยอดเยี่ยม พระองค์เป็นผู้ ที่มีดวงตาคอยสอดส่อง การกระทำทั้งหมดของมนุษย์ เพื่อตอบแทนให้กับแต่ละคนตามวิถี ทางต่างๆ ของเขา และการกระทำต่างๆ ของเขา ตามที่เขาสมควรจะได้รับ

๒๐ พระองค์คือผู้ที่ได้ทำหมายสำคัญ และสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆ ในแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งไม่มีอะไรที่จะเหนือกว่า นั่นอีก แล้วมาจนถึงทุกวันนี้ ไม่ว่าจะในอิสราเอล หรือในชนกลุ่มไหนก็ตาม พระองค์สร้างชื่อเสียงให้กับพระองค์เอง ชื่อเสียง พระองค์เป็นที่เคารพยำเกรงมาจนถึงทุกวันนี้ ๒๑ พระองค์ได้นำอิสราเอลที่เป็นคนของพระองค์ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยหมายสำคัญและสิ่งมหัศจรรย์มากมายด้วยมืออันทรงพลัง และแขนที่เหยียดออกและด้วยความน่าเกรงขามอย่างยิ่ง

๒๒ พระองค์ได้ให้แผ่นดิน ดินนี้กับคนอิสราเอล แผ่นดินที่พระองค์ได้สาบานไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา เขาว่า พระองค์จะให้ให้กับพวกเขา เป็นแผ่นดินที่อุดมไปด้วยน่านมและน้ำ เชื่อมผลไม้ ๒๓ พวกอิสราเอลก็ได้เข้ามาในแผ่นดิน ดินนี้ และได้ครอบครองมัน แต่พวกเขาไม่ยอมเชื่อฟังพระองค์ และไม่เดินตามกฎต่างๆ ของพระองค์ พวกเขาไม่ทำสิ่งต่างๆ ที่พระองค์สั่งให้พวกเขาทำ แล้วพระองค์ก็ทำให้พวกเขาต้องเจอกับเรื่องเลวร้ายทั้งหมดเหล่านี้

๒๔ พวกชาวบาบิโลน ได้สร้างเนินดินติดกำแพงเมืองเพื่อที่จะบุกยึดเมือง เนื่องจากคมดาบ ความอดอยาก และโรคภัยไข้เจ็บ เมืองก็เลยตกไปอยู่ในเงื้อมมือของชาวบาบิโลนที่กำลังต่อสู้

* ๓๖:๘ เงินหนักสิบเจ็ดเชเชล หรือ เงินหนักประมาณสองร้อยกรัม

กับมัน สิ่งที่พระองค์บอกว่าจะเกิดขึ้นก็ได้เกิดขึ้นแล้ว และพระองค์ก็เห็น

^{๒๕}ข้า แต่พระ ยาร์เวห์ เจ้า นายของข้าพเจ้า พระองค์ได้บอกกับข้าพเจ้าว่า 'ให้เอาเงินไปซื้อทอง ฟูนั่นเอาไว้เอง และให้มีพยานรับรองด้วย' แต่เมืองนี้กำลังจะตกไปอยู่ในเงื้อม มือของบา บิโลนอยู่แล้ว"

^{๒๖}และข่าวสารของพระ ยาร์เวห์ก็มีมาถึงเยเรมีย์ พระองค์พูดว่า ^{๒๗}"เยเรมีย์ เราคือยาร์เวห์ พระเจ้าของสิ่งมีชีวิตทั้งปวง มีอะไรยากเกินไปสำหรับเราหรือ" ^{๒๘}ดังนั้นพระยาร์เวห์จึงพูดว่าอย่างนี้ "เราจะยกเมืองนี้ให้ตกไปอยู่ในเงื้อม มือของชาวบา บิโลน และตกไปอยู่ในเงื้อม มือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์ของบา บิโลน และเขาจะยึด ครองมัน ^{๒๙}ชาวบา บิโลนที่กำลังสู้รบอยู่กับเมืองนี้จะบุกเข้า มาในเมือง และจุด ไฟเผาเมือง พวก เขาจะเผาบ้านเรือนต่างๆที่เผาเครื่องหอมให้กับพระ บา อลันนาคาดฟ้า และถวายเครื่องตีฆ้องให้กับเทพเจ้าอื่นๆซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้เราโกรธ ^{๓๐}เพราะชาวอิสราเอลและยูดาห์ทำสิ่งที่เราถือว่าชั่วร้ายจริงๆมาตั้งแต่เด็กๆเพราะชาวอิสราเอลได้สร้างรูปเคารพขึ้นมากับมือ ซึ่งทำให้เราโกรธ" พระยาร์เวห์พูดว่าอย่างนั้น ^{๓๑}"ที่เราพูดอย่าง นี้ก็เพราะเราโกรธเมือง นี้ตั้งแต่วันที่พวก เขาสร้างมันขึ้นมาแล้ว โกรธมาถึงทุกวันนี้ เราโกรธถึงขนาดที่จะกำจัดมันให้พ้นไปจากหน้าเรา ^{๓๒}เราโกรธเพราะชาวอิสราเอลและยูดาห์ทำในสิ่งที่ชั่วร้าย ซึ่งเป็นกรรโชกโมโหเรา พวกมันต่างพากันทำสิ่งที่ชั่วร้ายกันไปหมด ไม่ว่าจะ เป็นพวกกษัตริย์ พวกเจ้าหน้าที่บ้านเมือง พวกนักบวช พวกผู้พูดแทนพระเจ้า พวกคนยูดาห์ หรือพวกคนที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม ^{๓๓}พวก มันหัน หลังให้เรา ไม่ได้หัน หน้าให้เรา ถึงแม้เราจะสอนพวก มัน ลูก ขึ้นแต่เข้ามาสอนพวก มัน แต่พวก มันก็ไม่ยอมรับการตักเตือน ^{๓๔}พวก มันเอาสิ่งที่น่ารังเกียจขยะแขยงมาตั้งไว้ในบ้านที่ถูกเรียก ว่าเป็นของเรา ทำให้บ้านนั้นเสื่อมไป ^{๓๕}พวก มันก็ได้สร้างสถานนมัสการต่างๆสำหรับพระบาอัล ในหุบเขาแห่งเบน-ฮินโนม

เพื่อเอาไว้เป็นที่สำหรับเซ่นไหว้พวกลูกชายและลูกสาวของพวก มันให้กับพระ โม เลด ทั้งๆที่เราไม่ได้สั่ง หรือแม้แต่คิดจะส่งเรื่องนำขยะแขยงอย่างนี้ ดั่งนั้นมันจึงทำให้ชาวยูดาห์บาป

^{๓๖}ดังนั้น นี่คือนี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ได้พูดเกี่ยวกับเมือง นี้ คือ 'ที่พวก เจ้าพูดกันว่า กษัตริย์บา บิโลนจะยึดเยรูซาเล็ม ด้วยคมดาบ ความอดอยาก และโรค ร้าย' แต่เราจะบอกว่า ^{๓๗}"เรากำลังจะรวบรวมพวก เขามาจากทุกหนทุก แห่ง ที่เราได้ขับไล่พวก เขาไปด้วยความโกรธ แค้น เตือดตาลอย่างใหญ่หลวง เราจะพาพวก เขากลับมาที่นี่ และจะทำให้พวก เขาอยู่กันอย่างปลอดภัย ^{๓๘}พวกเขาจะเป็นคนของเรา และเราจะ เป็นพระเจ้าของพวก เขา ^{๓๙}เราจะให้หัวใจกับพวก เขาเป็นหนึ่งเดียวกัน และให้ทำอย่างเดียวกัน พวก เขาจะ ได้ยาเกรงเราตลอด ไป เพื่อเป็นผลดีสำหรับพวก เขาและสำหรับลูกหลานของพวกเข"

^{๔๐}เราได้ทำข้อตกลงกับพวกเขาชั่ววันรัตนันต์ว่าเราจะไม่มี วันหัน หลังไปจากพวก เขา คือเราจะทำสิ่งที่ดีให้กับพวก เขา และเราจะทำให้จิตใจของพวก เขายาเกรงเรา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ไม่หันหลังไปจากเรา ^{๔๑}เราจะมีความสุขที่ทำสิ่งที่ดีให้กับพวก เขา และด้วยชีวิตจิตใจทั้งหมดของเรา เราจะปลุกพวกเขาไว้ในแผ่นดินนืออย่างสัตย์ซื่อ"

^{๔๒}พระ ยาร์เวห์พูดไว้ว่าอย่าง นี้ "เราเคยนำความเลว ร้ายทั้งหมดนี้มาให้คนพวก นี้ อย่างไรก็ตาม เราจะนำสิ่งดีๆมาให้กับพวก เขา อย่างนั้น สิ่งดีๆที่เราได้สัญญาว่าจะทำเพื่อพวกเขา ^{๔๓}แล้วทอง ฟูนั่นในแผ่นดิน นี้ก็จะมีคนมาซื้อกัน แผ่น ดินที่พวก เจ้าพูดว่า 'มันเป็นแผ่นดิน ที่พินาศย่อยยับ ไม่มีคนหรือสัตว์อาศัยอยู่ และตกไปอยู่ในเงื้อม มือของชาวบา บิโลน' ^{๔๔}คนจะเอาเงินมาซื้อทอง ฟูนั่น และจะมีการเขียนสัญญา ติดครั่งบนสัญญา นั้น และมีพยานรับรอง พวก เขาจะซื้อทอง ฟูนั่นในแผ่นดินของเบน ยูา มิน และบริเวณรอบๆเยรูซาเล็ม รวมทั้งเมืองต่างๆในยูดาห์ ในแถบเนินเขา ในแถบที่ ลุ่มเชิงเขาด้านตะวันออก และในแถบเนิน เกบด้วย

* ๓๖:๒๒ มีอะไรยากเกินไปสำหรับเราหรือ หรือ แปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า "มีอะไรที่วิเศษมากยิ่งขึ้นไปกว่าเราหรือ"

เพราะเราจะพลิกสถานการณ์นี้ให้กับพวกเขา”
พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนั้น

คำสัญญาของพระเจ้า

๑๑ ถ้อยคำของพระยาห์เวห์มีมาถึง

๓๓

เยเรมีย์เป็นครั้งที่สอง ในขณะที่เขายังถูกคุมขังอยู่ในลานคุก ๒ พระยาห์เวห์คือผู้ที่สร้างโลกนี้ และเป็นผู้ที่ทำให้มันเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา เพื่อที่จะวางรากฐานของมั่น พระยาห์เวห์คือชื่อของพระองค์ พระองค์พูดว่า “ยูดาห์ เรียกราสี แล้วเราจะตอบเจ้า เราจะบอกเจ้าถึงสิ่งอัศจรรย์ต่างๆและเรื่องลึกลับที่เจ้ายังไม่รู้ “เพราะนี่ คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ได้พูดไว้เกี่ยวกับพวกบ้านเรือนในเมืองนี้ และวังของบรรดาขันตริย์แห่งยูดาห์ ที่จะถูกศัตรูรื้อทำลายไป ศัตรูจะสร้างเนิน ดินบุกขึ้นบนกำแพงและจะใช้ดาบฆ่าฟันคนในเมือง

“พวกบาบิโลนกำลังจะมาสู้รบกับเมืองนี้ และจะทำให้เมืองนี้เต็มไปด้วยซากศพของผู้คนที่ถูกเราฆ่าเพราะความโกรธแค้นของเรา และเราก็ได้ซ่อนหน้าของเราไปจากเมืองนี้ เพราะความชั่วช้าทั้งหลายที่ชาวเมืองนี้ทำ

๖ แต่เรากำลังจะมาเยียวรักษาให้ เราจะรักษาพวกเขา และจะทำให้พวกเขามีความสุขและความปลอดภัยอย่างล้นเหลือ “เราจะพลิกสถานการณ์นี้ให้กับยูดาห์และอิสราเอล และเราจะสร้างพวก เขาขึ้นมาใหม่ให้เป็นเหมือนในตอนแรกที่พวกเขาเป็น “เราจะทำให้พวกเขาสะอาดบริสุทธิ์จากความผิดบาปที่พวกเขาเคยทำไว้กับเรา และเราจะยกโทษให้กับพวกการอธิธรรมและการละเมิดต่างๆทั้งหมดที่พวกเขาเคยทำกับเรา

“แล้วหลังจากนั้นเมืองนี้ก็จะเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นเมืองที่นำความสุข คำสรรเสริญ และความภูมิใจมาให้กับเรา ต่อหน้าชนชาติทั้งหลายในโลกนี้ ชนชาติต่างๆเหล่านั้น จะได้ยินสิ่งดีๆทั้งหมดที่เราทำลึกลับให้กับชาวยูดาห์ที่กลับมาแล้วนั้น ชนชาติทั้งหลายจะเกรงกลัวจนตัวสั่น เพราะสิ่งดีๆทั้งหลายและความสงบสุขที่เรากำลังมอบให้กับผู้ที่อยู่อาศัยในเยรูซาเล็ม”

๑๐ พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนี้ “พวกเจ้าพูดว่า ‘บ้านเมืองของเราถูกทิ้งร้าง ไม่มีแม่แต่ผู้คนและสัตว์อาศัยอยู่’ แต่ในอนาคตในเมืองต่างๆของยูดาห์และตามท้องถนนของอิสราเอลที่เงียบสงบ เพราะถูกทำลายไปจนไม่มีผู้คนและพลเมืองอาศัยอยู่ ไม่มีแม่แต่สัตว์นั้น พวกเจ้าจะได้ยิน ๑๑ เสียงร้องเพลง เสียงเฉลิมฉลอง และเสียงของเจ้าบ่าวเจ้าสาวอีกครั้งหนึ่ง จะได้ยินเสียงของผู้คนร้องว่า ‘สรรเสริญพระยาห์เวห์ผู้มฤตพิทั้งสิ้น เพราะพระองค์แสนดี เพราะความรักของพระองค์นั้นเออชั่ว นิจนิรันดร์’ และจะได้ยินเสียงคนนำเครื่องถวายมาถวายเพื่อแสดงความขอบคุณในนิราชของพระยาห์เวห์อีกครั้งหนึ่ง เพราะเราจะพลิกสถานการณ์ของแผ่นดินนี้” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๑๒ พระยาห์เวห์ผู้มฤตพิทั้งสิ้นพูดว่าอย่างนี้ “ในสถานที่ที่ถูกทิ้งร้างและไม่มีคนหรือสัตว์อาศัยอยู่นี้ รวมทั้งเมืองต่างๆของมันด้วย จะกลับมาให้มีผู้คนให้กับคนเลี้ยงแกะที่กำลังเลี้ยงแกะอีกครั้ง ๑๓ คนเลี้ยงแกะจะได้นับแกะของพวกเขาอีกครั้ง แกะพวกนี้จะเดินผ่านมือของผู้นับไป ผู้คนจะนับแกะของเขากันไปทั่วเมือง ไม่ว่าจะเป็เมืองต่างๆในแถบเนเนเขา ในแถบที่ลุ่มเชิงเขาตามตะวันตก ในแถบเนเกบ ในยูดาห์ ในแผ่นดินของเบนยามิน และในพื้นที่บริเวณรอบๆเมืองเยรูซาเล็ม” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

กึ่งก้านที่ตี

๑๔ พระยาห์เวห์พูดว่า “วันนั้นใกล้จะมาถึงแล้ว เมื่อเราจะทำให้สัญญาที่เราได้ทำไว้กับครอบครัวของอิสราเอลและครอบครัวของยูดาห์เป็นจริง ๑๕ ในวันนั้นและในเวลาไม่นาน เราจะทำให้กิ่งอันชอบธรรมงอกออกมาสำหรับราชวงศ์ของดาวิด เขาจะรักษาความยุติธรรมและความชอบธรรมบนแผ่นดินนี้ ๑๖ ในวันนั้นยูดาห์จะได้รับการช่วยกู้ และเยรูซาเล็มจะอยู่อย่างปลอดภัย และผู้คนจะเรียกเมืองนี้ว่า ‘พระยาห์เวห์คือความชอบธรรมของพวกเรา’”

๑๗ เพราะพระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนี้ “ดาวิดจะไม่ขาดทายาทที่จะมานั่งอยู่บนบัลลังก์ของชนชาติอิสราเอล

* ๓๓:๕ ซ่อนหน้า หมายถึง พระองค์ไม่เฝ้าดูแล หรือปกป้องพวกเขาอีกแล้ว

๑๘ และพวกนักบวชชาวเลวีจะไม่ขาด ทายาทที่จะมาถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช เครื่องสังสรรค์บูชา ให้กับเราตลอดไป”

๑๙ ถ้อยคำของพระ ยะห์เวห์มาถึงเยเร มี ยะห์ว่า ๒๐ “นี่คือสิ่งที่พระยะห์เวห์พูด ‘ถ้าเมื่อไหร่ที่เจ้าสามารถหักข้อ ตกลงที่เราได้ทำไว้กับวันและคืน คือทำให้วันและคืนไม่เกิดขึ้นตามเวลาของมัน ๒๑ เมื่อนั้นแหละ เจ้าถึงจะสามารถหักข้อ ตกลงที่เราได้ทำไว้กับดาวิด ผู้รับใช้ของเรา และกับพวกนักบวชชาวเลวีที่เป็นผู้รับใช้ของเราด้วย

๒๒ เราจะทำให้ลูก หลานของดาวิดผู้รับใช้เรา และชาวเลวีที่รับใช้เรา มีลูก หลานเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ เหมือนกับดวงดาวบนท้องฟ้าที่ไม่สามารถนับได้ และเหมือนกับเม็ดทรายที่ทะเลที่นับไม่ถ้วน”

๒๓ ถ้อยคำของพระ ยะห์เวห์ มีมาถึงเยเร มี ยะห์ว่า ๒๔ “เยเรมี ยะห์ เจ้าไม่เห็นหรือว่าคนพวกนี้พูดอะไรออกไป พวกเขาพูดว่า ‘ตอน นี้พระ ยะห์เวห์ได้ปฏิเสธรอบครัวของอิสราเอลและรอบครัวของยูดาห์ สองรอบครัวที่พระเจ้าเคยเลือกไว้ แต่ตอนนี้พระองค์ได้ปฏิเสธรักพวกเขาไปแล้ว’ และชนชาติอื่นก็ดูถูกดูหมิ่นคนของเรา และชนชาติเหล่านี้หนักใจไม่ได้นับพวกเขาว่าเป็นชนชาติหนึ่งอีกต่อไป”

๒๕ พระ ยะห์เวห์พูดว่าอย่างนี้ “ถ้าเราไม่ได้รับการพิชิตจากพวกฟีลิสเตีย สวรรค์และแผ่นดินโลกแล้วละก็ ๒๖ เมื่อนั้นแหละ เราก็คงจะไม่ให้ลูกหลานของดาวิดผู้รับใช้ของเรา เราก็คงจะไม่ให้ลูกหลานของดาวิดปกครองอยู่เหนือลูก หลานของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ที่เราพูดอย่างนี้ก็เพราะเราจะพลิกสถานการณ์ให้กับพวกเขา และเราจะแสดงความเมตตาให้กับพวกเขา”

คำเตือนต่อเศเดคียะห์กษัตริย์ยูดาห์

๓๔ ^๑นี่คือข่าวสารของพระ ยะห์เวห์ ที่มาถึงเยเร มี ยะห์ ในช่วงที่เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์ของบาบิโลนกำลังต่อสู้กับเยรูซาเล็มและเมืองต่างๆที่อยู่บริเวณนั้น กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ยกกองทัพทั้งหมดของเขามา รวม ทิ้งกองทัพทั้งหมด

ของอาณาจักรต่างๆและชนชาติต่างๆที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขา

๒ นี่คือน้ำที่พระ ยะห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูด คือ “ให้ไปพูดกับกษัตริย์เศเดคียะห์แห่งยูดาห์ ให้บอกกับเขาว่า พระยะห์เวห์พูดไว้ว่าอย่างนี้ ‘เรากำลังจะยกเมืองนี้ให้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือของกษัตริย์บาบิโลน แล้วเขาจะเอาไฟเผาเมืองนี้ ๓ เศเดคียะห์ ตัวเจ้าเองก็จะหนีไม่พ้นจากเงื้อมมือเขา เพราะเจ้าจะถูกจับและถูกส่งไปอยู่ในกำมือของเขาอย่างแน่นอน เจ้าจะได้เจอกับกษัตริย์บาบิโลนซึ่งอยู่หน้า และเขาจะพูดกับเจ้าตรงหน้า หลังจากนั้นเจ้าก็จะต้องไปทีบาบิโลน”

๔ แต่เศเดคียะห์กษัตริย์ของยูดาห์ ให้ฟังคำพูดของพระ ยะห์เวห์ให้ ดี พระยะห์เวห์พูดถึงท่านไว้ว่า “เจ้าจะไม่ตายด้วยคมดาบหรือ ๕ แต่จะตายอย่างสงบ และจะมีผู้คนเผาเครื่องหอมเพื่อเป็นเกียรติให้กับเจ้า เหมือนกับที่พวกเขาเผาเครื่องหอมให้กับกษัตริย์องค์ก่อนๆที่เป็นบรรพบุรุษของเจ้า พวกเขาจะไว้ทุกข์ให้กับเจ้า โดยพูดว่า ‘นายท่าน พวกเราเสียใจเหลือเกิน’ เจ้ามั่นใจได้เพราะเราได้พูดไว้แล้ว” พระยะห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๖ แล้วเยเรมี ยะห์ผู้พูดแทนพระเจ้ายกก็พูดสิ่งที่พระ ยะห์เวห์บอกทั้งหมด นี่ให้กษัตริย์เศเดคียะห์แห่งยูดาห์ฟังในเมืองเยรูซาเล็ม ๗ ในเวลานั้นกองทัพของกษัตริย์บาบิโลนก็กำลังตีเมืองเยรูซาเล็มและเมืองต่างๆของยูดาห์ที่ยังเหลืออยู่ คือเมืองลา คิชและอาเชูคาห์ เพราะในยูดาห์ มีแต่สองเมืองนี้เท่านั้นที่มีป้อมปราการเหลืออยู่

๘ หลังจากที่ยกษัตริย์เศเดคียะห์ได้ทำข้อตกลงกับทุก คนในเมืองเยรูซาเล็มว่าจะประกาศอิสรภาพให้กับพวกเขา ถ้อยคำของพระยะห์เวห์ก็มีมาถึงเยเรมี ยะห์ “ชาวเมืองแต่ละคนจะต้องปล่อยทาสฮีบรูทั้งชายและหญิงของตนให้เป็นอิสระ พลเมืองยูดาห์จะไม่ได้ไม่ ต้องเป็นทาสรับใช้พลเมืองยูดาห์ด้วยตนเอง

๙ ส่วนพวกเจ้านายและคนทุกคน ที่ร่วมในข้อตกลงปลดปล่อยทาสชาย หญิงเหล่านี้เพื่อทาสพวกเขาจะไม่ ต้องรับใช้พวกเขาอีกต่อไป คนเหล่านี้ต่างก็ยอมทำตามข้อตกลงนี้ และได้ปลดปล่อยทาสของพวกเขา

ไป ๑๑ แต่ต่อมา ชาวเมืองก็ไม่ทำตามข้อตกลง ไปบังคับพวกผู้ชายและผู้หญิงที่พวกเขาได้ปลด ปล่อยไปแล้วกลับ มาเป็นทาสอีก ๑๒ ถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ก็มีมา ถึงเยเร มี ยาร์อีกครั้ง พระองค์พูดว่า ๑๓ พระยาร์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล พูดไว้ว่าอย่างนี้ “เรา ได้ทำข้อ ตกลงไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา เจ้า ตอนที่เราพาพวกเขาออกมาจากแผ่นดิน อียิปต์จากการเป็นทาสนั้น เราได้บอกกับ พวกเขาว่า ๑๔ เมื่อสิ้นปีที่เจ็ด พวกเจ้าแต่ละ คนต้องปล่อยชาวฮีบรูที่เป็นพี่ น้องของเจ้าให้ เป็นอิสระ เขาได้ขายตัวเขาเองให้กับเจ้า เขา จะรับ ใช้เจ้าอยู่หกปี แล้วหลังจากนั้น เจ้าก็ จะ ต้องปล่อยเขาให้เป็นอิสระ แต่บรรพบุรุษ ของเจ้าไม่ยอมเชื่อฟังเรา และไม่ได้เจียหัพง ๑๕ แต่วันนี้ พวกเจ้าได้กลับใจ แล้วเจ้าก็ได้ ทำในสิ่งที่เราเห็นว่าถูกต้อง คือเรียก ร้อง อิศราภาพให้กันและกัน แถมเจ้ายังทำข้อ ตกลงกันต่อ หน้าเราในวิหารที่มีชื่อของ เรา อีก ด้วย ๑๖ แต่แล้วเจ้าก็กลับคำ และทำให้ เราเสีย ชื่อ พวกเจ้าแต่ละคนไปเอาทาสและ สวามิภักดิ์ไปปล่อยให้เป็นอิสระไปแล้วกลับมาอีก ทั้งๆที่พวกเขาอยากจะไปจากเจ้า แล้วเจ้าก็ บังคับให้พวกเขากลับมาเป็นทาสและสวามิ ภักดิ์ของเจ้าเหมือนเดิม”

๑๗ ดั่งนั้นพระยาร์เวห์จึงพูดว่า “เจ้าไม่ได้ เชื่อ ฟังเราเรื่องให้อิสระกับพี่ น้องและเพื่อน บ้านของ เจ้า” ดั่งนั้น พระยาร์เวห์พูดว่า “เราจะให้การปลดปล่อยกับเจ้าบ้าง เรา จะปลด ปล่อยคน ดาบ โรค ร้าย และความ อุดรยาก และเราจะทำให้เจ้ากลายเป็นสิ่ง ที่น่าขยะแขยงให้กับอาณาจักรทั้ง หลาย บนโลก นี้ ๑๘ เราจะทำให้ชายที่ทำผิดข้อ ตกลงของเรา คือคนที่ไม่ทำตามข้อ ตกลงที่ พวกเขาทำต่อ หน้าเรา เหมือนกับวัว สวามิ ภักดิ์ พวกเขาแบ่งเป็นสอง ท่อนแล้วเดินผ่านไป ท่ามกลางอวัยวะของ มัน ๑๙ คนพวกนี้คือผู้ ที่ได้เดินผ่านท่ามกลางอวัยวะต่างๆนั้น คือ พวกเจ้า นายของยู ดาห์และของเยรูซาเล็ม พวกชนที่ พวกนักบวช และชาวบ้านทุกคน

๒๐ เราจะยกพวกเขาให้ตกไปอยู่ในเงื้อม มือ ของศัตรู และคนที่อยากจะทำพวกเขา ศพ ของพวกเขา จะกลายเป็นอาหารนกใน อากาศ และสิ่งสารพัดบนพื้นดิน ๒๑ เราจะ ยกกษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์และพวกเจ้า ขุนมนูนาของ เขาให้ตกไปอยู่ในเงื้อม มือ ของศัตรูและคนที่อยากจะทำพวกเขา และยิ่ง กว่านั้นจะให้พวกเขาตกไปอยู่ในเงื้อม มือ ของกองทัพของกษัตริย์บา บิโลนที่กำลังเข้า มาโจมตีพวกเขาด้วย” ๒๒ พระยาร์เวห์พูด ว่า “เรากำลังจะออกคำสั่งให้นางกองทัพของ บา บิโลนกลับมาที่เยรูซาเล็ม พวกเขาจะ โจมตีและยึดเยรูซาเล็ม และเอาไฟเผาเมือง เยรูซาเล็ม และเราจะทำให้เมืองต่างๆของยู ดาห์ กลายเป็นที่รกร้าง ที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ เลย”

ตัวอย่างที่ดีของครอบครัวเรคาบ

๓๕ ในสมัยที่เย โฮ ยาคี มเป็นกษัตริย์ ปกครองยูดาห์ ๑ เย โฮ ยาคี มเป็น ลูกชายของกษัตริย์เยสิยาห์ ถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์มีมาถึงเยเร มี ยาร์ว่า ๒ “ให้ไปหา ครอบครัวเรคาบ และพูดคุยกับพวกเขา แล้ว นำพวกเขามาที่วิหารของพระยาร์เวห์ และ ให้นำพวกเขาเข้าไปในห้องหนึ่งของวิหาร นั้น แล้วให้พวกเขาตีมเหล่าองุ่น”

๓ ดั่งนั้นผมจึงได้พาयाา อา ชัน ยาร์ลูกชาย ของเยเรมี ยาร์ ที่เป็นลูกชายของฮาบาชิน ยาร์ และพี่ชายน้องชายของเขา และลูกๆ ทุกคนของเขา รวมทั้งทุกคนในครอบครัวเร คาบ ๔ ไปที่วิหารของพระยาร์เวห์ และเข้า ไปที่ห้องของพวกลูกชายฮานัน ฮานันเป็น ลูกชายของอิก ดูลิยาห์ ฮานันเป็นคนของ พระเจ้า ห้อง นี้อยู่ใกล้กับห้องของพวกเจ้า นายทั้ง หลาย และอยู่เหนือห้องของมา อา เสอาห์ลูกชายของซัลลุม มาอาเสอาห์เป็น คนเฝ้าประตูวิหาร ๕ แล้วผมก็เอาเหยือกที่ เต็มไป ด้วยเหล้า องุ่นมาหลายเหยือกพร้อม กับพวกถ้วยมาวางไว้ต่อ หน้าสมาชิกใน

* ๓๔:๑๘ *เดินผ่านท่ามกลางอวัยวะของมัน* ในสมัยก่อนเวลาทำข้อตกลงกัน พวกเขาจะผ่าสัตว์ออกเป็นสองซีก แล้วเดินผ่านไประหว่างสองซีกนั้น แล้วพูดว่า “ถ้าข้าไม่รักษาข้อ ตกลงนี้ ก็ขอให้เป็นเหมือนสัตว์ตัวนี้”

† ๓๔:๑ *เยโฮยาคีมเป็นกษัตริย์ปกครองยูดาห์* ในระหว่างปี ๖๐๙-๕๙๗ ก่อนพระเยซูมาเกิด

ครอบครัวของเราแล้วผมก็บอกพวกเขาว่า “ดื่มเหล้าองุ่นสิ”

๖ แต่พวกเขาตอบว่า “พวกเราไม่ดื่มเหล้าองุ่นครับ เพราะโยนาห์บับลูกชายของเรา ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเราสั่งพวกเราไว้ว่า ‘เจ้าและลูกหลานของเจ้าจะต้องไม่ดื่มเหล้าองุ่นตลอดไป’ ๗ เจ้าจะต้องไม่สร้างบ้านอยู่ ต้องไม่หว่านพืชเพาะปลูก และต้องไม่ทำไร่ไถนา เจ้าต้องไม่ทำสิ่งต่างๆเหล่านี้ แต่เจ้าจะต้องอาศัยอยู่ในเต็นท์ตลอดชีวิต เพื่อที่เจ้าจะได้อยู่ในเขตแดนที่เจ้าอาศัยอยู่อย่างคนต่างถิ่น” ๘ และพวกเราก็ตอบว่า “นี่เป็นลูกชายของเรคาบ พวกเราไม่เคยดื่มเหล้าองุ่นเลยตลอดชีวิต รวมทั้งเมียของเรา และลูกชายลูกสาวของพวกเราไม่เคยดื่มด้วย ๙ พวกเราไม่เคยสร้างบ้านอยู่ และไม่เคยมีไร่ไถนา ไม่มีท้องทุ่ง และเมล็ดพืช ๑๐ พวกเราอยู่เต็นท์มาตลอด และพวกเราก็ได้เชื่อฟังและทำตามสิ่งที่โยนาห์บับบรรพบุรุษของเราได้สั่งให้พวกเราทำ ๑๑ แต่พอกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนบุกแผ่นดินยูดาห์ เราก็ตอบว่า ‘ไปเยรูซาเล็มกันเถอะ เพราะเรากลัวพวกทหารของบาบิโลนและซีเรีย’ ดังนั้นพวกเราจึงมาอยู่ที่เยรูซาเล็ม”

๑๒ ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ มีมาถึงเยเรมีย์ ยายห์ว่า ๑๓ “พระยาห์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ ทังสิน ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอล พูดไว้ว่าอย่างนี้ ‘ให้ไปบอกกับคนยูดาห์และทุกคนที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มว่า “พวกเจ้าจะไม่ยอมรับคำตัดทอนหรือ พวกเจ้าจะไม่ยอมฟังเราหรือ”” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น ๑๔ “ขนาดคำพูดของโยนาห์บับ ลูกชายของเรคาบ ที่ได้สั่งพวกลูกชายของเขาไม่ให้ดื่มเหล้าองุ่น พวกๆของเขาก็ยังทำตามเลย จนถึงทุกวันนี้ พวกเขาก็ไม่ดื่มเหล้าองุ่น เพราะเชื่อฟังคำสั่งของพ่อพวกเขา แต่พอเราสั่งพวกเจ้าอย่างนี้ ไม่หยุด หย่อน พวกเจ้าก็ไม่เห็นเชื่อฟังเราเลย ๑๕ เราสั่งพวกผู้พูดแทนพระเจ้า ที่เป็นพวกผู้รับใช้เราไปหาเจ้าอย่างไม่หยุด หย่อน ให้พวกเขาบอกกับเจ้าว่า ‘พวกเจ้าแต่ละคนให้หันกลับจากทางชั่วๆของเจ้าและทำตัวให้ดีๆได้ แล้ว ถ้าพวกเจ้าไม่ไปติดตามรับใช้พระอื่น ๆ พวกเจ้าจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้

เราได้ให้กับเจ้าและบรรพบุรุษของเจ้าไว้’ แต่เจ้าก็ทำหูทวนลม ไม่ยอมฟังเรา ๑๖ พวกลูกหลานของโยนาห์บับที่เป็นลูกชายของเรคาบ ได้ทำตามคำสั่งที่บรรพบุรุษของเราสั่งพวกเขาไว้ แต่คนพวกนี้ไม่ยอมเชื่อฟังเรา”

๑๗ ดังนั้น พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทังสิน ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอลได้พูดว่า “เราจะทำให้สิ่งชั่วร้ายทั้งหมดที่เราได้พูดไว้ เกิดขึ้นกับคนยูดาห์ และผู้ที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มทุกคน เพราะเราได้พูดกับพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาไม่ยอมฟัง เราได้เรียกพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาไม่ยอมตอบ”

๑๘ แต่สำหรับครอบครัวของเรา เยเรมีย์ ยายห์พูดว่า “พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทังสิน ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอล พูดว่า ‘เพราะพวกเจ้าเชื่อฟังคำสั่งของโยนาห์บับบรรพบุรุษของเจ้า และรักษาคำสั่งของเขาทุกข้อ และได้ทำทุกอย่างที่เขาสั่งให้พวกเจ้าทำ’ ๑๙ ดังนั้น พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทังสิน ผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอล จึงพูดว่า ‘จะมีคนจากครอบครัวของโยนาห์บับลูกชายของเรคาบ มายืนอยู่ต่อหน้าเราเสมอ”

กษัตริย์เยโฮยาคิมเผาหนังสือม้วนของเยเรมีย์

๓๖ ๑ ในปีทีสี่ *ที่เยโฮยาคิม เป็นกษัตริย์ปกครองยูดาห์ เยโฮยาคิมเป็นลูกชายของกษัตริย์โยสิยาห์ ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ได้มาถึงเยเรมีย์ ยายห์ผู้พูดแทนพระเจ้า พระองค์พูดว่า ๒ “เยเรมีย์ ยายห์ ให้เอาหนังสือม้วนมา แล้วเขียนถ้อยคำทั้งหมดที่เราได้พูดกับเจ้าต่อว่าอิสราเอล ยูดาห์ และชนชาติทั้งหมด ตั้งแต่วันแรกที่เราพูดกับเจ้า คือตั้งแต่วันที่โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ มาจนถึงวันนี้ ๓ บางทีเมื่อชาวยูดาห์ได้ยินเรื่องราวทั้งหมดที่เราวางแผนจะทำให้เกิดขึ้นกับพวกเขา พวกเขาแต่ละคนอาจจะได้เลิกทำชั่ว แล้วเราจะได้อภัยให้กับความผิดบาปของพวกเขา”

๔ เยเรมีย์ ยายห์จึงไปเรียกบารุก ลูกชายของเนริยาห์ แล้วบารุกก็เขียนตามที่เยเรมีย์ ยายห์บอกลงในหนังสือม้วน เยเรมีย์ ยายห์บอกเขาทุกๆถ้อยคำที่พระยาห์เวห์ได้บอกกับเยเรมีย์ ยายห์ไว้ ๕ เยเรมีย์ ยายห์สั่งบารุกว่า “ข้าถูกห้าม

* ๓๖:๑ ในปีทีสี่ ตรงกับปี ๖๐๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด

ไม่ให้เข้าไปในวิหารของพระ ยะหีเวห์ ๖ เจ้าจะต้องไปอ่านหนังสือม้วน นี้ที่เจ้าได้เขียนถ้อยคำของพระ ยะหีเวห์ลงไป ตามที่ข้าได้บอกเจ้านั้น เจ้าจะต้องไปอ่านหนังสือนี้ให้กับทุกคนในวิหารฟังในวันอดอาหาร และเจ้าจะต้องอ่านถ้อยคำเหล่านี้ให้ชาวยูดาห์ทุกคนที่มาจากเมืองต่างๆของเขา ฟังด้วย ๗ บางทีคำร้องขอความเมตตาของพวกเขาอาจ จะไปถึงพระ ยะหีเวห์ก็ได้ แล้วแต่ละคนก็จะหันกลับจากการทำชั่วของเขา เพราะความโกรธแค้นเดือดดาลที่พระ ยะหีเวห์มีต่อคนพวกนี้ รุนแรงมาก” ๘ แล้วบารุกลูกชายของเนริยาห์ก็ทำตามที่ยะเรมี ยะหีผู้พูด แทน พระเจ้าสั่งทุกอย่าง เขาอ่านหนังสือที่มีถ้อยคำของพระ ยะหีเวห์ในวิหารของพระยะหีเวห์

๙ ในเดือนเก้าของปีที่ห้าที่เยโฮยาคิมเป็นกษัตริย์ปกครองยูดาห์ เยโฮยาคิมเป็นลูกชายของกษัตริย์โยสิยาห์ ทุกคนในเมืองเยรูซาเล็มและทุกคนที่เดินทางมาเยรูซาเล็มจากเมืองต่างๆของยูดาห์ ต่างพากันออกอาหารอยู่ต่อหน้าพระยะหีเวห์ ๑๐ ในเวลานั้นบารุกได้อ่านหนังสือม้วนที่เขียนขึ้นตามคำพูดของเยเรมี ยะหีในวิหารของพระ ยะหีเวห์ให้กับคนทั้งหมดฟัง เขาอ่านอยู่ในห้องของเกมารียาห์ผู้เป็นเลขานุการ ที่อยู่บนโถงชนบนตรงทาง เขาประตูใหม่ของวิหาร เกมารียาห์เป็นลูกชายของซาฟาน

๑๑ มีคำ ยะหีที่ยืนยันถ้อยคำทั้งหมดของพระ ยะหีเวห์ในหนังสือม้วน มีค้ายะหีเป็นลูกชายของเกมารียาห์ และเกมารียาห์เป็นลูกชายของซาฟาน

๑๒ เขาก็เลยลงไปในห้องของเลขานุการที่ในวังของกษัตริย์ พวกเจ้า นายทั้งหมดก็นั่งอยู่ที่นั่น มีทั้งเอลีชามาเลขานุการ และเดไลยาห์ลูกชายของเซไมอาห์ เอลนาธันลูกชายของอัคโบร์ เกมารียาห์ลูกชายของซาฟาน เศเดคียาห์ลูกชายของฮานันยาห์ และพวกเจ้านายทั้งหมด ๑๓ แล้วมีค้ายะหีก็เล่าสิ่งที่เขาได้ยินมาทั้งหมด ตอนบารุกอ่านจากหนังสือม้วนให้ประชาชนฟัง

๑๔ และพวกเจ้านายทั้งหมด ก็ได้ส่งเยชูดีลูกชายของเนธาเนียห์ ซึ่งเป็นลูกของเซเลมียาห์ เซเลมียาห์เป็นลูกชายของคูชิ พวกเขาส่งเยชูดีไปหามิค้ายะหี พร้อมกับสั่งให้บอกบารุกว่า “ให้เอาหนังสือม้วนที่เจ้าอ่านให้ประชาชนฟัง แล้วให้มาที่นี่”

ตั้งนั้นบารุกลูกชายของเนริยาห์ ได้อ่านหนังสือม้วนไปหาพวกเขา

๑๕ แล้วคนพวกนั้นก็พูดกับบารุกว่า “นั่งลงสิ แล้วอ่านมันให้พวกเราฟังหน่อย”

บารุกจึงอ่านมันให้พวกเขาฟัง

๑๖ เมื่อพวกเขาได้ยินถ้อยคำทั้งหมด พวกเขาก็มองหน้ากันด้วยความหวาดกลัว แล้วพวกเขาก็พูดกับบารุกว่า “เราจะเอาถ้อยคำทั้งหมดนี้ไปบอกกับกษัตริย์อย่างแน่นอน”

๑๗ แล้วพวกเขา ก็ถามบารุกว่า “บอกพวกเราหน่อยสิว่า เจ้าเขียนข้อความนี้ขึ้น มาได้อย่างไร เจ้าเขียนตามที่เขาบอกหรือ”

๑๘ บารุกตอบว่า “ใช่ แล้วครับ ผมเขียนตามที่เขาบอก พอเขาพูดคำเหล่านี้ให้ผมฟัง ผมก็เขียนลงในหนังสือม้วนตามที่เขาต้องการ”

๑๙ แล้วพวกเจ้านายก็บอกบารุกว่า “รีบหนีไปซะ เจ้ากับเยเรมีย์ รีบไปหาที่ซ่อน และอย่าให้ใครรู้ว่าพวกเจ้าอยู่ที่ไหน”

๒๐ แล้วพวกเจ้านายก็ได้วางหนังสือม้วนไว้ในห้องของเอลีชา มาผู้เป็นเลขานุการ แล้วพวกเขา ก็พากันไปหากษัตริย์ที่ลานของวัง แล้วพวกเขา ก็ได้บอกกษัตริย์เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้น

๒๑ แล้วกษัตริย์ก็ส่งเยชูดี ไปเอาหนังสือม้วนนั้น แล้วเขาก็ไปเอามันมาจากห้องของเอลีชา มา ครูดสอนศาสนานั้น แล้วเยชูดีก็อ่านมันให้กับกษัตริย์ และพวกเจ้านายทุกคนที่ยืนอยู่ต่อ หน้ากษัตริย์ฟัง ๒๒ เวลานั้นตรงกับเดือนเก้าของปี กษัตริย์นั่งอยู่ในวังฤดูหนาวของพระองค์ กระจกเงาไฟที่อยู่ตรงหน้าพระองค์จุดอยู่ ๒๓ เมื่อเยชูดีอ่านหนังสือม้วนไปได้สาม สี่แถบ พระองค์ก็เอามัดกริดหนังสือเป็นชิ้นๆแล้วโยนลงไปใ้ในกระจกเงาไฟ พระองค์ตัดหนังสือไปเรื่อยๆจนพระองค์ได้เผาหนังสือม้วนทั้ง เล่มในกระจกเงาไฟนั้น ๒๔ ทั้งกษัตริย์และพวกผู้รับใช้ของพระองค์ก็ได้ฟังถ้อยคำทั้งหมดนี้ของพระ ยะหีเวห์ ไม่ได้แสดงความเกรงกลัวหรือสำนึก ผิดด้วยการฉีกเสื้อผ้าของตัวเองเลย

๒๕ ถึงแม้เอลนาธัน เดไลยาห์และเกมารียาห์จะขอร้องไม่ให้พระองค์เผาหนังสือม้วน แต่พระองค์ก็ไม่ฟังพวกเขา ๒๖ กษัตริย์ส่งเยราเมเอล ลูกชายของพระองค์ และเสโรอาห์ลูกชายของอัสรีเอล และเซลามียาห์ลูกชายของอับเดเอลให้ไปจับตัวบารุกที่เป็นเสมียน

และเยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้า แต่พระยาห์เวห์ซ่อนพวกเขาไว้

^{๒๗}หลังจากที่กษัตริย์ได้เผาหนังสือม้วน ที่มีถ้อยคำที่บา รุกได้เขียนไว้ตามคำ พุดของเยเรมีย์ ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ก็มีมาถึงเยเรมีย์ว่า

^{๒๘}“เยเร มีย์ ไปเอาหนังสือม้วนมาอีกเล่ม หนึ่ง แล้วให้เขียนข้อความทุก อย่างลงไป เหมือนกับที่เจ้าเคยเขียนไว้ก่อนแล้ว ในหนังสือม้วนเล่มแรก ที่เยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์เผาไป ^{๒๙}และให้เจ้าต่อว่ากษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์ว่า ‘พระเจ้าได้เผาหนังสือม้วนเล่ม นี้ และพุดว่า “ทำไมเจ้าถึงได้เขียนบนม้วนหนังสือนี้ว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนจะมาแน่ๆและเขาจะมาทำลายแผ่นดินนี้ และจะต้อนคนและสัตว์ไปเป็นเชลย”’” ^{๓๐}ดังนั้น พระยาห์เวห์จึงพุดเกี่ยวกับเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “จะไม่มีการ หลานของเขาได้นั่งบนบัลลังก์ของดาวิด ศพของเขาจะถูกทิ้งไว้อยู่กลางแดดที่ร้อนจัดในตอนกลางวันและหนาวเหน็บในตอนกลางคืน ^{๓๑}เราจะทำโทษเขา ลูกหลานของเขา และพวกเขาสลับใช้ของเขา สำหรับความผิด บุปที่พวกเขาทำ และเราจะทำให้สิ่งเลวร้ายทั้งหมดเกิดขึ้นกับพวกเขาและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มรวมทั้งคนยูดาห์ที่เป็นสิ่งเลวร้ายที่เราได้ประกาศว่าจะเกิดขึ้นกับพวกเขา แต่พวกเขาไม่สนใจใจ”

^{๓๒}เยเร มีย์ จึงเอาหนังสือม้วนมาอีกเล่ม และเอาไปให้กับบา รุกที่เป็นเสมียน ที่เป็นลูกชายของเนริยาห์ แล้วบา รุกก็เขียนถ้อยคำทั้งหมดตามที่เยเร มีย์ บอก ซึ่งเหมือนกับถ้อยคำที่อยู่ในหนังสือม้วนเล่มที่เยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์เอาไปเผาไฟแถมเพิ่มข้อความอีกมากมายทำนองนั้นลงไปอีกด้วย

เยเรมีย์ผู้ถูกขัง

๓๗^๑เนบู คัด เนส ชาร์เป็นกษัตริย์ของบาบิโลน พระองค์ได้แต่งตั้งให้เศเดคียาห์ ขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินยูดาห์แทนกษัตริย์โคนิยาห์ ลูกชายของเยโฮยาคิม เศเด คียาห์เป็นลูกชายของกษัตริย์โยสิยาห์ ^๒แต่กษัตริย์เศเดคียาห์ และผู้รับใช้ของ

พระองค์ รวมทั้งผู้คนในยูดาห์ ก็ไม่ยอมฟังถ้อยคำต่างๆของพระ ยาห์เวห์ ที่พระองค์ได้พุดผ่านมาจากเยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้า

^๓กษัตริย์เศเด คียาห์ส่งเยสุคัลลูกชายของเซเล มียาห์ พร้อมกับนักบวชเศ ฟิน ยาห์ ลูกชายของมา อา เสา อาห์ ไปหาเยเร มีย์ ผู้พูดแทนพระเจ้า และบอกว่า “เยเร มีย์ อธิษฐานต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราแทนพวกเราด้วย”

^๔ในเวลานั้นเยเร มีย์ ยังไป ไท่นมา ไท่นท่ามกลางผู้คนได้อย่างอิสระ พวกเขา ยังไม่ได้จับเยเร มีย์ ราชังคุก ^๕และตอนนี้กองทัพของฟาโรห์ก็ได้เคลื่อนทัพออกจากอียิปต์มาแล้ว และชาวบาบิโลนที่กำลังปิดล้อมเมืองเยรูซาเล็มอยู่ชั่วว ก็เลยถอนฐานที่มั่นออกไปจากเมืองเยรูซาเล็ม

^๖แล้วถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์ก็มาถึงเยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้า ^๗พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพุดว่า “เยสุคัลและเศ ฟินยาห์ เรารู้ว่าเศเด คียาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ได้ส่งให้พวก เจ้ามาร้องขอต่อเรา ให้ไปบอกกับเขาว่า กองทัพของฟาโรห์ที่กำลังออกจากอียิปต์เพื่อมาช่วยเจ้านั้น กำลังจะหันกลับไปอียิปต์แผ่นดินของพวกเขา ^๘และชาวบาบิโลนก็จะกลับมาโจมตีเมืองเยรูซาเล็มอีก และพวก นั้นก็จะยึดเมืองเยรูซาเล็มและเผาเมืองทิ้ง” ^๙พระยาห์เวห์พุดว่า “อย่าหลอกตัวเอง โดยพุดว่า ‘พวกบาบิโลนจะถอนไปแน่ๆ’ เพราะพวกเขาจะไม่ไปไหน ^{๑๐}ถึงแม้ว่าพวก เจ้าจะทำให้กองทัพบาบิโลนที่กำลังต่อสู้กับเจ้าอยู่ ได้ ราบบาศ เจ็บและเหลือแต่พวกที่บาดเจ็บไว้ในดินทร์ของพวกเขา พวกเขาจะลุกฮือขึ้นเผาเมืองนี้ อยู่ดี”

^{๑๑}เมื่อกองทัพบาบิโลนถอยทัพจากเมืองเยรูซาเล็มเพราะกองทัพของฟาโรห์บุกเข้ามา ^{๑๒}เยเร มีย์ ก็ออกจากเมืองเยรูซาเล็มไปยังแผ่นดินเบนยามิน เพื่อไปรับส่วนแบ่งในมรดกที่ดินร่วม กับคน อื่นที่เหลืออยู่ที่นั่น ^{๑๓}เมื่อเขามาถึงประตูเมืองเบนยามิน หัวหน้ายามรักษาประตูอยู่ที่นั่น เขามีชื่อว่าอิริยาห์ลูกชายของเซเลมียาห์ ซึ่งเป็นลูกของฮานานียาห์ อิริยาห์จับกุมตัวเยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้า พร้อมกับบอกว่า “เจ้ากำลัง

* ๓๗:๑ โคเนียห์ บางครั้งเรียกว่า “เยโคเนียห์” แต่ส่วนใหญ่จะเรียกว่า “เยโฮยาคิน”

จะไปหาพวกบาบิโลนนี่นา” ๑๔เยเรมีย์ตอบว่า “ไม่จริง ผมไม่ได้ไปหาพวกบาบิโลน” แต่อีริยาห์ก็ไม่ฟังเยเรมีย์ และจับตัวเยเรมีย์ไปให้พวกเจ้านาย ๑๕พวกเจ้านายโกรธเยเรมีย์ พวกเขาทั้งหลายก็เลยทุบตีเขาจากนั้นก็จับเขาไปขังไว้ในคุกที่บ้านของโยนาธานผู้เป็นเลขานุการ เพราะพวกเขาทำบ้านหลังนั้นเป็นคุกไว้แล้ว

กษัตริย์เศเตคียาห์ปรึกษากับเยเรมีย์

๑๖เยเรมีย์ถูกจับขังไว้ในบ่อเก็บน้ำที่แห้ง แล้วก็อยู่ที่นั่นหลายวัน ๑๗หลังจากนั้นกษัตริย์เศเตคียาห์ก็ส่งคนมาเอาตัวไปพบกษัตริย์ แล้วกษัตริย์ก็ถามเขาในวังเป็นการลับๆว่า “มีข่าวสารอะไรจากพระยาห์เวห์บ้างไหม” เยเรมีย์ก็ตอบว่า “มีครับ” และเขาก็พูดต่อไปว่า “ท่านจะถูกส่งให้ไปอยู่ในเงื้อมมือของกษัตริย์บาบิโลน” ๑๘จากนั้นเยเรมีย์ก็พูดกับกษัตริย์เศเตคียาห์อีกว่า “ข้าพเจ้าทำผิดอะไรต่อพระองค์ หรือต่อผู้รับใช้ของพระองค์ หรือต่อคนพวกนี้หรือพระองค์ถึงได้จับข้าพเจ้าขังคุก ๑๙แล้วพวกผู้พูดแทนพระเจ้าของพวกท่านหายไปไหนหมดแล้ว พวกที่ทำนายให้กับพระองค์ว่า ‘กษัตริย์แห่งบาบิโลนจะไม่มาโจมตีพวกท่านและแผ่นดินนี้’ ๒๐ ข้าแต่กษัตริย์ ขอได้โปรดเมตตาข้าพเจ้าด้วยเถิด อย่าได้ส่งข้าพเจ้ากลับไปบ้านของโยนาธานเลขานุการนั้นเลย เพราะข้าพเจ้าจะต้องตายที่นั่นแน่ๆ”

๒๑ตั้งนั้นกษัตริย์เศเตคียาห์จึงออกคำสั่ง และพวกเขาก็ส่งเยเรมีย์ไปอยู่ภายใต้การดูแลของทหารยามที่ลาน พวกเขาให้ขนมปังกับเยเรมีย์ทุกวัน ขนมปังนี้มาจากถนนของพวกท่านขนมปัง จนไม่มีขนมหลงเหลืออยู่ในเมืองอีกแล้ว และเยเรมีย์ก็ได้อาศัยอยู่ในลานของทหารยามนั้น

เยเรมีย์ถูกขังไว้

๓๘ ๑เซฟาที่ยาห์ลูกชายของมัธธาน กาลิลียาห์ลูกชายของปาซเซอร์ ลูกชายของมัลคียาห์ ได้ยินสิ่งต่างๆที่เยเรมีย์พูดกับทุกคนว่า ๒“พระยาห์เวห์พูดว่า ‘คนที่อยู่ในเมืองนี้ จะต้องตายจากคม

ดาบ ความอดอยาก หรือไม้ไผ่โรคร้าย แต่คนที่ออกไปมอบตัวกับพวกบาบิโลนจะรอดชีวิต จะได้ชีวิตตัวเองเหมือนของที่ยึดมาได้จากสงคราม’

๓พระยาห์เวห์บอกว่า ‘เมืองนี้จะต้องตกไปอยู่ในเงื้อมมือของทัพของกษัตริย์บาบิโลน และจะต้องถูกยึดอย่างแน่นอน’”

๔พวกเจ้านายก็เลยบอกกับกษัตริย์ว่า “นำจะฆ่าชายคนนี้เสีย เพราะเมื่อเขาพูดสิ่งเหล่านี้ เขาก็ได้ทำลายขวัญและกำลังใจของทหาร และประชาชนที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในเมืองนี้ อันที่จริง ชายคนนี้ไม่ได้จะจะให้สิ่งที่ตฤกเกิดขึ้นกับคนเหล่านี้หรอก แต่เขาจะให้เรื่องเลวร้ายเกิดขึ้น”

๕แล้วกษัตริย์เศเตคียาห์ก็พูดว่า “เขาอยู่ในกำมือของเจ้าแล้ว เพราะเราก็กักขังพวกเขาไม่ได้”

๖พวกเขาก็ก็นำเอาตัวเยเรมีย์แล้วโยนเขาลงไปในบ่อเก็บน้ำแห่งของมัลคียาห์ที่อยู่ในลานของทหารยาม พวกเขาใช้เชือกหย่อนตัวเยเรมีย์ลงไป ในบ่อที่ไม่มีน้ำนั้นมีแต่โคลน เยเรมีย์ก็จมลงในโคลน ๗แล้วเอเบต เมเลคชาวเอธิโอเปีย ที่เป็นขันทีที่ทำงานอยู่ในวัง ได้ยินว่าเยเรมีย์ถูกหย่อนลงไป ในบ่อที่ไม่มีน้ำ และเขารู้ว่ากษัตริย์หนึ่งอยู่ที่ประตูเบนยามิน ๘เอเบต เมเลคจึงออกไปจากวัง ไปพูดกับกษัตริย์ว่า ๙“ข้าแต่กษัตริย์ของข้าพเจ้า คนพวกนี้ทำผิดต่อเยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้าในทุกเรื่อง พวกเขาผิดที่โยนท่านลงไป ในบ่อเก็บน้ำแห่งนั้น ท่านจะหิวตายอยู่ที่นี่แน่เพราะมันไม่มีขนมปังหลงเหลืออยู่ในเมืองอีกแล้ว”

๑๐กษัตริย์จึงสั่งเอเบต เมเลคชาวเอธิโอเปียว่า “ให้เอาลูกน้องของเจ้าสามคน ไปดึงเยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้าขึ้นมาจากบ่อเก็บน้ำนั้นก่อนที่เขาจะตาย”

๑๑เอเบต เมเลคจึงนำลูกน้องไป เขาเข้าไปในวังใต้ห้องเก็บของ เขาเอาผ้าชีวีวและเส้นเคาะๆจากที่นั่น เอาเชือกมัดพวกมันหย่อนลงไปให้เยเรมีย์

๑๒แล้วเอเบต เมเลคชาวเอธิโอเปียก็บอกกับเยเรมีย์ว่า “คล้องผ้าชีวีวขาตงและเศษเสื่อผ้าพวกนี้ไว้ตรึงแร้วของท่าน ตรงที่

* ๓๘:๑๐ สามคน คำนี้พบในฉบับฮีบรูฉบับเดียว ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันเขียนว่า สามสิบคน

อยู่ระหว่างเชือกกับตัวท่านเกิด” เยเรมีย์นั้นก็ทำตามที่เขาบอก

^{๑๓}พวกเขาจึงดึงเยเร มี ยาร์ขึ้นมาด้วยเชือก และนำเขาขึ้นมาจากบ่อเก็บน้ำแห่งนี้ได้ แล้วเยเร มี ยาร์ก็อยู่ในลานของทหารยามต่อไป

เศเดคียาห์ขอคำปรึกษาจากเยเรมีย์

^{๑๔}กษัตริย์เศเด คี ยาร์ ส่งคนไปนำตัวเยเร มี ยาร์ผู้ พุด แทน พระเจ้ามาพบพระองค์ ที่ตรงประตูที่สามซึ่งอยู่ในวิหารของพระ ยาร์เวห์ แล้วพระองค์ก็พูดกับเยเร มี ยาร์ว่า “เราจะถามเจ้าบางอย่าง อย่าได้ปิดบังอะไรจากเราละ”

^{๑๕}เยเร มี ยาร์จึงบอกกับกษัตริย์เศเด คี ยาร์ว่า “ถ้าข้าพเจ้าบอกพระองค์ พระองค์จะไม่ ฆ่าข้าพเจ้าหรือ และถ้าข้าพเจ้าให้ คำ แนะนำกับพระองค์ พระองค์ก็จะไม่ ฟังข้าพเจ้าหรือ” ^{๑๖}ดังนั้นกษัตริย์เศเด คี ยาร์ จึงสาบานกับเยเร มี ยาร์อย่างลับๆว่า “เราขอสาบานต่อพระ ยาร์เวห์ผู้ สร้างพวก เราและประทานชีวิตให้พวก เราว่า เราจะไม่ฆ่า เจ้า และจะไม่มอบตัว เจ้าให้กับคนพวก นี้ที่อยาก จะฆ่าเจ้า”

^{๑๗}เยเร มี ยาร์จึงบอกกับเศเด คี ยาร์ว่า “พระยาร์เวห์ พระเจ้าผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้า แห่งอิสราเอลพูดว่า ‘ถ้าเจ้ายอมออกไปมอบตัวกับเจ้า หน้าที่ของกษัตริย์แห่งบา บิโลนจริงๆเจ้าก็จะรอด ชีวิต และเมือง นี้ก็จะไม่ถูกไฟ เผา เจ้าและครอบครัวของ เจ้าก็จะรอดชีวิต’ ^{๑๘}แต่ถ้าเจ้าไม่ออกไปมอบตัวกับเจ้าหน้าที่ของกษัตริย์แห่งบาบิโลน เมืองนี้ก็จะตกไปอยู่ในเงื้อมมือของชาวบาบิโลน แล้ว พวก เขาก็จะจุดไฟเผาเมือง แล้วเจ้าก็จะไม่รอดพ้นเงื้อมมือพวกเขา”

^{๑๙}แล้วกษัตริย์เศเด คี ยาร์ก็พูดกับเยเร มี ยาร์ว่า “เรากลัวพวกยิวที่ทิ้งเมืองไปหาพวก บา บิโลน กลัวว่าเรา จะถูกส่งไป ให้พวก มัน ทำร้ายเอา”

^{๒๐}เยเร มี ยาร์จึงพูดว่า “พวก เขาจะไม่ส่งพระองค์ไปอยู่ในเงื้อม มือของคนพวก นั้นหรือก โปรดฟังเสียงของพระ ยาร์เวห์ ผู้ ที่ข้าพเจ้ากำลังพูดแทนอยู่ เกิด และทุกอย่างก็จะเป็นไป ด้วยดีสำหรับพระองค์ และ พระองค์ก็จะรอดชีวิต

^{๒๑}แต่พระ ยาร์เวห์ได้แสดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้จะเกิด ขึ้น ถ้าพระองค์ไม่ยอมออกไปมอบตัว ^{๒๒}คือผู้ หญิงทุกคนที่เหลื่ออยู่ในบ้านของกษัตริย์แห่งยู ดาห์จะถูกจับไป ให้กับพวกเจ้า หน้าที่ของกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วพวก เขาก็จะพูดว่า ‘พันธมิตร์ของแกหักหลังแกแล้ว พวกเราชนะแก ทำ ของแกจมโคลนแล้ว และพวก เขาก็ทอดทิ้ง แกไป’

^{๒๓}พวกเขา เมียและลูกทุกคนของพระองค์จะต้องไปหาชาวบาบิโลน และพระองค์ก็จะหนีไม่พ้นเงื้อม มือของพวก เขาไป ได้ เพราะกษัตริย์แห่งบา บิโลนจะจับกุมพระองค์และเอาไฟเผาเมืองนี้”

^{๒๔}แล้วกษัตริย์เศเด คี ยาร์ก็พูดกับเยเร มี ยาร์ว่า “ถ้าเจ้าไม่บอกให้ใครรู้ ถึงเรื่องที่เราได้พูด คู่ยกันในวันนี้ เจ้าก็จะไม่ตาย ^{๒๕}ถ้า พวก เจ้านายรู้ว่าเราพูดกับเจ้า แล้วพวก เขามาถามเจ้าว่า ‘ช่วยบอกพวกเราหน่อยว่า เจ้า ได้พูดอะไรกับกษัตริย์ และกษัตริย์ได้พูดอะไรกับเจ้าบ้าง ถ้าเจ้าบอกเราทุกอย่าง เราจะไม่ฆ่าเจ้า’

^{๒๖}เจ้าก็ต้องบอกพวกเขาว่า ‘ผมได้ขอร้อง พระองค์ ว่าอย่าได้ส่งผมกลับไปตายที่ บ้าน ของโยนาธานเลย”

^{๒๗}แล้วพวก เจ้านายทั้งหมดก็ตรงเข้ามาถามเยเร มี ยาร์ เขาก็ตอบไปตามที่กษัตริย์ ส่ง ดัง นั้นพวกเขาจึงเลิกถามเพราะพวกเขาเองก็ไม่ได้ยินการพูดคุย

^{๒๘}แล้วเยเร มี ยาร์ก็อยู่ในลานของทหารยาม จนถึงวันที่บาบิโลนยึดเมืองเยรูซาเล็มได้

เมืองเยรูซาเล็มแตก

(๒ พกษ. ๒๕:๑-๑๒; ยรม. ๕๒:๔-๑๖)

๓๘ในเดือนนี้ สิบบของปีที่ เก้าที่เศเด คี ยาร์ เป็นกษัตริย์ปกครองยู ดาห์ กษัตริย์เนบู คัด เนส ซาร์แห่งบา บิโลนได้ยกกองทัพทั้งหมดของพระองค์มาล้อมเมืองเยรูซาเล็มไว้ ^๒ในวันที่ เก้าเดือนสี่ ของปีที่ สิบบเอ็ดที่เศเด คี ยาร์ เป็นกษัตริย์ปกครอง ยู ดาห์ แนบวังอังกั้นเมืองเยรูซาเล็มก็ถูก ทะลุวงเข้า มา ^๓พวกเจ้า นายชนผู้ใหญ่ ทั้งหมดของกษัตริย์บาบิโลน ก็ได้เข้ามาตั้ง อยู่ที่กลางประตูเมือง เนอร์กิลซาเรเซอร์ ลัม

การ์เนโบ สารเสคิม ที่มียศรับสาริส *เนอร์กัล ซาเรเซอร์[†] ที่มียศรับมัก และเจ้าหน้าที่คนอื่นๆทั้งหมดของกษัตริย์บา บิโลนก็อยู่ที่ นั้นด้วย

๔ เมื่อกษัตริย์เศเด คี ยาร์แห่งยู ดาห์และทหารทุกคนเห็นพวก นี้ พวก เขาก็พากันหนีออกเมืองในตอนกลาง คิน ผ่านทางสวนของกษัตริย์ ออกทางประตูที่อยู่ระหว่างกำแพงสอง ชั้น พวก เขาออกนอกเมืองทางถนนที่ตรงไปยังทะเลทรายอารบา ๕ ทหารบาบิโลนก็ไล่ตามพวกเขาไป และไปทันกษัตริย์เศเด คี ยาร์ ที่ทะเลทรายอารบา ใกล้ๆเมืองเยริโค แล้วพวกเขาจับกษัตริย์เศเด คี ยาร์ และพาพระองค์ไปหาเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์ของบาบิโลน ที่ริบลาค์ในแผ่นดินฮามัท แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ก็ได้ตัดสินลงโทษกษัตริย์เศเด คี ยาร์ ๖ กษัตริย์บาบิโลนได้ฆ่าพวกลูกชายของกษัตริย์เศเด คี ยาร์ ที่ริบลาค์ต่อ หน้าต่อตาพระองค์ แล้วก็ฆ่าเจ้านายทั้งหมดของยู ดาห์ด้วย ๗ จากนั้นพระองค์ก็กวัดดวงตาของกษัตริย์เศเด คี ยาร์ แล้วเอาโซ่ล่ามพระองค์ พาไปบาบิโลน

๘ จากนั้นพวกบาบิโลนก็เฝ้าวังของกษัตริย์และบ้านเรือนของประชาชน พร้อมกับทำลายกำแพงเมืองเยรูซาเล็มลง ๙ เนบูซาระดานหัวหน้าองครักษ์ ก็ได้ทำการกวาดต้อนประชาชนที่เหลือในเมือง และคนเหล่านั้นที่ได้ออกจากเมืองไปมอบตัวกับ เขาก่อนหน้า นี้รวม ทั้งช่าง ฝีมือที่เหลือ เขาได้กวาดต้อนไปบา บิโลน ๑๐ ส่วนคนที่ยากจนที่ไม่มีทรัพย์สินสมบัติอะไร เนบูซาระดานหัวหน้าองครักษ์ ก็ปล่อยทิ้ง ไว้ในยู ดาห์ และในวัน นั้นเขาก็ได้ยกพวกไปรื้อร่นกับห้องทุ่งทั้งหลายให้กับพวกเขา

เนบูคัดเนสซาร์ดูแลเยเรมีย์

๑๑ แล้วเนบูคัดเนสซาร์ก็ออกคำสั่งผ่านเนบูซาระ ดานหัวหน้าองครักษ์ เกี่ยวกับเยเรมีย์ ยาร์ พระองค์สั่งว่า ๑๒ “ไปเอาตัวเยเรมีย์ ยาร์ มา และดูแลเขาให้ดี อย่าได้ทำอันตรายเขา แต่ให้ทำทุกอย่างตามที่เขาขอ”

๑๓ แล้วเนบู ซา ระ ดานหัวหน้าองครักษ์ เนบูซัสบัน เจ้านายชั้นผู้ใหญ่ เนอร์กัลซาระ

เซอร์ ที่มียศรับ มัก และนายพลทุกคนของกษัตริย์บา บิโลน ก็เรียกเยเร มี ยาร์มาพบ ๑๔ พวกเขาไปนำตัวเยเร มี ยาร์มาจากลานของทหารยาม แล้วก็ส่งตัวเขาไปให้กับ เกดาลี ยาร์ลูกชายของอา หิคัม อา หิคัมเป็นลูกชายของซาฟาน เกดาลี ยาร์จะเป็นคนพาเยเร มี ยาร์กลับไปบ้านของเยเร มี ยาร์เอง และเยเรมีย์ ยาร์ก็ได้อยู่ที่ท่ามกลางคนของเขา

พระเจ้าสัญญาว่าจะช่วยเยเบดเมเลค

๑๕ และถ้อยคำของพระเจ้า เยเร มี ยาร์ เหว้ก็มาถึงเยเร มี ยาร์ ตอนที่เขาถูกคุม ตัวอยู่ในลานของทหารยาม พระยาร์เห้พูดว่า ๑๖ “เยเรมีย์ ยาร์ ไปบอกกับเยเบด เมเลคชาวเอธิโอเปียว่า พระยาร์เห้ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าของอิสราเอล พูดว่า ‘เราจะนำความพิณาศมาสู่เมืองนี้ ไม่ใช่ความรุ่งเรือง เราจะทำกับเมืองนี้เหมือนกับที่เราได้เตือนไว้แล้ว และเจ้าจะเห็นเหตุการณ์ที่เราได้เตือนไว้แล้วเกิดขึ้น’” ๑๗ พระ ยาร์เห้พูดว่า “แต่เราจะปกป้องเจ้าไว้ในวันนี้ เพื่อเจ้าจะได้ไม่ตกไปอยู่ในเงื้อม มือของคนเหล่านั้นที่เจ้ากลัว” ๑๘ เจ้ามั่นใจได้เลย เพราะเราจะช่วยชีวิตเจ้าอย่างแน่นอน แล้วเจ้าก็จะไม่ถูกดาบฆ่า ฟันเจ้าจะได้ รับชีวิตตัวเองเหมือนของที่ยึดได้จากสงคราม เพราะเจ้าไว้วางใจในเรา” พระยาร์เห้พูดว่าอย่างนั้น

เยเรมีย์และพวกที่เหลืออยู่กับเกดาลี ยาร์

๑๙ ถ้อยคำของพระเจ้า เยเร มี ยาร์ เหว้ก็มาถึงเยเรมีย์ ยาร์ หลังจากที่เนบูซาระดานหัวหน้าองครักษ์ ได้ปล่อยเขาให้เป็นอิสระที่เมืองรา มาห์ ตอนที่เนบู ซา ระ ดานเจอตัวเยเรมีย์ ยาร์นั้น เขาถูกมัดอยู่กับกลุ่มคนที่ถูกกวาดต้อนมาจากเยรูซาเล็มและยู ดาห์ เพื่อไปที่บา บิโลน ๒ หัวหน้าองครักษ์เอาตัวเยเรมีย์ ยาร์มา และพูดกับเขาว่า “พระยาร์เห้ พระเจ้าของเจ้า ได้ชี้ว่าจะนำความหายนะมาสู่สถานที่แห่งนี้ ๓ และพระยาร์เห้ก็ได้ทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้นเหมือนกับที่พระองค์บอก เพราะพวก เจ้าได้ทำบาปต่อพระเจ้าเยเร มี ยาร์ และไม่เชื่อ ฟังพระองค์ เลยทำให้สิ่ง นี้เกิดขึ้นกับ

* ๓๙:๓ ยศรับสาริส ยศรับสาริสกับยศรับมักเป็นชื่อตำแหน่งในกองทัพของบาบิโลน

† ๓๙:๓ เนอร์กัลซาระเซอร์ ในข้อสามนี้ มีสองคนที่มีชื่อเหมือนกัน

เจ้า ๔ ตอนนี้เราได้ปลดโซ่ออกจากมือของเจ้าแล้ว ถ้าเจ้าอยากไปบาบิโลนกับเรา ก็มาเถอะ เราจะดูแลเจ้าเอง แต่ถ้าเจ้าไม่อยากไป ก็ไม่ต้องไป มองดูแผ่นดินทั้งหมดนี้ที่อยู่ตรงหน้าเจ้าสิ อยากไปไหนก็ไปเถอะ”

๕ ก่อนที่เยเรมีย์จะเดินจากไป เนบูกาดเนซาร์ กษัตริย์บาบิโลนได้แต่งตั้งให้เกดาลิยาห์ปกครองเมืองต่างๆในยูดาห์ เขาก็ไปอยู่กับเขาร่วมกับประชาชน หรือเจ้าอยากจะไปไหนที่เจ้าคิดว่าดี ก็ไปเถอะ” แล้วหัวหน้าองครักษ์ก็ให้เสบียงอาหาร จากนั้นก็ปล่อยเขาไป ๖ เยเรมีย์ก็เลยไปหาเกดาลิยาห์ ลูกชายของอาหิเศบับ และตั้งมั่นอยู่ที่นั่น ท่ามกลางประชาชนที่ถูกปล่อยทิ้งไว้ในแผ่นดินนั้น

การปกครองสั้นๆของเกดาลิยาห์

๗ แล้วพวกแม่ทัพนายกองที่อยู่ในพื้นที่กับลูกน้องของพวกเขา ก็ได้ยินว่ากษัตริย์บาบิโลนได้แต่งตั้งเกดาลิยาห์ลูกชายของอาหิเศบับให้เป็นผู้ดูแลแผ่นดินนี้ และยังได้มอบหมายให้เขาดูแลพวกผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก รวมทั้งให้เขาดูแลคนยากคนจนในแผ่นดินนี้ที่ไม่ถูกกวาดต้อนไปบาบิโลน

๘ คนเหล่านี้ได้มาหาเกดาลิยาห์ที่มิสปาห์ คืออิซมาเอลลูกชายของเนธานิยาห์ โยฮานัน และโยนาธาน ลูกชายของคาเรอาห์ เสโรอาห์ ลูกชายของทันหุเมท พวกลูกชายของเอฟาย ชาวเนโทฟาห์ และเยซันยาห์ลูกชายชาวมาอาคาห์ คนเหล่านี้ รวมทั้งคนของพวกเขา ก็ได้มาหาเกดาลิยาห์ที่มิสปาห์

๙ เกดาลิยาห์ลูกชายของอาหิเศบับลูกชายของซาฟาน ได้สาบานกับพวกเขาและคนของพวกเขาว่า “ไม่ต้องกลัวที่จะต้องรับใช้ชาวบาบิโลนหรอก ให้อาศัยอยู่ในดินแดนของพวกท่าน และรับใช้กษัตริย์บาบิโลนเถอะ แล้วทุกอย่างก็จะดีเองสำหรับท่าน”

๑๐ แต่สำหรับเรา เราจะอยู่ที่มิสปาห์เพื่อเป็นตัวแทนของท่านต่อพวกบาบิโลนที่มาจากใจ พวกเรา ส่วนพวกท่านก็ให้เก็บเหล้าองุ่น ผลไม้ และน้ำมันมะกอกไว้ในหม้อไห แล้วก็อยู่ในเมืองต่างๆของท่าน ที่พวกท่านยึดมาได้”

๑๑ และพลเมืองยูดาห์ทุก คนที่อยู่ในโมอับ ในอัมโมน ในเอโดม และอยู่ในที่ต่างๆ

ก็ได้ยินว่ากษัตริย์บาบิโลนได้ตั้งคนไว้คนน้อยในยูดาห์ และพระองค์ได้แต่งตั้งเกดาลิยาห์ลูกชายของอาหิเศบับ ให้ปกครองพวกเขา เหล่านี้ อาหิเศบับ เป็นลูกชายของซาฟาน ๑๒ ดังนั้นพวกยิวทุกคนต่างก็พากันเดินทางกลับมาจากสุสาน ที่ต่างๆที่พวกเขาเคยถูกขับไล่ไปอยู่นั้น แล้วพวกเขาก็มาที่แผ่นดินยูดาห์ มาหาเกดาลิยาห์ที่มิสปาห์ แล้วพวกเขาก็ได้เก็บเกี่ยวองุ่นและผลไม้อื่นๆได้มากมาย

อิซมาเอลช่องสุมคนหักหลังเกดาลิยาห์

๑๓ แล้วโยฮานันลูกชายของคาเรอาห์กับแม่ทัพนายกองที่อยู่ในท้องทุ่ง ต่างก็พากันมาหาเกดาลิยาห์ที่มิสปาห์ ๑๔ และพวกเขาบอกกับเกดาลิยาห์ว่า “ท่านรู้หรือเปล่าว่ากษัตริย์บาบิโลนส่งอัมโมนให้ส่งอิซมาเอลลูกชายของเนธานิยาห์ มาฆ่าท่าน” แต่เกดาลิยาห์ลูกชายของอาหิเศบับไม่เชื่อพวกเขา ๑๕ แล้วโยฮานันลูกชายของคาเรอาห์ ก็เลยแอบพูดกับเกดาลิยาห์ที่มิสปาห์ว่า “ขอให้ผมไปฆ่าอิซมาเอลลูกชายของเนธานิยาห์ จะได้ ไม่มีใครรู้ จะปล่อยให้เขามาฆ่าท่านได้อย่างไร ถ้าเขาทำอย่างนี้ มันจะทำให้คนยูดาห์ทุกคนที่รวมตัวกันมาอยู่กับท่าน ก็จะต้องกระจัดกระจายไป แล้วคนยูดาห์ที่เหลืออยู่ก็จะถูกกำจัดจนหมดสิ้นไป”

๑๖ แต่เกดาลิยาห์ลูกชายของอาหิเศบับ บอกกับโยฮานันลูกชายของคาเรอาห์ว่า “อย่าทำอย่างนั้น เพราะเรื่องที่เจ้าพูดเกี่ยวกับอิซมาเอลนั้น ไม่ใช่เรื่องจริงหรอก”

๑๗ ในเดือนที่เจ็ด อิซมาเอลลูกชายของเนธานิยาห์ เนธานิยาห์เป็นลูกชายของเอลีชามา อิซมาเอลได้มาหาเกดาลิยาห์ลูกชายของอาหิเศบับที่มิสปาห์ อิซมาเอลคนนี้เป็นเชื้อเจ้าคนหนึ่ง และเป็นนายพลที่เก่งกาจคนหนึ่งของกษัตริย์ เขามากับคนของเขาสิบคน และพวกเขา ก็กินอาหารร่วมกับเกดาลิยาห์ที่มิสปาห์ ๑๘ จากนั้นอิซมาเอลลูกชายของเนธานิยาห์และชายสิบคนที่อยู่กับเขาก็ลุกขึ้นมา เอาดาบแทงเกดาลิยาห์ ลูกชายของอาหิเศบับลูกชายของซาฟานจนตาย เกดาลิยาห์เป็นคนที่ยิวบาบิโลนแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองแผ่นดินนี้

๑๙ จากนั้นก็ฆ่าพลเมืองยูดาห์ทั้งหมดที่อยู่กับเขาในเมืองมิสปาห์ รวมทั้งทหารบาบิโลนที่อยู่ทีนั้นด้วย

“วันที่สองหลังจากฆ่าเกดดาเลียห์ผ่านไป แล้ว ยังไม่มีใครรู้^๕ มีชายแปดสิบคนเดินทางมาจากเซเคม ซิโธห์ และสะมาเรีย พวกเขาโกนหนวดเครา ฉีกทิ้งเสื้อผ้าตัวเอง และเชือดเนื้อของตัวเอง พวกเขาถือเครื่องบูชาเมล็ดพืชไว้ในมือ และเครื่องหอมมาถวายในวิหารของพระยาห์เวห์^๖ แล้วอิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์ก็ออกจากมิสปาห์มาหาพวกเขา อิชมาเอลเดินไปก็ร้องไห้ไปเมื่อเจอพวกนั้นแล้วก็บอกว่า ไปหาเกดดาเลียห์ลูกชายของอาหิเศบับกันเถอะ

^๗แต่พอพวกเขาเดินเข้าไปถึงใจกลางเมือง อิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์และคนที่มาอยู่กับเขาก็ฆ่าคนพวกนั้นแล้วเอาศพไปโยนทิ้งในบ่อเก็บน้ำ

^๘แต่มีสิบคนจากแปดสิบคนนั้นบอกกับอิชมาเอลว่า “อย่าฆ่าพวกเราเลย เพราะเรามีข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ น้ำมันมะกอก และนำเชื้อมผลไม้ซ่อนอยู่ในทุ่งด้วย” อิชมาเอลก็เลยหยุด ไม่ได้ฆ่าพวกเขาให้ตายตามคนอื่น ๆ ที่มาด้วยกัน

^๙(บ่อเก็บน้ำที่อิชมาเอลโยนศพคนที่เขาฆ่าลงไป โดยแกล้งทำเป็นเพื่อนของเกดดาเลียห์นั้น เป็นบ่อเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่กษัตริย์อาสาสสร้างไว้ตอนที่พระองค์ถูกกษัตริย์บาอาซาแห่งอิสราเอลโจมตี) อิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์ถ่มมันด้วยศพของคนที่เขาฆ่า

^{๑๐}แล้วอิชมาเอลก็จับคนที่เหลือที่อยู่ในมิสปาห์ไป ซึ่งมีทั้งพวกลูกสาวของกษัตริย์ และคนที่ยังเหลืออยู่ คนพวกนี้เป็นคนที่เนบูซาระดานหัวหน้าองครักษ์ได้แต่งตั้งให้เกดดาเลียห์ลูกชายของอาหิเศบับผู้ดูแล แล้วอิชมาเอลก็หนีข้ามไปหาคนอัมโมน

^{๑๑}จากนั้นโยฮันันลูกชายของคาเรอาห์และแม่ทัพนายกองทั้งหลายที่อยู่กับเขา ได้ยินเรื่องชั่วช้าที่อิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์ทำลงไป ^{๑๒}พวกเขาจึงยกทหารทั้งหมดที่มีอยู่ไปสู้กับอิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์ พวกเขาไปเจออิชมาเอลที่บึงน้ำใหญ่ในกิเบโอน

^{๑๓}เมื่อคนที่โดนจับตัวมาที่อยู่กับอิชมาเอลเห็นโยฮันันลูกชายของคาเรอาห์ พร้อมกับ

พวกแม่ทัพนายกองที่มาอยู่กับเขา พวกเขาต่างก็พากันตีใจ

^{๑๔}แล้วทุกคนที่อิชมาเอลจับมาจากมิสปาห์ก็หันกลับไปหาโยฮันันลูกชายของคาเรอาห์ ^{๑๕}แต่อิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์ก็กับทหารแปดคนก็หนีโยฮันันไปได้ แล้วเขาหนีไปหาชาวอัมโมน

^{๑๖}แล้วโยฮันันลูกชายของคาเรอาห์กับแม่ทัพนายกองทั้งหมดที่มาอยู่กับเขาก็รับเอาคนที่เหลือที่อิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์พามาจากมิสปาห์ หลังจากที่เขาได้ฆ่าเกดดาเลียห์ลูกชายของอาหิเศบับแล้ว มีทั้งผู้ชายทหาร ผู้หญิง เด็ก และขันทีที่โยฮันันนำกลับมาจากกิเบโอน

โยฮันันหนีไปอียิปต์

^{๑๗}พวกเขาได้ไปอยู่ที่เกรูคิม ฮามซึ่งอยู่ใกล้ๆเบธเลเฮม พยายามจะหนีไปให้ถึงอียิปต์ ^{๑๘}เพราะอยากจะไปให้ไกลจากพวกบาบิโลน นั่นก็เพราะพวกเขากลัวชาวบาบิโลน เพราะอิชมาเอลลูกชายของเนธานียาห์ได้ฆ่าเกดดาเลียห์ลูกชายของอาหิเศบับ กษัตริย์บาบิโลนแต่งตั้งให้ดูแลแผ่นดินนี้

ข่าวของเยเรมีย์ไปถึงโยฮันัน

๔๒ ^๑พวกแม่ทัพนายกองทุกคน ก็ได้เดินทางมากับโยฮันันลูกชายของคาเรอาห์ และอาซารียาห์ลูกชายของโฮซาياهو และคนทั้งหมดจากคนที่กระจอกที่สุดไปถึงคนที่สำคัญที่สุด ต่างก็พากันมาหาเยเรมีย์

^๒แล้วพวกเขา ก็พูดกับเยเรมีย์ว่า “ขอได้โปรดรับฟังคำอ่อนวอนของพวกเราด้วย ช่วยอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน เมื่อพวกเราและชาวบ้านที่ยังเหลืออยู่นี้ด้วยเถอะ เพราะพวกเราเหลือกันแค่นี้ไม่กี่คนอย่างที่ท่านเห็นนี้ จากที่เคยมีกันอยู่มากมาย ^๓อธิษฐานให้พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน บอกพวกเราหน่อยว่า พวกเราควรจะไปทางไหน และควรจะทำอะไร”

^๔แล้วเยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้าก็บอกพวกเขาว่า “ผมได้ยินที่พวกท่านพูดแล้ว

^๕๒:๑ *อาซารียาห์* ชื่อนี้เขียนตามคำแปลกรีกโบราณ ดูเยเรมีย์ ๔๓:๒ แต่ข้อนี้ ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน เขียนว่า “เยซานียาห์”

ผมจะอธิษฐานต่อพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก ท่านตามที่ท่านขอ เมื่อพระ ยาร์เวห์ตอบอะไรกลับมาให้กับ ท่าน ผมจะบอกพวกท่านทุกอย่าง โดยไม่ปิดบังอะไรไว้เลย”

“แล้วพวก เขาก็พูดกับเยเรมีย์ว่า “ถ้าพวก เราไม่ทำทุกอย่างตามที่พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของ ท่านบอกผ่านท่านให้พวก เราทำ แล้วละก็ ขอให้พระ ยาร์เวห์เป็นพยานที่เชื่อถือได้ต่อท่านพวกเรา ๖ ไม่ว่ามันจะดีหรือไม่ดี พวกเราก็คงเชื่อฟังพระ ยาร์เวห์ ผู้ที่พวกเรากำลังส่งท่านไป เพื่อว่าทุก สิ่งจะได้เป็นไปด้วย ดีสำหรับพวกเรา เมื่อเราเชื่อฟังพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเรา”

“หลังจาก นั้นสิบ วัน ถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ก็มีมาถึงเยเรมีย์ “แล้วเขาก็เรียกโย ฮา นั้นลูกชายของคา เรอาห์ รวมทั้งแม่ทัพนายกองทุกคนที่อยู่กับเขา และประชาชนทุกคน ตั้งแต่กระจอกงอกง่อยไปจนถึงคนที่สำคัญที่สุด “แล้วเยเรมีย์ก็พูดว่า “พระ ยาร์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระองค์ผู้ ที่พวกท่านส่งเราไปขอร้อง พระองค์พูดว่า ๑๐ “ถ้าพวก เจ้าจะยังคงอยู่ในดิน แดนนี้ต่อไปแน่ๆแล้วละก็ เราก็คงสร้างเจ้าขึ้นมาใหม่ และเราก็คงจะไม่ทำลายเจ้าลง เราจะปลูกเจ้าขึ้นมาใหม่ และเราจะไม่ถอนรากเจ้า เพราะเราเสียใจที่เราได้ทำสิ่งร้ายๆไว้กับ เจ้า ๑๑ “ไม่ต้องกลัวเมื่อพวก เจ้ายืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์บาบิโลนที่เจ้ากลัวอยู่ในตอนนี้ “ไม่ต้องกลัวเขา” พระ ยาร์เวห์พูดว่าอย่างนั้น “เพราะว่าเราอยู่กับ เจ้าเพื่อช่วยและปกป้องรักษาเจ้าจากเงื้อม มือของเขา ๑๒ เราจะเมตตาปราณีพวก เจ้า เขาจะได้เมตตาปราณีเจ้าด้วย แล้วเขาก็จะคืนเขตแดนของเจ้าให้กับ เจ้า” ๑๓ “แต่ถ้าเจ้าพูดว่า ‘เราจะไม่อยู่ในแผ่นดินนี้หรอก’ แสดงว่าเจ้าจะไม่เชื่อ ฟังพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของเจ้าแล้ว ๑๔ “พวกเจ้า กลับพูดว่า ‘เราไม่อยู่ที่นี้หรอก เราจะไปอยู่ที่แผ่นดินอียิปต์ จะได้ไม่เจอกับสงคราม เราจะได้ไม่ไต่ยืมเสียงแตรศึก และจะได้ไม่ต้องอด ข้าวตาย และเราจะอยู่ที่นั่น’ ๑๕ “ถ้ามันเป็นความต้องการของเจ้าละก็ ชาวอียิปต์ก็ยังเหลืออยู่ ฟังการตัดสินใจของพระ ยาร์เวห์ให้ดี พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าของอิสราเอลพูดว่า ‘ถ้าเจ้าตัดสินใจแน่ว แน่แล้วว่าจะไปอียิปต์ แล้วพวก เจ้าก็ไปอาศัยอยู่ที่นั่นในฐานะคนต่างชาติ ๑๖ สงครามที่เจ้ากลัว

นักกลัว หนักก็จะเกิดขึ้นกับเจ้าที่แผ่นดินอียิปต์นั้น และความอดอยากที่เจ้าเป็นห่วงกังวล ก็จะมาตามเจ้ามาติดๆเข้าไปในอียิปต์นั้น แล้วเจ้าก็จะตายที่นั่น ๑๗ “ทุกคนที่ตัดสินใจจะไปอยู่ในอียิปต์อย่างคนต่างชาตินั้น ก็จะตายด้วยคมดาบ ความอดอยาก และโรคระบาด จะไม่มีใครรอดชีวิตหรือหนีรอดออกมาได้เลยจากเรื่องเร็ว ร้ายที่เรากำลังจะทำให้เกิดขึ้นกับพวกเขานั้น”

๑๘ “พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง สิ้น พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดว่า “เราจะทดสอบความโกรธใส่เจ้าเมื่อเจ้าไปอียิปต์ เหมือนกับที่เราเคยทดสอบความโกรธใส่คนที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มมาแล้ว เจ้าจะกลายเป็นแบบอย่างของคำสาปแช่ง เป็นที่รกร้างว่างเปล่า เป็นของที่ไม่มีค่า และเป็นแบบอย่างของกรูหัวเราะเยาะ แล้วเจ้าจะไม่ได้เห็นแผ่นดินนี้อีกเลย”

๑๙ “พวก ท่านคนอียิปต์ที่ยังหลง เหลืออยู่ พระ ยาร์เวห์บอกให้พวกท่านว่าอย่าไปอียิปต์เลย พวก ท่านก็รู้แน่ชัดแล้วว่าวัน นี้ผมได้เตือนท่านแล้ว ๒๐ “ว่าพวกท่านได้ทำให้ชีวิตของตัวเองหันเหออกไปจากทางที่ ถูกที่ ควรที่ผมพูดอย่าง นี้ก็เพราะพวกท่านส่งผมไปหาพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกท่านเอง โดยขอว่า “ช่วยอธิษฐานต่อพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเราเผื่อพวกเราด้วย และช่วยบอกพวก เราทุกอย่างที่พระ ยาร์เวห์พูด แล้วเรา จะทำตาม”

๒๑ “และวัน นี้ผมก็ได้บอกท่านแล้วว่า พระองค์พูดอะไรกับผม แต่พวกท่านก็ไม่ยอมเชื่อ ฟังพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของ ท่านและไม่ ยอมฟังทุก สิ่งที่เราบอกท่านไป แล้ว ๒๒ “ถึงตอนนี้ท่านก็มั่นใจได้แล้วว่า พวก ท่านจะต้องตายจากคม ดาบ จากความอดอยาก และจากโรคระบาด ในที่แห่งนั้นที่ท่านอยากจะไปอยู่อย่างคนต่างชาติ

ย้ายถิ่นฐานไปอียิปต์

๔๓ “พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก เขา ได้ส่งเยเรมีย์มาบอกถ้อยคำของพระองค์กับประชาชนทุกคน เมื่อเยเรมีย์ได้บอกทุกอย่างที่พระ ยาร์เวห์สั่งให้มาบอกกับพวก เขาเสร็จแล้ว ๒ อาซารียาห์ลูกชายของโฮซา ยาร์เวห์ และโยฮานันลูกชายของคาเรอาห์ และพวกประชาชนที่โอหังทุกคน พูดกับเยเรมีย์ว่า “แกพูดโกหก พระ ยาร์เวห์

พระเจ้าของพวก เราไม่ได้ส่งแกมาให้พูดกับเราว่า ‘อย่าไปอียิปต์เพื่อไปอยู่เหมือนคนต่างชาติที่นั่นเลย’”^๑ ที่แกพูดอย่างนี้ก็เพราะบา รูดลูกชายของเนริ ยาห์กำลังขู่ว่าจะให้แกต่อ ตานพวกเรา เพื่อจะได้อับพวกเราส่งไปให้อยู่ ในเงื้อมมือของพวกบาบิโลน เพื่อให้มันฆ่า พวกเราทิ้งและกวาดต้อนพวกเราไปที่บาบิโลน”^๒ โยฮานันลูกชายของคาเรอาห์ และพวกแม่ทัพนายกองทั้งหมด และคนทั้งหมด ก็ไม่ยอมเชื่อ ฟังพระ ยาร์เวห์ ผู้ที่บอกให้ พวกเขาอยู่ในแผ่นดินยูดาห์^๓ โยฮานัน ลูกชายของคาเรอาห์ และพวกแม่ทัพนายก องทั้งหมดก็พาคนยูดาห์ที่ เหลือไปอาศัยอยู่ในอียิปต์ในฐานะคนต่างชาติ คนยูดาห์ที่ เหลืออยู่นี้คือคนที่แต่ก่อนเคยถูกขับไล่ออก ไป แต่ตอนนี้กลับมามีชีวิตแล้ว^๔ คนที่ เดินทางไปอียิปต์ก็มีทั้งชาย หญิง เด็กๆ และ พวกลูกสาวของกษัตริย์ อันที่จริงคนพวกนี้ เป็นคนที่เนบูกาเดเนซาร์ กษัตริย์ได้ ให้แก่ดาเลียห์ลูกชายของอาหิเศบเป็นผู้ดูแล อาหิเศบเป็นลูกชายของซาฟาน โยฮานันก็ พาเยเรมี ยาห์ผู้พูดแทนพระเจ้าและบา รูด ลูกชายของเนริยาห์ไปอียิปต์ด้วย^๕ พวกเข าทงหมดก็เดินทางไปอียิปต์ เพราะพวก เขา ไม่ยอมเชื่อ ฟังพระ ยาร์เวห์ แล้วพวก เขาก็ เดินทางไปไกลถึงทาบานเนส

“ที่เมืองทาบานเนสเอง ถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ก็มีมาถึงเยเรมี ยาห์ พระองค์พูดว่า “เยเรมี ยาห์ ไปเก็บหินก้อนโตๆมา ให้เต็ม มือเจ้า และต่อหน้าพลเมืองยูดาห์ให้เจ้าฝัง หินพวก นั้นไว้ใต้เท้ากับปูน ที่ปูอยู่บนทาง เดินหน้าประตูวังฟาโรห์ที่เมืองทาบานเนส”^๖ แล้วให้เจ้าบอกกับคนยูดาห์ที่ดูอยู่ว่า “พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าของอิสราเอล พูดว่า “เราจะเรียกเนบูกัดเนซาร์ กษัตริย์ ของบาบิโลนผู้รับใช้ของเรามาที่นี่ เราจะวาง บัลลังก์ของ เขาไว้บนก้อน หินเหล่านี้ที่เรา ได้ฝังไว้ เขาจะกางเต็นท์อยู่เหนือหินเหล่านี้”^๗ เขาจะมาโจมตีแผ่นดินอียิปต์ แล้วคนที่ ถูกกำหนดให้ตายด้วยโรคระบาดก็จะต้อง ตายด้วยโรคระบาด คนที่ถูกกำหนดให้ถูก จับไปเป็นเชลย ก็จะต้องไปเป็นเชลย และ คนที่ถูกกำหนดให้ถูกดาบฆ่า พัน ก็จะต้อง ตายด้วยดาบ”^๘

^๙ “กษัตริย์เนบูกัดเนซาร์ จะจุดไฟเผา วิหารของพวกเทพเจ้าอียิปต์ จะเผาและยึด

พวกมันไป เขาจะเตี้อียิปต์จนเกลี้ยงเกล ่าเหมือนคนเลี้ยงแกะกำจัดเหือกออกจากเสื่อ ของตัวเอง แล้วก็จากไปอย่างปลอดภัย^{๑๐} เขาจะทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ในวิหารเทพ พระอาทิตย์ในเมืองเบธเซมาชที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และจะเอาไฟเผาวิหารทั้งหมดของ เทพเจ้าอียิปต์ให้สิ้น”

ถ้อยคำของพระยาร์เวห์ ต่อคนยูดาห์ในอียิปต์

๔๔ ^๑นี่คือถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ที่มี มาถึงเยเรมี ยาห์ เกี่ยวกับเรื่องของ พลเมืองยูดาห์ที่อาศัยอยู่ในอียิปต์ พวก เขา อยู่ที่มิกดอล ทาบานเนส เมมฟิส และทางใต้ ของอียิปต์ พระองค์บอกพวกเขาว่า^๒ “พระ ยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าของอิสราเอล พูดว่า ‘พวกเจ้าได้เห็นเรื่องเลวร้ายทั้งหมดที่ เรานำไปสู่ยูดาห์และเมืองทั้งหมดของ ยูดาห์แล้ว และตอนนี้พวก มันทูกถูกปล่อย ทิ้งร้างอยู่ ไม่มีใครอาศัยอยู่เลย’”^๓ นั่นเป็น เพราะความชั่วร้ายที่พวกเขาทำ พวกเขาทำ ให้เราโกรธด้วยการเผาเครื่องหอม บูชาให้ กับเทพเจ้าอื่นๆที่บรรพบุรุษของ เจ้าไม่รู้ จัก “เราได้ส่งพวกผู้รับใช้ คือพวกผู้พูดแทน พระเจ้าของเรามาให้กับพวกเจ้า เราส่งพวก เขามาเรื่อยๆให้พวก เขามอบอกว่า “อย่าทำ เรื่องน่าขยะแขยงที่เราเกลียด ชังนี้”^๔ แต่ พวก เขาก็ไม่ ฟัง และไม่สนใจที่จะหันจาก เรื่องชั่วๆที่ทำการอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวก เขาเผาเครื่องหอมให้กับเทพเจ้าอื่นๆ^๕ เรา โกรธแค้นมาก และความโกรธของเราได้ พุ่งขึ้นต่อเมืองต่างๆของยูดาห์และตาม ทุ่ง ถนนของเมืองยูดาห์ และพวก มัน ได้กลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่ามาจนถึงทุกวันนี้”

^๖นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์ พระเจ้าผู้มีฤทธิ์ ทั้งสิ้น พระเจ้าของอิสราเอลพูดว่า “ทำไม เจ้าถึงทำร้ายตัว เองอย่างใหญ่หลวง ทำไม เจ้าถึงได้กำจัดพวกผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก และ ทารกทั้งหมดไปจากยูดาห์ไม่ เหลือไว้ที่นั่นสัก คน”^๗ “ทำไมเจ้าถึงได้ยอมให้เราด้วยรูป เคารพที่เจ้าทำขึ้น มากับมือ ทำไมเจ้าถึงเผา เครื่องหอม บูชาให้กับเทพเจ้าอื่นๆในแผ่นดิน อียิปต์ ที่เจ้าได้มาอาศัยอยู่นี้ ในที่สุดเจ้า ก็จะทำลายตัวเจ้าเอง และชื่อของ เจ้าจะถูก ใช้เวลาสาปแช่ง และเจ้าจะเป็นที่หัวเราะ

เยาะของชนชาติทั้งหลายในโลกนี้ ^๙เจ้าลิม ความชั่วร้ายของบรรพบุรุษเจ้า และความชั่วร้ายของกษัตริย์ต่าง ๆ ของยูดาห์แล้วหรือ เจ้าลิมความชั่วร้ายของเมียพวก เขา และความชั่วร้ายของเจ้าและของเมียเจ้าที่ทำเอาไว้ในแผ่นดินยูดาห์และตามท้องถนนของเยรูซาเล็มแล้วหรือ

^{๑๐}จนถึงวันนี้พวกเขาก็กังไม่ถ่อมตัว พวกเขาไม่เคารพยำเกรงเรา และพวกเขาก็ไม่ได้ทำตามกฎและระเบียบที่เรามอบไว้ให้กับเจ้าและบรรพบุรุษของเจ้า”

^{๑๑}ดังนั้น พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้งสิ้น พระเจ้าของอิสราเอลจึงพูดว่า “เราตัดสินใจแล้วว่า จะลงโทษเจ้าและจะกำจัดยูดาห์ให้สิ้นซาก ^{๑๒}เราจะจัดการกับคนยูดาห์ที่เหลือ ที่ตัดสินใจไปอียิปต์และไปอยู่อย่างคนต่างชาติที่นั่น พวกเขาทั้งหมดจะพบกับจุดจบที่แผ่นดินอียิปต์นั้น พวกเขาคงจะตายในสงคราม หรือไม่ก็อดตาย พวกเขาตั้งแต่คนที่กระจอกที่สุดไปจนถึงคนที่สำคัญที่สุดจะต้องพบกับจุดจบ พวกเขาจะต้องตายด้วยสงคราม หรือไม่ก็อดตาย แล้วผู้คนที่ใช้ชื่อพวกเขาเวลาสาปแช่ง พวกเขาจะเป็นตัวอย่างของความพินาศย่อยยับ เป็นตัวตลก หรือเป็นเป้าให้คนเยาะเย้ย

^{๑๓}เราจะลงโทษพวก นั้นที่อาศัยอยู่ในอียิปต์เหมือนกับที่เราลงโทษเยรูซาเล็ม คือ ด้วยคมดาบ ความอดอยาก และโรคระบาด

^{๑๔}พวกยูดาห์ที่หลงเหลืออยู่ ที่กำลังจะอยู่ในอียิปต์อย่างคนต่างชาตินี้ จะไม่มีคนพวกนี้นัก คนที่จะหนี พันหรือรอดชีวิต จะไม่มีคนพวกนี้เหลือสัก คนที่จะได้กลับไปยูดาห์ ถึงแม้พวกเขาอยากจะทำกลับไปอยู่ที่นั่นก็ตาม พวกนั้นจะไม่ได้กลับไปยูดาห์หรอก จะไม่มีใครหนี รอดออกมาได้นอกจากคนไม่กี่คน”

^{๑๕}แล้วพวกผู้ชายทุกคนที่รู้ว่าเมียของตัวเองเผาเครื่องหอม บูชาให้กับเทพเจ้าอื่นๆ และผู้หญิงทุกคนที่กำลังยืนอยู่ในที่ประชุมใหญ่ รวม ทั้งทุกคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์และทางใต้ของอียิปต์ พวกเขาก็ตอบโต้เยเรมีย์ว่า

^{๑๖}“สิ่งที่แกพูดต่อว่าเรา โดยอ้างว่ามาจากพระยาห์เวห์นั้น พวกเราไม่ฟังแกหรอก ^{๑๗}แต่พวกเราจะทำทุกสิ่งที่เราได้บนบานไว้ เราจะเผาเครื่องบูชาถวายราชินีแห่งสวรรค์

และรินเครื่องดื่มบูชาถวายให้กับนาง เราจะทำเหมือนกับที่พวกเรา ปูยาตา ยายของเรา กษัตริย์ของพวกเรา และพวกเจ้านายของพวกเราเคยทำในเมืองต่างๆของยูดาห์และตามท้องถนนของเมืองเยรูซาเล็ม ตอนที่เราทำสิ่งต่างๆเหล่านี้ เราเอาอาหารกินอย่างเหลือเฟือ มีแต่สิ่งดีๆเกิดขึ้นกับเราไม่ใช่เรื่องเลวร้าย ^{๑๘}ตั้งแต่พวกเรเลิกเผาเครื่องหอมบูชาให้กับราชินีแห่งสวรรค์และเลิกรินเครื่องดื่มให้นาง เราก็คัดสนทุกอย่าง แถมเรายังพบกับจุดจบ ด้วยคมดาบและความอดอยากอีกด้วย”

^{๑๙}ส่วนพวกผู้หญิงก็พูดว่า “ตอนที่พวกเราเผาเครื่องหอม บูชาให้กับราชินีแห่งสวรรค์ และรินเครื่องดื่มถวายนางนั้น แกคิดว่าตอนที่พวกเราทำขนม หรือปั้นขนมรูปนาง หรือรินเครื่องดื่มให้นางนั้น พวกเราไปแอบทำไกลๆสามีหรือยังงั้น”

^{๒๐}แล้วเยเรมีย์ก็ตอบกับพวกผู้ชาย ผู้หญิง และทุกคนที่เถียงกับเขาว่า ^{๒๑}“พระยาห์เวห์จดจำได้ที่พวกท่านนำเครื่องเผาบูชาถวายพระ อื่นๆในเมืองต่างๆของยูดาห์และตามท้องถนนของเมืองเยรูซาเล็ม พระองค์จำได้ที่พวกท่าน ปูยาตา ยายของท่าน กษัตริย์และเจ้านายของท่าน รวมทั้งทุกคนในแผ่นดินนี้ ได้ทำอย่างนั้น และมันก็ยังอยู่ในใจของพระองค์

^{๒๒}แต่พระยาห์เวห์ทนไม่ไหวแล้วกับการกระทำที่ชั่วช้าต่างๆของท่าน และสิ่งต่างๆที่นำชยะเขย่งที่พวกท่านได้ทำลงไป ดังนั้น แผ่นดินของพวกท่านถึงได้ถูกผู้คนหัวเราะเยาะ ถูกทำลาย และกลายเป็นร้าง อยู่ในที่มันเป็นอยู่ในทุกวันนี้ ^{๒๓}ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะท่านได้เผาเครื่องหอมให้กับเทพเจ้า อื่นๆและได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์ และไม่เชื่อฟังพระองค์ ไม่ทำตามกฎ ระเบียบ และไม่ใช้ชีวิตตามพวกกฎ เกณฑ์ของพระองค์ ดังนั้นท่านถึงได้พบกับความหายนะเหมือนในวันนี้”

^{๒๔}แล้วเยเรมีย์ก็พูดกับทุกคนและกับผู้หญิงทั้งหมดว่า “พวกท่านช่วย ดาห์ทุกคน ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ฟังคำของพระยาห์เวห์ให้ดี ^{๒๕}พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าของอิสราเอลพูดว่า ‘พวกเจ้าและเมียของเจ้า ได้ทำตามคำพูดของตัวเองที่ว่า ‘พวกเราจะทำตามคำสาบานที่พวกเรา

ให้ไว้ว่า ‘พวก เราจะเผาเครื่องหอมถวายให้ กับราชินีแห่งสววรรค์และรินเครื่องดื่มบูชาให้ กับนาง’ พวกเราจะทำตามที่เราได้บนบานไว้ อย่างแน่นอน”^{๖๖}

พระยาห์เวห์พูดว่า “ทำไปเลย ทำตามที่ เจ้าได้บนบานไว้”

^{๖๖}เมื่อเจ้าเอาอย่างนี้ พวก เจ้าชาวยูดาห์ ทุกคนที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ฟังคำพูดของ พระยาห์เวห์ให้ ดี พระองค์พูดว่า “เราได้ สาบานกับชื่ออันยิ่งใหญ่ของเราว่า ‘ขออย่า ให้มีชาวยูดาห์คนไหนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดิน อียิปต์ อย่างชื่อของเราในคำสาบานของพวกเขา เขาก็เลย’ ^{๖๗}เราจะคอยจับตาดูพวกเขา เพื่อเราจะได้ทำให้สิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นกับพวกเขา ไม่ใช่ความสุขความเจริญ และคนยูดาห์ ทุกคนที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์จะต้องตายด้วย คมดาบ หรือไม่ก็อดตาย จนกว่าพวกมันจะ หมด สิ้นไป ^{๖๘}จะมีแค่ไม่กี่ คนในพวก เขาที่ เล็ดรอดคมดาบออกมาได้ แล้วพวกนั้นก็จะไป จากแผ่นดินอียิปต์กลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ แล้วคนยูดาห์ที่รอดชีวิต ที่ได้มาอยู่ในแผ่นดิน อียิปต์ต่ออย่างคนต่างชาตินั้น ก็จะได้รู้ว่า ใครกันแน่ที่ถูกต้อง พวกเขาหรือยาห์เวห์”

^{๖๘}พระยาห์เวห์พูดว่า “เมื่อเราลงโทษพวก เจ้าที่นี้ นั่นจะเป็นชื่อ พิสูจน์สำหรับพวก เจ้า พวก เจ้าจะ ได้รู้ว่าเมื่อเราบอกว่าเราจะให้ เรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นกับเจ้า มันจะเกิดแน่”

^{๖๙}พระยาห์เวห์พูดว่า “เราจะยกฟาโรห์ โสเฟ รา กษัตริย์ของอียิปต์ ให้ตกไปอยู่ใน เงามมือของศัตรูเขา และตกไปอยู่ในเงาม มือของคนที่ยากฆ่าเขา เหมือนกับที่เรายก เศเด คี ยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ให้ตกไปอยู่ใน เงามมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์ของบา บิโลน และตกไปอยู่ในเงามมือของคนที่ยากฆ่าเขา”

สิ่งที่เยเรมีย์ห์บอกบารุค

๔๕ ^๑ในปีที่ สี่ที่เย โส ยา คี มลู กของ กษัตริย์โย ลี ยาห์เป็นกษัตริย์ ปกครองยูดาห์ เยเรมีย์ห์ผู้พูดแทนพระเจ้า ได้บอกถ้อยคำนี้กับบารุคลูกชายของเน ริ ยาห์ บารุคก็ได้เขียนถ้อยคำเหล่านี้ลงบน หนังสือนั้นตามคำบอกของเยเรมีย์ห์ เยเร มีย์ห์บอกกับบารุคว่า ^๒“บารุค พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ได้พูดถึงท่านว่าอย่าง นี้ ^๓“บารุค เจ้าเคยพูดว่า “ผมเป็นทุกข์

เพราะพระยาห์เวห์เพิ่มความเศร้าโศกให้กับ ผม ทั้งๆที่ผมมีความเจ็บปวดอยู่แล้ว ผม เหน็ดเหนื่อยกับการร้องคร่ำครวญ และผม หาความสงบสุขไม่ได้เลย”^๔เยเรมีย์ห์ เจ้าต้องบอกกับบารุคว่า “พระยาห์เวห์พูดว่า อย่างนี้ “สิ่งที่เราได้สร้างไว้ เราจะพัง ทลาย ลง และสิ่งที่เราได้ปลูกไว้ เราจะถอนมันขึ้น มา ซึ่งก็คือแผ่นดินทั้งหมด ^๕เจ้าจะว่าตัวเอง จะรุ่งเรืองหรือ ไม่ต้องไปคาดหวังเลย เพราะ เราจะนำความหายนะมาสู่สิ่งมีชีวิตทั้งหมด ไม่ว่าเจ้าจะไปที่ไหน เราจะไว้ชีวิตเจ้าเหมือน ของที่ยึดมาได้จากสงคราม”^๖ พระยาห์เวห์ พูดว่าอย่างนั้น

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูด เกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ

๔๖ ^๑นี่คือถ้อยคำต่างๆที่พระยาห์เวห์ พูดกับเยเรมีย์ห์ผู้พูดแทนพระเจ้า เกี่ยวกับชนชาติต่างๆ

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับอียิปต์

^๒เกี่ยว กับอียิปต์ คือเรื่องกองทัพของ ฟาโรห์ เน โค กษัตริย์ของอียิปต์ กองทัพนั้น เคยอยู่ตามฝั่งแม่น้ำยูเฟรติสในเมืองคารเค มิซ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน เอา ชนะกองทัพนั้นในปีที่สี่ที่เย โส ยา คี มลู กของ โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ปกครองยูดาห์ พระองค์ พูดว่า

^๓“เตรียมเกราะป้องกันใหญ่ น้อยของ เจ้าไว้ ให้พร้อม

เตรียมม้าไว้ ^๔รัดบังเหียนม้าไว้ แล้วให้คนขึ้นขี่เสีย สวมหมวกเหล็กเข้าประจำการ ขัดหอกให้เงา

และใส่ชุดเกราะเสียด้วย ^๕ทำไมเราถึงเห็นสิ่งเหล่านี้

คนอกสันขวัญแขวน พวกเขาค้นหลังวิงหนี ^๖นักรบผู้เก่งกล้าของพวกเขาถูกบดขยี้ พวกเขาก็เลยวิงอ้าว พวกเขาไม่หันกลับมา

รอบๆมีแต่ความน่าหวาดผวาล้วน” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^๖คนที่วิ่งไวจะไม่สามารถวิงหนีได้ และนักรบจะไม่สามารถหลบหนี

พวกเขาจะสะดุดและล้มลง
ที่ทางเหนือริมแม่น้ำยูเฟรติส
๗ ใครกั้นนะที่ถาโถมขึ้นมาเหมือนแม่น้ำไนล์
และที่น้ำของเขาไหลเชี่ยว กรากเหมือน
แม่น้ำ
๘ อียิปต์นั้นเองที่ถาโถมมาเหมือนแม่น้ำไนล์
และน้ำของเขาไหลเชี่ยว กรากเหมือนแม่น้ำ
ไนล์
อียิปต์พูดว่าเราจะบุกขึ้นไป เราจะครอบ
ครองโลกนี้
เราจะทำลายเมืองต่างๆและชาว เมืองทั้ง
หลาย
๙ ขึ้นม้าสี
แล้วทำให้รถม้าศึกดังกะระหึม
ให้นักรบที่กล้าหาญออกไป
ให้ชาวเอธิโอเปียและชาว พุทที่กวัด แกว่งโล่
เก่งๆ
และชาวลูตที่เก่งธนูลุยเข้าไป
๑๐ วันนั้นจะเป็นวันแก่ แค้นของพระ ยาร์เวห์
องค์เจ้าชีวิตผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น
เป็นวัน ที่พระองค์เองจะแก้ แค้นศัตรูของ
พระองค์
ดาบจะกินจนอิม
และมันจะดับกระหายด้วยเลือดของพวกเขา
เพราะมีการ เช่น ให้อ้วให้กับพระ ยาร์เวห์องค์
เจ้าชีวิตผู้มี ฤทธิ์ ทั้ง สิ้นในแผ่นดินทาง
เหนือริมแม่น้ำยูเฟรติส
๑๑ อียิปต์ลูกสาวเอ๋ย
ขึ้นไปเอายาทาที่กิเลอาด
ยามากมายที่เจ้าทำขึ้น มา นั้นมันไม่มี
ประโยชน์
เพราะพวกมันไม่สามารถรักษาเจ้าได้
๑๒ ประชาชาติต่างๆได้ยินเรื่อง อัยยศ เสื่อมเสีย
ของเจ้า
และเสียงร้องด้วยความ ทุกข์ ทรมานของ เจ้า
ก็ดังไปทั่วโลก
เพราะนักรบคนหนึ่งไปสะดุดอีกคนหนึ่ง
แล้วล้มลงทั้งคู่
๑๓ นี่คือถ้อยคำที่พระ ยาร์เวห์พูดกับเยเรมี
ยาร์เวห์พูดแทนพระเจ้า ขณะที่กษัตริย์เนบูคัด
เนสซาร์แห่งบาบิโลนกำลังบุกมาโจมตีอียิปต์
ว่า
๑๔ “ไปประกาศในอียิปต์ ไปป่าวร้องในมิกดล
และป่าวร้องในเมมฟิสกับทาบานเฮสว่า
เข้าประจำการและเตรียมตัวให้พร้อม

เพราะว่าดาบกำลังเขมือบกิน คนที่อยู่รอบๆ
เจ้า
๑๕ ทำไมวัวที่เจ้าบูชา โดนเหวี่ยงทิ้งเสียละ
มันยืนหยัดไม่ไหว
เพราะพระยาร์เวห์ได้ผลักมันล้มคว่ำไปนะสิ
๑๖ มันทำให้คนมากมายสะดุด ล้มคะม้า พวก
เขาล้มทับกันเองด้วย
พวกเขาพูดว่า ‘ลูกสิ
ให้พวกเรากลับไปหาคนของเราและกลับไป
ยังแผ่นดินเกิดของเรา
ไปให้ไกลจากดาบของผู้ที่โจมตีเรา
๑๗ ให้เรียกชื่อฟาโรห์กษัตริย์ของอียิปต์ว่า
“ซีไม ที่พลาดโอกาส””
๑๘ กษัตริย์ผู้มีชื่อว่า พระยาร์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้ง
สิ้น
พูดว่า “เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน
ผู้กดขี่ที่ยิ่งใหญ่ จะมา แน่ขนาดนั้น เราจะ
เหมือนภูเขาทา โบร์ที่ยิ่งใหญ่ท่ามกลาง
ภูเขาอื่นๆ
และเหมือนภูเขาคา ร เมลที่ยิ่ง ใหญ่อยู่ริม
ทะเล
๑๙ อียิปต์ลูกสาวเอ๋ย เก็บข้าว ของของ เจ้า
แล้วอพยพไปเสีย
เพราะเมมฟิสจะกลายเป็นเมืองร้าง
เป็นที่ปรักหักพัง
และไม่มีคนอาศัยอยู่
๒๐ อียิปต์เป็นวัวสาวแสนสวย
ตัวเหล็บบจากทางเหนือบินมากัดเธอ
๒๑ แม้แต่พวกที่เธอจ้าง ไว้ให้ช่วยที่เป็น
เหมือนวัวสาวตัวอ้วนพี
แต่พวกเขาวิ่งหนีไปเหมือนกัน
พวกเขาก็ไม่ได้ยืนหยัดอยู่ร่วมกัน
เพราะวันแห่งความ หายนะได้มาถึง พวก เขา
แล้ว
เวลาที่พวก เขาจะ ต้องถูกลงโทษได้มาถึง
พวกเขาแล้ว
๒๒ เธอทำเสียงเหมือนงูที่เลื้อยหนีไป
เพราะศัตรูของเธอจะมาด้วยพลังกำลัง
พวกเขาถือขวานมาหาเธอเหมือนคนตัดฟืน
๒๓ พระ ยาร์เวห์พูด ว่า ถึงป่าของ เธอจะยิ่งใหญ่เกินกว่าจะวัดได้
แต่พวกนั้นจะโค่นมันลง
เพราะพวกเขามีมากยิ่งกว่าตักแตน
จะหนีก็หนีไม่ถ้วน
๒๔ อียิปต์ผู้เป็นลูกสาวจะต้องอับอายขายหน้า
เธอถูกยกให้กับคนทางเหนือ”

๒๕ พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดว่า “เราจะลงโทษพระอา โมนแห่งเชเบส เราจะลงโทษฟาโรห์ อียิปต์ พวกเทพเจ้าของเธอ และพวกกษัตริย์ของเธอด้วย เราจะลงโทษทั้งฟาโรห์และคนที่พึ่งฟาโรห์

๒๖ แล้วเราจะส่งพวก เขาให้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือของคนที่ยากฆ่าพวก เขา และไปอยู่ในเงื้อมมือของกษัตริย์เนบู คัด เนสซาร์แห่งบา บิโลนและคนรับใช้ของเขา แต่หลังจากนั้น จะมีผู้คนมาอาศัยอยู่ในเธออีกเหมือนในอดีต” พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับอิสราเอล

๒๗ “อิสราเอลเอ๋ย อย่าท้อใจไปเลย ยาโคบผู้รับใช้ของเรา ไม่ต้องกลัว เพราะเราจะนำเจ้าออก มาจากประเทศที่ ห่างไกล

และช่วยลูกหลานของเจ้าออกมาจากดินแดนที่พวกเขาถูกจับไป

ยาโคบจะกลับมาอยู่อย่างสงบสุข ไม่มีใครรังควาน ไม่มีใครทำให้เขากลัวได้”

๒๘ พระยาห์เวห์พูดว่า “ยาโคบผู้รับใช้ของเราเอ๋ย ไม่ต้องกลัว

เพราะว่าเราอยู่กับเจ้า เราจะทำให้ทุกประเทศที่เราได้ไล่ เจ้าไป อยู่ต้องพบกับจุดจบ

แต่เราจะไม่ทำให้เจ้าถึงจุดจบ แต่เราจะลงโทษเจ้าตามที่เจ้าสมควรจะได้รับ เราจะไม่ปล่อยให้เจ้าพินาศไปได้”

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับคนฟีลิสเตีย

๒๙ *นี่คือถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์ที่มีมาถึงเยเรมี ยาห์ผู้พูด แทนพระเจ้าเกี่ยวกับชาวฟีลิสเตีย ก่อนที่ฟาโรห์จะโจมตีเมืองกาซา

๓๐ พระยาห์เวห์พูดว่า “นำกำลังหลากมาจากทางเหนือ และมันจะกลายเป็นน้ำ หลากในธาร น้ำแห่งยอด

ซึ่งจะท่วมแผ่นดินและคนที่อาศัยอยู่นำจะท่วมเมืองและคนที่อาศัยอยู่ในเมือง ผู้คนจะร้องทุกข์

และทุก คนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ดินจะร้องไหยหวน

๓๑ เมื่อพวกพ่อได้ยินเสียงย่าพื้นของม้าศึก เสียงรถรบตึงกระดูกกัน

และลอร์ดตั้งสนนหนวไหว พวกเขาจะไม่หันกลับมาช่วยลูกๆ เพราะพวกเขาสิ้นหวังเสียแล้ว

๓๒ “เรื่องนี้จะเกิดขึ้นเมื่อวันนั้นมาถึง วันที่ชาวฟีลิสเตียทั้งหมดจะถูกทำลาย

และพันธมิตรชุดสุดท้ายของไทรและไซดอนจะถูกกำจัดไป

เพราะพระยาห์เวห์จะทำลายชาวฟีลิสเตีย ซึ่งเป็นชาวเกาะคัพโตร์ที่เหลือ

๓๓ ชาวกาซาโกนหัวแล้ว ชาวอัชเคโลนก็ถูกทำลายแล้ว

ชาวอานาคที่เหลือเอ๋ย * เจ้าจะเขียดเนียนตัวเองไปอีกนานแค่ไหน

๓๔ ดาบของพระยาห์เวห์เอ๋ย เธอจะฟาดฟันไปอีกนานแค่ไหนก่อนที่จะหยุดพัก

สอดตัวเจ้าเองลงในฝักเถาะหยุดพักอยู่เฉยๆบ้างเถาะ

๓๕ “แต่มันจะอยู่เฉยๆได้ยังไง พระยาห์เวห์ที่ส่งให้มันโจมตี

พระองค์กำหนดให้มันแทงอัชเคโลนและชายฝั่งทะเลเสีย”

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับโมอับ

๓๖ *เกี่ยวกับโมอับนั้น พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดว่า

“เราเสียใจกับเนโบ เพราะเธอถูกทำลายย่อยยับ

ศิรียาอิมต้องอับอายขายหน้าและถูกยึด บ้อมปรการที่แข็งแกร่งก็ต้องอับอาย

๓๗ ชื่อเสียงของโมอับสูญสิ้นแล้ว ในเฮซบอน ประชาชนได้วางแผนทำร้ายมัน

โดยพูดว่า มาเถาะ มาทำลายชนชาตินี้กัน เมืองมัตเมนเอ๋ย เจ้าจะต้องถูกทำให้เจ็บ

สงครามไล่ตามเจ้ามา

๓๘ มีเสียงร้องให้ช่วยดังมาจากโฮโรนาอิม เกิดการทำลายล้างและความ หายนะครั้งใหญ่ขึ้น

* ๔๗:๕ ชาวอานาคที่เหลือเอ๋ย ประโยคนี้มาจากแปลกรีกโบราณ แต่ฮีบรูฉบับที่นิยมใช้กันเขียนว่า “คนในหุบเขาที่หลงเหลืออยู่”

๔ โมอับถูกตีแตกแล้ว
ลูกเล็กๆของเธอร้องไห้กันใหญ่
๕ คนโมอับเดินร้องไห้สะอึกสะอื้น
ในระหว่างทางที่เดินขึ้นไปลูอีท
ส่วนตอนที่เดินลงมาที่เมืองไฮโรนาอิม
คนโมอับก็ได้ยินเสียงร้องระทมทุกข์
๖ หนีไปซะ เอาชีวิตเจ้าให้รอด
ถึงจะต้องอยู่โดดเดี่ยวเหมือนพุ่มไม้ในทะเลทราย

๗ เพราะเจ้าไว้ วางใจในผล งานและในทรัพย์
สมบัติของเจ้า
ดังนั้นเจ้าก็จะโดนจับ
ส่วนเทพเจ้าเคโมซก็จะถูกเนรเทศไป
พร้อมกับพวกนักบวชและพวกเจ้าหน้าที่ของมัน

๘ นักทำลายก็จะเข้ามาในทุกเมือง
และจะไม่มีเมืองไหนเหลือรอด
เขตแดนต่างๆตามหุบเขาจะพินาศ
และที่ราบจะถูกทำลาย
เหมือนกับที่พระยาห์เวห์ได้บอกไว้แล้ว

๙ เอาเกลือโรยบนโมอับ
เพราะว่าโมอับจะถูกทำลายอย่างป็นปีแน่ๆ
และเมืองต่างๆของมันจะกลายเป็นที่รกร้าง
ไม่มีใครอาศัยอยู่

๑๐ ความหายนะจะเกิดกับคนที่ไม่ เต็มใจ
ทำงานที่พระยาห์เวห์สั่ง
ความหายนะจะเกิดกับคนที่ยัง ดาบไม่ ยอม
ฆ่าคน

๑๑ โมอับอยู่อย่างสบายๆมาตั้งแต่เด็ก
เหมือนเหล้าองุ่นเก่าที่ปล่อยให้ตกตะกอน
ไม่เคยเทจากขวดหนึ่งไปอีกขวดหนึ่ง
เขาไม่เคยถูกเนรเทศ
ดังนั้นรสชาติของเขายังคงเดิม
และกลิ่นของเขาก็ไม่เปลี่ยน”

๑๒ พระยาห์เวห์พูดว่า “ดังนั้น วันนั้นไกลูมา
ถึงแล้วที่เราจะส่งคนมาเทขวดพวกนั้น
พวกเขาจะเทเจ้าและขวดของเจ้า
พวกเขาจะเทจนหมดขวด
และทุบขวดเหล่านั้นให้แตกละเอียด”

๑๓ แล้วโม อับก็จะต้องอับอายขาย หน้า
เพราะเทพเจ้าเคโมซ เหมือนกับที่คน
อิสราเอลอับอายขาย หน้าที่ได้ไว้ วางใจเมือง
เบธเอล *

๑๔ “เจ้าพูดได้อย่างไรว่า ‘พวกเราเป็นนักรบ
เป็นนักรบที่กล้าหาญ’
๑๕ นักทำลายได้เข้าใจมอดิม อับและเมือง
ต่างๆของมันแล้ว

ชายฉกรรจ์ที่ดีที่สุดของมันก็ถูกฆ่าตาย”
กษัตริย์พูดว่าอย่างนั้น
และชื่อของพระองค์คือพระ ยาห์เวห์ผู้ มีฤทธิ์
ทั้งสิ้น

๑๖ “หายนะของโมอับกำลังจะมาถึงแล้ว
และความเลวร้าย ก็เข้ามาอย่างเร่งด่วน

๑๗ ร้องไห้โศกเศร้าให้กับเขาสี

พวกเจ้าที่อยู่รอบๆเขา

พวกเจ้าที่รู้จักชื่อของเขา พูดลือว่า

‘คทาที่แข็งแกร่งแตกละเอียดอย่างนี้ได้ยังง
คทาที่มี เกียรติขนาด นี้แตกอย่าง นี้ได้ ยัง ง
กัน’

๑๘ ชาวเมืองดีโบนเอย์

ลงมาจากที่สูงอันทรงเกียรติของเจ้าเถอะ
แล้วก็มานั่งกับพวกคนทิวกระหายนบนพื้นดิน
นี้

เพราะผู้ที่ทำลายโมอับบุกมาตีเจ้าแล้ว

บ้อมปราการอันแข็งแกร่งของ เจ้าถูกทลาย
ลงแล้ว

๑๙ ชาวเมืองอาโรเออร์เอย์

ให้ยืนอยู่ข้างถนนแล้วคอยดู

ให้ถามผู้ชายที่กำลังวิ่งหนี

และผู้หญิงที่กำลังหลบหนีว่าเกิดอะไรขึ้น

๒๐ โมอับได้รับความอับอายขายหน้าเพราะว่า
มันถูกทำลายแล้ว

ร้องไห้สะอึกสะอื้น

ป่าวร้องไปตามแม่น้ำอารโนนลือว่า

โมอับถูกทำลายแล้ว

๒๑ การพิพากษาได้มาถึงที่ราบโมอับ

ไฮโลน ยาซาร์ และเมฟาอัทแล้ว

๒๒ มันได้มาถึงดีโบน

เนโบ เบธติบลอิม

๒๓ คริยาธาอิม เบธกามูล เบธเยโอน

๒๔ เคริโอท โบสราร์ และเมืองทั้งหมดในแผ่นดิน
โมอับ

ไม่ว่าจะอยู่ใกล้หรือไกล

๒๕ เขาของโมอับถูกตัดเสียแล้ว

แขนของเขาก็หัก”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

* ๔๘:๑๓ เมืองเบธเอล กษัตริย์เยโรโบอัมที่หนึ่งได้สร้างศาลสำหรับบูชาลูกวัวทองคำไว้ที่เมืองนี้

๒๖ มอมโมอับให้มาลี
 เพราะเขาคุยโวใหญ่โตทับถมพระยาห์เวห์
 โมอับจะเกลียดอกกลิ้งอยู่ในอู่อกของตัวเอง
 และโมอับก็จะกลายเป็นที่นาชน
 ๒๗ โมอับ เจ้าคิดว่าอิสราเอลนำชนใหม่มา
 ถึงแม้ว่าอิสราเอลไม่เคยร่วมกับพวกเขา
 แต่เจ้าก็ยังพูดต่อว่าพวกเขา
 และสายหัวไปมา
 ๒๘ ชาวเมืองโมอับ ทั้งเมืองต่างๆไปชะ
 ไปอยู่ตามชอกหินแกะ
 เป็นเหมือนนกเขาที่ทำรังอยู่ตามชอกเหวลึก
 ๒๙ พวกเราได้ยินเรื่องความเย่อหยิ่ง
 ถือตัวอย่างมากของโมอับแล้ว
 จงหลง อวดดี
 ทะนงตัวและยโสโอหัง
 ๓๐ พระยาห์เวห์พูดว่า
 “เราไปถึงความหยิ่งยโสของโมอับ
 ถึงแม้เขาจะอวดอ้างไปวันๆ
 แต่เราบอกได้ เลยกว่าเขาจะไม่มี
 อยู่อ่างที่อวดอ้าง”
 ๓๑ ดังนั้น เราจะร้องคร่ำครวญให้กับโมอับ
 เราจะร้องไห้อย่างทุกข์ทรมานให้โมอับ
 เราจะร้องคร่ำครวญให้กับชาวเมืองศิโรเฮเรส
 ๓๒ เพราะยา เซอร์ร้องไห้ เราจึงจะร้องไห้ให้
 กับเจ้า
 ภูเขาแห่งสิมาห์
 กิ่งก้านของเจ้างอกออกไปถึงทะเล
 พวกมันไปไกลถึงทะเลยาเซอร์ทีเดียว
 แต่ผู้ทำลายได้มาเอาผล ไม้และผล องุ่นของ
 เจ้าหมดแล้ว
 ๓๓ ความยินดีถูกกวาดทิ้งไป หมด แล้วจาก
 สวนผลไม้ในแผ่นดินโมอับ
 เราทำให้เหล่าองุ่นหยุดไหลออกมาจากบ่ออย่า
 องุ่น
 ไม่มีเสียงโห่ร้องของคนย่อ่งุ่นอีกแล้ว
 เสียงโห่ ร้องไม่ใช่โห่ ร้องด้วยความ ชื่นชม
 ยินดีอีกแล้ว
 ๓๔ ผู้คนร้องไห้ด้วยความทุกข์ทรมาน
 ตั้งแต่เมืองเฮ ซ โบน เรื่อยไปจนถึงเมือง
 เอ เลอาเลห์ ถึงเมืองยา ฮาส เขาร้องจาก
 โศ อาร์ ถึงโฮ โร นา อิม และเอลัท-ซลี ซี
 ยาห์ เพราะแม่แต่แหล่งน้ำในนิ มริมก็ยังคง
 ทำลาย ๓๕ พระยาห์เวห์พูดว่า “แล้วเราจะนำ
 จุดจบมา ถึงโม อับที่มีการเผาเครื่องบูชาในที่
 สูง และเผาเครื่องหอมให้กับเทพเจ้าต่างๆ
 ของเขา ๓๖ ดังนั้น ใจของเราร้องคร่ำครวญ

อย่างโศก เศร้าให้โม อับเหมือนกับเสียงขลุ่ย
 งาน ศพ ใจของเราร้องคร่ำครวญอย่างโศก
 เศร้าให้กับคนเมืองศิโร เฮ เรสเหมือนกับเสียง
 ขลุ่ยในงานศพ เพราะความมั่งคั่งของโม อับ
 สูญสิ้นไปแล้ว ๓๗ นั่นก็เพราะทุกหัวถูกโกน
 ทุกเคราถูกตัด ออก ทุกๆแขนเต็มไปด้วย
 บาดแผล และทุก คนก็สวมผ้ากระสอบรอบ
 เอว ๓๘ บนคอคาดฟ้าของทุกบ้านในโมอับ และ
 ตามพวกหลานเมือง มีแต่การร้องไห้ไว้ทุกข์
 เพราะเราทำลายโม อับแล้ว เหมือนโทที่ไม่มี
 ใครอยากได้” พระ ยาห์เวห์พูดว่าอย่าง นั้น
 ๓๙ “โม อับถูกทำลายอะไรอย่าง นั้น ร้องไห้
 คร่ำครวญเถอะ โม อับหัน หลังให้เราด้วยความ
 อับอาย โม อับกลายเป็นเรื่องน่า ตลก
 ขบขัน และเรื่องที่น่าท้อใจสำหรับเมืองที่อยู่
 แถวๆนั้น”
 ๔๐ พระยาห์เวห์พูดว่า
 “ดูสิ ผู้ทำลายร่อนลงมาเหมือนนกอินทรี
 มินางปีกบินเหนือโมอับ
 ๔๑ เมืองศิโรโฮทถูกยึด ครองและล้อมปราการ
 ต่างๆของมันก็โดนยึด
 และในวัน นั้น หัวใจของนักรบชาว โม อับจะ
 เหมือนหัวใจของหญิงที่กำลังคลอดลูก
 ๔๒ ชาวโม อับจะถูกทำลายไม่ เป็นชนชาติอีก
 ต่อไป
 เพราะเขาได้คุยโวเบ่งทับพระยาห์เวห์
 ๔๓ “ความ กลัว หลุมและบ่วง รั้วอยู่ต่อ หน้า
 ชาวโมอับ”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ๔๔ “คนที่วิ่งหนีไปจากความ กลัวจะต้องหล่น
 ลงไปในหลุม
 และคนที่ขึ้นจากหลุมก็จะถูกบ่วง รั้วครอบ
 เอา
 เพราะเราจะทำให้สิ่ง นี้เกิดกับโม อับในปีที่
 พวกเขาถูกลงโทษ”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนี้
 ๔๕ “ในเงาของเฮซโบน
 ก็มีคนพวกนั้นที่ได้วิ่งหนีหมดเร็วแรงมาอยู่
 เพราะมีไฟพุ่งมาจากเฮซโบน
 และเปลวไฟได้พุ่งออกมาจากวังของสิโทน
 มันจะเผาผลาญหน้าผากของโมอับ
 และหัวของคน เหล่า นั้นที่กำลังอีกที่ก
 ครึกโครม
 ๔๖ ความหายนะจะเกิดกับเจ้า โมอับ
 คนของเทพเจ้าเคโมซ กำลังพินาศ
 เพราะพวกลูกชายของเจ้ากำลังถูกจับไป

และพวกลูกสาวของ เจ้ากำลังถูก จับเป็น
เชลย
๔๗ แต่ต่อไปเราจะคืนสิ่งที่ถูกเอา ไปจากโม
อับ”
พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
การพิพากษาโมอับก็ได้จบลง

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับอัมโมน

๔๘^๑เกี่ยวกับคนอัมโมน พระยาห์เวห์
พูดไว้ว่าอย่างนี้
“คนอัมโมน เจ้าคิด ว่าคน อิสราเอลไม่มี
ลูกชายหรือ
เจ้าคิดว่าเขาไม่มีผู้รับมรดกหรือ
ถ้าอย่างนั้นทำไมเทพเจ้าโมเลคถึงอ้างว่าเป็น
เจ้าของกาด ล่ะ
และทำไมคนของเขาถึงได้อาศัยอยู่ในเมือง
ต่างๆของมันล่ะ”

๒ พระยาห์เวห์พูดว่า
“วันเหล่านั้นใกล้จะมาถึงแล้ว
คือวันที่เราจะทำให้เสียงแตรรบตั้งกึกก้อง
เพื่อทำศึกกับรับบาคห์เมืองหลวงของอัมโมน
มันจะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง
และหม้อปั้นรอบๆมันจะถูกเผา
จาก นั้นอิสราเอลก็จะครอบครองเขตแดน
นั้น”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
๓ เฮซโบน ร้องไห้ เพราะเมืองอัยถูกทำลาย
แล้ว
ลูกสาวทั้ง หลายของรับ บาคห์ ร้องขอความ
ช่วยเหลือ
สวมใส่เสื้อผ้ากระสอบชะ
ร้องไห้ และร่ำรอนไปอย่างไม่มึนจด หมายถึงใน
คอกแกะนั้น

เพราะพระโมเลคจะถูกเนรเทศไป
พร้อมกับพวกนักบวชและพวกเจ้าหน้าที่ของมัน

๔ “ทำไมเธอถึงได้อวดถึงความแข็งแกร่ง
ความแข็งแกร่งของเธอกำลังเสื่อมถอยไป
ลูกสาวที่ทรยศเอ๋ย เจ้าไว้ วางใจในความ
ร่ำรวยของเจ้า

เจ้าพูดว่า “ใครจะมาโจมตีฉันล่ะ”

๕ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พูด
ว่า

“เราทั้งหลายจะนำความ หวาด กลัวมาให้ เจ้า
จากคนเหล่านั้นที่อยู่รอบๆเจ้า
พวกเจ้าทุกคนจะโดนขับไล่ออกไป
และจะไม่มีการ รวบรวมคนที่ระ หก ระ หิน
เข้าด้วยกัน

๖ แล้วหลังจาก นั้น เราจะคืนสิ่งที่คนอัม
โมนถูกยึด ไปกลับ มาให้พวก เขา” พระ
ยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับเอโดม

๗เกี่ยวกับเอโดม พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้ง
สิ้นพูดว่า
“ไม่มีความเฉลียวฉลาดหลง เหลืออยู่ในเท
มานแล้วหรือ

คนฉลาด ไม่มีปัญญาให้คำปรึกษาแล้วหรือ
พวกเขาสูญเสียสติปัญญาไปหมดแล้วหรือ
๘ คนที่อยู่ในเดดาน นั้นไปชะ
หันหลังกลับไปอยู่ให้ห่างไกล
เพราะเราจะนำหายนะมาสู่เอชวา
ตอนที่เราลงโทษเขา

๙ ถ้าคนเก็บของนำมาหาเจ้า
พวกเขาจะไม่เหลืองุ่นงันบ้างเลยหรือ
ถ้าขโมยมาตอนกลางคืน
พวกมันก็จะเอาเฉพาะสิ่งที่พวกมันอยากได้

๑๐ เนื่องจากเราได้เปลื้องผ้าของเอชวา
และเปิดเผยที่ซ่อนของเขา
เขาก็เลยไม่สามารถซ่อนตัวได้อีกแล้ว
ลูกหลาน ครอบครัว และเพื่อนฝูงของเขาก็
จะถูกทำลายไป

ส่วนเขาก็จะไม่มีตัวตนอีกต่อไป
๑๑ ทอดทิ้งเด็กกำพร้าของเจ้าชะ
แล้วเราจะไว้ชีวิตพวกเขา
ทอดทิ้งพวกแม่ม่ายของเจ้าชะ
พวกเขาถึงจะได้ไว้วางใจในเรา”

๑๒ เพราะพระ ยาห์เวห์พูด ว่า “บาง คนตี
ถั่วแห่งความโกรธของพระเจ้า ทั้งๆที่ยังไม่
ได้ถูกตัดสินว่าบาป แต่เอโดม เจ้าดูเหมือน
ไว้ใจเพียงสาแต่เจ้าไม่ไว้ใจเพียงสา อย่างนั้นเจ้า
ก็เลยจะต้องตีมาจากถั่ว นั้นอย่างแน่นอน”

๑๓ พระ ยาห์เวห์พูดว่า “เราได้สาบานไว้กับ
ตัวเองว่า เจ้าจะพินาศย่อยยับ กลาย เป็น
สิ่งที่คนหัวเราะเยาะ เป็นแผ่นดิน ดินที่ไม่มี
ประโยชน์ เป็นคำสาปแช่ง โบสร้ายและเมือง

* ๔๘:๑ กวด เป็นเฝ้าหนึ่งในสิบสองเฝ้าของอิสราเอล แผ่นดินของพวกเขาอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดนไกลประเทศอัมโมน

ต่างๆของมันจะกลายเป็นดิน แดนที่ไม่มี
ประโยชน์ตลอดไป”

๑๔ผมได้ยื่นข่าวจากพระยาห์เวห์
และผู้ส่งข่าวก็ถูกส่งไปตามชาติต่างๆ
พระองค์พูดว่า “ให้พวกเจ้ารวมตัวกันโจมตี
เอโดม

และลุกขึ้นมาทำสงคราม
๑๕เอโดม เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติเล็กๆใน
บรรดาชาติต่างๆ

ผู้คนจะถูกเจ้าไปทั่ว

๑๖เอโดม เจ้าทำให้คนอื่นเกรงกลัว
เจ้าเลยหลง ตัว เองนึก ว่า แน่ เจ้ามันหยิ่ง
ทะนง

เจ้าอาศัยอยู่ตามชอกหินผา
เจ้าครอบครองเนินเขาสูง
ถึงเจ้าจะสร้างวังไว้สูงเหมือนนกกินทรี
เราก็จะเอาเจ้าลงมาจากที่นั่น”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๑๗“เอโดมจะกลายเป็นที่รกร้างน่ากลัว
ทุกคนที่ผ่านมาจะตกตะลึง
และทุก คนก็จะเขี่ย หินบาตแผลฟกซ้ำของ
มัน

๑๘เหมือนกับที่ชาว เมืองโซ โดม โกอ โม ราห์
และเมืองแถวๆนั้นถูกตีแตก
ก็เลยไม่มีใครอยู่ที่ นั้นและไม่มีมนุษย์ที่ไหน
จะไปที่นั่น”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๑๙เหมือนสิ่งโตที่ออกมาจากป่าของแม่น้ำ
จอร์แดน และเข้าไปที่ทุ่ง หญ้าที่เขียวเสมอ
อยู่ๆเราก็จะขับไล่ชาวเอ โดมไปจากประเทศ
ของมัน เราอยากแต่ง ตั้งใคร เราก็จะแต่ง
ตั้งคน นั้นให้ครอบครองมัน เพราะจะมีใคร
เหมือนเราบ้าง ใครจะแต่งตั้งเราหรือ จะมีผู้
เลี้ยงแกะ * คน ไหนกล้ามายืนขวางหน้าเรา
หรือ

๒๐ดังนั้น ให้ฟังแผนการที่พระยาห์เวห์ได้วาง
ไว้ต่อต้านเอโดม

และแผน ต่างๆที่พระองค์วาง ไว้เพื่อทำลาย
คนที่อยู่ในเทมาน

แน่นอน พวกฝูงสัตว์หนุ่มสาวจะถูกลากออกไป

แน่นอน คอกแกะของพวกมันจะว่างเปล่า

๒๑เสียงลม สลายของเอ โดม ทำให้แผ่นดิน
สันตะเทือน

เสียง ร้องของพวก เขาจะได้ยินไป ไกลถึง
ทะเลแดง

๒๒คูสิ พระองค์จะบินขึ้น และโฉบลงมาอย่าง
นกกินทรี

และกางปีกเหนือโบสรธาห์
ในวิน นนหิวใจของนกรบเอ โดมจะ เป็น
เหมือนหิวใจของหญิงที่กำลังเจ็บ ท้อง
คลอดลูก

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับดามัสกัส

๒๓เกี่ยวกับเมืองดามัสกัส

“เมืองฮามัทและเมืองอาร์บัดต้องอับอายขาย
หน้า

เพราะเมืองทั้งสองได้ยื่นข่าวร้าย
ทั้งสองกลัวจนตัวอ่อนปวกเปียก
เหมือนทะเลอันปั่น ป่วนที่ไม่ สามารถทำให้
สงบได้

๒๔เมืองดามัสกัสนั้นอ่อนแอ

เธอหันหลังวิ่งหนีไปแล้ว

เธอกลัวจนตัวสั่น

ความทุกข์ระทมและความเจ็บปวด
ตกลงบนเธอเหมือนหญิงที่กำลังคลอดลูก

๒๕เมืองที่มีชื่อเสียงโด่งดังนี้

ถูกทอดทิ้งอย่างสิ้นเชิง

๒๖แน่นอน คนที่เก่งกาจของ เธอจะล้ม ตาย
ในลานกลางเมือง

และพวกทหารของเธอทุกคนจะพินาศ”

พระยาห์เวห์ผู้มฤตพิทังสิ้นพูดว่าอย่างนั้น

๒๗“เราจะจุดไฟเผากำแพงเมืองดามัสกัส

และเราจะเผาผลาญวังของเบนฮาดัด”

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับเผ่า เศดาร์และอาณาจักรฮาไซร์

๒๘เกี่ยวกับเผ่าเศดาร์และอาณาจักรฮาไซร์

ที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนโจมตี

พระยาห์เวห์พูดอย่างนี้ว่า

“ลุกขึ้นมา บุกลงไปทำลายเศดาร์ซะ

ทำลายพวกคนทางตะวันออก

๒๙ให้ยึดเต็นท์และฝูงสัตว์ของพวกมันมา

รวมทั้งผ้าเต็นท์และข้าวของเครื่องใช้ด้วย

จงอุรูลูกเขาออกไป

และร้องบอกพวกเขาว่า ‘หันไปทางไหนก็มี

แต่เรื่องน่าสยดสยอง’

๓๐หนีไปซะ หนีไปให้ไกลๆเลย

* ๔๙:๑๙ ผู้เลี้ยงแกะ ในสมัยนั้นจะเปรียบเทียบกับกษัตริย์เหมือนผู้เลี้ยงแกะ

ชาวเมืองฮาไซร์^๑ไปหลบซ่อนตัวซะ”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 “เพราะกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน
 ได้วางแผนการและวางแผนจะโจมตีเจ้าแล้ว
^{๓๑} ลูกขึ้น ไปบุกชาติที่สงบสุขกัน
 ชาติที่รู้สึกปลอดภัยและอุ่นใจ”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 “ชาติที่ไม่มีประตูดูหรือสลักกลอนประตู
 และอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง
^{๓๒} ศัตรูจะลักขโมยอัฐของพวกเขาไป
 และยังปล้นฝูงสัตว์ที่ส่งเสียงดังของพวกเขา
 ไปด้วย
 เราจะกระจัดกระจายคนที่เข้าพิธี โกอง จอน
 ไปทั่วสารทิศ
 และเราจะนำความ หายนะมา สู่พวก เขาจาก
 ทุกด้าน”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
^{๓๓} “และเมืองฮาไซร์จะกลายเป็นถ้ำของพวก
 หมาใน
 กลายเป็นที่รกร้างตลอดไป
 จะไม่มีใครอาศัยอยู่ที่นั่น
 และจะไม่มีใครย้ายไปอยู่ที่นั่นเลย”

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับเมืองเอลาม

^{๓๔}นี่คือถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์ที่มีมา
 ถึงเยเรมี ยาห์ผู้พูด แทน พระเจ้า เกี่ยวกับ
 เมืองเอลาม ในช่วงแรกที่กษัตริย์เศเดคียาห์
 ปกครองยูดาห์
^{๓๕} พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูดว่า
 “เราจะทำลายฐานของเอลาม
^{๓๖} เราจะนำลมสี สายจากทั้งสี่ ทิศของท้องฟ้า
 มาทำลายเอลาม
 และจะทำให้คนเอลามกระจัดกระจายไปตาม
 ที่ลมสีสายนี้พัดไป
 และคนเอลามที่ถูกขับ ไล่ออกไป นี้จะไป อยู่
 ทั่วทุกชนชาติเลย
^{๓๗} เราจะทำให้ชาวเอ ลามกระจัดกระจายไป
 ต่อ หน้า ต่อตาศัตรูและคนที่อยากจะฆ่า
 พวกเขา
 และเราจะนำความ หายนะมาสู่พวกเขา
 เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราโกรธพวก เขาแท้
 ไหน”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

“และเราจะส่งดาบมา ไล่ล่าพวกเขา
 จนกว่าเราจะกำจัดพวกเขาจนหมด
^{๓๘} เราจะตั้งบัลลังก์ของเราในเอลาม
 และจะถอดถอนกษัตริย์และพวก เจ้า นาย
 ออกไปจากที่นั่น”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
^{๓๙} “แต่หลังจากนั้น เราจะพลิกสถานการณ์ให้
 เอลามกลับมาดีเหมือนเดิม”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับบาบิโลน

๕๐ ^๑นี่คือถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์พูด
 ต่อ ด้านบา บิ โลนและต่อ ด้านแผ่น
 ดินของชาวบาบิโลน พระองค์พูดผ่านมาทาง
 เยเรมีย์ว่า
^๒ “ให้ประกาศเรื่องนี้กับชนชาติต่างๆ
 รายงานให้พวกเขาได้ยิน
 ยกธงขึ้นมาและรายงานให้พวกเขาได้ยิน
 อย่าซ่อนเรื่องนี้ไว้ บอกไปเลยว่าบาบิโลนถูก
 ยึดแล้ว
 พระเบลได้รับความ อับอายขายหน้า
 พระมาตุกกัก็หวาดกลัว
 รูป เคารพต่างๆของบา บิ โลกก็ได้ ได้รับความ
 อับอายขายหน้า
 พวกรูปปั้นต่างๆของบาบิโลนก็หวาดกลัว
^๓ เพราะชนชาติหนึ่งจากทาง เหนือได้ยก ทัพ
 มาบุกบาบิโลนแล้ว
 ชนชาตินั้นวางแผนจะทำให้แผ่น ดินของ เธอ
 รกร้าง
 และจะได้ไม่มีใครอาศัยอยู่ในบาบิโลน
 ทั้งคนและสัตว์ก็หนีไปที่อื่นกันหมด”
^๔ พระยาห์เวห์พูดว่า “ในวันนั้นและเวลานั้น
 ลูกหลานของอิสราเอลจะมาที่นี่
 พวกเขาจะมาพร้อมกับลูกหลานของยูดาห์
 พวกเขาจะมา และร้องให้
 แล้วพวก เขาก็จะแสวงหาพระ ยาห์เวห์
 พระเจ้าของพวกเขา
^๕ พวกเขาจะถามหาทางไปศิโยน
 โดยหันหน้าตรงไปทางนั้น
 แต่พวก เขาจะมาและผูกมัดตัว เองกับพระ
 ยาห์เวห์
 ในข้อ ตกลงชั่ว นิ รัน ดร์ที่ จะไม่มี วันถูก ลืม
 เลย”

^๑ ๔๙:๓๒ **เข้าพิธีโกนจอน** เป็นพิธีทางศาสนาของคนที่ไม่ใช่ยิว พระเจ้าห้ามไม่ให้ทำ ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือเลวีนิติ ๑๙:๒๗

๖ “คนของเรากลายเป็นแกะที่หลงทาง
พวกคนเลี้ยงพวกมันทำให้มันระหกระเหิน
ไป พวกผู้เลี้ยงแกะทำให้พวกมันกระจัด
กระจายไปตามภูเขา

พวกมันเดินจากภูเขาไปถึงเนินเขา
แล้วพวกมันก็ล้มทุ่งหญ้าอันเป็นที่พักผ่อนของ
พวกมัน

๗ “สัตว์อะไรที่เจอพวกมันเข้าก็กินพวกมัน
ศัตรูที่รังควานพวกมันก็พูดว่า
‘พวกเราไม่ได้ทำอะไรผิด’

อันที่จริงพวกเขาได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์
พระยาห์เวห์เป็นทุ่งหญ้าอันแท้จริงของพวกเขา

พระยาห์เวห์เป็นความหวังของบรรพบุรุษ
ของพวกเขา

๘ “หนีไปจากใจกลางเมืองบาบิโลนซะ
หนีไปจากดินแดนของพวกเขาบาบิโลน
ออกไปแล้วทำตัวเป็นเหมือนแพะตัวผู้ที่เดิน
นำหน้าฝูง

๙ “เพราะเราจะปลุกเร้ากองทัพอันยิ่งใหญ่ของ
ชนชาติต่างๆทางเหนือมารบกับบาบิโลน
กองทัพเหล่านั้นจะยกขบวนมาบุกเธอ แล้ว
บาบิโลนจะถูกยึดที่นั่น

ลูกธนูของพวกเขา เขาเป็นเหมือนนักรบที่
เก่งกาจ

พวกมันจะไม่กลับมามือเปล่า

๑๐ “ตั้งนั้นชาวบาบิโลนจะมีไว้สำหรับให้ปล้น
สะดม

ส่วนคนที่ปล้นเธอก็จะพอออกพอใจ”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

๑๑ “บาบิโลน ถึงแม้พวกเจ้าจะเฉลิมฉลอง ถึง
แม้เจ้าจะชื่นชมยินดี

เพราะปล้นมรดกของเราไป
ถึงพวกเจ้าจะเดินระบำเหมือนวัวกระทืบ
และร้องเหมือนม้าหนุ่มที่แข็งแกร่ง

๑๒ “แม้ของเจ้าจะต้องอับอายอย่างมาก
คนที่คลอตเจ้าออกมาจะต้องอับยศอดสู
แน่ล่ะ หลังจากชนชาติต่างๆถอนตัวออกไป
แล้ว

ที่นี่ก็จะกลายเป็นป่ากร้าง แผ่นดินแห้งแล้ง
และเป็นทะเลทราย

๑๓ “พระยาห์เวห์โกรธ

ก็เลยไม่มีใครมาอาศัยอยู่ที่นั่น
แต่เธอจะถูกทำลายล้างอย่างสิ้นซาก
ทุกคนที่ผ่านมาทางบาบิโลนจะตกใจและจะ
ผิวปากเย้ยหยันลอยฟุ้งของเธอ

๑๔ “พวกเจ้าพลธนูเข้าประจำการล้อมรอบบาบิโลน
โลนไว้ทุกด้าน

ยิงไปเลยไม่ต้องประหยัดลูกธนูเอาไว้
เพราะเธอทำบาปต่อพระยาห์เวห์

๑๕ “ร้องตะโกนใส่เธอไปทุกด้าน

เธอร้องขอความเมตตา

พวกเสอาอันมั่นคงของเธอได้หักลงมา

กำแพงของเธอถูกทำลายลงแล้ว
เพราะนี่เป็นการแก้แค้นของพระยาห์เวห์
แก้แค้นเอากับเธอ

ให้ทำกับเธอเหมือนที่เธอได้ทำไว้กับคนอื่น

๑๖ “กำจัดคนเพราะปลุกและคนไข้เดียวเกี่ยวใน
ช่วงเก็บเกี่ยวออกไปจากบาบิโลน

ทุกคนจะหนีจากคมดาบของศัตรู

พวกเขาแต่ละคนจะหันหนีกลับไปหาคนของ
ตัวเอง

และพวก เขาแต่ละคนจะหนีกลับไปยังแผ่นดิน
ของตัวเอง

๑๗ “อิสราเอลเป็นฝูงสัตว์ที่กระจัดกระจายไป
พวกเขาถูกพวกสิงโตไล่กระเจิดกระเจิง
ตัวแรกที่กินอิสราเอลคือกษัตริย์อัสซีเรีย

และตัว หลังที่กินกระดูกของเขาคือเนบูคัด
เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

๑๘ “ตั้งนั้น นี่คือน้ำที่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ ทั้ง
สิ้น พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูด

‘เรากำลังจะลงโทษกษัตริย์ของบาบิโลน
และแผ่นดินของเขาเหมือน กับที่เราได้
ลงโทษกษัตริย์ของอัสซีเรียไปแล้ว’

๑๙ “เราจะนำอิสราเอลกลับ มายังทุ่งหญ้าของ
เขา

แล้วเขาจะเล็มหญ้าบนภูเขาการเมล และใน
บาซาน

พวกเขาจะมีหญ้ากินเหลือเฟือ

ตามแถบเนินเขาของเอฟราอิมและกิเลอาด”

๒๐ “พระยาห์เวห์พูดว่า “ในวันนั้นและเวลานั้น
ผู้คนจะค้นหาความผิดบาปของอิสราเอลแต่ก็
จะหาไม่พบ

และจะหาความบาปของยูดาห์แต่ ก็จะไม่
พบ

เพราะเราจะยกโทษให้ กับคนที่เราได้ไว้
ชีวิต”

๒๑ “พระยาห์เวห์พูดว่า

“ให้บุกขึ้นไปทำลายแผ่นดินเมธาธาอิมและ
ชาวเมืองเบูไซด

ฆ่าพวกมันให้สิ้นซากอย่าให้เหลือ

ให้ทำตามที่เราสั่งทุกอย่าง”
^{๒๒} มีเสียงรบก็ก้อง
 และการทำลายล้างครั้งใหญ่ในแผ่นดิน
^{๒๓} คือของทั้งโลก
 ถูกตัดทิ้งและแตกหักไป
 บาบิโลนกลายเป็นเมืองรกร้าง
 ท่ามกลางชนชาติอื่นๆ
^{๒๔} บาบิโลน เราได้วางกับดักเจ้าไว้แล้วและ
 เจ้าก็ติดกับ
 แถมเจ้ายังไม่รู้ตัวเสียอีก
 เจ้าถูกค้นพบและถูกจับ
 เพราะเจ้าสู้รบกับพระยาห์เวห์
^{๒๕} พระยาห์เวห์ได้เปิดคลังอาวุธแล้ว
 และพระองค์จะส่งอาวุธแห่งความ เกรี้ยว
 กราดของพระองค์มา
 เพราะนั่นคืองานขององค์เจ้าชีวิตพระ
 ยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น
 ในแผ่นดินของชาวบาบิโลน
^{๒๖} เดินทางจากสุดแผ่นดินโลกไปที่บาบิโลน
 เปิดยู้งฉางของเธอเลย
 กองธนูไว้เหมือนกองข้าว
 แล้วก็กำจัดเธอให้สิ้นซาก
 อย่าให้มีส่วนไหนของเธอหลงเหลือเลย
^{๒๗} ทำลายพวกวัวตัวผู้ของเธอให้หมด
 นำมันลงมาเพื่อฆ่า
 เป็นช่วง เศร้าสำหรับพวก เขาเพราะวันของ
 พวกเขามาถึงแล้ว
 เป็นเวลาที่พวกเขาจะต้องถูกลงโทษ
^{๒๘} มีเสียงของคนวิ่งหนีไป เป็นเสียงของพวก
 บาบิโลนผู้รอดชีวิต
 จะมีการประกาศในศิโยน
 เรื่องการแก้แค้นของพระยาห์เวห์
 เป็นการแก้แค้นของพระองค์สำหรับสิ่งที่เกิด
 ขึ้นกับวิหารของพระองค์
^{๒๙} “รวบรวมพลธนูไปบาบิโลน
 รวบรวมทุกคนที่ยิงธนูเป็นตั้งค่ายล้อมเธอไว้
 อย่าให้มีใครหนีรอดออกมาได้แม้แต่คนเดียว
 ตอบแทนเธอให้สาสมกับการกระทำของเธอ
 ทำกับเธอให้สาสมกับที่เธอทำกับคนอื่น
 เพราะเธอได้กบฏต่อพระยาห์เวห์
 กบฏต่อผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งอิสราเอล
^{๓๐} ดังนั้น คนที่เฝ้าทางทั้งหมดของ เธอจะ
 ต้องตายอยู่ที่ลานกลาง เมืองของ เธอ
 นั่นเอง
 และผู้รบทุก คนของ เธอก็จะถูก ฆ่าใน วัน
 นั้น”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
^{๓๑} “เราจะเป็นศัตรูกับเจ้า โอ้พวกกบฏ”
 องค์เจ้าชีวิตพระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูดว่า
 อย่างนั้น
 “เพราะว่าวันของเจ้ามาถึงแล้ว
 เวลาที่เราจะลงโทษเจ้ามาถึงแล้ว
^{๓๒} โอ้พวกกบฏจะสะดุ้งล้มลง
 จะไม่มีใครยกมันขึ้นมาอีก
 เราจะจุดไฟเผาเมืองต่างๆของมัน
 แล้วไฟก็จะเผา ผลาญพวก มันทั้งหมดที่อยู่
 รอบๆมันด้วย”
^{๓๓} พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูดว่า
 “ทั้งลูกหลานของอิสราเอลและลูกหลานของ
 ยูดาห์ถูกกดขี่
 และพวกที่จับกุมพวก เขาทั้งหมดก็กักขัง
 พวก เขาไว้ พวก มันไม่ยอมปล่อยพวก
 เขาไป
^{๓๔} แต่พระเจ้าผู้ไถ่ของเขานั้นแข็งแกร่งกว่า
 พระ ยาห์เวห์ผู้ มี ฤทธิ์ ทั่ว สิ้นคือชื่อของ
 พระองค์
 พระองค์จะสู้คดีให้พวกเขาอย่างแน่นอน
 พระองค์จะทำให้แผ่นดิน ดินบา บิ โลนสั้น
 สะเทือน
 และทำให้ชาวบาบิโลนกลัวจนตัวสั่น”
^{๓๕} พระยาห์เวห์พูดว่า
 “มีดาบมาทำลายชาวบาบิโลน
 มี ดาบมาทำลายคนที่อาศัยอยู่ในบา บิ โลน
 พวกเจ้านาย และพวกคนฉลาดของเธอ
^{๓๖} มีดาบมาทำลายพวกหมอดู
 พวกมันจะกลายเป็นไอ
 มีดาบมาทำลายคนแข็งแแกร่งของเธอ
 แล้วพวกเขาจะท้อแท้หมดกำลังใจ
^{๓๗} มีดาบมาทำลายม้าและรถม้าของเธอ
 รวมทั้งกลุ่มต่างๆที่อาศัยอยู่ในบาบิโลน
 แล้วพวกเขาจะซีกล้มเหมือนพวกผู้หญิง
 มีดาบมาทำลายคลังทรัพย์สมบัติของเธอ
 แล้วพวกมันก็จะโดนปล้นไป
^{๓๘} มีดาบมาทำลายแหล่งน้ำต่างๆของเธอ
 แล้วพวกมันก็จะแห้งขอดไป
 สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเพราะ
 บาบิโลนเป็นดินแดนที่เต็มไปด้วยรูปเคารพ
 ดังนั้นพวก มันจะถูกทำให้เป็น บา ไปด้วย
 ความน่าสยดสยอง
^{๓๙} ดังนั้น สัตว์ร้ายต่างๆและพวกหมาไนจะ
 มาอาศัยอยู่ที่นั่น
 นกเค้าแมวก็จะมาอาศัยอยู่

บาบิโลนจะไม่มีคนมาอาศัยอยู่อีกแล้วตลอดไป

จะไม่มีคนอยู่ตลอดไปชั่วลูกชั่วหลาน”

๔๐ พระยาห์เวห์พูดว่า

“บาบิโลนก็จะเหมือนกับเมืองโสโดมและโกโมราห์ตอนที่พระยาห์เวห์ทำลายพวกมันและประชาชนของมัน และจะไม่มีมนุษย์คนไหนอพยพเข้าไปอยู่ด้วย

๔๑ ดุสิ ชนกลุ่มหนึ่งกำลังบุกมาจากทางเหนือ ชนชาติที่ยิ่งใหญ่ และกษัตริย์ทั้งหลายกำลังถูกปลูกระดมจากแดนไกลสุดขอบโลก

๔๒ พวกเขาจะถือธนูและหอกมา พวกเขาโหดเหี้ยมไร้ความเมตตาปราณี เสียงพวกเขาดังกึกก้องเหมือนทะเล เมื่อพวกเขาควบเข้ามา

ลูกสาวของบาบิโลน

พวกเขาตั้งแถวเตรียมรบกับเจ้าแล้ว

๔๓ กษัตริย์ของบาบิโลนได้ยินข่าวว่าพวกนั้นบุกใกล้เข้ามา

มือไม้ของเขาก็เลยอ่อนปวกเปียก

เขาจับปวดเหมือนหญิงที่กำลังคลอดลูก

๔๔ เราจะเขย่า ขวัญเขาเหมือนสิ่งโตที่ออกมาจากปากของแม่น้ำจอร์แดน และเข้าไปที่ทุ่งหญ้าที่เขียวเสมอ อยู่ๆเขาก็จะขับไล่พวกเขาไปจากเธอ เราอยากแต่งตั้งใคร เขาก็จะแต่งตั้งคนนั้นให้ครอบครองเธอ เพราะจะมีใครเหมือนเราบ้าง ใครจะแต่งตั้งเราหรือ จะมีผู้เลียง คนไหนกล้ามายืนขวางหน้าเรา หรือ †๕๑ ตั้งนั้น พวกเจ้าให้ฟังแผนการของพระยาห์เวห์ที่ได้วางไว้เพื่อทำลายบาบิโลน และเป็นแผนที่พระองค์วางไว้ต่อด้านดินแดนของชาวบาบิโลน แน่نون พวกศัตรูจะลากพวกแคะรวมทั้งพวกลูกแคะทั้งหลาย แน่نون พระยาห์เวห์จะทำลายทุ่งหญ้าของพวกเขา ๕๐ เมื่อมีรายงานว่าบาบิโลนโดนยึดแล้ว แผ่นดินก็สิ้นสะท้าน และชนชาติต่างๆก็ได้ยินเสียงร้องด้วยความขมขื่น”

สิ่งที่พระยาห์เวห์พูดเกี่ยวกับบาบิโลน

๕๑ พระยาห์เวห์พูดว่า “เรากำลังก่อลมแห่งการ ทำลายให้โหม กระหน่ำเข้าใส่บาบิโลนและคนที่อาศัยอยู่ในเลบคาเม †

๒ เราจะส่งคนต่างชาติมาทำลายบาบิโลน แล้วพวกเขาจะทำให้เธอกระจุยกระจายไปตามลม

และทำให้แผ่นดินของเธอว่างเปล่า เพราะพวกเขาจะโจมตีเธอจากทุกทิศในวันแห่งความหายนะนั้น

๓ อย่าให้พลธนูของบาบิโลนมีโอกาสดังงันคืนธนู

และอย่าให้เขามีโอกาสได้ใส่ชุดเกราะ ไม่ต้องเหลือซากจรรจ์ที่เธอเลือกเอาไว้ ทำลายกองทัพของเธอให้สิ้นซาก

๔ พวกทหารที่บาดเจ็บจะล้มตายบนแผ่นดินบาบิโลน

และคนที่ถูกแทงด้วย หอกก็จะล้มตายอยู่ตามท้องถนนของเธอ

๕ พระยาห์เวห์พระเจ้าผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น ไม่ได้ทอดทิ้งอิสราเอลและยูดาห์ แต่แผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วยความผิด ต่อหน้าองค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งอิสราเอล

๖ หนีไปจากบาบิโลนซะ

พวกเขาแต่ละคนจะต้องหนีเอาชีวิตรอด อย่าหุบปากเงียบเรื่องความชั่วร้ายของพวกเขา

เพราะถึงเวลาที่พระยาห์เวห์จะล้างแค้นแล้ว พระองค์จะตอบแทนพวกเขาอย่างสาสม

๗ บาบิโลนเป็นถ้วย ทองในมือของพระยาห์เวห์

บาบิโลนกำลังมอมทั้งแผ่นดินโลกให้เมาขาย

ชนชาติต่างๆได้ดื่มเหล้าองุ่นจากเธอ

ชนชาติเหล่านั้นก็เลยทำตัวเหมือนคนบ้า

๘ บาบิโลนก็จะล้มลงในทันทีทันใดและเธอก็แตกสลาย

ร้องคร่ำครวญให้กับเธอสิ

เอายาไปทาแผลให้เธอสิ

เพื่อเธอจะหาย

* ๕๐:๔๔ ผู้เลียง ในสมัยนั้นจะเปรียบเทียบกษัตริย์เหมือนผู้เลียงแคะ

† ๕๐:๔๔ ข้อนี้เหมือนกับข้อ ๔๙:๑๙

‡ ๕๑:๑ คนที่อาศัยอยู่ในเลบคาเม คำนี้เขียนเป็นรหัสลับ หมายถึง คนที่อาศัยอยู่ในบาบิโลน

๙ พวกเราพยายามจะรักษาบาบิโลน แต่เธอไม่สามารถเยียวยารักษาได้
 ทิ้งเธอไปเถอะ ให้พวกเราแต่ละคนกลับไป
 ประเทศของเรา
 เพราะการ ลงโทษของ เธอได้ขึ้น ไปถึงฟ้า
 สวรรค์แล้ว และมันก็ถูกยกขึ้นสูงเทียม
 เมฆแล้ว
 ๑๐ พระยาห์เวห์ได้พิสูจนให้คนเห็นว่าเราเป็น
 ฝ่ายถูก
 มาสิ ให้เราประกาศในศิโยนถึงสิ่งที่พระ
 ยาห์เวห์พระเจ้าของเราได้ทำ
 ๑๑ ลัทธิของเจ้าให้คน
 สิ่งสมอวูฐชะ
 พระยาห์เวห์ได้ปลุก ระดมกษัตริย์ทั้ง หลาย
 ของมีเตียแล้ว
 เพราะพระองค์โกรธบาบิโลนและจะทำลาย
 มัน
 มันเป็นการแก้แค้นของพระยาห์เวห์
 เป็นการแก้แค้นให้กับวิหารของพระองค์
 ๑๒ แขนง บ้ายเตือน ไว้บนกำแพงเมืองบาบิโลน
 เสริมกำลังทหารยาม
 วางยามไว้ ตามจุดต่างๆ
 ตั้งทหารไว้ซุ่มโจมตี
 เพราะพระยาห์เวห์ ได้วางแผนของพระองค์
 ไว้แล้ว
 และพระองค์จะทำสิ่งที่พระองค์บอกว่าจะทำ
 กับชาวบาบิโลน
 ๑๓ บาบิโลน เจ้าอาศัยอยู่ใกล้แหล่งน้ำ
 กับสมบัติมากมาย จุดจบของเจ้ามาถึงแล้ว
 เส้นชีวิตของเจ้าถูกตัดเสียแล้ว”
 ๑๔ พระยาห์เวห์ผู้ มี ฤทธิ ทั้ง สิ้นได้สาบานกับ
 พระองค์เองว่า
 “บาบิโลน เราจะทำให้เจ้าเต็มไปด้วยศัตรู ให้
 พวกมันมีมากมายเหมือนฝูงต๊กแตน
 แล้วพวกมันก็จะร้องเพลงแห่งชัยชนะที่มีต่อ
 เจ้า
 ๑๕ พระยาห์เวห์คือผู้ที่สร้างแผ่นดิน โลกขึ้น
 มาด้วยพลังของพระองค์เอง
 เป็นผู้ ที่ก่อ ตั้งโลกขึ้น มาด้วยสติ ปัญญาของ
 พระองค์เอง
 และได้ขยายฟ้า สวรรค์ให้แผ่ไพศาลด้วย
 ความเข้าใจของพระองค์
 ๑๖ ด้วยคำ สั่งของพระองค์ก็เกิดเสียง น้ำดัง
 ขึ้นบนฟ้า
 แล้วเมฆหมอกก็ลอยขึ้นมาจากขอบโลก

พระองค์ได้สร้างสายฟ้าไว้ให้ฝน
 และสายลมก็พัดออก มาจากคลังของ
 พระองค์
 ๑๗ มนุษย์ทุกคนนั้นโง่และขาดความเข้าใจ
 ช่าง แกะสลักทุก คนก็อธิบายกับรูปเคารพที่
 สร้างขึ้นมา
 เพราะรูป หล่อของพวกเขา เป็นของหลอก
 หลวง
 และพวกมันก็ไม่มีความหมายใจ
 ๑๘ พวกมันเป็นสิ่งเหลวไหล เป็นผลงานที่น่า
 หัวเราะเยาะ
 พวกมันจะถูกทำลายในเวลาพิพากษาของโยชู
 ๑๙ ส่วนแบ่งของยาโคบไม่ใช่แบบนี้
 เพราะพระองค์คือผู้สร้างทุกสิ่ง
 รวมทั้งเผ่าที่เป็นมรดกของพระองค์
 ชื่อของพระองค์คือพระยาห์เวห์ผู้ มี ฤทธิ ทั้ง
 สิ้น”
 ๒๐ พระยาห์เวห์พูดว่า
 “บาบิโลน เจ้าเป็นกระบองของเรา เป็นอาวุธ
 สงครามของเรา
 เราใช้เจ้าทำลายชนชาติต่างๆกระจาย
 เราใช้เจ้าทำลายอาณาจักรต่างๆ
 ๒๑ เราใช้เจ้าทำลายม้ากับคนขี่
 และใช้เจ้าทำลายรถม้ากับคนขับ
 ๒๒ เราใช้เจ้าทำลายผู้เฒ่า
 และใช้เจ้าทำลายทั้งคนแก่และคนหนุ่ม
 เราใช้เจ้าทำลายเจ้าบ่าวและเจ้าสาว
 ๒๓ เราใช้เจ้าทำลายผู้ เลี้ยง แกะและฝูง แกะ
 ของเขา
 ใช้เจ้าทำลายชาวนาและวัว คู่เทียม แอกของ
 เขา
 และใช้เจ้าทำลายพวกผู้ปกครองและพวกเจ้า
 เมือง
 ๒๔ แล้วเราจะล้าง แค้นเมืองบาบิโลนและชาว
 บาบิโลน
 สำหรับสิ่งชั่วช้าทั้งหลายที่เจ้าเห็นพวกมันทำ
 ไว้กับศิโยน”
 พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
 ๒๕ พระยาห์เวห์พูดว่า
 “เราจะต่อต้านเจ้า โอ้ภูเขาแห่งความหายนะ
 เจ้าที่เป็นหนักทำลายโลกทั้งใบ
 เราจะยื่นมือออกไปทำลายเจ้า
 เราจะกลิ้งเจ้าให้ตกลงมาจากหน้าผาสูง
 และเราจะทำให้เจ้ากลายเป็นภูเขาที่โดนเผา
 ๒๖ ไม่มีใครสามารถจะเอาหินหวมุม

หรือหินฐานรากจากซาก ปริกหัก ฟังของ เจ้า
ได้อีกแล้ว

เพราะเจ้าจะถูกทำลายย่อยยับตลอดไป”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^{๒๗}“ให้ยกธงรบขึ้นในแผ่นดินนี้

เป่าแตรไปตามชนชาติต่างๆ

เตรียมชนชาติต่างๆเพื่อทำสงครามกับบาบิโลน

เรียกอาณาจักรต่างๆมาต่อสู้กับเธอ

เรียกอารารัต มินนี และอัสเคนัสม่า

แต่งตั้งแม่ทัพเหนือเธอ

ส่งม้าไปเหมือนฝูงตูกแตนบุก

^{๒๘}เตรียมชนชาติทั้งหลายไปสู่กับบาบิโลน

เตรียมกษัตริย์ทั้งหลายแห่งมีเดีย

พวกผู้ปกครองและพวกเจ้าเมืองของมีเดีย

รวม ทั้งแผ่นดินทั้งหมดที่เขาปกครองให้มา
ต่อสู้กับบาบิโลน

^{๒๙}แผ่นดินสันสะเทือนและซัคดินซังกอ

เพราะพระยาห์เวห์กำลังวางแผนทำลายบาบิโลน

เพื่อเปลี่ยนแผ่นดินบาบิโลน

ให้กลายเป็นที่รกร้างที่ไม่มีคนอาศัยอยู่

^{๓๐}นักรบของบาบิโลนหยุดสู้รบแล้ว

พวกเขายังคงอยู่ในบ้อมปราการ

พวกเขาหมดเรี่ยวแรง

เหมือนผู้หญิง

พวกตึกในบาบิโลนถูกเผา

กลอนประตูเมืองของเธอหักหมด

^{๓๑}คนวิ่งร้องส่งข่าวคนแล้วคนเล่า

คนร้องประกาศข่าวคนแล้วคนเล่า

พวกเขาวิ่งไปส่งข่าวให้กษัตริย์บาบิโลนรู้ว่า

เมืองของพระองค์ถูกยึดแล้ว

^{๓๒}ทางข้ามแม่น้ำถูกยึดแล้ว

แหล่งน้ำต่างๆถูกไฟเผา

และทหารก็ขวัญหนีดีฝ่อ”

^{๓๓}พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิพิงลิ้น

พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดว่า

“ลูกสาวของบาบิโลนเป็นเหมือนลาน นวด

ข้าวในช่วงที่คนเหยียบย่ำข้าวอยู่

อีกไม่นานก็จะถึงเวลาเก็บเกี่ยว”

^{๓๔}เยรูซาเล็มพูดว่า “กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
แห่งบาบิโลน

กลืนกินข้าวและบดขยี้ข้าว

เขาเทข้าวออกหมดเหมือนเทหม้อ

เขากลืนกินข้าวเหมือนมังกร

เขาเติมท้องตัวเองด้วยอาหารเลิศหรูของข้า
แล้วเขาก็ถุยข้าทิ้ง”

^{๓๕}ให้ศิโยนพูดว่า “ขอให้ความโหดร้ายที่บาบิโลน
ทำกับข้า

และครอบครัวของข้าสนองมันเอง”

ให้เยรูซาเล็มพูดกันว่า “ขอให้โอ้พวกบาบิโลน
นั้นถูกลงโทษที่ทำให้ข้าเลือดสาด”

^{๓๖}ดังนั้น พระยาห์เวห์จึงพูดว่า

“ยูดาห์ เราจะแก้คดีให้กับเจ้า

และจะแก้แค้นบาบิโลน

เราจะทำให้ทะเลของบาบิโลนเหือดแห้ง

และจะทำให้บ่อน้ำของมันเป็นแห้งขาด

^{๓๗}แล้วบาบิโลนก็จะกลายเป็นซากหิน

เป็นที่อาศัยของหมาไน เป็นที่รกร้าง

และเป็นทีคนหัวเราะเยาะ

ไม่มีคนอาศัยอยู่

^{๓๘}ชาวบาบิโลนพากันคำรามเหมือนสิงโต

พวกเขาคำรามเหมือนลูกสิงโต

^{๓๙}เมื่อพวก เขาถูกยิวให้โกรธ เราจะเตรียม
งานเลี้ยงให้พวกเขา

และจะมอมพวก เขาให้เมา พวกเขาจะ

หัวเราะอย่างขาดสติ หลังจากนั้นพวก

เขาก็จะหลับ หลับไปตลอดกาล และจะ

ไม่ได้ตื่นขึ้นมาอีกเลย”

พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

^{๔๐}“เราจะนำบาบิโลนลงมาเหมือนลูกแกะที่
นำไปฆ่า

เหมือนแกะตัวผู้และแพะที่เอาไปฆ่า

^{๔๑}เซซัค ถูกยึดแล้ว

เมืองที่คนทั้งโลกเคยสรรเสริญถูกยึดไปแล้ว

ไม่น่าเชื่อ บาบิโลนกลายเป็นสิ่งน่าสยดสยอง

ท่ามกลางชนชาติต่างๆไปแล้ว

^{๔๒}ทะเลโถมเข้าท่วมบาบิโลน

คลื่นยักษ์ที่เสียดก๊กก้องซัดท่วมเธอ

^{๔๓}เมืองต่างๆของเธอกลายเป็นที่รกร้างแห่ง
แล้ง

ไม่มีใครอาศัยอยู่และไม่มีใครเดินผ่านไป

^{๔๔}เราจะทำโทษพระเบลในบาบิโลน

และล้างสิ่งที่เธอกลืนลงไปออก มาจากปาก
ของเธอ

ชนชาติต่างๆจะไม่หลงไหลไปหามันอีกต่อไป

และกำแพงบาบิโลนจะพังทลาย

^{๔๕}คนของเรา ออกมาจากเธอจะ

* ๕๑:๔๑ เซซัค คำนี้เขียนเป็นรหัสลับ หมายถึง บาบิโลน

พวกเจ้าแต่ละคนจะต้องหนีเอาชีวิตรอด
จากไฟโกรธของพระยาห์เวห์
๔๖ อย่าได้ท้อแท้
อย่างกลัวชาวลือที่ได้ยินในแผ่นดินนี้
ปีนี้ก็ชาวลือหนึ่ง
ปีหน้าก็อีกชาวลือหนึ่ง
แล้วจะมีชาว ลือต่างๆเรื่องความ รุนแรงใน
แผ่นดิน
และชาวลือต่างๆเรื่องผู้ครอบครองสู้กันเอง
๔๗ ให้แน่ใจได้เลยว่า วันนั้นกำลังมา
ที่เราจะลงโทษพวกรูป เคารพทั้ง หลายของ
บาบิโลน
แผ่นดินทั้งหมดของเธอจะต้องอับอาย
คนของเธอที่ถูกแทงจะล้มตายทั่วเมืองเธอ
๔๘ แล้วฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก และทุกสิ่งที่มี
ชีวิตในมัน ก็จะต้องระงับร้องเพลงด้วย
ความชื่นชมยินดีที่บาบิโลนพินาศ
เพราะพวกผู้ทำลายจากทางเหนือกำลังจะมา
เพื่อทำลายเธอ”
พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
๔๙ พระยาห์เวห์พูดว่า
“บาบิโลนทำให้คนอิสราเอลล้มตาย บาบิโลน
ทำให้คนทั่วโลกล้มตาย
ดังนั้นบาบิโลนก็ต้องล้มตายด้วย
๕๐ พวกเจ้าที่หนีจากสงคราม
มานี้ อย่าได้ยินอยู่เฉยๆ
ให้ระลึกถึงพระยาห์เวห์จากที่ไกล
และให้คิดถึงเยรูซาเล็มอย่างใจจดใจจ่อ”
๕๑ พวก คนที่ถูกเนรเทศพูดว่า “เราอับอาย
เหลือเกิน
เพราะว่าเราโดนดูถูกเหยียดหยาม
อับอายจนไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหนแล้ว
เพราะคนต่างชาติบุกเข้าไปในสถาน
ที่ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นวิหารของพระ
ยาห์เวห์”
๕๒ พระยาห์เวห์พูดว่า
“ดังนั้น วันนั้นใกล้มาถึงแล้ว
คือวันที่เราจะลงโทษพวกรูป เคารพของบาบิโล
น
และคนบาบ จีบทั่วแผ่นดินบา บิโลนจะร้อง
โหยหวน
๕๓ ถึงแม้บาบิโลนจะสูงเทียมฟ้า
และสร้างป้อมปราการอันแข็งแกร่ง เราก็จะ
ส่งผู้ทำลายไปหาเธอ”
พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น
๕๔ “เสียงร้องให้ดังมาจากบาบิโลน

เสียงพังพินาศมาจากแผ่นดินชาวบาบิโลน
๕๕ เพราะพระยาห์เวห์กำลังทำลายบาบิโลน
และพระองค์จะทำลายเสียงอันทรง พลังของ
เธอ
ศัตรูที่ใหญ่ บ่าเข้า มาจะเสียง ดังเหมือน กับ
เสียงนำหลาก
พวกเขาจะโห่ร้องตะโกนกัน
๕๖ เพราะศัตรูกำลังมาสู้กับบาบิโลน
ผู้ทำลายกำลังมาต่อสู้กับเธอ
พวกนักรบของเธอจะถูกจับ
และธนูของพวกเขาจะถูกหัก
เพราะพระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าที่จะตอบแทน
ให้อย่างสาสม
พระองค์จะแก้แค้นคืนแน่ๆ
๕๗ เราจะมอมพวกเจ้านาย พวกผู้รู้
พวกเจ้าเมือง และพวกผู้ปกครองเมือง
และพวกนักรบของบาบิโลน ให้เมาเมา
พวกเขาจะหลับตลอดไปและจะไม่ ตื่นขึ้น มา
อีกเลย”
องค์มหัศจรรย์พูดว่าอย่างนั้น
ชื่อของพระองค์คือพระ ยาห์เวห์ผู้ มี ฤทธิ์ ทั้ง
สิ้น
๕๘ พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้นพูดว่า
“กำแพงต่างๆของเมืองบา บิโลนนั้นกว้าง
ใหญ่
แต่ก็จะถูกทำลายอย่างราบคาบ
และประตูสูงๆของเธอก็จะถูกไฟเผา
ผู้คนทำงานหนักแต่ไม่ได้อะไรจากมัน
ทุกสิ่งทีพวกเขาได้มาจากงานของเขา จะถูก
เผา”

เยเรมีย์ส่งข่าวสารไปบาบิโลน

๕๙ เมื่อกษัตริย์เศเด คี ยาร์แห่งยู ดาห์เดิน
ทางไปบา บิโลน ซึ่งเป็นปีที่ สี่ที่พระองค์
ปกครองยูดาห์ เยเรมีย์ผู้พูดแทนพระเจ้า
ก็ได้สั่งบางอย่างกับเส ไร อาห์ลูกชายของเน
ริยาห์ ลูกชายของมา อาเสอาห์ เสไรอาห์
เป็นเจ้าของที่ส่งส่วยให้กับบาบิโลน ๖๐ เยเร
มี ยาห์ได้เขียนเกี่ยวกับภัยอันตรายที่จะ
เกิด ขึ้นกับบา บิโลนลงในหนังสือม้วนหนึ่ง
เยเรมีย์ได้เขียนถ้อยคำเหล่านี้ทั้งหมด ที่
เป็นเรื่องต่อต้านบาบิโลน
๖๑ แล้วเยเร มี ยาห์ก็พูดกับเส ไร อาห์ว่า
“เมื่อท่านไป ถึงบา บิโลน ท่านก็จะเห็น เอง
แล้วท่านจะต้องประกาศถ้อยคำเหล่านี้ ทั้งหมดให้คนบา บิโลนฟัง ๖๒ ท่านต้องพูด

ว่า ‘พระ ยาร์เวห์เจ้าข้า พระองค์ได้พูดไว้ว่า พระองค์จะทำลายสถานที่นี่ จะไม่มีใครอาศัยอยู่เลย ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ เพราะมันจะถูกทำลายย่อยยับตลอดกาล’ ^{๖๓} แล้วเมื่อท่านอ่านหนังสือม้วนนี้จบแล้ว ก็มิดมันไว้กับก้อน หิน แล้วก็ขว้างมันลงไปกลางแม่น้ำยูเฟรติส ^{๖๔} จากนั้นให้ท่านพูดว่า ‘บาบิโลนก็จะจมลงไปเหมือนอย่าง นี้แหละ และเธอจะไม่สามารถโง่ หัวขึ้น มาจากความทุกข์ทรมานที่เรากำลังจะนำไปให้เธอได้เลย แล้วพวกเขาก็จะหมดแรง’”

คำพูดของเยเรมีย์นั้นก็จบลงแค่นี้

เยรูซาเล็มแตกและชาวเยรูซาเล็มถูกจับไปเป็นเชลย

(๒ พกษ. ๒๔:๑๘-๒๕:๓๐; ๒ พศด. ๓๖:๑๑-๒๐; ยรม. ๓๗:๑-๑๐)

๕๒ ^๑เศเด คี ยาร์มีอายุยี่สิบ เอ็ดปีตอนที่ขึ้นเป็นกษัตริย์ แล้วพระองค์ก็ครองบัลลังก์อยู่สิบเอ็ดปี แห่งของพระองค์ชื่อ ฮามู ทาล เป็นลูกสาวของเยเรมี ยาห์ผู้มาจากลิ บุนาห์ ^๒ พระองค์ทำสิ่งที่พระ ยาร์เวห์เห็นชั่วร้าย เหมือนกับที่เยโฮยาคิมเคยทำ ^๓ ดังนั้น พระ ยาร์เวห์ก็ทรงเยรูซาเล็มและยูดาห์มากจนถึงกับไล่พวกเขาไปจากพระองค์ เศเด คี ยาร์ก็บฏต่อกษัตริย์บาบิโลน ^๔ ในวันที่สิบ เดือนสิบ ปีที่เก้าที่เศเด คี ยาร์เป็นกษัตริย์ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน และกองทัพทั้งหมดของพระองค์ก็ยกมาที่เยรูซาเล็มและตั้ง ค่ายรอบเมือง และสร้างอุปกรณ์โจมตีทั้งหลายไว้รอบกำแพงเมือง

^๕ พวก นั้นโจมตีป้อมปราการครั้ง แล้วครั้งเล่า จนถึงปีที่สิบเอ็ดของกษัตริย์เศเด คี ยาร์ ^๖ ในวันที่เก้า เดือนสี่ ความอดอยากในเมือง นั้นก็แสนสาหัสนัก จนไม่มีอาหารให้ประชาชนกินกัน ^๗ แล้วศัตรูก็ทำลายกำแพงเข้ามาในเมือง ทหารทั้งหมดก็วิ่งหนี พวกเขานี้ออกนอกเมืองตอนกลาง คืนไปตามถนน ผ่านทางประตูที่อยู่ระหว่างกำแพงสองชั้น ไกล่ฤษวนของกษัตริย์ ในขณะที่พวกบาบิโลนล้อมเมืองไว้ และพวกเขาหนีไปตามถนนที่ไปยังทะเลทรายอารบา

^๘ทหารบาบิโลนก็ไล่ตามกษัตริย์เศเด คี ยาร์ไป แล้วก็จับพระองค์ได้ในที่ราบของเยรีโค แล้วทหารของ เขาต่างพากันหนีกระ

เจ็ดกระเจิงไป ^๙พวก เขาจึงจับกุมกษัตริย์ไว้ และนำตัวไปให้กษัตริย์บาบิโลนที่ริบล่าห์ในเขตฮามัท แล้วกษัตริย์บาบิโลนก็ตัดสินโทษพระองค์ ^{๑๐} กษัตริย์บาบิโลนฆ่าบรรดาลูกชายของเศเด คี ยาร์ที่ต่อหน้าพระองค์ แล้วก็ฆ่าเจ้านายทั้งหมดของยูดาห์ที่ริบล่าห์ด้วย ^{๑๑} พระองค์ได้ควักดวงตาทั้งสองข้างของกษัตริย์เศเด คี ยาร์ และเอาไข่ทองสัมฤทธิ์มาล้างพระองค์ไว้ กษัตริย์บาบิโลนเอาเศเด คี ยาร์ไปบาบิโลน แล้วขังพระองค์ไว้ในคุกจนตาย

คนยูดาห์ตกเป็นเชลย

^{๑๒}ในวันที่ สิบเดือนที่ ห้า ปีที่สิบ เก้าที่กษัตริย์เนบู คัด เนส ซาร์ปกครองบาบิโลน เนบู ซา ระ ดานหัวหน้าทหารองครักษ์ เจ้าหน้าที่ยองกษัตริย์ ได้เข้าไปที่เยรูซาเล็ม ^{๑๓} เขาได้เผาวิวहारของพระ ยาร์เวห์ วิงของกษัตริย์ และบ้านเรือนทั้งหมดในเยรูซาเล็ม เขาเผาบ้านที่ใหญ่โตทุกหลัง

^{๑๔}แล้วกองทัพบาบิโลนทั้ง สิ้นที่มากับหัวหน้าองครักษ์ ก็ทำลายกำแพงทั้งหมดที่อยู่ล้อมรอบเมืองเยรูซาเล็มลง ^{๑๕}แล้วเนบูซาระดานหัวหน้าองครักษ์ ได้กวาดต้อน คนจนบางคน คนที่ยังหลงเหลืออยู่ในเมือง และคนที่ก่อนหน้านี้ได้ไปมอบตัวกับชาวบาบิโลนแล้ว และพวกช่างฝีมือที่เหลือ ไปบาบิโลนจนหมด ^{๑๖} แต่เนบูซาระดานหัวหน้าองครักษ์ ได้ทิ้งคนจนบางคนไว้ในแผ่นดิน เพื่อดูแลไร่ ทุ่งนา

^{๑๗}เสาทองสัมฤทธิ์ที่อยู่ในวิหารของพระ ยาร์เวห์ รวมทั้งแท่น บูชาเคลื่อนที่ และขันตะเลทองสัมฤทธิ์ที่อยู่ในวิหารของพระ ยาร์เวห์ พวกทหารบาบิโลนก็ทุบเป็นชิ้นๆ แล้วขนเอาทองสัมฤทธิ์ทั้งหมดกลับไปบาบิโลน ^{๑๘}แล้วพวกบาบิโลนก็ขนเอาพวกหม้อ พลั่ว กรรไกรตัดไส้ตะเกียง พวกขาม ประพรม ขามเครื่องหอม และเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์ที่ใช้ในวิหารไปด้วย

^{๑๙}รวมทั้งขามเล็ก พวกกระดางใส่ซี่ เถ่า และพวกขามสำหรับประพรม พวกหม้อ ที่ตั้งตะเกียง และขามสำหรับเครื่องหอม ขันเครื่องตีมูซา หัวหน้าองครักษ์เอาทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำจากทองและทำจากเงิน เพราะอยากได้ทองและเงินนั้น

^{๒๐} ส่วนทองสัมฤทธิ์ที่ได้จากเสาสอง ต้น
ชั้นทะเล วิวทองสัมฤทธิ์สิบ สองตัวที่เป็น
ฐานรองอยู่ใต้ชั้นทะเล และพวกแท่น บูชา
เคลื่อนที่ ที่กษัตริย์ซา โลม อนุมัติสร้างไว้
สำหรับวิหารของพระ ยาห์เวห์นั้น หนักเกิน
กว่าที่จะชั่งได้

^{๒๑} ส่วนพวกเสานั้น เสาต้นหนึ่งสูงสิบแปด
ศอก วัดโดยรอบได้สิบ สองศอก หนาหนึ่ง
ฝ่ามือ และตรงกลางกลวง ^{๒๒} หัวของเสาทำ
จากทองสัมฤทธิ์ สูงห้าศอก มีลายตาข่าย มี
ผลทับทิมล้อมอยู่รอบหัว เสาต้น ทั้งหมดทำ
จากทองสัมฤทธิ์ เสาต้นที่สองและผลทับทิม
ก็สร้างแบบเดียวกัน ^{๒๓} ในแต่ละด้านมีผล
ทับทิมฝังอยู่เก้า สิบ หก ลูก และมีผลทับทิม
ร้อยลูกล้อมรอบตาข่ายแต่ละอัน

^{๒๔} จากวิหาร หัวหน้าองครักษ์ ได้จับตัว
เส ไร อาห์หัวหน้านักบวช เศ ฟัน ยาห์ รอง
หัวหน้านักบวช และผู้ ดูแลประตูดิหารสาม
คนไป ^{๒๕} จากเมือง หัวหน้าองครักษ์ได้จับ
แม่ทัพคน หนึ่งที่เคยดูแลทหาร พร้อมกับที่
ปรึกษาเจ็ด คนของกษัตริย์ที่เขาเจอในเมือง
และเลขที่เป็นแม่ทัพที่เป็นคนเกณฑ์ทหาร
และชาวบ้านหกสิบคนที่พบอยู่ที่กลางเมือง

^{๒๖} เนบู ซา ระ ดานหัวหน้าองครักษ์ ได้ส่ง
คนพวกนี้ทั้งหมดไปให้กษัตริย์แห่งบาบิโลน
ที่ริบลาค ^{๒๗} กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แทงพวก
เขาตายในริบลาคในเขตฮามัท ชาวยูดาห์ก็
เลยถูกกวาดต้อนไปจากแผ่นดินของตน

^{๒๘} นี่คือจำนวนคนที่กษัตริย์เนบู คัด เนส
ซาร์ได้กวาดต้อนไป ในปีที เจ็ดของการ

ปกครองของพระองค์ พระองค์ได้กวาดต้อน
พลเมืองยูดาห์ไปสามพันยี่สิบสามคน ^{๒๙} ในปี
ที่สิบ แปด พระองค์ได้กวาดต้อนคนไปจาก
เยรูซาเล็มแปด ร้อยสามสิบสองคน ^{๓๐} ในปีที
ยี่สิบ สามแห่งรัชกาลของกษัตริย์เนบู คัด เนส
ซาร์ เนบู ซา ระ ดานหัวหน้าองครักษ์กวาด
ต้อนพลเมืองยู ดาห์ไปเจ็ด ร้อยสี่ สิบ ห้าคน
รวมคนที่ถูกกวาดต้อนไปทั้งหมดได้สี่ พันหก
ร้อยคน

เยโฮยาคินได้รับเกียรติในบาบิโลน

(๒ พกษ. ๒๕:๒๗-๓๐)

^{๓๑} ในวันที่ยี่สิบห้า เดือนสิบสอง ปีที่สามสิบ
เจ็ดที่กษัตริย์เยโฮยาคินแห่งยูดาห์เป็นเชลย
นั้น ในปีทีเอวิลเมโรดักเป็นกษัตริย์แห่งบาบิโลน
พระองค์ได้ยกฐานะของกษัตริย์เยโฮยา
คินขึ้นมา แล้วกษัตริย์เอวิลเมโรดักได้นำตัว
กษัตริย์เยโฮยาคินออกมาจากคุก

^{๓๒} กษัตริย์เอวิล เม โรดักพูดกับกษัตริย์เย
โฮยาคินอย่างสุภาพ และให้พระองค์นั่งในที่
สำคัญกว่ากษัตริย์องค์อื่นๆที่อยู่กับพระองค์
ในบาบิโลน

^{๓๓} กษัตริย์เย โฮ ยา คินได้ถอดชุดนักโทษ
ของพระองค์ แล้วได้กินอาหารร่วมกับ
กษัตริย์เอวิลเมโรดักทุกวันตลอดชีวิต

^{๓๔} กษัตริย์เยโฮยาคินก็ได้รับส่วนแบ่งจาก
กษัตริย์บา บิโลนทุกๆ วันตามความจำเป็น
ตลอดชีวิตจนถึงวันตายของพระองค์